

STŘEDA 22. ZÁŘÍ 2010

PŘESEDÁJÍCÍ: Jerzy BUZEK

předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 09:05)

2. Prováděcí opatření (článek 88 jednacího řádu): viz zápis

3. Závěry zasedání Evropské rady (16. září 2010) (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise: závěry zasedání Evropské rady (16. září 2010).

Herman Van Rompuy, *předseda Evropské rady.* – Pane předsedo, zasedání Evropské rady dne 16. září bylo svoláno v první řadě proto, abychom se zaměřili na vnější vztahy Unie. Rovněž jsme během oběda vedli krátkou plánovanou diskusi, která se týkala pracovní skupiny pro správu ekonomických záležitostí, a neplánovanou diskusi o situaci Romů. Dovolte mi, abych o obou dvou postupně pohovořil.

Nejprve o zahraničních věcech. Když jsem se před osmi měsíci ujímal úřadu, všiml jsem si při návštěvách našich hlavních měst toho, jak velké rozčarování z Kodaňského summitu zde panuje. Převládá dojem, že Evropská unie byla zatlačena do ústraní. Naše ekonomické vyhlídky nebyly růžové, a přitom ostatní světová hospodářství rostla rychlým tempem. Kromě toho jsme si začali uvědomovat, jak se hospodářská síla rozvíjejících se zemí přeměňuje na skutečnou politickou moc. Skupina G20, ačkoli byla vytvořena z podnětu Evropské unie, rovněž svědčí o tomto vývoji, a stejně tak i rozprava o zastoupení v Mezinárodním měnovém fondu. To se nás dotýká: noví hráči ne vždycky sdílejí naše zájmy a naše světová názory.

Lisabonská smlouva vyžaduje, aby Evropská rada definovala strategické zájmy Unie a udala strategický směr práci ostatních orgánů. Jsem rád, že hlavy států a předsedové vlád do jednoho souhlasili s tím, že se tohoto problému ujmou a že posílí svou účast na zahraniční politice Unie. Chtějí větší kompetence pro Evropskou radu. Jakožto členové tohoto orgánu Unie jsou odhodláni převzít svůj díl zodpovědnosti.

O čem jsme diskutovali? Připadalo mi, že je naléhavě nutné, abychom se zabývali nejprve našimi strategickými partnerstvími. Šlo o to, abychom propojili všeobecné cíle s konkrétními prostředky, abychom dosáhli praktického pokroku. Proto jsme krátce debatovali o tom, jak bychom mohli co nejlépe využít Lisabonskou smlouvu i s novou Službou pro vnější činnost. Rád bych při této příležitosti poděkoval Parlamentu za jeho práci při zajišťování dohody v této věci.

Jak můžeme zajistit, aby měly kroky, které podnikáme v Bruselu a v hlavních městech, stejný směr? Jak můžeme dosáhnout lepší koordinace mezi odlišnými aktéry v Bruselu? Jak můžeme sblížit odlišné aspekty vztahů s našimi partnery – např. během summitů – v oblastech, jako je hospodářství, klima, hodnoty a bezpečnost?

Nejlepším měřítkem je praxe. Jak budeme jednat s našimi partnery, individuálně? Stanovili jsme priority pro celou řadu naléhavých záležitostí. Naše klíčové sdělení pro summit

s třetími zeměmi musí být posíleno určitými konkrétními vyjednáváními a kompromisy. Z diskuse v Evropské radě bych chtěl vyzdvihnout ještě tyto další body:

Zaprvé, jsme teprve na začátku celého procesu. Zadruhé, naše klíčová sdělení by měla být pověřována Evropskou radou, připravována a realizována Radou pro zahraniční věci, Komisí a vysokou představitelkou, stejným způsobem, jakým připravujeme schůzky skupiny G20 v Evropské radě. Zatřetí bych chtěl říci, že ve vztahu s našimi partnery je klíčovým slovem „reciprocita“. Stejně tak bychom mohli hovořit o „určování vzájemných zájmů“. Obecně panuje přesvědčení, že tomu tak dosud není. Všichni trváme na výsledcích a pákovém efektu. Musíme proměnit cíle v konkrétní výsledky. Máme strategické partnery, ale potřebujeme vyšší míru strategie.

Rozvinuli jsme návrhy týkající se toho, jak bychom se měli zachovat ve vztahu k Číně a jak tyto návrhy dále doladit. Díky diskusi v Evropské radě, během níž se za dva týdny s předsedou Komise setkáme v Bruselu s čínským předsedou vlády, nebudeme hovořit pouze za „Brusel“. Můžeme rovněž hovořit jménem sedmadvacítky.

Dotkli jsme se také dalších připravovaných schůzek: summit skupiny G20 v Soulu a summit EU-USA, které se oba budou konat v listopadu a které jsou oba klíčové pro vyhlídky světového hospodářství. Přípravám těchto schůzek se budeme dále věnovat během zasedání Evropské rady ve dnech 28. a 29. října. Francouzský prezident jakožto budoucí předseda naznačil některé ze svých myšlenek ohledně summitu skupiny G20 v roce 2011. Získal naši plnou podporu pro vytvoření nové dynamiky pro summity G8/G20, přičemž zdůraznil, že by se mělo jednat o proces, nikoli jen o událost.

Ohledně Blízkého východu: úspěch blízkovýchodních mírových jednání je strategickým zájmem Evropské unie. Přijali jsme konkrétní prohlášení o této otázce v souladu s naším společným postojem z prosince roku 2009. Do tohoto procesu jsme zapojeni prostřednictvím Kvarteta pro Blízký východ.

Naše sousedství, např. západní Balkán a jeho evropská perspektiva či např. východní partnerství mají nejvyšší důležitost. Naše reputace ve světě závisí na stabilitě našeho vlastního kontinentu. Chceme-li být světovým aktérem, musíme být aktérem regionálním.

Od teď budeme v Evropské radě hovořit o zahraniční politice v tomto duchu. Silní a důvěryhodní můžeme být jen tehdy, jsme-li jednotní. Svou jednotnost sedmadvacítka jsme prokázali, když jsme uvalili další sankce na Írán, což nebylo samozřejmé, a ve velice důležité rezoluci OSN o dialogu mezi Srbskem a Kosovem, který je nesmírně důležitý pro západní Balkán.

Kromě diskuse o strategii a celkovém přístupu jsme rovněž dospěli k závěru v otázce dvou konkrétních témat: Jižní Koreje a Pákistánu. Tím pádem jsme dali bezprostředně najevo, že Evropská unie dokáže řešit témata, jež jsou ve značném strategickém zájmu.

Dohoda o volném obchodu s Jižní Koreou je záležitostí nesmírného významu ve vnějších vztazích. Zabývá se zcela zásadním vztahem s naším osmým největším obchodním partnerem a nadto i s celým asijským hospodářstvím. Tato dohoda byla tři roky na spadnutí a nyní jsme jí dosáhli. Evropským vývozcům ušetří každoročně 1,6 miliardy eur na nákladech, takže se jedná o dobrou zprávu pro naše vývozní průmysly, a tudíž i pro pracovní místa a hospodářský růst v Evropě.

Co se týče Pákistánu, chceme této zemi, která byla tak těžce postižena rozsáhlými záplavami, přispět nejvyšší možnou mírou. Vyšší mírou pomoci i obchodu – chceme, aby se Pákistán

začal opět zotavovat a hospodářsky rozvíjet. Umožníme výrazně zlepšit přístup na trh. V dosažení této důležité dohody nám pomohla paní Catherine Ashtonová.

Druhý bod: pracovní skupina. Během oběda Evropské rady jsme hovořili o hospodářství, základu pro získání politického vlivu. V první polovině roku se Evropská rada musela angažovat v naléhavých hospodářských záležitostech. Naše hospodářství jsou nyní v lepší kondici, avšak naše práce ještě není u konce.

Během onoho oběda jsem informoval své kolegy a kolegyně o pokroku v oblasti pracovní skupiny pro správu ekonomických záležitostí. Totéž jsem včera učinil i zde v Parlamentu. Všechny hlavy států i představitelé jednotlivých vlád chtějí pokračovat v práci a udržet hybnou sílu.

Dosáhli jsme všeobecné shody v některých nejdůležitějších otázkách, jako je např. rámec pro makroekonomický dohled. Ten bude monitorovat a odstraňovat nerovnováhy, rizika vzniku bublin a rozdíly v konkurenceschopnosti. Rovněž jsme dosáhli dohody o posílení vnitrostátních fiskálních rámců, o začlenění evropských rozpočtových pravidel do vnitrostátních právních předpisů a o zásadě toho, čemu se říká evropský semestr. Rovněž jsme dosáhli pokroku v oblasti sankcí, i když je v této oblasti zapotřebí více práce. Jak jsem již včera podrobně vysvětlil při setkání se sedmi předsedy výborů a představiteli vašich skupin, v podstatě se to rovná posílení hospodářského pilíře naší hospodářské a měnové unie.

Ačkoli někteří jedinci prohlašují, že na této problematice pracujeme pomalu, ve skutečnosti jsme toho dokázali za velice krátkou dobu udělat nesmírně mnoho. V porovnání s vyjednáváním, během kterých se sestavoval Pakt růstu a stability v roce 1997 i jeho revize v roce 2005, postupujeme mílovými kroky, a to navzdory tomu, jak složité tyto otázky jsou. Dne 27. září předložím pracovní skupině návrh souhrnné zprávy. Diskuse ukončíme v polovině října, aby Evropská rada mohla na svém zasedání ve dnech 28. a 29. října dospět k závěru. V souladu se svým právem podávat návrhy má Komise v plánu předložit koncem září legislativní návrhy, které budou samozřejmě předány Parlamentu k projednání a přijetí podle legislativních postupů.

Tyto návrhy Komise, mohou pozitivně přispět k udržení hybné síly. Letos na jaře jsme vyhráli bitvu o euro. Jsem přesvědčen o tom, že příští měsíc získáme závěrečná poučení z této krize.

Třetí téma: Romové. Během oběda jsme diskutovali o tématu, které vás především zajímá. U stolu jsme dospěli ke shodě v pěti bodech, což nebylo vyloženo jako formální závěr Rady.

Za prvé, členský stát má právo i povinnost podniknout kroky k tomu, aby na svém území prosazoval dodržování právního řádu. Za druhé, Komise má právo, jakožto i povinnost zajistit soulad členských států s právem Unie a má také právo, jakožto i povinnost provádět vyšetřování. Za třetí, vzali jsme na vědomí prohlášení, které pronesl předseda Komise v předvečer zasedání Evropské rady. Za čtvrté, respekt je zásadním pravidlem, které platí ve vztazích mezi členskými státy a Komisí. Za páté, během budoucího zasedání Evropské rady budeme diskutovat o otázce integrace Romů.

Zákaz všech forem diskriminace na základě národnosti či etnické příslušnosti je základní zásadou Evropské unie. Úcta k lidské důstojnosti je jednou z našich klíčových hodnot.

Zasedání Evropské rady by neměla být považována za summity, ale za pravidelná – ba běžná – zasedání jednoho z orgánů Unie. Dovolte mi zdůraznit nyní, kdy jste ve svém Parlamentu znovu otevřeli diskuzi o metodě Společenství, že Evropská rada je orgánem naší Unie, nikoli dalším summitem na způsob skupiny G8 či G20. Je součástí institucionálního rámce Unie, avšak přináší do ní vstupy z nejvyšších politických úrovní v členských státech a dává těmto členským státům pocit vlastnictví a účasti v Unii a posiluje jejich oddanost jejímu úspěchu.

Nesestává se pouze z hlav států a předsedů vlád, ale také z předsedy Evropské komise a vysoké představitelky pro zahraniční věci. Často je v ní přítomen předseda Evropské centrální banky. Od přijetí Lisabonské smlouvy jí předsedá někdo, kdo současně s tím nezastupuje jeden z členských států, ale kdo musí pracovat jak uvnitř Evropské rady, tak i v úzké spolupráci s ostatními orgány, aby dokázal dospět k dohodám, které jsou v obecném evropském zájmu. Což je důvod, proč vynakládám čas i energii na to, abych udržoval pravidelné styky s předsedy ostatních orgánů, zejména s předsedou Komise, rotujícím předsednictvím Rady, Centrální bankou, Euroskupinou a samozřejmě i s vámi, pane předsedo, jakožto i s představiteli politických skupin a předsedy parlamentních výborů, a to v míře značně vyšší, než jakou stanoví Lisabonská smlouva.

My skutečně pracujeme v obecném evropském zájmu. Snahy, které v posledních měsících vyvinuly všechny ostatní evropské orgány, začínají přinášet výsledky. Naše hospodářství se zotavují nečekaně vysokým tempem. Pomalu, ale jistě se navrací důvěra. Děkuji Evropskému parlamentu za jeho spolupráci při obnovování důvěry formou právních předpisů týkajících se finančního dohledu.

Mnoho členských států se angažuje v reformních programech. Vzdávám hold těm vnitrostátním vládám, které podnikají odvážná opatření za velice složitých politických okolností. Ve většině našich členských států není krize dosud překonána, zejména v oblasti zaměstnanosti, ačkoli i zde dochází ke zlepšení. Jsme v lepší formě, než v jaké jsme byli před létem. Zbývá udělat ještě hodně práce. A my ji, drazí kolegové a kolegyně, uděláme.

(Potlesk)

Maroš Šefčovič, *místopředseda Komise*. – Pane předsedo, Parlament dával vždy jasně najevo, že jedním z hlavních cílů Lisabonské smlouvy je posílit roli Evropské unie na mezinárodní scéně, a Komise tento cíl v plném rozsahu sdílí. Zesilování hlasu Evropské unie je prospěšné pro Evropu a jsem přesvědčen o tom, že i pro celý svět. Umožňuje nám propagovat naše zájmy, udržovat naše hodnoty a přispívat k celosvětovému úsilí o vyřešení společných problémů, které sahají od změny klimatu až po bezpečnost, od nedostatku přírodních zdrojů až po výběrnutí z hospodářské krize.

Máme možnosti a máme i povinnosti a Lisabonská smlouva nám dala nástroje k tomu, abychom mohli dosáhnout svých cílů v obou těchto oblastech. Jak všichni víme, tato práce ještě není dokončena – musíme se naučit, jak co nejefektivněji využívat lisabonských struktur v domácím prostředí. Naším partnerům musíme dokázat, že Evropská unie je věrohodným partnerem v jednání. Nedojde k tomu přes noc, ale zasedání Evropské rady, které se konalo minulý týden, bylo důležitým odrazovým můstkem pro splnění tohoto cíle.

Během devíti měsíců od doby, kdy Lisabonská smlouva vstoupila v platnost, jsme dosáhli důležitého pokroku. Paní baronka Ashtonová se nyní již etablovala jakožto hlas Evropy na světové scéně, a dostane-li se jí podpory tohoto Parlamentu, domnívám se, že už brzy

uvedeme Evropskou službu pro vnější činnost do chodu. Orgány Evropské unie postupně převzaly funkce rotujícího předsednictví pro zastoupení a koordinaci.

Evropská rada určila, jaké budou další kroky, a to jak v oblasti postupů, tak i podstaty. Konkrétně došlo k uznání toho, že Evropská unie se musí více snažit, aby dosáhla jednotnější a soudržnější politiky ve vztahu k našim strategickým partnerům. Mohla by se konkrétně začít věnovat Číně. Bylo velice důležité, že se Evropská rada vrátí k úkolu pravidelného budování společného postoje. Všichni víme o některých problémech, kterým čelíme: totiž že nedostatek privatizace, tzv. přístup vánočního stromku dává našim partnerům najevo, že se ve skutečnosti nemůžeme shodnout na tom, co vlastně chceme, a že protichůdná sdělení mezi Evropskou unií a členskými státy naše sdělení oslabují.

Musíme dosáhnout takového stanoviska, které panu předsedovi Van Rompuyovi a panu předsedovi Barrosovi umožní, aby tehdy, když na summitech hovoří jménem Evropské unie, činili tak s kompetencí, která je výsledkem skutečného konsenzu – společného závazku Evropské unie a členských států – o společných úkolech. Komise se tudíž domnívá, že se jednalo o důležitý první krok k tomu, aby byla uznána nutnost určit konkrétní zájmy v našich vztazích s každým z našich strategických partnerů a také zjistit, jak totéž jednotné sdělení předat našim partnerům po celém světě.

Musíme začít uplatňovat tento přístup na klíčové summity, které se budou konat letos na podzim, tj. na summity s Čínou, Indií, Ruskem a Spojenými státy, stejně jako na summity skupiny G20, na euroasijskou schůzku i na vrcholnou schůzku mezi představiteli EU a Afriky. Všechny tyto akce potřebují demokratický rozměr, který zajistí zájem tohoto Parlamentu.

Obchod byl uznán za klíčové téma. Jako mocný symbol se ukázala skutečnost, že v rámci Evropské rady byla dosažena shoda o významné dohodě Evropské unie o volném obchodu s Koreou. Jde o ukázkou toho, co je možné: dohoda, jejíž uzavření nebylo snadné, ale která nabízí perspektivu obrovských obchodních výhod.

Rovněž došlo ke shodě, že bychom přijít na způsob, jak prostřednictvím obchodu pomoci Pákistánu. Již nyní toho děláme hodně v oblasti humanitární a rozvojové pomoci, která bude klíčová při obnově této země. Je však rovněž třeba říci, že bychom měli pomoci dlouhodobým vyhlídkám pákistánského hospodářství prostřednictvím obchodních opatření, a Komise proto přijde příští měsíc s konkrétními návrhy.

Skutečnost, že skupinám G20 a G8 bude nyní předsedat Francie, byla rovněž uznána za obzvláště dobrou příležitost k tomu, abychom zajistili, že evropské zájmy mají prvořadou důležitost. Komise je zavázána k tomu, aby této skutečnosti v příštím roce využila jakožto důležité platformy Evropské unie.

Rád bych řekl také pár slov ke zbylým dvěma tématům. Co se týče správy ekonomických záležitostí: činnost pracovní skupiny, které předsedá pan předseda Van Rompuy, a příprava podrobných návrhů, kterou obstarala Komise, je známkou toho, že jsme od května ušli dlouhou cestu. Komise předloží návrhy příští týden. Nyní je vhodná doba na to, abychom zahájili fázi spolurozhodování, a tím započali podrobné zkoumání legislativních návrhů, abychom zavedli nový systém do poloviny příštího roku do praxe.

Vím, že Parlament si je plně vědom toho, že je žádoucí, aby se co nejdříve začalo s vaším zkoumáním těchto návrhů. Tento balíček bude mít tři cíle. Za prvé, posílit soulad členských států s Paktem o stabilitě a růstu. Za druhé, rozšířit hospodářský dohled, aby byly odstraněny nerovnosti, a za třetí, zajistit lepší fungování hospodářského dohledu prostřednictvím

pobídek pro soulad a finančních sankcí, které jsou progresivní, uplatňované spravedlivě a dostatečně včas na to, aby fungovaly efektivně. To vše přispěje ke značnému posílení důvěryhodnosti naší správy ekonomických záležitostí zejména v oblasti eurozóny. Tento program se bude ještě dále prohlubovat, až pracovní skupina předloží příští měsíc svou závěrečnou zprávu Evropské radě.

A konečně k otázce Romů. Chci říci v podstatě jednu věc: Komise má v tomto případě povinnosti, které jí náležejí jako strážkyni smluv. Ve svých povinnostech máme zcela jasno. Nebudeme dělat kompromisy, co se týče dodržování právních předpisů Společenství, a budeme hájit naše evropské hodnoty se vším všudy. Pracujeme na tom, abychom určili, zda jsou právní předpisy Evropské unie týkající se volného pohybu a proti diskriminaci dodržovány, a právě provádíme právní analýzu. Velice záhy se touto analýzou bude zabývat sám sbor komisařů.

Nesmíme však zapomínat na jednu velice důležitou – řekl bych až zásadní – část této diskuze: totiž na zlepšení těžké situace, ve které se nacházejí Romové, a na jejich lepší integraci. Proto zároveň zkoumáme, jak bychom mohli navázat na naše dubnové návrhy, abychom využili fondů Evropské unie a reálně pomohli při integraci Romů. Vytvořili jsme pracovní skupinu, abychom zjistili, jaké konkrétní kroky můžeme podniknout, abychom podpořili jejich začlenění. Pracovní skupina se poprvé sejde dnes ráno a na konci letošního roku představí svá zjištění. Víím, že Parlament bude chtít být pravidelně informován o pokroku v této oblasti, a Komise tento požadavek splní.

Abych shrnul, pane předsedo, na tomto zasedání Evropské rady se diskutovalo o tom, jak můžeme zlepšit naši schopnost jednat externě i interně a jak přinést lepší výsledky pro občany Evropské unie. Prokázalo se, že ve vztahu ke všem těmto tématům pracují orgány a nástroje Unie v souladu se záměry smlouvy. Komise se těší na spolupráci s tímto Parlamentem, na prohlubování této práce a na zajišťování účinného plnění našich politik.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane Buzeku, pane Van Rompuyi, pane Šefčoviči, dámy a pánové, Evropská rada diskutovala o vztazích Unie se svými světovými partnery a o správě ekonomických záležitostí. Veřejné mínění nicméně v první řadě zajímá diskuze o Romech. Chtěl bych v této chvíli zopakovat, jaké stanovisko zastává moje skupina.

Za prvé, každý členský stát musí dodržovat evropské právní předpisy a Evropská komise, strážkyně smluv, se o to musí postarat, a to co s nejnižší možnou mírou zaujatosti. Všechny členské státy Unie jsou si před zákonem rovny. V tom spočívá síla Evropy. Za těchto podmínek respektujeme rozhodnutí Komise požádat Francii o to, aby vysvětlila kroky, které podnikla, a nepochybujeme o tom, že Francie odpoví se vší pečlivostí.

Za druhé, skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) lituje jazykových propastí, které se kvůli této záležitosti otevřely, a doufá, že v této symbolické otázce budou hodnoty zodpovědnosti a solidarity, jejichž je Evropská unie nositelem, stejně jako nestrannost a vzájemná úcta i nadále kodexem chování ve vztazích mezi členskými státy a evropskými orgány.

A konečně, moje skupina znovu žádá, aby evropská řešení – řešení Společenství – byla definována a realizována tak, aby integrovala všechny evropské menšiny, protože jak dobře víme, současná krize odhalila hluboký nepokoj ve vztazích mezi těmito menšinami a obyvatelstvem v hostitelských zemích.

Dámy a pánové, i když všichni naši spoluobčané musejí mít možnost požívat svých práv, musejí rovněž plnit své povinnosti. Ano, lidé mají právo na pohyb a tento Parlament se o

toto právo zasazoval příliš dlouho na to, aby se teď mohl kterýkoli jeho součásti vzdát. Na druhou stranu dodržovat zákon, začlenit se do hostitelské země, zapsat své děti do školy, zajistit, aby do ní chodily, a respektovat dobré životní podmínky ostatních jsou rovněž povinnosti, kterých se nelze ani v nejnemenším vzdát.

Takový je tento problém a takový je postoj skupiny PPE, postoj, který se zakládá na zásadách a hodnotách a který překračuje hranice zaslepené kritiky, ve které si, musím říci, v posledních dnech někteří vyloženě libují.

Zbývají mi dvě minuty na to, abych se věnoval dvěma tématům – třebaže jsou klíčová –, o nichž se diskutovalo na zasedání Evropské rady minulý pátek: totiž o našem postavení ve světě a o správě ekonomických záležitostí.

Co se týče prvního bodu, jak můžeme nadále akceptovat skutečnost, že ačkoli je Evropa jednou z vůdčích celosvětových velmocí, dokonce možná nejuznávanější, co se týče jejího přístupu k lidským právům a multilateralismu, na světové scéně už nemá žádnou váhu? A já opakuji: jsme největšími přispěvateli Palestině, avšak za vyjednávacím stolem už nejsme. Vážený pane Van Rompuyi, musíme zajistit, aby se tato situace změnila.

Závěry Rady obsahují jisté zajímavé oblasti zkoumání, ale jak víme, potřebujeme skutečné přezkoumání našeho modu operandi, abychom dokázali udělat onen velký skok, který se očekává. Mám nyní na mysli politickou vůli k prosazování vlivu, které bude provádět jednotná síla, nikoli shromáždění 27 vzájemně si odporujících diplomacií. Taková je metoda Společenství a v tomto ohledu se na vás, pane Van Rompuyi, spoléháme. To není žádná nadávka, je to způsob, jak zajistit, aby byla Evropská unie silná a aby byla ve světě uznávána.

Mám nyní na mysli lidské zdroje, které musejí být racionalizovány, a vnější služba je prvním krokem tím správným směrem. A konečně mám na mysli naše finanční zdroje, zejména v oblastech bezpečnosti a obrany, které musejí být lépe vynakládány, což vyžaduje, abychom zvýšili své úsilí ve snaze o spojování zdrojů. K tomu máme zatím daleko – velmi daleko. Chtěl bych vybídnout členské státy, aby v nadcházejících měsících realizovaly alespoň některé ze svých cílů, které jsou obsaženy v těchto závěrech.

A konečně, co se týče správy ekonomických záležitostí, moje skupina souhlasí s tím, aby si první kroky vzala na starost pracovní skupina pana Van Rompuye, zejména pak řádné uplatňování pravidel Paktu o stabilitě a stejně tak i odstrašující sankce. Musíme se poučit z finanční krize a z iluzí, kterými jsme se oklamali, když jsme rozdělili finanční správu a hospodářskou a sociální správu. Tyto dvě správy musejí být sjednoceny.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, pane Van Rompuyi, pozorně jsem poslouchal váš projev, který by se dal shrnout slovy „všechno je v pořádku“. V Radě nejsou žádné problémy. Přiznávám, že na onom zasedání jsem nebyl, kdežto vy ano. Vy jste se tamější diskuze účastnil osobně, já nikoli. Přesto se však můj pohled na Evropskou radu liší od toho, který jste tu prezentoval vy.

Domnívám se, že to, čeho jsme byli svědky – alespoň ve dvou případech –, byla vzpoura předsedů vlád proti evropské realitě. Mezi ony čtyři svobody, které jsou od dob Maastrichtské smlouvy zaručeny, náleží volný pohyb služeb, kapitálu, zboží a osob. Řekl bych, že v Evropské unii musíme stejnou úroveň důležitosti, jakou přisuzujeme volnému pohybu kapitálu, přiřadit přinejmenším volnému pohybu osob. Rovněž si někdy přeji, aby bylo možné zacházet s kapitálem stejně intenzivně, jako se v Evropě zachází s volným pohybem osob.

(Potlesk)

Ve skutečnosti jsme však svědky toho – a vy jste to naznačil, třebaže jste to výslovně neřekl – že v tomto post-lisabonském procesu, ve kterém se v současné době nacházíme, orgány bojují o své mocenské pozice. Pokud jde o Radu, vidíme nový orgán, který prezentujete tak, jako kdyby Evropská rada sestávající z hlav států či předsedů vlád existovala jakožto orgán teprve od doby přijetí Lisabonské smlouvy. Tento nový orgán se snaží zajistit si svou mocenskou pozici. To není opovrženímhodné, všechny orgány dělají totéž, avšak v souvislosti s tím, co se děje v Evropské radě, zde hrozí velké riziko, že kompetence, které byly převedeny na Evropskou unii, kompetence, které jsou ve smlouvě uděleny orgánům Společenství, budou v post-lisabonském procesu podmíněny souhlasem Evropské rady – ve svém posledním projevu na této půdě jsem tuto skutečnost popsal jako formu ředitelské vlády. To je přesně ta špatná cesta, jak se s celou situací vypořádat. Nemůžete na jedné straně prohlašovat – tak, jako jste to udělal vy –, že potřebujeme společná evropská prohlášení, společnou evropskou činnost a sjednocenou evropskou tvář dejme tomu v mezinárodní politice, mezinárodní diplomacii a mezinárodním obchodu, a hned nato dodat: ale jen tehdy, když se to hodí mně a zájmům našeho státu. Pokud to nejde dohromady s národními zájmy, pokud se to nehodí k naší domácí politice, pak to nechceme. Přesto se právě tohle nyní děje v Evropské unii a mohl bych dokonce dodat, že to není typické jen pro jednu konkrétní vládu. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) má své strany ve většině vlád, také skupina Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu má své strany ve vládách. Všechny vlády reagují stejným způsobem. Není to ideologická reakce, ale institucionální. Toto institucionální nebezpečí představuje hrozbu pro celou Evropu.

Úkolem Evropského parlamentu – a jedná se tudíž o výzvu všem skupinám – je s velkou většinou prohlásit, že chceme, aby se to, co pan Daal popsal jako metodu Společenství, což není nic jiného než transpozice a realizace společných kompetencí pro řešení problémů, uplatňovalo koordinovaně a na evropské úrovni. Dokáže si někdo ze zde přítomných představit, že budeme schopni řešit všechny druhy problémů v oblasti měnové politiky na vnitrostátní úrovni? Odpověď zní „ne“. Lze problémy klimatu řešit na vnitrostátní úrovni? Ne. Může se s problémem v oblasti světové obchodní politiky vypořádat nějaký členský stát sám o sobě? Samozřejmě, můžeme vést hovory s Čínou jako Evropská unie – jako Evropská unie s populací čítající 500 miliónů a se spojenou silou 27 národních ekonomik. To je jedna možnost. Nebo bychom se mohli rozdělit do menších celků, kde bude Spolková republika Německo, Francie, Lotyšsko, Kypr a Malta jednat izolovaně. To je také možné. Nemyslím, že by to na Čínu udělalo dojem, pane Van Rompuyi. Proto potřebujeme metodu Společenství a podle mého názoru je úkolem tohoto Parlamentu, aby zajistil, že se tato metoda Společenství bude uplatňovat. Komise poprvé ukázala, a sice prostřednictvím prohlášení pana Barrosa, které se týkalo tématu Romů, že je připravena pustit se do boje. Problém Romů budeme řešit a musíme ho také vyřešit. Tento Parlament ho bude řešit podle toho, co jsme tu všichni prohlásili: lidská důstojnost je nedotknutelná. To platí i ve vztahu k problémovým menšinám. Z tohoto důvodu v otázce Romů nepolevíme.

Naše další problémy však pocházejí ze zcela odlišné oblasti – z finančního výhledu – a už teď vám mohu říci, že v tomto ohledu se strategie vracení politik na vnitrostátní úroveň setká s velkým odporem celého Parlamentu.

(Potlesk)

(Řečník souhlasil s položením otázky postupem modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Krisztina Morvai (NI). – Pane předsedo, moje otázka pro pana Schulze je velice jednoduchá: jak mohou být myšlenky a názory občanů našich členských států na domácí úrovni naprosto opomíjeny? Jak může být podle jeho názoru v souladu se základními myšlenkami demokracie, aby rozhodnutí přijímaná na úrovni Evropské unie, která vydávají nejčastěji nevolení jedinci, získala převahu nad vůlí občanů? To je, řekla bych, velice jednoduchá otázka.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, každá země, jejímž základem je právní řád, má povinnost zajistit, aby bylo právo, které spadá do její oblasti pravomocí, vymáháno. Proto stoprocentně souhlasím s lidmi, kteří říkají: jestliže se objeví problém v jednotlivých případech jednotlivých občanů – nehledě na to, ze které země pocházejí – v kterémkoli členském státě Evropské unie, tento členský stát a jeho orgány mají povinnost se s těmito problémy vypořádat, a jestliže mají tyto problémy trestní povahu, pak mají povinnost zahájit v tomto ohledu trestní řízení.

A naopak, toto platí i pro vymáhání naše společného práva Evropské unie. Země, jejichž základem je právní řád a které jsou členy tohoto právního společenství, mají rovněž povinnost přijmout právo Evropské unie a tam, kde to je nezbytné, ho vymáhat. Právě to žádáme v tomto konkrétním případě Romů. Nic jiného.

(Potlesk)

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, zaprvé bych rád poděkoval panu předsedovi Van Rompuyovi za zprávu o tomto důležitém zasedání Rady. Chtěl bych začít poslední částí jeho příspěvku, otázkou Romů.

Rád bych řekl velice jasně a osobně svému kolegovi ze skupiny PPE panu Daulovi, že Komise jednala v otázce Romů správným způsobem a my bychom ji neměli kritizovat. Musíme Komisi v tomto boji pomoci. Apeluji na Komisi, aby se tohoto stanoviska držela, protože to, čemu v dnešní době čelíme, je zásadní otázka.

Hodnoty jsou v Evropské unii stejně důležité jako tržní pravidla a je důležité, aby si všichni uvědomovali, že Komise zachází se všemi členskými státy stejně – ať už jsou tyto členské státy malé nebo velké. Pokud jde o hodnoty, není rozdíl mezi malými a velkými členskými státy. Všechny musejí uplatňovat tatáž pravidla.

Bohužel je pravda, že evropský summit se nechal tímto tématem trochu unést, jenže to se tak v politice občas stává. Rozhodně tedy v Evropě se diskuze často nechají unést aktuálním tématem. To je pochopitelně škoda, protože co se týče tématu správy ekonomických záležitostí, nesmíme ztrácet čas. Nemůžeme si dovolit čelit další hospodářské a finanční krizi, aniž bychom měli připraveny tyto nové nástroje pro správu ekonomických záležitostí.

Víme, že měnový pilíř nemůže fungovat bez hospodářského pilíře. Podíváte-li se na dnešní rozpětí, rozpětí mezi německými úrokovými sazbami a ostatními úrokovými sazbami jsou stále velmi vysoká. Potřebujeme, abychom měli balíček pro správu ekonomických záležitostí co nejdříve na stole, a já doufám, že Komise s ním přijde, jak slíbila, dne 29. září.

Abychom byli důvěryhodní – protože to je to nejdůležitější –, musí tento balíček podle mého názoru reflektovat a splňovat tři základní podmínky. Pane předsedo Van Rompuyi, první podmínkou, kterou jste vy vždy hájil, je to, aby nešlo pouze o prosazování finančního dohledu, ale také o zlepšování makroekonomického dohledu, neboť takové je poučení, které si musíme vzít z řecké dluhové krize. Nezáleží jen na Paktu stability, ale také na stavu hospodářství v této zemi.

Druhou podmínkou je, aby tento balíček obsahoval efektivní sankce. Já osobně si myslím, že nejlepším způsobem, jak toho docílit, je zaprvé využít progresivních sankcí, zadruhé musí existovat kombinace finančních postihů a postihů politických – nikoliv volit mezi jedněmi, či druhými, ale kombinovat oboje, a zatřetí, v některých případech můžeme rovněž sáhnout k odebrání voličských práv těm, kteří porušují pravidla. Tak tomu je v běžném životě a tak tomu musí být i v životě politickém, řekl bych.

Třetí a poslední podmínkou je podle mého názoru to, aby o zahájení rozhodovala Komise a Evropská centrální banka. Domnívám se – a už jsem to prohlásil několikrát –, že dohled, který mají na starosti členské státy, zkrátka nefunguje. Nefungovalo to v případě Lisabonské smlouvy, nefungovalo to v případě Paktu stability a nebude to fungovat ani v budoucnosti. Byli jsme toho svědky v případě Německa a Francie, které v roce 2005 neuplatnily Pakt stability a jednoduše ho v té chvíli pozměnily. K tomu dojde v budoucnosti znovu, takže kormidlo musí mít v rukou Komise. Doufám, že dne 29. října, také díky činnosti pracovní skupiny, bude na stole ležet důvěryhodný balíček od Rady i od Parlamentu.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, pane Van Rompuyi, poslouchám tuto zprávu o minulém summitu – který bychom ovšem neměli nazývat summitem, jelikož šlo o zasedání Rady – již potřetí. Dokonce i ona veřejná zpráva mě přivádí na myšlenku, že vy a já žijeme každý v jiné galaxii. To, co očekávám, když se hlavy států Evropské unie sejdou v Bruselu s ministry zahraničí během nekončící a svízelné krize, se značně liší od toho, co jste tu prezentovali. Ať si o úspěchu tohoto summitu, kterému ovšem smíme říkat pouze zasedání Rady, říkáte dokola cokoli, stejně jsem toho názoru, že jste ve skutečnosti nedosáhli vůbec ničeho. Zejména vaše role, pane Van Rompuyi, jakožto člověka, který má vést pracovní skupinu k cestám z hospodářské a finanční krize a k větší míře správy ekonomických záležitostí, je něčím, nad čím byste se měl zamyslet.

Ráda slyším, že Komise se již neúčastní této hry, která spočívá v přesouvání moci a vlivu na členské státy, ale že Komise, dokonce ještě tento měsíc, představí návrhy na to, jakou podobu by správa ekonomických záležitostí v Bruselu mohla získat. Mám dojem, že kromě jiného vede vaše téměř obsedantní soustředění na mechanismy udělování postihů, které by nikdy nespátřily světlo světa, kdyby nebylo změny smlouvy, de facto jen k situaci, která dnes panuje mezi mnoha členskými státy, kdy se shodneme na tom, že se neshodneme – avšak postup směrem k cíli „vyšší míry společné správy“ není ničím, co byste musel zvažovat.

Chtěla bych vás požádat, abyste odložil tuto přetvářku, které je nesmírně škodlivá pro vnímání evropských politik v době krize. Ve vašem postavení jste právě vy zodpovědný za to, jak bude vypadat tvář evropských politik. I když to je složitá úloha, která vám byla uložena v důsledku přijetí Lisabonské smlouvy a jejích vrtochů, mám dojem, že se neřídíte podle onoho prohlášení o tom, že vyvíjíte skutečné úsilí o to, abyste dosáhl vyšší míry společných politik.

Co se týče Romů, nesouhlasím s tím, že bychom slyšeli jednostrannou omluvu od paní Redingové. Stále čekám na to, až Francouzi vysvětlí, jak je možné, že dokážou Komisi v těchto dnech zcela otevřeně lhát. Skutečně mi nejde do hlavy, proč si něco takového nezaslouží omluvu.

(Potlesk)

Jsem potěšena – a pro mě osobně je to ten nejlepší výsledek, který vzešel z tohoto summitu –, že pan Barroso vyjádřil paní Redingové podporu. Ona řízení o nesplnění povinnosti

musejí být zahájena. Také mohou být zahájena komplexně. Abych se chopila myšlenky, která de facto inspirovala paní Redingovou: znepokojuje mě skutečnost, že v dobách velké nejistoty, hospodářské krize, finanční krize a nejistých výhledů a vzrůstající chudoby v Evropské unii schovávají hlavy států, jako je např. pan Sarkozy, ba i pan Berlusconi – mohla bych jmenovat další, ale toto jsou vůdčí protagonisté na státní úrovni v této záležitosti v rámci Evropské unie – své domácí problémy s politikami a svou vlastní neschopnost za politiku pro dobu krize. Schovávají se za politiku, která se vrací k repertoáru rasové netolerance a xenofobie.

Myslím si, že bychom se měli, že se dokonce musíme vzpomenout na předešlé století zde v Evropě.

(Potlesk)

Timothy Kirkhope, jménem skupiny ECR. – Pane předsedo, rád bych se zde v rychlosti vyjádřil k několika bodům ještě předtím, než se dostanu ke svému hlavnímu konkrétnímu bodu. Za prvé bych rád poblahopřál Radě za to, že se soustředila na zlepšení správy ekonomických záležitostí v Evropě. Za druhé, co se týče Romů, rád bych upozornil, že se dožadujeme velice jasného právního vyjádření od strážců smluv, tj. od Komise. Než jej získáme, musím říci, že samoučelné útoky na francouzskou stranu z některých politických kruhů nejsou zrovna příkladné a ani nenapomáhají evropské jednotě.

Dnes ráno chci však hovořit o prohlášení o Pákistánu, což je člen Britského společenství národů, partner tří členských států Evropské unie a strategický spojenec Unie. Vítejte pokrok, k němuž nyní došlo, aby byla Pákistánu poskytnuta mimořádná pomoc, a těší nás, že Rada souhlasila s tím, že je zapotřebí komplexního balíčku opatření pro obnovu a budoucí rozvoj Pákistánu.

Rozvojová pomoc pro Pákistán je tak jako všude jinde zásadní a nová koaliční vláda Spojeného království se pyšní svým závazkem vynaložit 0,7 % hrubého národního důchodu na zahraniční pomoc do roku 2013. A ano, pane Schulzi, koaliční vláda ve Spojeném království se sestává s konzervativců a z liberálů – jen pro úplnost.

Podpora je však pouze jednou stranou mince. Dlouhodobá budoucnost rozvojového světa spočívá na schopnosti každého národa vytvářet solidní, dynamické obchodní hospodářství. Domnívám se, že záměr poskytnout Pákistánu rozšířený přístup na trh prostřednictvím okamžitého omezení povinností v klíčovém dovozu do Evropské unie je důležitým krokem, ačkoli lituji, že tato politika bude muset být časově omezená a nestane se pravidlem.

Nicméně výzva k založení nového velkého obchodního partnerství mezi Evropou a Pákistánem byla směhlým návrhem předsedy vlády Spojeného království, který se odhodlaně snažil splnit koaliční ministr obchodu Ed Davey. Mám však obavy, že nutnost vzít v potaz vnímavost průmyslu, o které se hovoří v prohlášení, změnil dramatickou iniciativu v cosi jako bázlivé poloviční opatření. Vzhledem ke kritické situaci občanů Pákistánu by byla taková zrada hanebná. Naše skupina bude tudíž dávat dobrý pozor na to, aby bylo zajištěno, že ambice tohoto prohlášení nebude zmařena žádným sobeckým protekcionismem.

Patrick Le Hyaric, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, jediným aspektem zasedání Evropské rady, na který poukážou hromadné sdělovací prostředky, bude ona zlověstná polemika francouzského prezidenta proti Komisi, ve které obhajuje hon uspořádaný ve Francii proti části evropské populace, proti Romům.

Ve jménu všeobecných hodnot, všeobecných hodnot lidských práv musí francouzská vláda – ale také další vlády – okamžitě zastavit toto stigmatizování a veškeré otřesné vyhošťování. Stejně tak skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice požaduje, aby byla zrušena tzv. směrnice o navracení z července roku 2008, která získala přezdívku směrnice hanby, a také dohoda o partnerství, která umožňuje vyhošťování pákistánských uprchlíků.

A kromě toho, jaké konkrétní evropské iniciativy máte v úmyslu zahájit, pane Van Rompuyi, abyste konečně vyvedl Romy z chudoby a strádání? Tato politika proti migrantům ničí morální a politický vliv, který by Evropa mohla ve světě mít.

Chtěl bych ještě dodat, že protievropský populismus snižuje politiku a podporuje xenofobii, nacionalismus a fundamentalismus, přičemž živí to, co Bertolt Brecht nazval „odpornou šelmou“. Kromě toho jste na zasedání Evropské rady opět přišel se závěry, které jsou velice nepříznivé pro evropské občany i pro evropskou myšlenku jako takovou.

Zmíním několik příkladů. Zrovna v době, kdy ultraliberalismus vhná svět do krize, jste se rozhodl, a nyní cituji váš text, umožnit „ambiciózní dohody o volném obchodu“. Rozhodl jste se urychlit budování transatlantického trhu: tj. sjednocení našich norem s normami Spojených států a větší angažovanost v NATO.

Vážený pane Van Rompuyi, politika volného obchodu, podřizování Spojeným státům a militarismus, které navrhujete, Evropu zničí. Co se týče zahraniční politiky, zmiňujete plán, cituji, „jasného strategického směřování“, ale co přesně to má znamenat? Neměla by dobrá zahraniční politika, jak tvrdí skupina GUE/NGL, zahrnovat závazek k boji proti chudobě a hladomoru, zrušení dluhů, dosažení potravinové soběstačnosti, odzbrojení a mír? Neměla by zahrnovat kroky v oblasti energetiky, které povedou k tomu, že bude summit o klimatu v Cancúnu úspěšný?

Proč se i přesto, že váš text zdůrazňuje, že jsme nejdůležitější obchodní oblastí, nezavážeme k tomu, abychom zdanili finanční transakce? Co máte kromě vydání tohoto neslaného nemastného textu v úmyslu udělat, abyste zajistil, že dialog mezi Izraelem a Palestinou bude úspěšný? Všiml jsem si, že nemluvíte o hranicích z roku 1967 ani o východním Jeruzalému jako o hlavním městě a že jste nesmírně benevolentní k izraelské kolonizaci.

A konečně, rozhodl jste se uplatnit španělskou botu úsporných opatření prostřednictvím toho, čemu říkáte evropský semestr: dohled s hrozbou sankcí proti členským státům. Proč skrýváte skutečnost, že dluh členských států se zvýšil nikoli kvůli nadměrným sociálním výdajům, ale kvůli neustálému podporování síly peněz? Proč nemáme žádné velké projekty v oblasti průmyslu, služeb či zemědělství, na novém základě a ve spolupráci, které by podporovaly zaměstnanost?

Rád bych věděl, na jakém právním základě máte v úmyslu uplatňovat takové sankce, které ještě více zhorší situaci členských států i lidí? Nacházíme se v Evropském roce boje proti chudobě. Jaké iniciativy a jaké kroky odpovídají tomuto prohlášení?

Niki Tzavela, *jménem skupiny EFD.* – (EL) Pane předsedo, co se týče otázky Romů, nemyslím si, že problém spočívá v deportování Romů z Francie. Spočívá v nelidských podmínkách, ve kterých Romové ve většině evropských zemí žijí.

Tudíž bychom namísto toho, abychom byli unáhleně kritičtí, měli – vzhledem k tomu, že Romové jsou etnickou menšinou ve všech evropských zemích – sestavit a navrhnout celoevropský plán a celoevropský program pro Romy jakožto součást naší činnosti v oblasti

sociálního vyloučení. Deportování je jen jedním aspektem celého problému. To podmínky, ve kterých Romové žijí, jsou tím problémem.

A nyní, co se týče závěrů Evropské rady, založili jste evropské zahraniční vztahy na základě vzájemných zájmů. Čína, která disponuje rezervou ve výši 2,5 triliónu dolarů a chce investovat v Evropě, nabízí bezpochyby zajímavé spojení. Máte proto v úmyslu před summitem EU-Čína odstranit překážky, která Evropa nakladla ve svých vztazích s Čínou, zejména v oblasti lidských práva a vztahů s Íránem?

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Skutečný oficiální program evropského summitu, který se konal minulý týden, byl samozřejmě zcela zastíněn oním učebnicovým příkladem poblázněné politické korektnosti, obzvláště pošetilým výpadem paní komisařky Viviane Redingové proti francouzské politice v otázce Romů.

Bylo načase, aby se Evropské komisi v tomto ohledu ukázalo, kde je její místo. Členské státy mají právo, ba dokonce nejen právo, ale i povinnost zakročit proti takovým nepřijatelným nepřístojnostem, proti dětské práci a proti zanedbávání péče o dítě a proti nezákonnému přistěhovalectví. Mají povinnost chránit své občany.

Předstírat, že Romové čili cikáni nepředstavují problém, žádný z našich problémů nevyřeší. Rád bych věděl, co by Evropská komise řekla na to, kdyby Romové rozbili svůj tábor na promenádě před budovou Berlaymont. Belgické předsednictví Evropské rady a také pan Van Rompuy, tzv. předseda Rady, opět chrlili nesmyslná prohlášení, neustále měnili názory a používali obzvláště vágní výrazy, avšak v rozpravě se chovali naprosto bezpáteřně. Vlastně jsme si na to už docela zvykli.

Mohu jen uzavřít – a zdá se, že se zde s tímto svým závěrem nacházím ve velké menšině –, že zejména díky Francii a Itálii bylo poslední summit Evropské rady jednou z těch vzácných příležitostí, kdy byl vyjádřen nesouhlas s tím, že se politicky pověření úředníci Evropské komise ujímají moci. Pro jednu summit, který Evropě neuškodil.

Předseda. – Pane předsedo Evropské rady, možná, že byste rád řekl několik slov.

Herman Van Rompuy, *předseda Evropské rady.* – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, rád bych v reakci krátce pronesl několik slov.

Věci jde vždycky prezentovat různými způsoby. Člověk se může nechat vést dojmy, nebo se může řídit výsledky a fakty. Já jsem typ člověka, který se raději drží výsledků, skutečnosti a faktů.

Co jsme dokázali během prvních osmi měsíců tohoto roku s novou Komisí a novými orgány, které jsou výsledkem vstupu Lisabonské smlouvy v platnost?

Podarilo se nám dosáhnout dohody o důležitém finančním dohledu – o nesmírně důležité reformě – samozřejmě ve spolupráci s Parlamentem. Po dlouhých vyjednáváních jsme se dohodli na vnější službě, na Službě pro vnější činnost, na novém ministerstvu pro zahraniční věci, na nové diplomatické službě pro Evropskou unii. To jsou dva nesmírně důležité úspěchy v kontextu složité institucionální architektury, kterou jsme si takovou nicméně přáli mít.

Dohodli jsme se na důležitém balíčku pro pomoc Řecku v tom, aby přežilo. Dohodli jsme se na balíčku ve výši 110 miliard eur v kombinaci s mimořádně důležitým reformním programem, který se nyní realizuje, a to navzdory velkým obtížím, se kterými se řecká vláda potýká. Dohodli jsme se na balíčku 750 miliard eur finanční podpory pro

nepředvídané události – samozřejmě v závislosti na jistých podmínkách –, který uklidnil trhy a vytvořil nové perspektivy.

Co se týče iniciativy Unie, dochází k zásadním reformám a já každopádně vím, že k nim panují výhrady v zemích i mimo ně. V mnoha evropských zemích se provádějí důležité reformy. Bez tlaku, který vyvíjejí orgány, by k tomu nedocházelo tak rychle.

Co se týče zahraniční politiky, opakuji v návaznosti na zasedání Rady pro bezpečnost, že jsme se v rámci sedmadvacítky dohodli na sankcích proti Íránu, na dodatečných sankcích, což nebylo v žádném případě snadné.

V rámci sedmadvacítky jsme se dohodli na usnesení o dialogu mezi Srbskem a Kosovem – a jak dobře víte, pět evropských zemí Kosovo neuznává. Tento dialog je nesmírně důležitý pro stabilitu a mír v dané oblasti, která je rovněž oblastí evropskou a která musí mít evropskou perspektivu.

A konečně, dohodli jsme se na obchodní dohodě s Jižní Koreou. Dohodli jsme se na balíčku podpory – nejen finanční, ale také obchodní podpory – pro Pákistán.

Dohodli jsme na jednotném přístupu k Blízkému východu. V prosinci roku 2009 jsme dospěli ke společnému postoji sedmadvacítky k jednomu z nejkonfliktnějších regionů na světě, Blízkému východu. Přidali jsme nové prohlášení, které bylo před několika dny přijato Kvartetem.

Toho všeho bylo dosaženo. Toto jsou výsledky, toto jsou fakta a já se držím faktů.

Co se týče pracovní skupiny: ne, nepracujeme příliš pomalu. Začali jsme v květnu a nyní máme září. Za pár měsíců jsme udělali několik velkých kroků kupředu. Kromě toho dokončíme svou práci nikoli v prosinci, jak se odhadovalo, ale už na konci října. Ujišťuji vás, že vás budu moci informovat o kvalitativně závažných závěrech, které vyplynou z činnosti pracovní skupiny. Mezi námi a Komisí nenastal žádný problém. Pracujeme ruku v ruce, abychom dosáhli dobrých výsledků. Nepanuje žádná institucionální rivalita.

Co se týče problému Romů, chtěl bych zopakovat pět bodů, které nejsou závěry Rady jako takovými, ale o kterých panuje velice široká shoda. Čekáme nyní na šetření Komise. Nesmíme si vytvořit předčasné úsudek. Rovněž bych chtěl poznamenat, že na požádání Evropské rady začala Komise pracovat na tom, aby vypracovala plán na lepší integraci jistých menšin, včetně Romů, do Evropské unie.

Dodám pár slov v nizozemštině, což je samozřejmě menšinový jazyk, ale čas od času neškodí si ho poslechnout.

(NL) Myslím si, že navzdory všemu musí být oněch několik uplynulých měsíců, v nichž panovaly nesmírně složité podmínky, hodnoceno jako pozitivní. Nečekali jsme, že by se hospodářský růst nastartoval tak rychle. Může být křehký a možná je to jen začátek, ale kdyby někdo před pár měsíci řekl, že jeden členský stát dosáhne hospodářského růstu 3,5 % a že evropský průměr bude přibližně 1,5 %, nikdo by mu nevěřil.

Řada zemí spouští reformní programy v nesmírně složitých politických a společenských podmínkách a my spouštíme novou správu ekonomických záležitostí pro Evropu.

Dnes – a to říkám s rozvahou – je hospodářská situace, a dokonce i situace na trhu práce lepší, než byla před několika měsíci. To se nestalo náhodou, nýbrž naším společným úsilím. Nicméně naše práce zdaleka nekončí. Podle mého názoru – a to je poslední věc, kterou dnes řeknu – se dnes velice málo evropských občanů zajímá o naše rozepře ohledně toho,

jaká metoda je nejlepší. Můj vlastní postoj je takový: ačkoli metoda Společenství může samozřejmě být tou nejvhodnější metodou, naši občané chtějí v první řadě vidět výsledky naší politiky. Očekávají od nás především budoucnost. Pokud budoucnost bude lepší, měli bychom to veřejnosti sdělit, aby v nás evropská občané mohli zase jednou mít důvěru. To bude znamenat nejen podporu evropské myšlenky, ale také to výrazně přispěje k hospodářskému růstu.

Já jsem člověk, který se spoléhá na fakta a nenechá se strhnout subjektivními dojmy. Fakta dokazují, že za posledních osm měsíců jsme my, i všechny naše orgány, učinili velký pokrok díky společnému úsilí a že jdeme správným směrem. Naším úkolem pro nadcházející měsíce bude držet se na této cestě pevnějšího kurzu.

Maroš Šefčovič, *místopředseda Komise*. – Pane předsedo, dovoluji mi jen rychlou reakci na výroky politických představitelů.

Nejprve k romské otázce: zde bych chtěl znovu ujistit Parlament, že Komise bude pokračovat ve své práci ve dvou hlavních směrech. První spočívá ve velice důkladné, přísně právní analýze situace a druhý v podpoře integrace Romů.

Jak víte, všichni požadujeme evropské řešení už dlouhou dobu a Komise odvedla se španělským předsednictvím velký kus práce. Zorganizovali jsme zvláštní summit ministrů týkající se této otázky v Córdobě, ačkoli všichni dobře víme, že účast nebyla nejlepší.

Využijme proto této příležitosti, této rozpravy, abychom znovu oživili celý proces, restartovali naše úvahy o tom, jak bychom mohli v budoucnu lépe využít zdroje a nástroje, které máme k dispozici. Je zcela jasné, že v této otázce potřebujeme evropský konsenzus, potřebujeme podporu a závazek evropských orgánů, vnitrostátních i místních orgánů, rovněž i občanské společnosti a musíme vyvinout všechnu svou sílu jedním směrem. Pouze tak budeme schopni přijít na pozitivní řešení tíživé situace Romů v Evropě.

Co se týče návrhů správy ekonomických záležitostí, rád bych také politické představitele ujistil, že naše návrhy budou zaměřeny na řešení otázky makroekonomických nerovností prostřednictvím většího dohledu. Navrhujeme posílení vnitrostátních fiskálních rámců a upevnění Paktu stability a růstu především tím, že budeme soustředit pozornost na snižování dluhu a na udržitelnost a že budeme věnovat více pozornosti prevenci.

Společně se tedy dne 29. září chystáme předložit balíček pěti návrhů nařízení a jeden návrh směrnice. Priority, o kterých zde mluvili političtí představitelé, budou výrazně zastoupeny v balíčku opatření, který vám bude velice brzy předložen.

Co se týče Pákistánu, domnívám se, že jsme vykonali hodně. Stali jsme se hlavním mezinárodním přispěvatelem Pákistánu. Naše úloha v Pákistánu se těší velkému uznání, ale je více než jasné, že představuje pouze první kroky v pomoci Pákistánu. Musíme se zapojit více, musíme být důslednější a musíme spojit humanitární pomoc s rozvojovou pomocí, se zlepšením obchodního přístupu pákistánských produktů na evropský trh.

Musíme se nyní soustředit na opatření, která můžeme podniknout co možná nejrychleji, a k tomu musejí být v souladu s pravidly WTO a my potřebujeme podporu pro naše partnery v rámci WTO. Také hledáme způsoby, jak bychom mohli ohodnotit způsobnost Pákistánu pro Všeobecný systém preferencí plus v roce 2014. To by pak představovalo dlouhodobé opatření, které by podle mého názoru Pákistánu pomohlo a umožnilo by mu rychlé a úspěšné zotavení.

Co se týče Blízkého východu, v této sněmovně, v Radě, v Evropské radě i v Komisi si uvědomujeme, že jde o absolutně nejvyšší prioritu na světové politické scéně. Rád bych vás všechny ujistil, že baronka Ashtonová se v tomto procesu velice jasně a intenzivně zapojuje. Pravidelně informuje sbor komisařů o tom, jak můžeme spolupracovat a podniknout v budoucnu více kroků, a je v každodenním kontaktu se všemi hlavními představiteli tohoto procesu.

Jak řekl pan Daul, role Evropské unie při urychlování tohoto procesu je zásadní. Mohu vás ujistit jménem Komise, a jsem si jist, že i jménem baronky Ashtonové, že učiníme, co bude v našich silách, a že budeme v tomto procesu hrát důležitou roli.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Pane předsedo, pane Van Rampuyi, velice správně jste uvedl, že evropský občan očekává výsledky a určitou budoucnost. První nezbytným předpokladem pro to, aby se toto očekávání naplnilo, je táhnout za jeden provaz, především ve světle nadcházejících summitů s Asií a prezidentem Obamou v příštích několika týdnech. Máme-li se vyjadřovat jednohlasně, jste právě vy tou osobou, která na sebe může vzít nezbytnou úlohu mluvčího.

Je samozřejmé, že jednou z absolutních priorit v nadcházejících měsících bude debata o klimatu. My, jako celá Evropská unie, bychom měli sebrat odvalu a předložit nové iniciativy. Zde mám na mysli v první řadě společný přístup k finančním transakcím, který je znám pod názvem přístup Robina Hooda. Vy byste mohl být tím novým Robinem Hoodem! Tím byste měl získat dostatek finančních prostředků na investice do obnovitelných zdrojů energie a úspor energie, nejen v Evropě, ale také v Africe, protože víte stejně dobře jako my, že jsme se zavázali v Africe dramaticky snížit chudobu. Investice do udržitelné energie by mohly být jedním z nejúčinnějších nástrojů pro dosažení tohoto cíle. Kromě toho bychom v Africe neměli nechávat pole otevřené pouze pro Asiaty, pro Číňany.

Podle mého názoru se vám podařil bezchybný první krok. Před rokem se někteří lidé nechali slyšet, že od vás očekávají velice málo, protože jste pro ně byl v jejich očích neznámou veličinou. Dnes se domnívám, že můžeme říct – a ti, kteří vás na počátku odepsali, nyní sdílí tento názor –, že v nedávných měsících udělala Evropská unie zásadní pokroky a že se nám podařilo přečkat hospodářskou i finanční bouři. Řekl bych: to nejlepší teprve přijde! Koneckonců, to je to, co od vás očekáváme. Děkuji Vám a přeji hodně štěstí!

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Pane předsedo, chtěla bych předsedům poděkovat. Je pravda, že jsme očekávali, že se bude Rada zabývat správou ekonomických záležitostí, a namísto toho jsme se dočkali romské otázky.

Již jsme zde dopodrobna rozebírali incident týkající se paní Redingové, ale já bych přesto ráda dodala několik věcí. Podporujeme její vyjádření, jak formálně, tak obsahově. Co se týče formy, ráda bych vysvětlila, co mám na mysli. Nemůžeme považovat druhou světovou válku za něco, co patří do minulosti, protože pak si z ní nevezmeme žádné ponaučení. Koneckonců bychom měli mít na paměti, že Romové byli stejně jako židé, homosexuálové a komunisté, v táborech. Byli vyvražďováni.

Paní Redingová má pravdu, když říká, že právě od toho okamžiku, od té chvíle jsme se rozhodli, že budeme jednat ve prospěch Evropy a míru a už nikdy nedopustíme diskriminaci na základě rasy. Za tím si stojíme. Podporujeme Komisi, oceňujeme její úlohu strážkyně Smluv a také říkáme, jak už řekli jiní: „velké a malé země“.

Nicméně bych ráda řekla, že sledovat po tomto zasedání Rady nový vzestup nacionalismu pro mě byl téměř děsivý zážitek. Je to neodbytná připomínka třicátých let. Budeme si na to v budoucnu muset dát velký pozor.

Co se týče správy ekonomických záležitostí, velice stručně, řekl jste nám, pane Van Rompuyi, že pracovní skupina dělá pokroky a že se v říjnu dočkáme závěrů. Chtěla bych říct jednu věc: chystáte se zavést mechanismy dohledu v souladu s tou nejpřísnější politikou finanční ortodoxie, ale nám jste řekl: „Ano, ale sociální aspekty, důchody a sociální parametry, jež s nimi souvisejí, jsou záležitostmi členských států.“

Tento názor moje skupina nesdílí. Moje skupina se naopak domnívá, že pokud uvažujeme o zavedení dohledu, musíme do něj začlenit i sociální parametry. Nemůžeme obrátit Evropu proti občanům. To by také bylo velmi nebezpečné.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedo, hlavním tématem tohoto zasedání Evropské rady byla kromě jiného zahraniční politika. Téměř současně s tím na Valném shromáždění Organizace spojených národů hlasovala Čína a mnoho rozvojových zemí proti tomu, aby Vám, pane Van Rompuyi, i baronce Ashtonové bylo přiznáno zvláštní postavení. To by mělo být s Čínou projednáno na summitu dne 6. října a je zapotřebí toto téma konkrétně prodiskutovat. Nicméně velice jasně se tím ukazuje skutečná situace: Evropská unie má před sebou stále velmi dlouhou cestu, aby dosáhla politické moci. Jsme v současnosti hospodářskou velmocí, a občané tudíž očekávají, že v této oblasti něco uděláme, abychom se vypořádali s hospodářskou krizí.

To mě přivádí k otázce pracovní skupiny. Pane Van Rompuyi, řekl jste, že v této věci panoval široký konsenzus. Na konci měsíce bude tento konsenzus vystaven zkoušce. Dne 29. září předloží Komise své dokumenty. Už jste zde řekl, že vy předložíte návrh už dne 27. září. Doufám, že tyto dokumenty budou alespoň do jisté míry ve vzájemném souladu. Abych nezapomněl, doporučil bych vám, abyste častěji hovořil holandsky. Velice se mi líbilo vaše prohlášení o metodě Společenství.

Co se týče makroekonomického dohledu, zjevně zde panuje konsenzus v rámci pracovní skupiny – výborně! Monitorování vnitrostátních fiskálních politik v rámci evropského semestru – to je zcela jistě dobrá věc, kterou jsme obzvláště uvítali. Pokud jde o sankce, řekl jste, že je zapotřebí dalších kroků. Všichni víme, co to znamená: žádný konsenzus zde nepanuje. Na konci měsíce se proto dočkáme zkoušky.

Proč jako Parlament tak důrazně trváme na metodě Společenství? Pan Schulz o tom před chvílí hovořil. Ještě stále jsme ve stádiu posuzování lisabonského aparátu. Nicméně ten zásadní bod je následující: Evropská rada je nyní orgánem Evropské unie. Co to znamená, pokud jde o způsob, jakým Rada chápe sama sebe, to ještě přesně nevíme. Často se nám jeví jako shromáždění členských států, které hájí jen své vlastní národní zájmy. Jeden vnitrostátní zájem je velmi jasný: zájem Spojeného království, které usiluje o co nejmenší možnou regulaci ve finančním odvětví. Metoda Společenství představuje naši jedinou šanci, pokud chceme, aby zájmy Evropy jako celku převážily nad zájmy jednotlivých členských států. Proto tato sněmovna trvá na zavedení metody Společenství. Vzhledem k vašim holandským výrokům jsem potěšen, že na to máte stejný názor.

Jill Evans (Verts/ALE). – Pane předsedo, toto je zásadní doba, v níž Evropská unie musí ukázat své vedoucí schopnosti na globální úrovni, především co se týče změny klimatu a boje proti chudobě, ale také v souvislosti se správou na úrovni vnitřní. Tato otázka se už netýká jen členských států.

Musíme zlepšit víceúrovňovou správu, abychom vyřešili deficit týkající se správy v Lisabonské smlouvě, a to znamená zavést integrovaný celoevropský přístup, který bude uznávat význam všech regionů a vlád v rámci jednoho státu. Také to znamená, že musíme znovu a lépe formulovat cíl snížení regionálních rozdílů.

Velice se těším na to, až příští týden přivítám pana předsedu Barrosa ve svém volebním obvodu ve Walesu. Tři čtvrtiny Walesu pobírají prostředky ze strukturálních fondů, aby se vypořádaly s jednou z nejvyšších úrovní chudoby v Evropě. Těším se na to, až mu ukážu, co všechno se díky těmto financím v našem hospodářství a v našich komunitách změnilo.

Aby takový pokrok mohl probíhat i nadále v tomto i mnoha jiných regionech, nesmí se financování regionů přesunout na vnitrostátní úroveň členských států a já vyzývám Radu a Komisi, aby neohrozila tuto pomoc Evropské unie při dlouhodobém a udržitelném rozvoji.

Derk Jan Eppink (ECR). – Vážený pane předsedo, rád bych požádal pana Verhofstadta, aby zůstal ve sněmovně. Romové představují v Evropě hluboce zakořeněný problém a já bych chtěl varovat před přílišným pokrytectvím. Na předchozím plenárním zasedání jsme si vyslechli generalizující výroky pana Verhofstadta. Obvinil pana Sarkozyho z věcí, které sám páchal. V roce 1999 pan Verhofstadt jako předseda vlády nechal deportovat skupiny Romů zpátky na Slovensko. Byli vyhoštěni ve skupinách. Evropský soud pro lidská práva Belgie odsoudil. Nevládní organizace protestovaly.

Dámy a pánové, sněmovna má právo to vědět. Lidé mají právo to vědět, a přesně to je ten důvod, proč to nyní říkám. Pronášíme všeobecné výroky o všem – to je ten důvod, proč pan Verhofstadt nyní neposlouchá, protože nechce, aby mu to někdo připomínal. To je právě to, co zde dělám a proč jsem byl zvolen: abych mu připomněl, co udělal. Pokud by existovala Nobelova cena za pokrytectví, jsem si zcela jist, že pan Verhofstadt by ji okamžitě vyhrál.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, já bych rád udělil Nobelovu cenu za pokrytectví paní Redingové, která jaksi zapomněla popsat – alespoň podle jejích textů soudě – situaci Romů v Lucemburském velkovévodství, kde problém vyhošťování Romů jednoduše neexistuje, protože zakládání romských táborů zákon nepovoluje, je to zakázané. Proto říkám, existuje mnoho různých „Evrop“.

Doufám, že to jasně naznačuje, co přijde: na tomto zasedání Evropské rady konečně hlavy států či předsedové vlád vycítí povinnost uštědřit Evropské komisi jasnou lekci patriotismu. Komise si nesmí dovolit, dokonce ani prostřednictvím svých komisařů, urážet členský stát, především takový členský stát, jako je Francie, která by nás všechny mohla učit o pojetích svobody a lidskosti.

Je velký rozdíl mezi tím, co nazýváme evropským právem, a právem národů. Třeba evropské právo spočívá v právu vstupovat do cizích obydlí a krást, neposílat děti do školy a vykořisťovat je, jak se nechal slyšet nikoliv rasistický populismus, ale – podle deníku *Le Monde* – rumunský předseda vlády během „*déjeuner de fiel*“ – oběda „hořkého jako žluč“ – dne 16. září.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Pane předsedo, před čtrnácti dny tato sněmovna přijala směšné usnesení v této věci, takové, v němž obvinila Francii ze všech možných věcí a shledala ji vinnou bez soudu. Byla to kuriózní situace, při níž se Evropský parlament postavil na místo soudce a poroty. Potom přišla komisařka Redingová se srovnáním s druhou světovou válkou, dokonce ještě předtím, než byla známa fakta.

S Evropskou unií je něco v jádru špatně, když legislativní a výkonná moc takovým způsobem upozadí moc soudní a začne vynášet rozsudky, aniž by v celé záležitosti znala skutečná fakta. Nizozemská Strana pro svobodu (PVV) doufala, že evropské orgány odpoví na toto vyhoštění s poněkud větším povědomím o právních a demokratických zvycích. To, co skutečně leží v srdci tohoto problému, je právní otázka, do jaké míry mohou členské státy Evropské unie vyhošťovat občany EU, a institucionální otázka, kdo má právo nad touto záležitostí dohlížet.

Jako strážkyně Smluv si na sebe Komise oblékla soudcovský plášť, ale tato pravomoc patří místním soudům a především Evropskému soudnímu dvoru a soudům Společenství. Romové, kteří byli dobrovolně deportováni s 300 eury v kapse, proto měli možnost jít k soudu. Do té doby by se do celé věci Evropský parlament a Komise zkrátka neměly vměšovat.

Právní otázka se netýká vyhoštění nebo deportace, ale mezí pohostinnosti a míry, do níž lze přijmout skutečnost, že vám někdo vejde do domu, převrátí jej naruby a odnese si váš majetek. Je šílené, že jsme v situaci, kdy zjevně nemáme žádná jasná pravidla, která by určila, jak zacházet s občany EU, kteří se chovají nevhodně v jiném členském státě EU.

Odpovědí na tuto otázku samozřejmě je, že kterýkoli členský stát by měl mít možnost vyhodit ze země jakékoli občany EU, kteří nepracují, zneužívají dávek a porušují zákon. Doufám, že Rada se toho ujme, protože Evropské komisi ani Parlamentu se nedaří sloužit veřejnosti a veřejnost by se v tom tedy na ně neměla spoléhat.

Werner Langen (PPE). – (DE) Pane předsedo, vážený pane Van Rompuyi, obdivuji váš optimismus, se kterým nám předkládáte svoji prozatímní zprávu o pracovní skupině. Ono se samozřejmě ukáže časem, jaké po ní zůstaly hmatatelné výsledky. Nicméně co se týká zhodnocení hospodářské situace, řekl jste jaksi předčasně – přesně jako pan Barroso –, že hospodářství se do značné míry zotavilo. Dokud s námi nejsou Spojené státy na jedné lodi, hospodářskou krizi se nám ukončit nepodaří. Je zcela jisté dobře, že zde vidíte pokrok, a my doufáme, že se tento pokrok podaří zrealizovat. Avšak pokud jsou tvrzení paní Lagardové pravdivá – diskuze probíhaly ještě v posledních dnech –, že Německo zlepšilo svou konkurenceschopnost na úkor ostatních členských států Evropské unie, pak bychom neměli tento hospodářský růst. Bez hnací síly by tento hospodářský růst, jenž následoval po krizi, neexistoval. Tomu, kdo zatáhne za ruční brzdu v lokomotivě, která je touto hnací silou, se již nikdy nepodaří dopravit vlak do cíle.

Neřekl jste nic o rozsáhlém dluhu nebo o řešení tohoto dluhového problému. Nicméně to je v této situaci důležité. Nestačí jen zavést evropský semestr. Je správné a náležité, aby byl realizován, ale bez vyšší úrovně automatizace – samozřejmě na základě Komise, ne Rady finančních ministrů – nebudeme schopni uskutečnit opatření Paktu stability, o kterých zde diskutujeme.

Je důležité, abychom získali zpět důvěru, ale to se podaří pouze tehdy – jak řekli ostatní poslanci, pokud bude metoda Společenství uplatňována se zapojením Evropského parlamentu.

Stephen Hughes (S&D). – Pane předsedo, co se týče správy ekonomických záležitostí, moje skupina podporuje snahy o dosažení silnější evropské hospodářské koordinace, ale máme vážné pochybnosti o směru, kterým se vydává Komise a Rada. V jádru jde o to, že chtějí posílit nevyrovnaný přístup k politice, který nefunguje už více než deset let. Tento

pomýlený pohled je založen na předpokladu, že vyrovnané rozpočty v kombinaci s pružnějšími trhy práce přinesou samy o sobě řádně sdílený růst a prosperitu.

Zdravé veřejné finance jsou velmi důležité, ale v kterémkoli časovém úseku musíme zajistit rovnováhu mezi potenciálně protichůdnými cíli politiky. To je nyní přehlíženo. Jaký je návrh pro oněch 24 milionů nezaměstnaných v celé Evropě? Odpovědí je fiskální konsolidace a postupné snižování sociální ochrany. To ale nestačí. Potřebujeme správu ekonomických záležitostí, které se podaří dosáhnout vyrovnané směsice politiky, se zdravými veřejnými financemi a vysokou kvalitou plné zaměstnanosti.

Tyto dva cíle musejí jít ruku v ruce. Reforma současného systému bude promarněnou příležitostí, pokud politika zůstane zaměřena výhradně na vyrovnaní rozpočtů a snižování veřejného dluhu. Tato strategie je špatná jak z hospodářského, tak sociálního hlediska.

(Řečník souhlasil s položením otázky postupem modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedo, pane Hughesi, již jsme spolu pracovali a já si vaši práce velice vážím. Avšak ve své analýze hospodářské krize a rozboru opatření, která mají nyní být podniknuta, jste skutečně zcela vedle, stejně jako většina vaší skupiny. Nesouhlasil byste snad s tím, že příčinou, která odstartovala současnou krizi, byl rozsáhlý dluh, jinými slovy, přílišné výdaje při dosahování tzv. cílů politiky? Nesouhlasil byste snad s tím, že právě z toho důvodu je tím správným krokem, který je třeba nyní udělat, zaměřit se na stabilitu a zdravou fiskální politiku, abychom tuto krizi překonali?

Stephen Hughes (S&D). – Pane předsedo, je velice obtížné shrnout složité argumenty do jedné minuty, ale věnoval jsem jednu větu tomu, abych řekl, že zdravé veřejné finance jsou velmi důležité. Absolutně s tím souhlasíme, ale zásadní je právě načasování a metoda přístupu, kterou zvolíte. Pokud to uděláte příliš rychle, jak je navrhováno – abychom se vrátili ke kritériu 3% deficitu do roku 2013, může to také vést k zastavení jakékoli možnosti růstu a dlouhodobé stagnaci a vysokým mírám přetrvávající dlouhodobé nezaměstnanosti. To je špatný přístup. Potřebujeme přístup, jenž bude spočívat na dvou oporách, nikoli na jedné, která se bude soustředit jen na snížení deficitu.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, mám pro pana předsedu Evropské rady a pro pana místopředsedu Komise připraveny dvě upřímné otázky.

První z nich se týká důvodů, které stojí za vývojem Služby pro vnější činnost: Zejména mě ohromila skutečnost, že mezi těmi, které paní baronka Ashtonová jmenovala, se objevil i Nizozemec v Jižní Africe, Francouz v Čadu, Španěl v Argentině a Ital v Albánii. Našli by se zde pravděpodobně tací, orientovaní levicověji než já, kteří by se nezdráhali prohlásit, že takováto jmenování se zakládají na neokolonialistických myšlenkách.

Kdepak je evropský přístup k uspořádání této služby? To je upřímná otázka, jelikož dle mého názoru máme velké ambice, co se týče budoucí role Evropy, a má-li role Evropy spočívat pouze v tom, že bude vyhovovat regionálním politikám různých členských států, pak to všechno chápeme špatně.

Druhá otázka se týká tématu Romů. Je sice pravda, že z politických důvodů by ta či ona vláda mohla být kritizována kvůli tomu, jaká řešení přijala, avšak zásadní problém tím nezmizí: chceme, nebo nechceme na úrovni Společenství realizovat otázku Romů a řešení problémů týkajících se Romů a rovněž na úrovni Společenství realizovat úsilí Evropy o to, abychom se vypořádali s rozsáhlým imigračním tokem proudícím k nám z jihu?

Pokud se nám nepodaří odpovědět na tuto otázku, bezpochyby se mezi sebou budeme neustále dohadovat, aniž bychom pochopili skutečné problémy, ve kterých naši spoluobčané žijí.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Vážený pane předsedo, vážení předsedové, co se týče otázky Romů, domnívám se, že by mohlo být užitečné zopakovat v této fázi naší rozpravy motto Evropské unie: jednota v rozmanitosti. Toto motto – jednota v rozmanitosti – se musí vztahovat i na Romy. Respektujme rozmanitost Romů a realizujme strategii, kterou jsme právě vytvořili. Ve strategii Evropa 2020 jsme definovali boj proti sociálnímu vyloučení a chudobě jakožto jeden z našich hlavních cílů. Z jakého důvodu bychom měli pátrat po nových strategiích? Realizujme prostě tu, kterou jsme právě definovali. Dodejme jí finanční zdroje, abych mohla uspět, a uděláme velice důležitý krok v oblasti integrace Romů.

Co se týče hospodářské správy, vážený pane Van Rompuyi, všichni hovoří o tom, jak velkým úspěchem je zavedení evropského semestru. Budiž. Až dodneška jsem však plně nepochopila, jakou roli by měl v tomto evropském semestru hrát Evropský parlament. Pokud se tu zkrátka jedná o organizaci rozpravy – kterých máme požehnaně –, domnívám se, že se nám tento cíl nepodaří splnit.

Dovolte mi, abych vám teď něco řekla. Když jste přišli na setkání s ministry práce a sociálních věcí, slyšeli jste, jaká slova pro vás měli. Hospodářská správa, která se dnes odvrátila od tohoto cíle, co se týče zaměstnanosti, nedokázala vyřešit problémy, jimž musíme čelit. Spoléháme se na vás, že založíte jistou formu vyrovnané hospodářské správy, to jest takovou její formu, v rámci níž bude zaměstnanost prvořadým cílem.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Vážený pane předsedo, abych se vrátil k zahraniční politice – která měla být hlavním tématem tohoto summitu –, potřebujeme zahraniční politiku, jež není pouze reakční, ale hlavně pokroková, komplexní, předvídavá a která a chce dosahovat dlouhodobých cílů.

Obávám se, že současná rozprava o Evropské službě pro vnější činnost bude mít za následek přemrštěná očekávání, pokud nebude tento nástroj doplněn o vyšší míru společných politik. Je to pouhý nástroj, nikoli výsledek sám. Potřebujeme vyšší míru konvergence politik a potřebujeme, aby se stanoviska členských států více sblížila. Domnívám se, že velkou roli zde může hrát pan předseda Rady, který sblíží hlavy států a předsedy vlád, a to v tom, že vnese vyšší míru konvergence do stanovisek členských států. Totéž platí i pro Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty, aby bylo dosaženo vyšší míry konvergence. Pak může tento nástroj fungovat.

Zároveň potřebujeme kompetentnější zahraniční politiku, a dá se toho zlepšovat ještě hodně. Kompetentnější znamená, že bude zeměpisně lépe reprezentovat Unii sedmadvacítky, jelikož kompetentnost není zeměpisně neutrální. Můžeme si dovolit bohatší, lepší a kompetentnější zahraniční politiku, která bude svou kompetentnost čerpat ze zkušeností a moudrosti všech 27 členských států.

Musíme definovat své strategické partnery. Obávám se, že seznam našich strategických partnerů je příliš dlouhý a že jsme na něj napsali všechny důležité či velké partnery. Podle mě je tento seznam příliš dlouhý. Musíme ho definovat. Neměl by být jen synonymem pro důležité partnery. Pouze ti, kteří se k nám přibližují v oblasti politiky – a snad s námi i sdílejí hodnoty a chtějí se s námi dělit o zodpovědnost za globální strategická témata –, mohou být stále nazýváni strategicky důležitými partnery.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, minulý týden jsme byli svědky znepokojujícího výjevu v novém orgánu, kterému předsedáte: pan Sarkozy a pan Berlusconi zpochybnili smlouvy, jež jejich země podepsaly. Uvědomili jsme si, že francouzský prezident a italský předseda vlády, kteří mají ve svých zemích závažné problémy, by rádi, aby se Komise řídila podle jejich vůle.

Prvně jmenovaný nedokáže přijmout kritiku a druhý jmenovaný by chtěl dokonce upřít komisařům právo projevu. Musíme mít na paměti, jak nám Parlament připomněl, že Romové jsou evropští občané na evropské půdě.

Tyto smlouvy musejí být prosazeny. Máme k tomu potřebné nástroje a nesmíme se bát zahájit řízení pro nesplnění povinnosti. Kromě toho, když nebudeme hájit zásady evropské integrace, jak se budeme moci shodnout na strategiích pro to, abychom vybědli z hospodářské krize?

Jednotky na místě se k tomu již, vážený pane předsedo, vyjádřily. Parlament, jeho předsednictví a Komise musí reagovat na populismus, který obhajuje Evropu ovládanou strachem, prostřednictvím vylepšené sociální Evropy a vylepšeného občanství a my se domníváme, že se jedná o problém, který musí tato politická generace vyřešit.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Vážený pane předsedo, opravdu mě těší skutečnost, že Evropská rada diskutovala o vnější činnosti Unie. Nacházíme se v novém světě, který je multipolární z ekonomického hlediska a v čím dál tím vyšší míře i z hlediska politického a kde se vyskytuje menší počet významných hráčů. Kromě toho mají problémy, kterým čelíme, globální povahu. Žádná země, a to včetně zemí Evropské unie, jim nemůže čelit sama. Jak před několika dny prohlásil pan předseda Komise, v globálním světě na velikosti záleží.

Evropská unie musí být jedním z těchto hráčů. Z tohoto důvodu mě mrzí, jak dopadlo minulý týden v New Yorku hlasování o posílení postavení Evropské unie v OSN. To, k čemu došlo, je velice znepokojující.

Myslím si, že by bylo velice dobré, aby v budoucnosti byly před summity provedeny pečlivé přípravy s ostatními velkými hráči. Kromě toho, abychom se tak vypořádali se způsobem, jakým ostatní hráči hlasovali 14. září v New Yorku, potřebujeme je rovněž k tomu, abychom se vypořádali s důležitými bilaterálními a multilaterálními otázkami. Kromě jiného potřebujeme dostat pod kontrolu globalizaci, a to tak, že přizpůsobíme instituce, které byly založeny po druhé světové válce, a posílíme novější fóra, jako je například skupina G20.

Ve všech těchto záležitostech, domnívám se, musíme rovněž pracovat v souladu se Spojenými státy. Máme s nimi mnoho společných hodnot a zájmů a já pevně doufám, že se na summit, který se bude konat 20. listopadu, podnikají řádné přípravy.

Dámy a pánové, díky novým nástrojům Lisabonské smlouvy získá vnější činnost Unie vyšší míru kontinuity a soudržnosti. Ponecháme-li však stranou vnitřní sílu Unie, zcela zásadní je rovněž politická vůle sedmadvacítky ke společné akci, zejména ze strany těch nejnámennějších členských států.

Tento proces sjednocování bude bezpochyby dlouhý a náročný. Je ovšem nezbytný, jestliže chceme zabránit tomu, aby byla Evropa bezvýznamná, a tomu, čemu se začíná říkat příchod pozápádní doby.

Předsedající. – Mluvil jste poněkud rychle a tlumočníci nestíhali přesně tlumočit. Nemluvte, prosím, tak rychle.

Zita Gurmai (S&D). – Vážený pane předsedo, Evropská unie má půl miliardy obyvatel a takové množství lidí není v rámci světové politiky vůbec zanedbatelné. Spojené státy americké mají pouhých 296 miliónů lidí.

Evropská unie má veškerý potenciál k tomu, aby byla významnou mocností, jakou jsme byli po dlouhé roky v oblasti hospodářství a kultury. Avšak v oblasti politiky jsme svůj potenciál dosud plně nevyužili, protože Evropa často zůstává rozdělena, a to i tehdy, když by společná akce byla mnohem účinnější. Evropa už má telefonní číslo, ale nemá žádný skutečný společný hlas. Společná zahraniční a bezpečnostní politika a EBOP jsou v současné době z politického hlediska politikami neviditelnými.

Ať už se nám to líbí, nebo ne, společný hlas znamená, že budeme potřebovat lepší zahraniční politiku a koordinaci zahraniční politiky. Společné politiky, jako je tato, jdou přímo k podstatě věci, kterou je národní suverenita, avšak jejich členové získají za část své národní suverenity na oplátku větší vliv ve světové politice. Z tohoto důvodu vítám iniciativu pana předsedy Van Rompuye a vybízím Radu k tomu, aby pokračovala v koordinaci, kterou započala minulý týden, a aby ji případně rozšířila a prohloubila. Emoce nás nesmějí odrazovat od našich cílů, jak jste již řekl.

Lívia Járóka (PPE). – Vážený pane předsedo, chtěla bych srdečně přivítat prohlášení maďarského předsedy vlády, pana Viktora Orbána, o spuštění evropské strategie pro Romy během nadcházejícího maďarského předsednictví. Tento Parlament je hnací silou v rozvoji společného evropského programu pro začlenění Romů a po oznámení zástupců několika členských států upřímně doufám, že Rada rovněž podpoří příští předsednictví Evropské unie, a to tak, že přijde se společným evropským řešením společného evropského problému.

Prvotní příčinou sociálního vyloučení evropských Romů není v první řadě rasismus ani diskriminace, ale vzájemné působení několika historických a ekonomických faktorů. Tato strategie musí tudíž definovat své cílové publikum nikoli podle kritéria etnické příslušnosti, ale na základě jeho společných ekonomických atributů, a musí se zaměřit na odstranění zeměpisně koncentrované hluboké chudoby, která postihuje jak Romy, tak i ne-Romy v jistých znevýhodněných mikroregionech Evropské unie.

Tato strategie musí umožnit řetězec komplexních rozvojových programů, které bude koordinovat Evropská unie a které se budou zakládat na jasných a jednoznačných ukazatelích, jako jsou laekenské indikátory, spolu s řádným monitorováním ze strany Společenství a využíváním víceúrovňové správy. Z krátkodobého hlediska musí celoevropský akční plán předcházet šíření hluboké chudoby z generace na generaci, z hlediska střednědobého je pak nezbytně nutné, aby vyrovnal regionální nedostatky spočívající v nedostatečném rozvoji mikroregionů.

(Přerušeni předsedajícím)

Z dlouhodobého hlediska, jak už jsem řekla, se ze zoufalých zástupů stížených chudobou musejí v budoucnu stát rovnoprávní daňoví poplatníci. To bude vyžadovat trvalé, zlepšené a společné úsilí všech zúčastněných stran, institucí Evropské unie, členských států, nevládních organizací a také Romů samotných. Evropa si nemůže dovolit svou obvyklou politiku: rozhodně ne v současné době, kdy jsou demografické a sociální problémy, kterým čelíme, tak velké a následky nečinnosti tak závažné. Musíme jednat rychle a musíme jednat nebojácně, abychom změnili celý svůj přístup.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Vážený pane předsedající, za prvé, rád bych zde Komisi řekl několik slov. Jelikož jsem minule jménem své skupiny tvrdě kritizoval Komisi, pana Barrosa a paní Redingovou za jejich slabé stanovisko k otázce Romů, rád bych nyní řekl, že jsem vděčný za jasné stanovisko, ke kterému se jim mezitím podařilo dospět. Spousta toho, co bylo řečeno, možná nebyla ve všech případech pečlivě uvážena. Paní Redingová kvůli vzteku a zlosti, které způsobila skutečnost, že jsme byli ošálení, zřejmě nevolila vždy ta správná slova. Přesto plně a jednoznačně podporujeme podstatu činnosti Komise.

Rád bych nicméně položil panu Van Rompuyovi tři přímé otázky. Oceňuji dobré úmysly, které máte, avšak tři věci mi nejsou zcela jasné.

Za prvé, prohlásil jste, že nyní již můžete mluvit s čínským předsedou vlády jménem sedmadvacítky. Co se mu však chystáte říci? Jaký je společný směr ve vztahu k Číně? V zápisu se mi nic takového objevit nepodařilo.

Za druhé, prohlásil jste, že budete vyvíjet strategie pro zahraniční politiku. V této souvislosti jste se byť jedinkrát nezmínil ani o Komisi, a dokonce ani o Parlamentu. Avšak pro strategie zahraniční politiky, zejména pro strategie vztahující se k obchodu, potřebujete i tento Parlament. Hodláte zahrnout Parlament do rozvíjení strategií pro zahraniční politiku, a pokud ano, jakým způsobem?

Za třetí, abych navázal na to, co řekl pan hrabě Lambsdorff, v čemž s ním souhlasím: rozhodnutí OSN nemůžeme akceptovat. Nemůžeme být opět – ani v tomto případě – těmi, kdo zaplatí účet, ale nedostanou možnost promluvit před OSN. Co se nezdařilo a co máte v plánu udělat – a to jakožto Rada i s představiteli vlád – pro to, abychom se konečně prosadili a mohli se prezentovat a hovořit před OSN jako Evropská unie?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Rada se zabývala zejména vnějšími vztahy Evropské unie. Nezapomínejme však, že problémem, kterému v současné době čelí evropští občané, je hospodářská situace. Těší mě, že bylo dosaženo dohody o evropské semestru, avšak do doby, než Evropská komise získá mechanismus uplatňování, který bude rovněž zahrnovat sankce, je tato dohoda k ničemu.

Sankce potřebujeme, nesmíme však dopustit, aby byli občané trestáni dvakrát: poprvé prostřednictvím neefektivní správy a podruhé snížením podpory ze strany Evropské unie. Navrhovaná opatření musejí pomáhat v předcházení schodkům a tomu, aby nastala situace, která již sama o sobě bude mít nepříznivý dopad.

Co se týče otázky Romů, všichni evropští občané jsou povinni dodržovat zákony. Všechny členské státy jsou povinny dodržovat evropské právní předpisy. Nebude-li je někdo dodržovat, ať už to budou jednotliví občané či celé členské státy, bude muset nést následky.

Domnívám se však, že v tomto případě se tím, že budeme trestat občany – či členské státy –, nevyřeší základní problém. Situaci Romů lze vyřešit jen prostřednictvím evropské politiky. Pevně věřím, že všechny členské státy, ať už jde o země původu či o tranzitní země, dokáží sestavit seznam různých opatření pro podporu integrace Romů. Domnívám se, že evropská politika spočívá v tom, že budeme mít jednotný seznam opatření a programů, které budou uplatňovány jednotně a naráz ve všech členských státech. Rovněž se domnívám, že k realizaci této myšlenky není zapotřebí vyšší míry zodpovědnosti či finančních prostředků, ale prostě jen politické vůle.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Vážený pane předsedo, vážený pane předsedo Van Rompuyi, čelíte zásadnímu problému spočívajícímu v tom, že musíte vyvést Evropskou

radu z džungle národních zájmů, z džungle zájmů velkých členských států a zajistit, aby náš společný zájem hrál v Radě hlavní roli. To je to jediné, co nám může pomoci, abychom se dostali z hospodářské krize.

Je nesmírně důležité, abyste pracovali na posílení hospodářské správy v Evropě. Jste na nejlepší cestě k tomu, abyste tohoto cíle dosáhli, protože ještě před rokem by bylo nemyslitelné, aby Rada společně podpořila evropský semestr, aby došlo nejen k posílení Paktu o stabilitě a růstu, ale také ke zvýšení konkurenceschopnosti Evropské unie.

Doufám, že se příští týden dočkáte důležité vzpruhy, jelikož Evropská komise se chystá plně uplatnit své právo podávat návrhy. Je to důležité, protože potřebujeme být ambicióznější nejen co se týče sankcí, ale také – a to se mně osobně zdá snad ještě důležitější – co se týče způsobu, jakým se Rada nakonec vypořádá s doporučeními Evropské komise ohledně různých národních plánů. Kdyby se ukázalo, že tyto plány nejsou dostatečné, a kdyby Evropská komise přišla s doporučeními, bude poté Rada připravena jednat podle těchto doporučení jedno po druhém? I kdyby tato doporučení byla adresována Paříži a Londýnu? Na tom koneckonců záleží, protože by to mohlo rozložit Pakt o stabilitě a růstu.

Zajímalo by mě tedy, co si o této záležitosti myslíte, protože v tomto případě se Rada bude muset nakonec přizpůsobit nezávislé roli Evropské komise.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Vážený pane Van Rompuyi, nejprve bych rád řekl, že mám velkou radost z toho, že v otázce Romů jsou stanoviska pro řešení problémů chudoby, kterým tato část populace čelí, vyrovnaná, rozumná a pokroková.

Ráda bych vám řekl, pane Van Rompuyi, že se mi líbilo, jakým způsobem jste včera prezentoval úspěchy, kterých bylo během posledních osmi měsíců dosaženo. Prezentoval jste je s nasazením a precizností. O činnosti Evropy nemluvíme dostatečně a stejně tak nemluvíme dostatečně o roli, kterou v této činnosti hraje Parlament. Před chvílí jste hovořil o spolupráci, konkrétně ve vztahu k dohledu. To je dobře, protože Parlament toužil po agenturách se skutečnými evropskými pravomocemi, které tento dohled dokázal zavést, protože jak víte, stanovisko Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci (Ecofin) z prosince roku 2009 bylo v této otázce mnohem zdrženlivější.

Až se evropského předsednictví ujme skupina G20, musíme pokračovat prostřednictvím Francie. Musíme toho říkat více a musíme to říkat silnějším, jednotným hlasem. Rovněž musíme mít do budoucna konkrétní návrhy. Spoléháme na vás, pane Van Rompuyi.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Chtěl bych vyzvat pana předsedu Van Rompuye, jehož konzistentní a systematické práce si vysoce cením, k tomu, aby přesvědčil členské státy, v nichž žijí příslušníci romské menšiny, k vytvoření střednědobých vládních programů týkajících se otázky Romů v celé Evropě. Odvážuji se to říci, protože jsem to byl já, kdo jakožto náměstek ministra zahraničí vyvinul první evropský romský program v Maďarsku. Tento program obsahoval uzávěrky, odpovědné osoby a finanční zdroje. Chtěl bych požádat pana Van Rompuye, pana Šefčoviče z Evropské komise a pana Jerzyho Buzka, předsedu Evropské parlamentu, aby zahájili spolupráci na vývoji systému pro monitorování a dohled, kterým by bylo možno ověřovat, zda členské státy plní svoje závazky. Za třetí, je úkolem Evropské komise, aby pro Evropskou unii vyvinula strategii pro romskou menšinu, která bude definovat role na místní regionální úrovni, pravomoci členských států a přidanou hodnotu, kterou poskytne Evropská unie. Tato přidaná hodnota by měla být podstatou strategie Evropské unie pro romskou menšinu.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Vážený pane předsedo, vážený pane Van Rompuyi, víme, jak se snažíte o to, abyste dal fyzickou podobu jednotě Evropy, a to jak uvnitř, tak i navenek. Způsob, jakým jsou členské státy reprezentovány na zasedání skupiny G20, však podle mého názoru v rámci sedmadvacítky vytváří dvě kategorie evropských států: ty, které mají status členů, a ty, které tento status nemají: majetné a nemajetné. To je v rozporu se zákonnou jednotou a rovností.

Nemyslíte si, pane předsedo Evropské rady, že nejlepším způsobem, jak zaručit hospodářskou soudržnost a koordinaci Evropské unie v kontextu zasedání skupiny G20, by pro tuto Unii spočíval v tom, aby zde byla zastoupena svými institucemi, a to včetně Komise a Rady, a nikoli již jen hrstkou členských států? Pokud ano, máte v úmyslu směřovat k tomu své úsilí?

Předsedající. – Vážení kolegové, chtěl bych vás požádat, abyste nezvedali modré karty. Pokud se chcete účastnit postupu zvednuté ruky, zvedněte prosím bílou kartu. Je mi to velice líto, ale modrá karta slouží k něčemu jinému. Vy všichni jste na seznamu, avšak na tomto seznamu je 25 jmen, takže nebude možné vyslechnout si příspěvky od vás všech. Je mi to velice líto.

Catherine Grèze (Verts/ALE). – (FR) Vážený pane předsedo, vážený pane Van Rompuyi, jsem vám vděčná za zopakování toho, že lidská důstojnost je klíčovou hodnotou Evropské unie. Avšak vzhledem k politické bouři, která se strhla minulý týden, a ke xenofobnímu tónu francouzské vlády nesplňují přísliby budoucích diskuzí naše očekávání.

Pane Van Rompuyi, nepromarněte příležitost dát tvář evropské diplomacii. Očekáváme, že členský stát, který nerespektuje evropské právní předpisy, bude odsouzen bez odvolání. Očekáváme konkrétní návrhy, zavedení strategií, o kterých už bylo rozhodnuto, fondy, zhodnocení těchto fondů a využívání těchto fondů.

Na závěr bych ráda nadnesla téma práv a povinností, o kterém se zmínil pan Daul, a ráda bych mu řekla, že k tomu, abychom mohli nechat zapsat děti do školy, stejně potřebujeme, aby měly školní autobusy, což znamená vynaložit finanční prostředky. Jak jste dobře pochopil, v otázce romské menšiny nepotřebujeme jen proslovy, potřebujeme především jasnou a jednoznačnou politickou vůli.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Hlavním bodem programu posledního zasedání Evropské rady byl pokus o to, aby vnější vztahy Evropské unie, které se zakládají na Lisabonské smlouvě, získaly nový impuls. Nikoli poprvé ovládla zasedání Rady záležitost, která nebyla oficiálně očekávána. Tentokrát se jednalo o vyhoštění příslušníků romské menšiny z jistého členské státní Evropské unie. Tato skutečnost potvrzuje dřívější obavy, že po přijetí Lisabonské smlouvy se členské státy Unie budou i nadále zabývat problémy interní povahy namísto toho, aby se zabývaly externími vztahy. Směrování zahraniční politiky, které bylo vytyčeno během zasedání Rady, nepřekračuje definování strategických zájmů a cílů Unie a využívání asertivních metod.

Evropská rada prohlásila, že chce dodat novou energii transatlantickým vztahům. Nezbývá než doufat, že během summitu, který je naplánován na letošní listopad a kterého se zúčastní prezident Spojených států Barack Obama, nahradí dnešní anti-americkou fobii pragmatické ujednání společných zájmů. Jedním z nich by mělo být téma konečného zrušení vízové povinnosti pro všechny členské státy Evropské unie.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Vážený pane předsedo, nejprve bych rád poblahopřál panu předsedovi Van Rompuyovi k výsledkům tohoto zasedání Rady a zejména k jeho

systematickému úsilí o zavedení skutečné hospodářské správy v Evropské unii. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) i její portugalští poslanci toto úsilí plně podporují.

Zadruhé bych rovněž rád ocenil úsilí, které vyvinula Komise, jež v tomto ohledu věnovala svou plnou podporu a iniciativu tomu, aby zavedla skutečnou hospodářskou správu. Nakonec bych chtěl říci pár slov o tématu vnějších vztahů, zejména o skutečnosti, že se chystáme otevřít se Pákistánu.

Domnívám se, že musíme Pákistánu prokázat naprostou solidaritu, musíme však také vždy chránit ty země, které splňují své povinnosti vůči svým pracovníkům, které tvrdě potírají dětskou práci a neodmítají platit sociální zabezpečení. V tomto smyslu musíme, řekla bych, Pákistánu poskytnout určitou podporu, ale ne takovou, která bude pobízet průmysl vykořisťující své dělníky.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Chtěla bych se dotknout dvou témat, toho prvního jen velice krátce, protože jsme ho tu rozebírali před dvěma týdny na zasedání Parlamentu a týká se právě řešení romské problematiky.

Je paradoxní, že i dnes se k tomuto tématu vyjadřuje část kolegů, kteří nikdy nenavštívili romskou osadu a ani netuší, jak vlastně probíhá život v romských osadách, ale vynášejí tu velice podivné soudy. Já si velmi vážím skutečnosti, že Komise, a zejména paní komisařka Redingová, ale i pan prezident Barroso se postavili k této problematice tak, jak se k ní postavili, a doufám, že bude dovedena ke zdárnému závěru pro romskou menšinu samotnou.

Druhé téma se vztahuje zejména k diskuzi o zavedení přísnějších pravidel pro rozpočty členských států, kde na jedné straně mimořádně oceňuji snahu Komise, aby pravidla byla nejen politicky deklarována, ale i právně vymahatelná a aby platila stejně pro všechny členské státy Evropské unie. Na druhou stranu ale musím říci, že jsem jistým způsobem zklamána z toho, že se téměř všechna pozornost věnovala výhradně rozpočtové disciplíně a že se o daných problémech nehovořilo komplexněji. Z tohoto důvodu doufám, že v budoucnosti se tyto problémy budou řešit komplexněji.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Vážený pane předsedo, tato rozprava opět upozornila na závažné rozpory, se kterými se Evropská unie potýká. Chce být nejvýznamnější mocností na světě a snaží se působit jako velký obhájce lidských práv, ale některé vlády, jako například ta francouzská, podnikají nenávistné kroky, které byly namířeny proti Romům a které nepříjemně připomínají státem podporovaný rasismus a xenofobii. Přitom, co se týče kapitálu, zdržují přijímání opatření, která by zabránila jeho volnému pohybu a spekulacím, a starají se jen o vyhrožování státům, které nejsou schopny splnit nesmyslná kritéria Paktu o stabilitě a růstu. Co se týče osob, hromadné vyhošťování evropských občanů má zakrýt naprosté selhání jejich neoliberálních politik.

Kromě toho solidarita, kterou musí Evropská unie projevit obětem záplav v Pákistánu a rostoucí podpoře spolupráce, nesmí být poskytována na úkor zranitelných průmyslových odvětví v zemích a regionech, které čelí závažným problémům a vysoké míře nezaměstnanosti, jako je tomu v případě textilního a oděvního průmyslu v Portugalsku. Je tudíž nejvyšší čas změnit politiky a upřednostnit boj proti chudobě. Je čas soustředit se na výrobu, vytváření pracovních míst s právy a na sociální pokrok. Tímto způsobem můžeme dát Evropskému roku pro boj s chudobou a sociálním vyloučením nějaký skutečný obsah.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Vážený pane Van Rompuyi, ráda bych vám připomněla, že máme před sebou dvě důležité mezinárodní environmentální konference: jedna se bude konat v říjnu v Japonsku a bude věnována biologické rozmanitosti a ta druhá, věnovaná změně klimatu, se bude konat na konci letošního roku.

Obě tyto konference se budou konat pod záštitou OSN a my potřebujeme, aby Evropská unie hrála aktivní roli, ale zároveň s tím musíme zajistit, aby mezinárodní zjištění a stanoviska byla v souladu se směrem, kterým se vydává Evropská unie.

To všichni víme, ale také všichni víme, k čemu došlo v Kodani, kde Evropa předložila řadu odlišných stanovisek, což nepříznivě ovlivnilo průběh vyjednávání samotných.

Z tohoto důvodu bych se vás ráda zeptala: co tím má Rada vlastně na mysli, když prohlašuje, že bychom měli mluvit jednoduše? Zároveň s tím by mě zajímalo, zda jsou předsedové vlád připraveni ujmout se v tomto ohledu konkrétního závazku.

Maroš Šefčovič, místopředseda Komise. – Vážený pane předsedo, byl jste velice štědrý, když jste mi přidelil tento čas. Pokusím se být velice stručný a pouze reagovat na ona čtyři velká témata, o kterých se zde ráno diskutovalo.

Za prvé, domnívám se, že jasně vidíme silnou podporu pro nový strategický přístup k našim klíčovým partnerům, že musíme mnohem lépe využívat lisabonského rámce a že musíme lépe využívat stanovisek Evropské unie a promítání pravomocí Evropské unie do zahraniční politiky. Toho můžeme dosáhnout tak, že budeme lépe využívat synergie zahraniční politiky, a musíme zpracovat na tom, aby členské státy hrály podle stejných not.

Z tohoto důvodu si vysoce cením toho, jakou důležitost přisoudil pan předseda Van Rompuy vlastnictví zahraniční politiky Evropské unie, a to nejen institucemi, ale také vůdčími představiteli členských států, protože pouze tímto způsobem, tj. když budeme hovořit jednoduše, nejen multilaterálně, ale také v bilaterálních vztazích, dosáhneme nezbytných výsledků.

Několik slov o hospodářské správě. I v tomto případě vnímám silnou podporu ze strany Parlamentu, kterou projevil pro udržení hybné síly změny, kterou jsme zahájili letos na jaře. Je zde jednoznačná podpora pro vybudování nového a lepšího systému a já bych rád ujistil vážené poslance tohoto Parlamentu, že nebudeme kriticky zkoumat pouze rozpočtový schodek. Rovněž velice pečlivě prozkoumáme otázku dluhu – jako ho lépe spravovat a jak ho v budoucnu lépe monitorovat.

Parlament bude mít možnost diskutovat o tomto tématu každý rok, protože komisaři budou každý leden přijíždět kvůli každoročnímu průzkumu růstu, kterým bude zahájen tzv. evropský semestr a během něhož získáte komplexní přehled o evropském hospodářství a hospodářském stavu různých členských států. Půjde o velice vítanou příležitost k tomu, abychom o tomto tématu mohli vést hlubší rozpravu na začátku každého roku.

Zároveň bych vás rád ujistil, že jsme nezapomněli na to, jak důležitý je růst a zaměstnanost. Z tohoto důvodu potřebujeme využívat nástrojů strategie EU 2020, protože bychom rádi postavili evropské hospodářství na nové základy, na nová kola a chceme usilovat o chytrý, otevřený, zelený – rozuměj zdravý – růst evropského hospodářství. Z tohoto důvodu se musím více soustředit na zaměstnanost, na lepší vzdělávání, na vysokou kvalitu politik týkajících se mládeže a samozřejmě na snížení chudoby.

Tyto dvě síly – lepší dohled a chytřejší hospodářské politiky – musejí jít ruku v ruce, protože jen tímto způsobem se nám podaří dosáhnout kýžených výsledků. Jestliže je tedy Komise něčemu nakloněna, pak je nakloněna chytré konsolidaci.

Co se týče služby pro vnější činnost, domnívám se, že baronka Ashtonová dala velice jasně najevo, že je plně oddána vybudování profesionální Evropské služby pro vnější činnost, která bude reflektovat evropské hodnoty, evropskou sílu a také evropskou krajinu. Zeměpisná rovnováha a rovnováha v zastoupení žen a mužů, stejně jako dohodnutá rovnováha mezi zdroji pro Evropskou službu pro vnější činnost ze strany našich institucí i členských států, jak bylo dohodnuto, jsou tudíž velice důležité pro vytvoření nového profesionálního personálu Evropské služby pro vnější činnost.

Cathy Ashtonová se zavázala vás pravidelně informovat o pokroku, ke kterému v budování této služby dochází. Domnívám se, že pokrok dosažený v přechodném období do roku 2013 rozptýlí obavy, které v současné době panují a kterým naprosto rozumím.

V mém posledním bodě mi dovoluji, abych vám všem poděkoval za to, že trváte na dodržování evropských zákonů, střežíte evropské hodnoty a snažíte se hledat lepší způsoby, jak zmírnit těžkou situaci romské menšiny a umožnit její integraci. Více než 17,5 miliardy EUR bylo Komisí a dvanácti členskými státy vyčleněno, a to zejména z Evropského sociálního fondu, na opatření, která mají pomoci Romům a dalším zranitelným skupinám.

Musíme však být opatrní v tom, jakým způsobem využíváme prostředky a nástroje, které máme k dispozici. Chtěl bych vyzvat k tomu, aby byly využívány efektivněji. Z tohoto důvodu budeme muset znovu prozkoumat, jak splnit tento cíl v budoucnosti. Pokud budeme pracovat společně, naší úsilí bude jistě mnohem efektivnější a přinese mnohem lepší výsledky než v minulosti.

Herman Van Rompuy, *předseda Evropské rady*. – (FR) Vážený pane předsedo, za prvé děkuji všem řečníkům, kteří se účastnili rozpravy. Uvědomuji si, že reagovat je velice těžký úkol, ale stejně tak si uvědomuji, že je velice těžké shrnout v jedné minutě názory, které bychom chtěli rozvést. Nebudu proto moci odpovědět na všechny poznámky. Rád bych se v několika krátkých komentářích věnoval pouze dvěma důležitým tématům.

Prvním tématem je zahraniční politika. Urazili jsme dlouhou cestu. Pan Solana odvedl velice důležitou práci. Příliš často na to zapomínáme. Předložil jsem vám seznam společných stanovisek, které se nám podařilo jen během posledních několika měsíců vyvinout s Evropskou unií v oblasti Íránu, Blízkého východu a jistých obchodních záležitostech.

Kromě toho jsme však rovněž udělali krok kupředu, zejména co se týče našeho stanoviska na zasedání skupiny G20, největší výroční celosvětové konferenci. Když jsem před rokem předstoupil jako předseda vlády na zasedání Evropské rady, stále se konaly samostatné schůzky všech členských států, které byly součástí skupiny G20. Společná stanoviska zakládaly samy mezi sebou. Požádal jsem, de facto jsem si vyžádal – a od té doby to tak děláme pořád –, abychom přišli se společným stanoviskem celé sedmadvacítky. I kdyby některé země na zasedání skupiny G20 chyběly, pan Barroso a já zastupujeme Unii jakožto Unii, a tudíž máme společné stanovisko.

Mohu vás ujistit, že během zasedání skupin G8 a G20 předávají členské státy i zástupci Unie tutéž zprávu. Někdy dosáhneme i pozitivních věcí a pokroku a rád bych zdůraznil, že v tomto ohledu se podobné věci vyskytly. Mám nyní na mysli největší mezinárodní globální konferenci, summit G20.

Máme i nadále problémy? Samozřejmě! Kromě toho se stále potýkáme s dopady kodaňského traumatu. Měli jsme společné stanovisko. Měli jsme společné sdělení. Nepodařilo se nám ho však prosadit, přimět ostatní k tomu, aby naše stanovisko přijali. Výsledek: všichni prohráli, protože výsledky jsou zcela neuspokojivé. Takže v různých bodech bylo dosaženo pokroku, musíme však více pracovat správným směrem.

Lidé se mě ptají: jaké bude vaše sdělení během summitu v Číně? Chtěl bych vás vyzvat k tomu, abyste četli pozorně – nikoli povrchně, ale pozorně – to, co obsahovaly závěry Evropské rady. Doporučuji vám, abyste tak učinili. Samozřejmě nebudeme v závěrech Evropské rady hovořit o tom, jakou strategii budeme vyvíjet a jaké bilance představíme našim strategickým partnerům, jako jsou naši čínští partneři. Pokud jste však tento text četli, všimnete si, že jsme na jisté věci položili větší důraz a že zavedeme pojem reciprocity. Nejen my reagujeme ve vztahu ke sdělení ostatních. V mnoha našich vztazích s celou řadou našich partnerů se z nás stali „tazatelé“, takže tento koncept reciprocity potřebujeme.

Evropský parlament se účastní – a od doby Lisabonské smlouvy to platí v ještě vyšší míře – obchodních dohod a doplňuje společné zákonodárství, co se týče mezinárodních dohod a mezinárodních obchodních dohod. Takže dochází i k pokroku, avšak je ho zapotřebí více. Summit s prezidentem Spojených států se bude připravovat na říjnovém zasedání Rady. Dohodneme se na sděleních, která já a pan Barroso předáme prezidentovi Spojených států. Dohodneme se, abychom mohli promluvit jménem Unie, jménem sedmadvacítky. Takže se zase jednou, krok za krokem, vydáme tím správným směrem.

Moje druhá poznámka se týká hospodářské politiky. Během posledních deseti let jsme se drželi inteligentní hospodářské politiky, mnohem inteligentnější, než byla v minulosti. Promarnili jsme 10 let. V oblasti rozpočtu a konkurenceschopnosti jsme mohli jednat včas, ale neudělali jsme to. Právě z tohoto důvodu dnes čelíme takovýmto problémům.

Co jsme udělali od doby, kdy nastala finanční krize? Kromě toho, že jsme zachraňovali banky a podobně, jsme v roce 2008 a z velké části i v roce 2009 praktikovali velice riskantní expanzionistickou politiku. Riskantní byla proto, že zvyšovala rozpočtové schodky. Od té doby však dochází k obratu růstu – který, domnívali jsme se, byl na začátku roku pomalý –, zahájili jsme politiku rozpočtové konsolidace, postupného snižování rozpočtových schodků, nikoli okamžitou, ale postupnou.

Dokonce i letos se chováme poněkud expanzionisticky. Držíme se inteligentní měnové politiky. Trhy byly vždy likvidní, takže k přerušení likvidity nedošlo od třicátých let. Držíme se politiky úrokových sazeb, které jsou dostatečně nízké, aby bylo zajištěno, že může dojít k obnově a že rozpočty členských států vysokými úrokovými sazbami příliš neutrpí.

V oblasti rozpočtových a měnových záležitostí se držíme rozumné, moudré a postupné politiky. Proč? Nikoli kvůli tomu, že by nás to těšilo dělat – jako se k tomu chystáme nyní – drastické škrty v rozpočtu, nikoli kvůli tomu, že by nás těšilo snižovat dluh, ale proto, abychom dosáhli trvalého hospodářského růstu a plodné politiky zaměstnanosti. Veškeré toto úsilí má za cíl přinést zaměstnanost a snížit nezaměstnanost. Veškeré naše úsilí prostupuje zřetelný sociální zájem. Neděláme to proto, že by nás těšilo snižovat dluhy a schodky. Jedná se o pouhý nástroj: cílem je pochopitelně zaměstnanost a snížení nezaměstnanosti.

Jak před chvílí řekl pan místopředseda Komise, abychom všechny tyto kroky podnikali sociálněji, včlenili jsme cíl boje s chudobou do našich cílů strategie 2020. Museli jsme bojovat, abychom toho dosáhli. Začlenili jsme politiku vzdělávání a udržujeme politiku

soudržnosti. Udržíme strukturální fondy a já doufám, že je budeme udržovat rovněž ve finančním výhledu, který vyvíjíme, aby životní úrovně v rámci Evropské unie mohly být co možná nejvyrovnanější.

Cíl veškerých našich kroků má tudíž výsostně sociální rozměr, vše ostatní jsou pouze nástroje. Chtěl jsem vám to říci na konci této rozpravy.

Předsedající. – Pane předsedo Van Rompuyi, děkujeme vám mnohokrát za vaši zprávu z Evropské rady a za diskuzi s námi. Těšíme se na vaše další důležité diskuzi s Evropským parlamentem. Další zasedání Evropské rady proběhne v říjnu, takže se nebude jednat o nijak dlouhou pauzu.

Tento bod je tímto uzavřen.

Písemná prohlášení (článek 149)

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně.* – (PT) V době, kdy dopady krize kapitalismu v Evropské unii snižují životní úroveň milionů Evropanů a způsobují znepokojivé zhoršení hospodářské a sociální situace v různých členských státech, rozhodla se Rada nechat tato témata stranou a znovu prosazovat staré politické směry, které nás dostaly tam, kde se nacházíme dnes. Jedině tak se dá vysvětlit trvání na liberalizaci a deregulaci světového obchodu, a to jak v rámci Světové obchodní organizace – s výzvou, aby bylo uzavřeno kolo jednání v Dohá –, tak i v nových bilaterálních dohodách. To vytváří situaci, v níž lze vyvinout ještě větší tlak na ty nejzranitelnější výrobní systémy a na pracovní sílu, a tak ji zlevnit. Výsledkem je vyšší míra nezaměstnanosti a nižší míra ochrany pracovních příležitostí. Rada se domnívá, že je čas sklízet plody Lisabonské smlouvy a „prosazovat evropské zájmy a hodnoty v širším světě“. Cesta, která před námi leží, je jednoznačná: vyšší míra spolupráce s NATO a OSN, rostoucí míra vnějších zásahů a znepokojující zvýšení militarizace v mezinárodních vztazích. Co se týče „balíčku opatření pro finanční dohled“, který byl zmíněn v závěrech, je sdělení jasné: hlavní mechanismy finanční spekulace zůstávají i nadále nedotknutelné. Spekulace budou mít i nadále volnou ruku, tak, jako tomu bylo dosud.

Kinga Göncz (S&D), *písemně.* – (HU) Události, jejichž svědky jsme v několika uplynulých týdnech byli, dokazují oprávněnost požadavků, které již nějakou dobu vznášíme. Evropa potřebuje komplexní strategii, aby usnadnila sociální integraci Romů. Vyhošťování Romů z Francie okamžitě poukázalo na problémy největší minoritní skupiny na našem kontinentě, a tak z nich udělalo evropské téma. Věřím, že znepokojující události několika posledních týdnů dodají společným akcím dynamiku. Rozhodnutí, jež byla přijata na summitu Evropské unie, jsou nadějná. Evropský parlament usiluje o vývoj evropské strategie pro romskou menšinu již poměrně dlouho. Takováto strategie by zabránila členským státům v tom, aby si vzájemně předávaly zodpovědnost za zlepšení situace této komunity. Jsem zvědavá na to, co maďarská vláda jakožto příští předsednictví Evropské unie udělá, aby s touto strategií pokročila kupředu. Skutečně doufám, že Evropská komise rychle dokončí své vyšetřování oprávněnosti opatření francouzské vlády, a bude-li to nezbytně nutné, okamžitě podnikne všechny náležité kroky k tomu, aby vymýtila praktiky porušující základní práva Evropské unie. Považuji za nepřijatelné, že francouzská vláda, zástupce jednoho ze zakládajících členských států Evropské unie, do dnešního dne ignoruje stanovisko Evropského parlamentu a výstrahy ze strany Evropské komise.

Sandra Kalniete (PPE), *písemně.* – (LV) Vítám skutečnost, že evropské partnerství bylo zahrnuto do závěrů Evropské rady jako jeden ze strategických směrů společné zahraniční

politiky. Podporuji cíl, jímž je iniciativa správy evropské hospodářské politiky spočívající v tom, že bude posíleno fungování Paktu o stabilitě a růstu a monitorování makroekonomických nerovnováh. Je důležité zavést mechanismy pro přísnější postihy těch členských států, které neplní požadavky Paktu o stabilitě a růstu, tedy takové, které ignorují rozpočtové schodky či nepřiměřeně zvyšují svůj zahraniční dluh. Využívat evropských fondů pro sankce je zároveň možné jen tehdy, jsou-li do nich zahrnuty všechny druhy rozpočtových výdajů, nikoli pouze evropské fondy. Je důležité, aby byly sestaveny jasné a komplexní zásady a kritéria pro uplatňování mechanismů postihů.

Tunne Kelam (PPE), *písemně.* – Jak řekl pan předseda Van Rompuy, vlády Evropské unie věděly o svých finančních problémech dlouho, ale nedokázaly zareagovat. Potřebujeme nový evropský systém dohledu. Dosáhnout konsenzu v oblasti rámce makroekonomického dohledu je klíčovým krokem v dlouhodobém předcházení budoucím krizím. Komisi však stále čeká rozhodující boj, v němž bude čelit stále převládajícímu krátkodobému přístupu spočívajícímu v tom, že prvořadě je obnovení hospodářského růstu, přičemž rozpočtová disciplína není v dohledné budoucnosti až tak podstatná. Všechny členské státy si musejí uvědomit, že rozpočtová disciplína (vyrovnaný rozpočet) je jedinou nezbytnou podmínkou spolehlivé makroekonomické stability. Z tohoto důvodu pomohou nová pravidla a kontrolní mechanismy Evropské unie členským státům v tom, aby obnovila jejich sebekázeň. Dlouhodobá krizová prevence vyžaduje rovněž solidní strukturální reformy. Jsou členské státy připraveny na to, aby takové úsilí vyvinuly? Vítám koncept reciprocity pana předsedy Van Rompuye, který se uplatňuje ve vztazích Evropské unie s jejími strategickými partnery. Takový přístup znamená nalézt rovnováhu mezi tím, co chce a čeho si váží Evropská unie, a mezi tím, co by od nás chtěli naši partneři. V současné době je ve vztazích mezi Evropskou unií a Čínou až 56 různých sektorů dialogu. K odstranění takovéto bizarní situace je zapotřebí politické vůle upřednostňující společné politiky před bilaterálním přístupem.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písemně.* – (RO) Problémy týkající se situace Romů v jednom z členských států Evropské unie zabraly velkou část času, který byl v vyhrazen pro rozpravy v Evropské radě. Aniž bych se snažil zlehčovat závažnost těchto problémů, domnívám se, že takový přístup k problémům, který se zakládá na cyklických krizích či situacích, je povrchní a neefektivní. Stanoviska k tomuto problému byla nepochybně vyvážená a směřovala k tomu, aby se našla řešení. Aby však byly překonány problémy, které se vztahují k romským komunitám, jež žijí v Evropské unii, je zapotřebí dlouhodobých opatření s vizí, nikoli pouze summitů na úrovni Evropské unie. Když odsunu tento problém stranou, musím říci, jak moc mě těší, že si evropské instituce uvědomily, že v této rozpravě budou hrát svou roli aktivních strážců úmluv a práva EU, které je stejné pro všechny občany Evropské unie, nehledě na to, z jakého členského státu pocházejí či jaká je jejich etnická příslušnost. Právo na volný pohyb, stanovené směrnicí 2004/38/ES, nesmí být zpochybňováno u žádného evropského občana, jelikož byť i samotné zvažování této možnosti zakládá nebezpečný precedens.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně.* – (IT) Krize, jako je ta, které v současné době čelíme, se už nikdy nesmí opakovat. Nová evropská hospodářská správa musí brát nicméně v potaz nejen výši veřejného dluhu, ale také jeho udržitelnost ve střednědobém až dlouhodobém horizontu. Soukromý dluh a udržitelnost systémů sociálního zabezpečení jsou pro stabilitu veřejných financí stejně důležité jako sám veřejný dluh. Země, jež měly kontrolovaný veřejný dluh, zabředly do hluboké krize právě kvůli silnému zadlužení rodin a společností, zatímco země s vysokým veřejným dluhem, například Itálie, přestály tuto krizi celkem dobře. Státní dluh musí být podroben kontrole prostřednictvím dluhopisů a pronikavějšího

a efektivnějšího monitorování. Nepotřebujeme však nové mechanismy na boj s dluhem, které jsou nadměrně automatické a procyklické a hrozí u nich, že se jim nepodaří splnit cíl, ale naopak by mohly zmařit kroky k posílení hospodářského růstu. Jestliže se stále snažíme předejít překročením, nepotřebujeme sankce: to by bylo skoro jako kdybychom vynesli rozsudek ještě před soudem. Musíme spíše zvážit strukturální reformy, kterých je zapotřebí k podnícení konkurenceschopnosti a hospodářského růstu v Evropě. Konkurenceschopnost přináší hospodářský růst, růst přináší vyšší příjmy z daní a efektivní finanční konsolidaci.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně*. – (RO) Rok 2010 je Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. V současné době je riziku chudoby vystaveno 84 milionů evropských občanů, tj. 16 % populace Evropské unie. Kvůli hospodářské a finanční krizi se nyní evropští občané nejvíce bojí toho, že přijdou o práci. V tomto kritickém okamžiku by Evropská rada měla prošetřit hlavní problémy, jimž Evropská unie čelí, a identifikovat řešení a prioritní oblasti, do nichž bude Evropská rada investovat, aby si zachovala svou globální konkurenceschopnost a minimální míru nezaměstnanosti ve výši 70 %. Domnívám se, že oblasti, jako je zabezpečení energie a energetická účinnost, investice, inovace a změna klimatu, by měly být na programu Evropské rady. Vítám skutečnost, že během zasedání Evropské rady v říjnu Evropská unie znovu potvrdí svůj silný závazek k boji proti změně klimatu a dohodne se na stanovisku Evropské unie pro konferenci v Cancúnu. Volný pohyb osob je jednou ze základních zásad Evropské unie a je chráněn také Listinou základních práv Evropské unie. V důsledku toho vyzýváme Evropskou radu, členské státy a Komisi k tomu, aby ctily právo Evropské unie a jeho vymáhání. Pro potvrzení toho, jak důležité je východní partnerství v prosazování hodnot Evropské unie, vyzývám k tomu, aby byla vyvinuta strategie Evropské unie pro Černé moře.

Traian Ungureanu (PPE), *písemně*. – Místy vášnivá rozprava o krizi romské menšiny ve Francii byla krokem tím správným směrem. Zdůraznila, že k řešení romského problému je zapotřebí celoevropského přístupu. Je rovněž dokázáno, že přesvědčivá levicová klišé tento problém nejen nevyřeší, ale možná dokonce zhorší.

Z této solidní rozpravy vzešly tři hlavní myšlenky: 1) romský problém není vlastní jednomu či druhému členskému státu. Jedná se o evropský fenomén, který vyžaduje koordinované evropské politiky. 2) Právo volného pohybu by nemělo znamenat omezení práva na bezpečí. 3) Práva menšin by neměla předem vylučovat právní zodpovědnost.

Rozprava v Radě prokázala, že je chybné předpokládat, že Rumunsko a Bulharsko se neřídí integračními programy pro Romy. A konečně, stanovisko Rady bylo jednoznačným odmítnutím návrhů, které spojovaly romskou otázku s přistoupením Rumunska a Bulharska k Schengenu. Jsem přesvědčen o tom, že si Francie a Rumunsko udrží vysokou úroveň spolupráce a stanoví model pro praxi. Romská otázka byla systematicky narušována a využívána pro politické účely. Tento smutný precedens by měl být nahrazen patřičnými a účinnými politikami.

Angelika Werthmann (NI), *písemně*. – (DE) Poslední zasedání Rady bohužel nepřineslo řešení celé řady konkrétních opatření. Potřebujeme konečně posílit hospodářskou a měnovou unii, a tím získat nezbytné ponaučení z hospodářských krizí – jinými slovy, musíme pečlivě realizovat Pakt o stabilitě a přesně definovat daň z finančních transakcí. Nesmí se tak ovšem díť na úkor našich občanů. Nová Evropská služba pro vnější činnost by mohla být významným úspěchem Evropské unie, za předpokladu, že základní myšlenka, která je důvodem jejího zakotvení ve smlouvách, bude moci být realizována. Musíme

hledat, najít a začít využívat synergie, aby byla Evropa schopna na světové scéně jednat jako celek – což také jistě znatelně zvýší vliv Evropské unie ve světě. Co se týče klimatu, vidíme, že i v této oblasti je důležité, abychom si vzali nezbytné ponaučení a podle toho se připravili na summit v Cancúnu. Porušování lidských práv nelze v Evropské unii tolerovat. Lidská důstojnost musí zůstat svatosvatá – populismus v jakékoli podobě nevyhnutelně vede k nacionalismu, což v žádném případě neodpovídá evropskému ideálu.

PŘESEDÁJÍCÍ: Roberta ANGELILLI

Místopředsedkyně

4. Soubor opatření pro finanční dohled (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise k souboru opatření pro finanční dohled.

Proinsias De Rossa (S&D). – Vážená paní předsedající, mám jen jeden dotaz. Domníval jsem se, že část této rozpravy bude vyhrazena pro postup zvednuté ruky. Je tomu tak?

Předsedající. – Ano, pro prohlášení k souboru opatření pro finanční dohled budeme mít postup zvednuté ruky. Musím však zcela jasně říci: Budu velice přísná, co se týče řečnických dob, jelikož máme značné zpoždění a máme před sebou dlouhé hlasování. Když tudíž někomu vyprší čas, budu ho muset přerušit, jelikož v postupu zvednuté ruky se budeme muset držet pětiminutové lhůty. Omlouvám se, ale dnes ráno to tak musí být.

Didier Reynders, úřadující předseda Rady. – (FR) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, s velikým potěšením před vás znovu předstupuji, abychom opět diskutovali o finančním dohledu, jelikož jsme o něm měli příležitost hovořit již po posledním zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci, zatímco legislativní balíček opatření pro dohled se nyní předkládá Parlamentu k hlasování.

Jedná se o soubor textů, který zavádí do Unie velice důležitou reformu a reaguje na několik změn. Prvním problémem – o němž před chvílí hovořil pan předseda Rady – je reakce na krizi. V tomto desetiletí, které se pomalu chýlí konci, byla ve všech finančních sektorech uvedena a zavedena do praxe Lamfalussyho architektura.

Výbory orgánů dohledu na sebe určitým způsobem začaly upozorňovat. Přispěly k rozvoji evropského finančního práva a také k procesu progresivního sbližování obezřetnostního dohledu. Tento proces byl důležitým a pozitivním krokem směrem k evropskému přístupu, avšak v kontextu současné krize musíme skutečně říci, že se tento proces nakonec ukázal být nedostatečně ambiciózním.

Neumožnil nám zamezit ani zvládnout finanční krizi či v praxi koordinovat rychlé a účinné reakce, zejména co se týče přeshraniční spolupráce. Z tohoto důvodu hodláme vytvořit Evropský výbor pro systémová rizika s veškerou podporou Evropské centrální banky, která je pod vedením svého předsedy velice dobře připravena na to, aby začala pracovat na realizaci a zavedení tohoto úřadu.

Nepochybuji, že pan Trichet k tomuto úkolu využije veškerých svých schopností a pravomocí, a to včetně zapracování potenciálních doporučení či výstrah, které budou během jeho předsednictví vydány. Právě z tohoto důvodu si rovněž přejeme silnější, vnímavější a mnohem lépe vybavené orgány dozoru, abychom mohli připravit technické normy Společenství a zajistili, že budou v plné míře realizovány, a to i v dobách krize.

V případě, že vnitrostátní orgán dohledu nebude schopen jednat, budou tyto orgány disponovat právními prostředky k tomu, aby zajistily, že finanční společnosti dané normy dodrží. Založí skutečnou evropskou oblast dohledu, která je pro posílení vnitřního trhu naprosto nepostradatelná. Budou tím pádem zahrnuty do chodu kolegií orgánů dohledu a budou pomáhat při řešení veškerých sporů mezi vnitrostátními úřady, a přitom jim umožní provádět každodenní obezřetnostní dohled.

Nebojte se slov, zavedení těchto orgánů je historicky významnou dohodou, jak již někteří v této sněmovně opakovaně zmiňovali. Belgické předsednictví z něho učinilo svou hlavní prioritu v oblasti finančních trhů, ale také v celosvětovém měřítku. V jednom však musíme mít jasno: tímto způsobem pokračujeme v budování originálního modelu dohledu – k tomu se ještě vrátím –, ale v potaz musíme rovněž vzít vývoj struktur dohledu našich hlavních partnerů. Toto je druhá výzva: ukázat, že Evropská unie 27 států je schopná reformovat své struktury finančního dohledu, aniž by zůstala pozadu zejména za Spojenými státy.

S Larosièrevou zprávou z února roku 2009, kterou Evropská rada uvítala velice srdečně, se diskuze v Evropě zpočátku daly do pohybu slibným směrem, bylo však zapotřebí těmto nadějím na reformu dostat. Spojené státy mezitím provedly rozsáhlý přezkum svého dohledu díky přijetí Dodd-Frankova zákona. V dnešním hlasování, jež, jak doufám, schválí tento legislativní balíček, který je plodem ročního zkoumání, vyjednávání a spolupráce mezi různými institucemi, prokáže Evropský parlament, že Evropská unie nezůstává pozadu a že je také hlavním aktérem v reformním procesu, který byl podpořen na summitu skupiny G20.

Skutečným hlavním aktérem však můžeme být pouze v dlouhodobém horizontu. Když ponecháme dnešní historické hlasování stranou, budeme muset zajistit, že náš nový systém funguje a vyvíjí se. Toto je třetí výzva. Naším cílem je zaprvé vytvořit model mikroobezřetnostního dohledu, který bude z velké části decentralizovaný a v jehož rámci budou dotyčné orgány podporovat a koordinovat vnitrostátní dozorcí orgány, aniž by je však přitom nahrazovaly.

Za druhé, dále chceme systém, který bude zesilovat, nikoli systém, který se nebude hýbat. S Evropským výborem pro systémová rizika představíme zásadní orgán pro diskuzi a makroekonomické rozhodování, a to jak na transatlantické, tak i dokonce na globální úrovni.

V evropských orgánech pro dohled budeme mít účinné aktéry pro předcházení rizikům a zotavování, pokud jim dáme pravomoci k tomu, aby plnily své úkoly. Tak je tomu částečně v případě první souhrnné směrnice, ke které má dnes Parlament předložit své stanovisko. Jako součást přezkumu stávajících textů však budou muset následovat další legislativní opatření.

A právě v této chvíli bych chtěl, vážená paní předsedající, dámy a pánové, uzavřít svůj projev. Dnes se blížíme k završení zásadního prvního kroku, a zatímco doufáme v pozitivní výsledek vašeho hlasování, chtěl bych jmenovitě poděkovat paní předsedkyni Hospodářského a měnového výboru, paní Bowlesové, různým parlamentním zpravodajům, paní Goulardové, panu Garcíu-Margallovi y Marfilovi, panu Skinnerovi, panu Giegoldovi, panu Sánchezovi Presedovi a jejich stínovým zpravodajům, dále pánům komisařům Rehnovi a Barnierovi, kteří jsou dnes v této sněmovně, a samozřejmě i všem jejich spolupracovníkům. Vedli jsme plodné – a domnívám se, že i konstruktivní – diskuze o balíčku pozměněných textů, o kterém se dnes hlasuje.

Doufám však, že vůle k dosažení výsledků, která nás inspirovala, bude i nadále provázet vyjednávání o budoucích textech, aby byl tento systém dokončen a dále modernizován. Myslím, že mohu říci jménem těch, kteří mě v příštích měsících vystřídají ve funkci úřadujícího předsedy Rady, a ve světle vyjednávání z nedávné doby, že jsem přesvědčen o tom, že k tomu i dojde. Doufám, že sem budeme moci brzy přijít s novými dohodami – zejména v oblasti investičních fondů – a že budeme moci společně s panem komisařem Barnierem podpořit celou řadu kroků, které povedou k realizaci nových legislativních textů.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dohoda o souboru opatření pro finanční dohled, o které budete za několik málo okamžiků hlasovat, téměř rok poté, co Komise dotyčné návrhy přijala, je podle mého názoru historickým mezníkem pro vývoj finanční regulace v Evropě.

Od doby, kdy vypukla finanční krize, reaguje Evropská unie na mezinárodní úrovni. Zahájila proces v rámci skupiny G20, který byl spuštěn na washingtonském summitu v listopadu roku 2008. Pracovní skupina, kterou vedl pan de Larosière, si vzala první významné ponaučení z této krize a bezprostředně poté Komise sestavila své návrhy. Dovolte mi, abych vzdal poctu inteligentní práci pana de Larosièrea, za kterou jsme v současné době velice vděční.

V této dohodě získáme, chcete-li, rámec, do něhož budou od této chvíle směřovat veškeré iniciativy, výrobek za výrobkem, trh za trhem, aktér za aktérem, abychom realizovali to, k čemu jsme se zavázali a k čemu jsem se zavázal i já sám, když jsem k vám hovořil 13. ledna: inteligentní regulaci a efektivní dohled.

Onen rámec, který přijmeme, je základem, jenž dodá věrohodnost všem odvětvovým iniciativám, které chceme podniknout. Za tuto dohodu vděčíme osobnímu oddání a kompetentnosti, které mnoho z vás prokázalo. Dovolte mi na oplátku poděkovat vašim zpravodajům, panu Garcíovi-Margallovi, panu Skinnerovi, panu Sánchezovi Presedovi, paní Goulardové, panu Giegoldovi, panu Tremosovi i Balcellsovi a panu Balzovi a také stínovým zpravodajům.

Rovněž bych rád poděkoval paní Bowlesové, která vedla tato vyjednávání s velkou odhodlaností. Rád bych poděkoval panu předsedovi Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci (ECOFIN), panu Reyndersovi, za aktivní a klíčovou roli, již hrál se svými týmy při navazování na dobrou práci, kterou před ním odváděly španělské a švédské předsednictví.

Dovolte mi, abych snad poněkud neobvykle – vysvětlím vám proč –, poděkoval jménem Evropské komise člověku sedícímu po mém boku, panu Wrightovi, který za pár dní odstoupí z funkce náměstka generálního ředitele pro vnitřní trh a služby. Rád bych vyjádřil své přesvědčení, že tento muž dělá Evropské veřejné službě dobré jméno.

Dámy a pánové, přidaná hodnota ze strany Parlamentu je nepopiratelná. Byla rozhodující. Na mysli mám zejména posilování pravomocí evropských orgánů dohledu: zprostředkovatelská práce, krizová opatření, navrhování právních a technických norem s cílem ochrany spotřebitele – k čemuž se ještě vrátíme – spolu s prevencí a ochranou před jistými škodlivými finančními produkty a přeshraniční povahou institucí, jež budou brány ve vyšší míře v potaz.

Potom zde máme založení Evropského výboru pro systémová rizika, za které vděčíme z velké části Parlamentu, zejména jeho předsednictví, a v tomto bodě bych rovněž rád poděkoval svému kolegovi a příteli, panu Rehnovi, a jeho zaměstnancům.

To všechno je pochopitelně kompromis. Někteří jedinci by rádi šli ještě mnohem dál. V mnoha otázkách udělala i sama Komise dynamické kompromisy a ústupky. Například litujeme toho, že bylo na konec přijato řešení týkající se procesu přípravy návrhů technických norem, které podle našeho názoru, který nadto vyjádřím ještě v prohlášení, nesmí sloužit jako příklad pro ostatní sektory.

Avšak celkem vzato, po jednomyslném hlasování Rady, po vašem dnešním hlasování, budete-li si to přát, bude Evropa od začátku příštího roku spoléhat na model dohledu, který bude přizpůsoben jejím potřebám a realitě jejího finančního průmyslu. Ve většině evropských zemí náleží většina bank jiným zemím. Právě tato skutečnost definuje nadnárodní rozměr jak finančních společností, tak i rizik, která mohou nést.

Budeme mít model dohledu, který je efektivněji přizpůsoben předcházení krizí. Budeme moci ukázat občanům, kteří mají obavy a které zajímá, zda Evropa zareagovala, že si z této krize bere konkrétní ponaučení a že tak činí zároveň se Spojenými státy a snad i s dalšími kontinenty v rámci rozhodnutí skupiny G20.

Co se týče orgánů, čeká nás – tedy lépe řečeno mě – obrovské množství technické a rozpočtové práce, jíž jsme oddáni, aby dotyčné orgány úspěšně spatřily světlo světa prvního ledna roku 2011. Po dohodě Evropského parlamentu budeme muset jmenovat budoucí předsedy a generální tajemníky těchto orgánů. Chtěl bych zde před vámi říci, že jediným kritériem, které bude určovat tato jmenování, musí být kritérium nezávislosti a kompetentnosti, aby tyto nové orgány uspěly, a já jsem přesvědčen o tom, že budoucí předseda Evropského výboru pro systémová rizika, kterým je díky vám předseda Evropské centrální banky, bude toto zaujetí pro nezávislost a kompetentnost sdílet.

Takto, dámy a pánové, rázně vyplníme rámec, který máme, do prvního ledna. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy rychle získá moc díky roli, která je pro něj rezervována v rozhodnutích, jež byla nebo budou přijata: návrh na přenesení dohledu nad ratingovými agenturami na evropskou úroveň, návrhy nařízení týkající se volně poskytovaných derivátů a krátkodobého prodeje, a také swapy úvěrového selhání, které byly přijaty teprve před pár dny.

U toho ovšem nezůstaneme. Jedná se o celý integrovaný program, jehož účelem je konsolidovat a stabilizovat náš finanční systém a zprůhlednit ho, a my ho s vámi budeme plnit krok za krokem: regulace zajišťovacích fondů a soukromých kapitálových fondů, na které pracujeme právě v tuto chvíli, realizace třetí basilejské dohody o bankovním kapitálu, přezkum směrnice o finančních trzích, který je naplánován na příští rok, zpřísnění sankcí v rámci přezkumu směrnice o zneužívání trhu a zavedení evropské rámce pro krizové řízení a řešení krizí.

Všechna tato opatření nám musejí umožnit, abychom se vyhnuli opakování závažných zločinů, chránili spotřebitele, kteří jsou zároveň daňovými poplatníky, a sytili udržitelný a spravedlivý růst, po kterém voláme.

Dámy a pánové, celý svůj život zastávám názor, že v oblasti finančních sektorů je stejně jako v oblasti ochrany životního prostředí prevence vždy levnější než léčba. Rád bych vám připomněl, že během této finanční krize jsme tak či onak mobilizovali 17 % evropského

HDP, abychom zachránili finanční systém. To banky musejí platit za banky, nikoli daňoví poplatníci. Prevence bude vždy levnější než léčba.

Všechna tato opatření představíme v rámci programu, který přijala Komise a podpořila Rada ECOFIN druhého července, a naším cílem je, aby byla realizována a prezentována odhodlaně, schválena v hlasování, budete-li si tak přát, a v každém případě přijata a navržena Komisi na konci roku 2011.

Dámy a pánové, vážená paní předsedající, rád bych osobně podotkl, že kvalita vztahů, které máme, a důvěra bez lhostejnosti, jež řídí naše rozpravy, jsou v mých očích příznivým znamením pro celý tento velice přísný a náročný program. Jménem všech služeb Komise bych vám za to chtěl poděkovat.

José Manuel García-Margallo y Marfil, *jménem skupiny PPE.* – (ES) Vážená paní předsedající, dnešní den je pro Evropu příznivý. Ještě v prosinci jsme měli chatrnou dohodu a nyní, díky spolupráci mezi Parlamentem, předsednictvím Rady a Komisí máme dobrou dohodu.

Tato dobrá dohoda bude zakládat skutečně evropské orgány, které jsou silné a podřízené demokratické kontrole Parlamentu: orgány navržené tak, aby se zajistilo, že všechny banky budou podléhat stejným pravidlům napříč celou Evropskou unií. Budou moci uplatňovat svá rozhodnutí na vnitrostátní orgány dohledu, a pokud je tyto orgány nebudou dodržovat, na soukromé banky, aby ochránily rodiny a podniky. To jim umožní došlápnout si na banky, jež by mohly představovat systémová rizika, a předejdou tomu, aby daňoví poplatníci museli znovu platit za nesmyslné rozhazování některých finančních institucí.

Poučení, které si můžeme z této rozpravy vzít, zní, že Parlament není jako pes, který štěká, a tudíž nekouše, a který zaleze do boudy, kdykoli mu Rada jen trochu pohrozí prstem: pevně se drží svých stanovisek. A není to ani žába na prameni: je to dobrý spojenec Rady a Komise pro pokročení v procesu evropské integrace.

Díky mým kolegům poslancům, panu komisaři Barnierovi a panu Reyndersovi máme nyní vynikající dohodu, k níž bychom si měli gratulovat.

Peter Skinner, *jménem skupiny S&D.* – Vážená paní předsedající, rád bych poděkoval panu komisaři a panu Reyndersovi. Rovněž bych rád mnohokrát poděkoval Davidu Wrightovi za jeho aktivitu a stejně tak i mnoha svým kolegům v celé místnosti. Byli jsme velmi úspěšní.

Avšak člověk se buď nechá zachytit okamžikem, nebo tento okamžik zachytí sám. Finanční krize dala vzniknout novým agenturám, které jsou v tuto dobu velice potřebné a velice vítané v celé Evropské unii a možná i po celém světě, avšak pravomoci svěřené těmto institucím musejí být také zodpovědnými pravomocemi. Ambice tudíž musejí mít účel, aby mohly něco splnit, a tento účel musejí sdílet naši občané, jejichž pracovní místa a živobytí závisejí na tom, že my tento úkol zvládneme.

Není pochyb o tom, že diskuze mezi členskými státy a Parlamentem často vedly během této rozpravy k napětí, ale nikdo z nás si docela neprosadil svou a všichni jsme uspěli ve splnění toho, co bude, jak pevně doufám, úspěchem.

Parlament usiloval o větší pravomoci na evropské úrovni. To bylo pochopitelně v rozporu s tím, co si přály členské státy. Někteří jedinci v této sněmovně chtějí jít dále a vytvořit přímý dohled, zejména například v oblasti centrálních protistran. Všichni si musíme dávat

pozor, abychom nedali přednost dobrodružství před ambicemi, ale až později přijde chvíle vyplnit prázdná okénka, měli bychom reagovat řádně a rozvážně.

Finanční stabilita v tuto dobu závisí na letech – a někdy i na desetiletích – zkušeností tisíců vnitrostátně působících osob, které mají zkušenosti s finančními službami. Ty jsou přední linií při předcházení problémům. Vnitrostátní vlády prokázaly, že i ony nás mohou zachránit, když dojde ke krizi. To bylo však víceméně štěstí, nikoli záměr. Tyto nové instituce nám dávají možnost mít záměr. Právě to nám chybělo a právě proto je tak důležité, abychom tohoto cíle dosáhli.

Agentury se skutečně zabývají praktickými otázkami Budeme mít společný výbor, za který jsem s velkou hrdostí pomáhal bojovat. Tento společný výbor by měl být prostředkem pro koordinaci, výměnu informací a společné rozhodování. Bude to platforma pro soustředění, tyto agentury pracují na vymýcení systémových rizik. Rovněž jsme trvali na tom, abychom dali předsedovi Evropské centrální banky kontrolu nad souhrnným monitorováním rizik, ale kdybychom se měli zeptat pana Bernankeho, zda se jeho reputace zvýšila, myslím, že by ve vztahu k těmto pravomocem odpověděl „Ne“.

Musíme se tedy vyhýbat hazardním finančním operacím z minulosti – ano –, ale také být zodpovědní jakožto regulátoři, přičemž musíme být rovněž velice uvážliví. Měli bychom mít regulační ambice, ale jde tu také o důchody, úspory, domy a pracovní místa našich spoluobčanů. Vítám infrastrukturu dohledu, kterou máme. Je ještě v plenkách, ale bude muset velice rychle vyrůst.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Vážená paní předsedající, rád bych se zeptal pana Skinnera, jaký má důvod domnívat se, že úsudek a rozhodnutí nových evropských institucí bude lepší než rozhodnutí, která podnikly regulační instituce na vnitrostátní úrovni?

Peter Skinner (S&D). – Vážená paní předsedající, kdyby vévoda z Dartmouthu poslouchal můj projev, slyšel by mě říkat, že podle mého názoru se tyto kroky musí podnikat ve spolupráci s vnitrostátními orgány, nikoli proti jejich zájmům – a jen tehdy, budou-li právní předpisy, které pro tento účel předložíme, vhodné a projdou-li demokratickými postupy této sněmovny.

Domnívám se, že tak skutečně získáme to nejlepší z obou světů. Kdybyste si měli představit, že sedíte na svém ostrově a ochránit vás má vodní příkop před skutečnými problémy skutečného světa, pak jste, obávám se, naivní, protože skutečnost je taková, že globální krize nám dala skutečné ponaučení.

Sharon Bowles, jménem skupiny ALDE. – Vážená paní předsedající, zvládli jsme to. Vlak se systémem dohledu vyjel ze stanice a od souboru společných pravidel čekáme velké věci. Naše finanční právo však stále připomíná švýcarský ementál plný děr a skulin – míst, do kterých soubor jednotných pravidel nikdy nedosáhne. Bude to ostuda pro nás pro všechny, dokud skutečně nepřistoupíme na jednotný trh v oblasti finančních služeb.

Nové orgány nám dávají mimořádný rozměr k tomu, abychom dosáhli přeshraniční koordinace; to ale také znamená, že budeme muset věnovat mimořádnou péči zajištění toho, že rozhodnutí budou zodpovědná a že budou pro trhy relevantní. Evropské orgány dohledu se budou muset spojit navzájem a také s vnitrostátními orgány dohledu a budou muset být opravdu zapojeny do spousty věcí, aby mohly činit patřičná rozhodnutí, a přitom budou muset mít na paměti, že špatné rozhodnutí se nenapraví tak, že se všeobecně rozšíří.

Sven Giegold, *jménem skupiny Verts/ALE.* – (DE) Vážená paní předsedající, dnešek je dnem, kdy byla do zdí Domu Evropa přiložena další cihla. Je to dobrý den, který vyvrátil veškerá tvrzení, že po finanční krizi se nic nestane. Rovněž ukázal, že se mylí všichni, kteří si myslí, že právě začíná nová fáze vracení politiky na státní úroveň. Evropa skutečně dospívá k nezbytným závěrům. Musí se však jasně dát najevo, že tyto právní předpisy týkající se finančních trhů pochopitelně dosud obsahují věci, které se musejí i nadále dít. Parlament dokončil a zajistil něco důležitého. To již bylo zmíněno. Uspěli jsme, protože rozličné síly v této sněmovně pracovaly společně, a tím odolaly pokusům mnoha členských států, které chtěly přehlížet ponaučení, která můžeme z této krize získat.

Některé důležité otázky zůstávají dosud nezodpovězeny, například: kolik členů personálů tyto orgány získají? Jaký smysl by mělo zřizovat tyto orgány i s jejich novými pravomocemi, kdyby neměly mít dostatek personálu a také náležitý rozpočet? To, co jsme v této záležitosti slyšeli, není doposud zcela jasné, musíme na tom zapracovat společně. Další otázka zní: co se bude dít s předsedou tohoto orgánu pro finanční trhy? Jedná se o další oblast, u níž se musíme ujistit, že sem budou jmenováni správní lidé. Pro nás jakožto skupinu Zelených / Evropské svobodné aliance byla důležitým krokem naše odhodlání konečně docílit transparentnosti, co se týče relevantních povinností vedení účetnictví u velkých nadnárodních podniků. Co se tohoto týče, Komise nyní bohudík oznámila, že vydá sdělení ve věci ohlašování systémem „jedna země za druhou“. Těšíme se na něj. Dále se také těšíme na to, až budeme pracovat společně.

Jsm rádi, že jsme se konečně dočkali společného prohlášení ze strany čtyř koordinátorů z Hospodářského a měnového výboru, jelikož chceme, aby tržní infrastruktury a také centrální protistrany byly podrobeny evropskému dohledu. V tomto ohledu toho zbývá ještě hodně prodiskutovat.

Doufám, že v otázce hospodářské správy dosáhneme zde v této sněmovně stejné úrovně soudržnosti, jaké jsme dosáhli v této otázce dohledu. V opačném případě ztratí Parlament svůj vliv na tato témata. Nesmíme v tomto ohledu dopustit žádnou reideologizaci této rozpravy. Pokud ji připustíme, pak Rada bohužel nepřijme stabilní rozhodnutí v souladu s metodou Společenství.

Kay Swinburne, *jménem skupiny ECR.* – Vážená paní předsedající, dopad této finanční krize je jako mrak nejistoty, který visí nad sektorem finančních služeb a našich veřejných financí. Banky, finanční trhy, vlády a korporace tuto nejistotu pociťují dennodenně, a mají-li naše hospodářství vykazovat známky pokroku, musíme zajistit, aby byla tato nejistota rozptýlena. Jednou z hlavních nejistot od doby, kdy tak velkolepě selhal finanční systém, je nejistota týkající se regulace, například otázky, kdo bude v budoucnu regulaci provádět a které instituce ji budou vymáhat.

Tato sněmovna slouží jako platforma v diskuzi o tomto tématu a v průběhu několika minulých měsíců se zde diskutovalo o podrobnostech regulace a dohledu, a to zejména o tom kdo, co, kde a kdy. Výsledek přináší rovnováhu: rovnováhu mezi zodpovědností členských států za dohled nad institucemi a mezi souborem společných pravidel, který byl vydán novým evropským orgánem, čímž došlo k pokroku jednotného trhu ve finančních službách, zatímco role vzájemného dozoru se zvýšila; rovnováhu mezi bezpečností v systému, který je monitorován Evropským výborem pro systémová rizika, a mezi nutností toho, aby finanční společnosti riskovaly; rovnováhu mezi naprostou ochrannou daňových poplatníků a mezi poskytnutím kapitálu pro chod hospodářství.

My všichni máme silný zájem na tom, aby byly založeny nové mechanismy na podporu jednotného trhu ve finančních službách, a to včetně: monitorování globálního rizika pro naše evropské banky, zajištění koordinovaného a řádného postupu všech členských států při krizi, zajištění silnějších plánů pro zprostředkovávání mezi orgány dohledu a zajištění vymáhání všech pravidel ve všech finančních střediscích a od všech finančních aktérů.

Tento soubor opatření pro dohled ve své současné podobě přináší nezbytnou rovnováhu. Pro jeho budoucí úspěch však bude klíčové, aby získal prvotřídní, finančně kompetentní personál. Vyzývám Komisi k tomu, aby zajistila, že k tomu dalšímu kroku dojde.

Jürgen Klute, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Vážená paní předsedající, zaprvé bych chtěl poděkovat všem svým kolegům poslancům, kteří se zde účastnili poněkud drsných a zdlouhavých vyjednávání. Jedná se o úžasný úspěch, kterého dosáhli zpravodajové a stínoví zpravodajové, když dokázali zvládnout to, co zvládli. Dosáhli nejlepšího výsledku, jaký bylo možno vyjednat.

Na druhou stranu si však kritické připomínky, které moje strana má, nechci nechat pro sebe. Zejména ze tří konkrétních bodů nejsme nijak nadšeni. Na jedné straně jsou podle našeho názoru pravomoci, které byly uděleny orgánům dohledu, nedostatečné. Rádi bychom, aby tyto pravomoci byly rozsáhlejší. Rovněž se domníváme, že je chyba, aby byly orgány dohledu rozptýleny po několika sídlech. Hájili jsme jejich maximální možné sjednocení do jediného sídla. To by jednoznačně zjednodušilo a zefektivnilo spolupráci. Pan Giegold se již zmínil o tom, že množství personálu by se mohlo, a vlastně i mělo, v dlouhodobém horizontu zlepšit. Takové jsou naše hlavní kritické připomínky.

Domníváme se nicméně, že se jedná o správný a důležitý krok správným směrem, správný a důležitý krok směrem k nové regulaci finančních trhů, které je tak bezodkladně zapotřebí. Avšak – a je to pouze náš odhad – stále potřebujeme podniknout některé další kroky, abychom dosáhli skutečně efektivní nové regulace finančních trhů, abychom se dostali do bodu, kde můžeme prostřednictvím evropských nařízení předejít další krizi, jako je ta, kterou jsme právě zažili. Naše skupina k tomu významnou měrou přispěje. Na cestě je pochopitelně několik dalších legislativních iniciativ. Doufáme, že přinesou této záležitosti více smyslu. Pokud ano, mohlo by z toho vzejít něco skutečně efektivního a dobrého. Avšak skutečně nám ještě v tomto ohledu zbývá udělat několik dalších kroků.

Godfrey Bloom, jménem skupiny EFD. – Vážená paní předsedající, když jsem se naposledy setkal s komisařem, vyjádřil jsem hluboké znepokojení, že regulace Londýna se bude přesouvat do Bruselu. Vypadal překvapeně, že jsem měl takové obavy, ale od té doby, co se ujal úřadu, možná již pochopil, že značný podíl HDP Spojeného království ve skutečnosti pochází ze sektoru jeho finančních služeb.

Pro Spojené království je velice důležitý. Vždyť se z něj platí většina účtů. 45 milionů denně, které posíláme na toto místo, abychom podpořili poněkud podezřelý projekt Evropské unie, který nedal našemu voličstvu žádné skutečné slovo, je jedním z těchto účtů. Musíte jistě chápat, že velké platy a velké důchody nerostou na stromech.

Pane komisaři, rovněž jsem se vám zmínil o tom, že bychom se v něčem mohli poučit od starých zemí Britského společenství – jako je Austrálie nebo Kanada –, které tento problém nepostihl, a vy jste mi na to kouzelně, s francouzským šarmem odvětil, že Austrálie je odtud velice daleko. Doufám, že nyní, když už jste krátkou chvíli v úřadu, již chápete, že takovýto provinční přístup nebude fungovat.

Stále si dělám starosti, komisaři. Stále mě trápí, že budeme mít regulaci od obvyklé směsky primitivních byrokratů, parlamentních výborů s jejich obvyklým doplňkem v podobě kryptokomunistů, zpátečnických socialistů, řemeslných politiků, pseudo-zelených, hrstky hospodyněk s dobrými úmysly a babiček, které zkoumají svůj nový třetí věk. Výsledek bude stejný jako u všech ostatních projektů Evropské unie: rybolov, zemědělství, energetika, zaměstnanost, imigrace, a co je nehorší, časovaná bomba jednotné měny.

Nepřipadá vám to jako ohromující litanie selhání? Člověk by si myslel, že se Evropské unii jednou něco náhodou povede. Je mi líto, ale nejsem spokojen. Jsem zoufale našťvaný, že se britská konzervativní strana vzdala regulace Londýna. Kdyby u Trafalgaru sloužil jako admirál Dave Cameron, na Trafalgar Square by nyní stála socha admirála Villeneuvea.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Vážená paní předsedající, rád bych poblahopřál těm, kteří pracovali na tomto finančním balíčku, zejména personálu a poslancům této sněmovny.

Bylo zapotřebí krize obrovských rozměrů k tomu, aby se Evropa probrala. Byla nicméně promarněna příležitost k posílení společných evropských institucí, protože tyto nové orgány dohledu mají na jedné straně omezený rozsah pravomocí v porovnání s podobnými orgány v členských státech. Kromě toho je škoda, že nedošlo k pokroku v oblasti integrace, která byla podobná té, jež se vedla s Evropským systémem centrálních bank.

Dosáhli jsme pokroku, ale musíme se snažit i nadále.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Vážená paní předsedající, vážený pane Reyndersi, vážený pane komisaři, rád bych se samozřejmě přidal ke všem, kteří vám blahopřáli, a rád bych zdůraznil odvedenou práci a vynikající spolupráci s tímto Parlamentem a rovněž vám připomněl, že bez vůle Parlament by tento dohled rozhodně neměl ony evropské rysy, které má dnes.

Co se týče budoucnosti, pane Reyndersi, přál bych si, abychom před koncem tohoto období a možná dokonce ještě před koncem tohoto měsíce dokázali dosáhnout dohody o jednom z témat, které se nás týká a kterému jste se věnoval, a to nikoli zbytečně, o tom vás ujišťuji. V nadcházejících dnech se díky skvělým mozklům belgického předsednictví dočkáme uspokojivého řešení v oblasti zajišťovacích fondů a soukromých kapitálových fondů.

Abych zopakoval jedno z přirovnání pana komisaře, myslím, že musíme přidat cihly do tohoto rámce, který byl právě vytyčen a který zajistí, aby finanční regulace byla inteligentní a týkala se všech produktů. Nejedná se o samoúčelnou regulaci. Jde o to, zajistit efektivnost regulace, která má za cíl co nejvíce omezit rizika, která jsou skrytě přítomna ve finančním systému.

Abych to shrnul, rád bych poblahopřál panu Wrightovi, který nás k naší lítosti opouští. Doufáme, že po vší práci, kterou vykonal, aby pomohl Parlamentu dosáhnout výsledků, ho znovu brzy uvidíme na evropské cestě.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři Barniere, vážený pane Reyndersi, dámy a pánové, vítám kompromis, kterého bylo dosaženo za tím účelem, abychom přijali soubor opatření pro finanční dohled v prvním čtení a se širokým konsensem. Evropský dohled byl dlouhodobou ambicí evropské integrace a zásadním nástrojem pro pokrok v oblasti finanční integrace, přičemž zefektivňoval měnovou politiku a zlepšoval konkurenceschopnost. Rovněž jsme ho potřebovali, abychom ukončili finanční hypertrofii a zavřeli propast mezi globálními financemi a vnitrostátním dohledem.

Současná krize potvrdila nedostatečnost trhu a vnitrostátně založených řešení. Musíme napravit nedostatky, které byly v oblasti regulace a dohledu objeveny. V našem případě je prioritou finanční reforma, protože zatímco evropská regulace je nedostačující, dohled neexistuje vůbec.

Evropský dohled pokládá základy pro celkovou, důkladnou a věrohodnou reformu. První nadnárodní zkušenost je krokem směrem ke konzistentnímu systému mezinárodního finančního dohledu.

Parlament pracoval jednotně, aby zajistil, že tento balíček bude mít tři ústřední body. Prvním ústředním bodem je, že je vyváženější, aby bylo dosaženo bezpečnosti a solventnosti finančních institucí, finanční vstřícnosti a ochrany spotřebitelů, spořitelů a daňových poplatníků. Druhý spočívá v tom, že je přísnější, aby reagoval na systémová rizika, jednal v krizových situacích a dokázal dočasně zakázat toxické výrobky. Třetí spočívá v tom, že je udržitelnější, podporuje konkurenceschopnost, internalizaci nákladů a vyhlídku na evropský systém krizového řízení zakládající se na příspěvcích ze strany finančních subjektů.

Souhrnná směrnice umožňuje založit orgány tím, že je začlenění do sektorových právních předpisů, vymezí jejich pravomoci a nastaví pravidla pro to, jak budou fungovat. Zvyšuje transparentnost ve výměně informací a ve spolupráci a zároveň s tím stanovuje lhůtu pro dokončení reformy rozvoje legislativní realizace do 1. prosince 2012 a pro to, aby provedení bylo učiněno se srovnávacími tabulkami.

Skončím tím, že poděkuji všem, kteří umožnili, aby se tento balíček posunul kupředu, za práci, kterou odvedli. Dnes nabízíme její první plody, avšak tato dohoda je milníkem v rozvoji evropských financí a demokracie, protože demokracie spočívá v přípravě právních předpisů, dohledu a zajišťování toho, aby zákony byly efektivní. Bylo rovněž prokázáno, že chceme-li lepší finance, musíme jít po cestě směrem k větší demokracii.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Vážený pane komisaře, vážený pane ministře, bylo řečeno mnoho věcí. Dohoda je uzavřena a je uspokojivá. Děkuji vám všem!

Chtěla jsem se z této příhody do budoucna poučit. Řádný legislativní postup nemůže spočívat – jako tomu bylo v případě Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci (ECOFIN) v prosinci – v jednohlasném schválení dohody a v následném předstoupení před Parlamentem se slovy: „Víte, je to ostuda, dosáhli jsme dohody a kromě toho musíte jednat velice rychle, protože trhy čekají.“ Patová situace byla odstraněna, za to vám děkujeme, když se belgické předsednictví rozhodlo pro trochu větší závazek a dialog.

Chtěla jsem vám jenom říct, že co se týče hospodářské správy, máme v úmyslu pracovat jako tým, tak jako tomu bylo v případě dohledu. Pane Reyndersi, je-li to možné, chtěla bych vás tudíž požádat, i pana Barniera, abyste předal Komisi a ECOFINu krátkou zprávu, že se chceme skutečně naplno účastnit od samého začátku a hrát svou roli, co se týče řádného legislativního postupu. Neblokujte nás v Radě. Neblokujte nás v pracovní skupině a pokuste se spíše vysvětlit panu Van Rompuyovi, že bychom ho velice rádi viděli v Hospodářském a měnovém výboru, jelikož jsme ho už prosili, aby se sem dostavil.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Vážená paní předsedající, vážený pane Reyndersi, vážený pane komisaři, dámy a pánové, myslím, že dnes je dobrý den, a to nejen pro evropské instituce, ale také pro evropské občany, protože jsme dva roky po zhroucení Lehman Bank dokázali vytvořit strukturu, která ačkoli neřeší všechny problémy, jež by se mohly ve finančním trhu objevit, pomůže způsobit, že excesy, které se objevily na finančním trhu, už se nebudou moci vyskytnout v Evropské unii. Za to na sebe můžeme být pyšní.

Rád bych poděkoval belgickému předsednictví, protože jsme měli pocit – a já mohu podepsat, co řekla paní Goulardová –, že Rada na začátku nevyvíjela v tomto vztahu příliš velké úsilí. Ačkoli Rada přijala jednohlasné usnesení v prvním čtení, nevyřešilo to problémy. To díky Evropskému parlamentu bylo možné najít i navzdory rozdílům mezi skupinami řešení, které je skutečně životaschopné a zajistí, že budeme mít stabilní struktury dohledu i celou škálu nástrojů, jež bude moci být využita v krizových situacích k zastavení excesů, a tak pomoci stabilizovat finanční sektor. Rád bych vám co nejupřímněji poděkoval, pane Reyndersi, jelikož vy jste osobně prokázal velkou oddanost této záležitosti.

Chtěl bych však také upřímně poděkovat Komisi, která zajistila, aby se mohli dát dohromady oba účastníci spravedlivého dialogu, na jedné straně Rada na druhé Parlament, přičemž oba od sebe byli zpočátku velice vzdálení. Velmi děkuji. To nám dává naději, co se týče dalších právních předpisů.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Vážená paní předsedající, předseda Evropské centrální banky se automaticky stane předsedou Evropského výboru pro systémová rizika pro následujících pět let.

To není nevýznamné téma. Je znázorněním toho, že ECB je skutečně zapojena do finančního dohledu nad evropskými finančními trhy a institucemi. Rovněž to znamená, že pan Trichet, který je k zastizení při svých slyšeních zde v Parlamentu, bude muset rovněž zodpovídat otázky týkající se finančního dohledu, nikoli pouze otázky ohledně cenové stability.

S touto reformou bude předseda ECB riskovat svou reputaci a důvěryhodnost při snaze o dosažení efektivní finanční stability v Evropě. Díky této reformě budou obvyklé záležitosti složitější pro finanční instituce, které způsobily tuto krizi. Přinese to užitek budoucím generacím evropských občanů.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Ráda bych se přidala k ostatním, kteří blahopřejí ke kompromisu získanému od Evropského parlamentu v souvislosti s finančním dohledem. Je to velice uspokojivý výsledek, avšak ne proto, že se tato sněmovna vzepřela zástupcům členských států. Tento kompromis je velice pozitivní, protože je smysluplný. Museli jsme tomuto balíčku dát evropštější tón kvůli jeho efektivnosti a důvěryhodnosti.

Důvod, proč jsme s paní Goulardovou – stínovou zpravodajkou z mé skupiny – tak tvrdě bojovaly o to, abychom zajistily, že se předseda Evropské centrální banky automaticky stane předsedou Evropského výboru pro systémová rizika, je ten, že jsme si plně vědomy důležitosti tohoto tématu.

V krajině, která zůstane velice silně rozdrobena mezi vnitrostátními orgány, potřebujeme evropský orgán, který je posílen nepopiratelnými pravomocemi a legitimitou. Snad to chápou dokonce i Britové! Předseda ECB dokáže díky své autoritě a prestiži prosadit autoritu Evropského výboru pro systémová rizika, když bude čelit četným partnerům v jednání – v první řadě Radě ministrů.

Nakonec to nejsou nadměrné pravomoci, kterých bychom se měli bát, ale spíše nadměrné slabosti, s nimiž jsme museli bojovat, a konečně, byla bych ráda, kdyby se všechny orgány co nejrychleji ustálily a aby mezi všemi zúčastněnými stranami zavládla atmosféra důvěry. Tato sázka ještě nebyla vyhrána. Evropská unie se opět pohybovala příliš pomalu, ale nakonec klademe zajímavé základy pro model, který se podle očekávání v příštích letech vyvine.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jsme přesvědčeni, že na globálním trhu nesmí žádný finanční aktér, produkt ani region uniknout regulaci a náležitým kontrolám. Nedávné krize poukázaly na nutnost přijímat rozhodnutí během 48 hodin a mít společná pravidla.

Banky, které se zdály být „příliš velké, než aby selhaly“, musejí být přezkoumány na Evropské úrovni. Kromě toho nesmějí v případě, že se v budoucnosti vyskytnou další krize, nést náklady občané. Musíme postavit transparentnost, zodpovědnost a morálku do základů finančního systému. Tleskám uzavřené dohodě, ve kterém hrál Parlament klíčovou roli.

Já jsem byl vždy nakloněn vytvoření nezávislých orgánů, které mají moc sankcionovat a možnost ve specifických případech zasáhnout. Souhlasím s vytvořením dvou fondů, které nemohou být zamýšleny jako daně hrazené bankami. To by nebylo řešení.

To vše má zajistit obnovu, předcházet tomu, aby náklady nesly malé a střední podniky a občané, a zejména vyhnout se zřízení jednotného bankovního systému.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Vítám onen posun od rozdrobeného evropského hospodářského dohledu, který byl řízen rozhodnutími přijímanými na vnitrostátní úrovni, k jednotnému makroobezřetnostnímu systému, který umožní Evropské unii, aby hovořila jednoduše. Evropská unie bude mít možnost pečlivě plánovat své makroekonomické zásahy a bude mít k dispozici vhodnější nástroje k předcházení možným finančním krizím v budoucnu.

Je ovšem nešťastné, že členské státy ignorovaly návrh poslanců Evropského parlamentu na to, aby byla nově vzniklým orgánům udělena pravomoc dohledu nad velkými přeshraničními bankami. Musíme mít na paměti, že tyto banky jsou jedním z hlavních zdrojů systémových rizik.

Rovněž lituji toho, že si členské státy zachovaly své právo nepřijmout rozhodnutí, která přijmou evropské orgány dohledu, což může mít až příliš silný dopad na vnitrostátní rozpočty. Myslím, že čas pro podnikání malých kroků už vypršel. Budoucnost Evropy nelze budovat na polovičitých opatřeních, ale na naprosté politické oddanosti.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Vážená paní předsedající, potřebujeme více evropských řešení, méně ochranných doložek a méně národního egoismu. Proto je obzvláště důležité, aby se naše úsilí nezastavilo v tomto bodě. Musíme se k této záležitosti vrátit. Přeshraniční bankovníctví, které nyní tvoří více než 70% všech aktivit, potřebuje dohled. Vyžaduje společný systém evropského dohledu, který bude sloužit našim společným zájmům.

Ony tři nové orgány dohledu nám nyní předkládají řešení, a to je prozatím maximální možný počet. Není to z celkového hlediska ideální řešení, jelikož národní zájmy jsou stále příliš neslučitelné, když jde o přeshraniční bankovníctví.

Andrew Henry William Brons (NI). – Vážená paní předsedající, obyčejní lidé vidí krize jako pohromy, Evropská unie vidí krize jako příležitosti pro hromadění moci pro sebe samu na úkor moci vnitrostátních vlád.

Členské státy přijdou o svou suverenitu nad vlastními finančními systémy. I když je pravda, že krize ve Spojeném království se řešila žalostně špatně, je to kvůli tomu, že po sobě jdoucí vlády Spojeného království nezavedly dostatečnou kontrolu nad aktivitami svých soukromých bank.

Banky nejsou obyčejné podniky, které je nejlépe nechat si žít vlastním životem. Jsou to tvůrci úvěrů, velké části peněžní zásoby – a ty nejde ponechat v rukou neregulovaných soukromých podniků.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Vážená paní předsedající, podle mého názoru představuje dnes vyjednaný kompromis milník v pokračujícím rozvoji celoevropského finančního dohledu. Společný úspěch byl umožněn zejména tím, jak konstruktivním způsobem byla vedena vyjednávání ze strany předsednictví Rady, a spolupráci členských států, které do té doby vytyčovaly hranice, vskutku vysoké hranice. Nevytvořili jsme bezzubého tygra, ale agentury, které jsou schopny v klíčovém okamžiku pořádně zkousnout. V klíčových situacích v budoucnu už nebude docházet k hašteření mezi vnitrostátními orgány dohledu kvůli pravomocem, namísto toho budeme mít jasné, závazné prohlášení od evropského orgánu. A konečně, v budoucnu budou během krizí rozhodnutí přijímána evropskými institucemi. To znamená vyšší míru zodpovědnosti.

Obzvláště důležitá se mi zdá skutečnost, že Evropskému výboru pro systémová rizika bude předsedat předseda Evropské centrální banky. S ohledem na obsahově relevantní připomínky, které zde již zazněly, souhlasím se zpravodaji a rád bych poděkoval za vynikající týmovou práci napříč skupinami.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Vážená paní předsedající, na konci této rozpravy bych chtěl poděkovat všem zpravodajům, zástupcům skupin a poslanců, kteří se téměř jednohlasně vyslovili pro podporu tohoto kompromisu a této dohody.

Rád bych potvrdil, že tyto nové evropské orgány a Evropský výbor pro systémová rizika nenahradí vnitrostátní orgány dozoru, ale budou se na ně spoléhat a přinesou jejich lepší spolupráci, ...

(Předsedající si vyžádala ticho)

... spojit je do sítě, shromáždit pravomoci a odborné znalosti, abychom získali evropskou reakci tehdy, když to bude nezbytné, tváří v tvář evropským rizikům a někdy i něčemu víc, ve finančních podnicích, které jsou, jak jsem vám již řekl, z velké části nadnárodní.

Tento rámec bude existovat díky vám a Radě. Jak již bylo řečeno, vybudujeme ho cihlu po cihle: platební systém v souladu s jednotnou oblastí pro platby v eurech, od října regulace bankovního kapitálu, přezkum směrnice o zneužívání trhu, podniky pro kolektivní investice do převoditelných cenných papírů, ratingové agentury, rizikové řízení a konečně správy společností. Tyto úkoly leží před námi, o regulaci investičních fondů nemluvě.

Tuto práci odvedeme s odhodláním. Uděláme to tak, aby na konci cesty, jak jsem již řekl, dámy a pánové – a je to naším plánem již od summitu skupiny G20 – nezůstal jediný finanční aktér, jediný výrobek, jediné území ani jediný trh, který by byl imunní a zůstal vyloučen z inteligentní regulace a efektivního dohledu.

Dámy a pánové, naší ambicí, mou ambicí, by měla být skutečnost, že společně, na konci této cesty, která je krátká, protože občané jsou pozorní a nároční a mají k tomu všechny dobré důvody, budeme mít nejlepší systém regulace dohledu na světě, než bude pozdě. Je povinností Evropy mít ambice k vybudování nezbytného modelu regulace a dohledu ve světě. Takový je náš cíl a je v zájmu občanů, spotřebitelů a finančního průmyslu jako takového.

Didier Reynders, úřadující předseda Rady. – (FR) Vážená paní předsedající, vážení poslanci, já bych chtěl na oplátku poděkovat všem řečníkům a té drtivé většině z vás, kteří jste

podpořili texty, o kterých se dnes hlasovalo. Kromě toho mě velice těší zájem, který mnoho poslanců v tomto tématu a v oblasti finančního dohledu prokázalo.

V první řadě bych vám chtěl říci, že, jak nám již několik lidí připomnělo, jde o otázku prvního skutečného ponaučení z finanční krize. Hodně jsme diskutovali o dlouhé řadě textů, ale realizace nového souboru opatření pro dohled a Evropský výbor pro systémová rizika jsou prvním ponaučením, které si my v Evropě z této finanční krize společně bereme.

Druhým prvkem, který bych rád zdůraznil, je skutečnost, že se jedná o otázku započetí procesu. Jak před chvílí řekl pan Barnier, v rámci tohoto procesu se chystáme realizovat celou řadu dalších prvků. Regulaci je nezbytné i nadále výrazně posilovat a několik lidí se o tom již zmínilo. Stejně tak budeme sledovat práci mezi Komisí, Radou a Parlamentem. Belgické předsednictví je v každém případě plně odhodláno zapojit se stejným způsobem.

Doufám, že během příštích dnů budeme skutečně moci pokročit kupředu, co se týče směrnice o investičních fondech, zajišťovacích fondech a dalších fondech. Brzy budeme diskutovat o ratingových agenturách. Rád bych vás ujistil o spolupráci, o níž se zmiňovala paní Goulardová. Již jsme navrhli a také schválili, že během neformálního zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci se k nám připojí paní Bowlesová, předsedkyně Hospodářského a měnového výboru, aby provedla inventuru stavu postupu naší práce.

Již nechci dále hovořit, protože vím, že se budou konat důležité postupy, ale skutečně doufám, že budeme moci pomoci v tom, co mnozí nazývají historickým hlasováním. V každém případě se uvidíme během několika následujících dní a týdnů při stejném a stejně odhodlaném prosazování některých dalších textů, které vám budou opět předloženy.

Děkuji nicméně těm, kteří v posledních měsících udělali vše, co bylo v jejich silách, aby umožnili pokrok v této věci, která, jak jsem již řekl, skutečně představuje první důležité ponaučení z finanční krize.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

John Bufton (EFD), písemně. – Brusel nyní zcela ovládá banky, akciové trhy i pojišťovny, avšak to, co mělo mít funkci dohledu, přerostlo v pravomoci, které sahají mnohem dál než do poradenské povahy současných systémů, takže zbavily vnitrostátní orgány pravomocí i účelu. Kdyby byl Brusel vnímán tak, že nadměrně reguluje banky a akciové trhy, finanční služby by měly dvě možnosti – zaostávat za mezinárodními konkurenty nebo přesunout svá ústředí do zemí, ve kterých nepanují vůbec žádná omezení. První možnost by způsobila, že evropští investoři uvíznou ve středověku recese, zatímco zbytek světa z ní bude mílovými kroky unikat. Druhá možnost by mohla vést ke kovbojským bankovním trhům v zámoří mimo dosah, kde by veškeré peníze byly vystaveny riziku. Většina regulace Evropské unie v ostatních sektorech je naprosto katastrofální. Vložili jsme londýnskou City, jedno z největších středisek Spojeného království, které je zodpovědné za 80 % evropských zajišťovacích fondů, do rukou Komise. Bude-li Brusel pokračovat v chybném zákonodárství, je možné, že Spojené království i zbytek světa budou proklínat den, kdy byl takovýto přesun pravomocí umožněn.

Giovanni Collino (PPE), písemně. – (IT) Nemůžeme dopustit, aby evropští občané platili za selhání bankovního systému, který až dosud nedělal nic jiného, než že zaručoval jejich práva. Rovněž nemůžeme dopustit, aby se náš ekonomický systém zhroutil pod vahou bezohledného přístupu k úvěrům.

Mí kolegové z rozpočtového výboru a já jsme zajistili, aby pravidla, která řídí fungování a financování nových orgánů monitorování a finančního dohledu, byla náležitá a vyrovnaná, v souladu s evropskou rozpočtovou politikou, která musí brát v potaz obtíže, jimž všechny členské státy čelí. Tyto obtíže by na druhou stranu byly mnohem horší, kdyby Evropská unie nenesla břímě prevence před další krizí podobnou té, jejíž účinky dodnes pociťujeme.

Blahodárný účinek každé nové agentury vykompenzuje více než úměrně náklady, jež musejí být vynaloženy na její počáteční vytvoření a následné fungování. Evropský parlament a skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), která skvělým způsobem vedla vyjednávání, přičemž dosáhla historické dohody s Radou, bude zastupovat ducha změny, jež bude pro daňové poplatníky znamenat, že se budou moci spolehnout na Evropu, která je jim bližší, je úspěšnější a bezpečnější.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Pouhé dva roky uplynuly od chvíle, kdy vypukla těžká finanční krize a Rada a Parlament dosáhly dohody o souboru toho, čemu říkají opatření pro „finanční dohled“, ale co bylo de facto zredukováno na minimální míru intervence do tohoto sektoru. Kromě toho tak učinily, aniž by předtím přijaly elementární, základní rozhodnutí v této oblasti, zejména aby zrušily daňové ráje, uvalily daň na pohyby kapitálu a uzavřely trh s deriváty. Stejně tak nenavrhují, že více zdemokratizují Evropskou centrální banku či radikálně změní její cíle, aby upřednostnily pracovní místa s právy či přinejmenším našly rovnováhu mezi sociálním pokrokem a veřejnými financemi.

To znamená, že hlavní mechanismy finanční spekulace zůstávají na trhu a že opatření, která jsou v současné době přijímána, mají za cíl spíše usnadnit velkým mocnostem a jejich finančním skupinám kontrolu nad členskými státy s křehčími ekonomikami než otevřeně vyřešit problém finanční spekulace a skoncovat s ní.

Nesmíme zapomínat ani na to, že tento balíček tvoří součást opatření, jež byla přijata Radou ve složení pro hospodářské a finanční věci pro přednostní kontroly vnitrostátních rozpočtů, obsažené v takzvaném evropském semestru. To si zaslouží nás výrazný nesouhlas.

Iliana Ivanova (PPE), *písemně*. – (BG) Dnešní rozprava o finančním dohledu naznačila, že většina z nás má vůli a odhodlání k závažným reformám v oblasti hospodářské správy v zájmu Evropy. Nejefektivnější metodou proti krizím všeho druhu je prevence. Dnešní souhlas se zprávami o nezávislých evropských orgánech dohledu znamená, že právě do tohoto investujeme – do lepší základny pro efektivní dohled nad finanční i nefinančními institucemi, která v dlouhodobém horizontu zaručí lepší a stabilnější zabezpečení finančního systému, a přitom znatelně sníží pravděpodobnost, že se v budoucnu objeví krize. Rada bych poděkovala všem zpravodajům a těší mě, že Evropský parlament nebojácně hájí svá stanoviska k nezávislosti a pravomocem těchto orgánů dohledu a udělal z nich systémy pro skutečné zkvalitnění stávajících předpisů. Z tohoto důvodu musíme všichni všemi silami hájit zájmy evropských občanů, které zastupujeme, abychom zajistili vhodný rámec pro krizové řízení během krizí.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *písemně*. – Evropský parlament vždy hovořil o tom, že Evropa potřebuje jednotný hlas na mezinárodní scéně. Tento specificky evropský soubor opatření pro finanční dohled je jedním z kroků tímto směrem. Až bude tento balíček fungovat v praxi, Evropa 27 členských států bude konečně moci fungovat soudržněji a s vyšší mírou solidarity v rámci rozhodnutí o hospodářské správě učiněných na globální úrovni. Co je ještě důležitější, jediný způsob, jakým může Evropa snížit systémová nadnárodní rizika a následně předcházet negativním dopadům budoucích krizí či je zmírňovat, je disponovat integrovanou sítí, která bude předávat odborné znalosti a úsilí

aktérů na všech úrovních, aby mohla založit a udržovat solidní, stabilní a transparentní finanční systém. Takovýto systém slouží jako typický příklad zodpovědnosti Evropy vůči jejím občanům. Podporuji tento balíček, jelikož věřím v budoucnost Evropy – Evropy, kde náš finanční průmysl již nemusí trpět své vlastní excesy a kde naši občané již nemusejí trpět ničivé, zbytečné následky krizí, jimž je možné zabránit.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE), *písemně*. – (RO) Blahopřeji Evropské komisi, Radě a Evropskému parlamentu k přijetí nařízení týkajících se dohledu nad finančními institucemi a trhy. Evropští občané potřebovali vědět, že v budoucnu se zamezí takovým druhům finanční spekulace, kdy spekulanti považují za normální přivlastňovat si vzniklé zisky, zatímco ztráty pokrývají obyčejní daňoví poplatníci. Rovněž vyzývám Komisi a Radu k tomu, aby se zaměřily na následující otázky vyvstávající z efektivního řízení evropského hospodářství: jak může většina průmyslových odvětví dosahovat nízkých úrovní ziskovosti, která hraničí se ztrátovostí, zatímco bankovní sektor opět ohlašuje zvýšení zisků ihned po skončení krize?

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) Slabiny orgánů pro finanční regulaci a dohled daly po celém světě do jisté míry vzniknout problémům, kterým nyní v Evropské unii a v eurozóně čelíme. Potřeba aktivovat plány na vysvobození hospodářství a rodin z nesnází byla rozhodujícím faktorem zřetelného zvýšení státních dluhů.

Balíček, o němž dnes diskutujeme, je konkrétním výsledkem nové architektury finančního dohledu v Evropě, který se zakládá na vytvoření institucí a mechanismů, jež mají poskytovat jak makrobezpečnostní dohled – tj. dohled nad riziky, která postihují celý evropský finanční systém – i mikrobezpečnostní dohled v oblasti bankovníctví, pojišťovnictví a cenných papírů.

Jsou zde i další oblasti, kde panuje naděje, že evropské orgány pro dohled přispějí k finanční stabilitě, zejména prostřednictvím centralizace do jedné instituce pro dohled nad ratingovými agenturami registrovanými v Evropské unii, prosazováním povinných technických norem a zprostředkováváním konfliktů mezi vnitrostátními orgány dohledu.

Kromě toho může tato nová architektura dohledu rovněž přispět k úspěchu nových mechanismů Unie pro hospodářské, rozpočtové a sociální plánování, koordinaci a dohled v rámci Evropské unie.

Marianne Thyssen (PPE), *písemně*. – (NL) Vážená paní předsedající, tato historická dohoda byla umožněna pouze díky vynikající práci belgického předsednictví, které podpořilo přístup Parlamentu a zaznamenalo úspěch tam, kde jiná předsednictví selhala. Evropský parlament, věrný klíčovým prvkům Larosièreovy zprávy, zajistil dostatečný vliv pro nové evropské orgány dohledu. Ty budou mít možnost uvalovat závazná opatření na finanční instituce, když se vnitrostátním regulátorům nepodaří podniknout příslušné kroky, poskytovat lepší propojení mezi vnitrostátními orgány a urovnávat jejich vzájemné spory.

Díky této dohodě jsme díkybohu mohli jít mnohem dále, než by nám umožnila nezávazná koordinace vnitrostátních hlídacích psů, kterou mnoho členských států původně navrhovalo. Mezitím jsme se stali svědky toho, k čemu může vést nedostatek evropského dohledu. Nová struktura dohledu bude lépe chránit nejen zákazníky bank, ale i daňové poplatníky.

Tato dohoda má však také jeden háček. Lituji toho, že výzva Parlament k tomu, aby orgány dohledu měly jediné ústředí, totiž ve Frankfurtu, poblíž Evropské centrální banky, byla odmítnuta. Parlament naštěstí dokázal začlenit doložku o přezkumu, takže za tři roky

můžeme posoudit, zda evropské orgány dohledu potřebují více pravomocí, či ne a zda je rozptýlení pravomocí vhodné, či nikoli.

Iuliu Winkler (PPE), *písemně*. – Rozhodnutí o souboru opatření pro finanční dohled představuje vsutku zásadní reakci, důkaz, že si Evropská unie vzala z této krize alespoň nějaké ponaučení. Vytvoření orgánů dohledu je významným krokem směrem k evropské integraci a k prosazení jednotného trhu.

Nyní začíná realizace této nové architektury. Je pravda, že nové orgány dohledu budou pracovat koordinovaně, společně s vnitrostátními orgány dohledu, nikoli tak, aby je nahradily. Ale stejně tak je pravda, že rozkouskovaná reakce členských států během finanční krize zabránila tomu, aby Evropská unie prokázala vyšší míru efektivity, koordinace a vůdčích schopností.

Zdá se mi tedy celkem jasné, že poradní pravomoci a nezávazná doporučení nejsou dostačující. Závazných pravidel, harmonizovaného uplatňování a koordinovaného dohledu je zapotřebí k tomu, abychom měli efektivnější jednotný trh. Takové jsou požadavky, které musejí nové evropské orgány dohledu splnit, aby daly institucionální základ nové architektuře evropské finančního dohledu. Tytéž požadavky jsou nezbytné k tomu, aby co nejlépe sloužily zájmům evropských daňových poplatníků.

PŘEDSEDAJÍCÍ: Gianni PITTELLA

Místopředseda

Předsedající. – Dobré odpoledne, dámy a pánové. Vidím, že mezi nás zavítal docela malý občánek, jen pár dní starý: malá Vittoria, dcera paní Ronzuilliové. Rád bych jak paní Ronzuilliové, tak i její dcerce popřál vše nejlepší jménem, domnívám se, všech poslanců a poslankyň tohoto Parlamentu.

Licia Ronzulli (PPE). – *(IT)* Vážený pane předsedající, dámy a pánové, svou dcerku jsem s sebou dnes přinesla symbolicky a jsem v myšlenkách s tou řadou žen, které si kvůli pracovním záležitostem nemohou plně užít své těhotenství, spojit práci s rodinným životem, ba ještě hůře, být svým dětem tou nejlepší matkou.

V tomto ohledu bych chtěla vyzvat k většímu úsilí evropských institucí, Parlamentem počínaje, o to, aby žádná žena nemusela čelit takovému rozhodování.

Předsedající. – Ještě jednou vám blahopřeji, všichni vaši upřímnou výzvu podporujeme.

Nyní přistoupíme k hlasování.

5. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

5.1. Víceletý finanční rámec na období 2007–2013 (A7-0248/2010, Reimer Böge) (hlasování)

5.2. Návrh opravného rozpočtu č. 7/2010: záruka poskytnutá Evropskou unií v souladu s ustanoveními článku 122 SFEU – finanční pomoc členským státům (A7-0250/2010, László Surján) (hlasování)

5.3. Vrácení daně z přidané hodnoty (A7-0247/2010, Sharon Bowles) (hlasování)

5.4. Farmakovigilance léčivých přípravků (změna nařízení (ES) č. 726/2004) (A7-0153/2010, Linda McAvan) (hlasování)

5.5. Farmakovigilance (změna směrnice 2001/83/ES) (A7-0159/2010, Linda McAvan) (hlasování)

5.6. Uvádění biocidních přípravků na trh a jejich používání (A7-0239/2010, Christa Klaß) (hlasování)

– Před hlasováním:

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Vážený pane předsedající, co se týče hlasování o zprávě paní Klašové, chtěla bych říci, že na straně deset je chyba v hlasovacím seznamu skupiny ALDE – tato strana odpovídá straně 5 ve zprávě paní Klašové, avšak straně 10 na hlasovacím seznamu. Co se týče 342d, musíme hlasovat pro, a nikoli proti, jelikož se jedná o součást naší celkové dohody o kompromisech. Co se týče 342d, musí být hlasováno pro, nikoli proti.

Předsedající. – Můžeme začít s hlasováním.

Rád bych poznamenal, že pozměňovací návrh 338 byl stažen. Dále, pozměňovací návrhy 8 a 317 nejsou dostupné ve všech jazykových verzích, a tudíž nebudou předmětem hlasování.

5.7. Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (A7-0170/2010, Peter Skinner) (hlasování)

5.8. Makrobezpečnostní dohled nad finančním systémem na úrovni Společenství a zřízení Evropského výboru pro systémová rizika (A7-0168/2010, Sylvie Goulard) (hlasování)

5.9. Pravomoci Evropského orgánu pro bankovníctví, Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (A7-0163/2010, Antolín Sánchez Presedo) (hlasování)

5.10. Evropský orgán pro bankovníctví (A6-0449/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil) (hlasování)

5.11. Zvláštní úkoly Evropské centrální banky, které se týkají fungování Evropského výboru pro systémová rizika (A7-0167/2010, Ramon Tremosa i Balcells) (hlasování)

5.12. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (A7-0169/2010, Sven Giegold) (hlasování)

5.13. Dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu (A7-0175/2010, Marielle Gallo) (hlasování)

– Před hlasováním:

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Vážený pane předsedající, v nizozemské verzi usnesení o zprávě paní Gallo je chyba. Jsem zde uveden mezi signatáři tohoto usnesení Skupinou progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, skupinou Zelených / Evropské svobodné aliance a Konfederací Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice jakožto člen skupiny GUE/NGL. V tomto ohledu bych chtěl říci, že zaprvé nejsem členem skupiny GUE/NGL, nejsem levičák a nejsem ani komunista. Za druhé, zůstávám členem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu – tedy liberálem – a budu hlasovat pro usnesení ALDE stejně jako mnoho dalších poslanců z ostatních skupin v této sněmovně. A za třetí, vyzývám skupinu GUE/NGL k tomu, aby rovněž hlasovala pro usnesení ALDE.

(Smích)

Předsedající. – Dobrá tedy, tuto chybu opravíme, pane Chatzimarkakisi, ačkoli nikdy neříkejte nikdy! V každém případě však dotyčná stanoviska opravíme.

Marielle Gallo, zpravodajka. – (FR) Vážený pane předsedající, padla dvě alternativní usnesení. Zbyl pouze jeden text. A to je moje zpráva, která je kompromisem... Poslouchajte, pane Cohn-Bendite, alespoň vám řeknu, že se jedná o kompromis mezi Evropskou lidovou stranou (Křesťanskými demokraty), Aliancí liberálů a demokratů pro Evropu, Evropskými konzervativci a reformisty a skupinou Evropa svobody a demokracie. Všechna citlivá témata vztahující se k duševnímu vlastnictví jsem vzala v potaz. Domnívám se, že nyní je zodpovědností Parlamentu, aby dospěl k rozhodnutí. Nechápu, proč bychom měli dát Komisi volnou ruku. Proto vás, dámy a pánové, vyzývám k tomu, abyste dospěli k rozhodnutí alespoň o tomto tématu, které zahájí diskusi a...

(Předsedající řečníka přerušil)

- Po hlasování o odstavci 13:

zpravodajka. – (FR) Vážený pane předsedající, ráda bych znovu podala ruku našim liberálním kolegům a akceptovala, že odstavec 13 je odmítnut všemi politickými stranami, které podporují tuto zprávu.

5.14. Evropská strategie pro hospodářský a sociální rozvoj horských regionů, ostrovů a řídké osídlených oblastí (B7-0518/2010) (hlasování)

6. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

Zpráva: Reimer Böge (A7-248/2010)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pane předsedající, v tomto důležitém okamžiku bych chtěl složit poklonu Evropskému parlamentu, a zejména zpravodaji Bögemu, který se postupně etabloval jako strážce stabilní rozpočtové politiky Evropské unie. Důležitá jsou podle mne tato hlediska. Zaprvé, evropský rozpočet se i nadále obejde bez úvěru, a tak by to mělo zůstat. Zadruhé, finanční výhled – jinými slovy sedmiletý finanční rámec – poskytne členským státům větší jistotu při plánování. Zatřetí si my i členské státy budeme muset zvyknout na to, že máme menší prostor pro vytváření finančních rezerv. To dle mého názoru, tedy začtvrté, znamená, že pokud členské státy přenesou na Evropskou unii další pravomoci, musíme se v budoucnosti řídit zásadou, že členské státy zároveň poskytnou potřebné finanční prostředky.

Zpráva: László Surján (A7-0250/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, všichni známe oblíbené přirovnání k bicyklu – myšlenka Evropské unie se musí stále ubírat vpřed, jinak se skácí. Vždy jsem si myslel, že se hodí přirovnání k dravému žraloku – musí plavat, jinak se udusí – to ale nechme stranou.

Zabývejme se tím, proč tomu tak je. Pravda je taková, že Evropská unie se stala mechanismem k přerozdělování peněz. Musí nasávat nové a nové finanční prostředky, aby mohla odměňovat své protěžované klientské skupiny. Jakmile s tím přestane, bicykl se skutečně skácí a žralok se utopí. Proto hrajeme toto velkolepé divadlo, proto v době, kdy se každá vnitrostátní vláda snaží omezit výdaje, jediný rozpočet, rozpočet Evropské unie, neustále roste.

V mé zemi, kdy každé odvětví hledá ve svém rozpočtu úspory v rozmezí od 25 – 40 procent, jeden rozpočet poroste, a to o 60 % – o naše čisté příspěvky do rozpočtu Evropské unie. Místo abychom stimulovali hospodářství, odebíráme peníze i pracovníky našemu výrobnímu sektoru a dáváme je byrokracii. To lidi jen utvrdí v názoru, že se z Evropské unie stala banda zlodějů.

Zpráva: Linda McAvan (A7-0153/2010)

Anna Záborská (PPE). – (SK) V otázce informovanosti o nežádoucích účincích léčiv nejde jen o to, jak budou postupovat výrobci léčiv. Nejde jen o to, co bude uvedeno na příbalových letácích, případně na internetu.

Chtěla bych zdůraznit osobní kontakt pacienta s lékařem a lékárníkem. Každodenní zkušenost ukazuje, že na trhu je skupina farmaceutických výrobků, u nichž často úmyslně nejsou uvedeny informace o nežádoucích účincích. Přípravky jsou často volně dostupné v lékárnách a ženy je užívají bez předchozího poučení. Jen málo lékařů informuje o tom, že hormonální antikoncepce zvyšuje hladinu stresového hormonu, je příčinou tromboembolické choroby, rakoviny prsu, dělohy a jater, centrálních mozkových příhod, problémů s otěhotněním, a to i po vysazení antikoncepce. Buďme upřímní a informujme o veškerých farmaceutických výrobcích rovnocenně a pravdivě.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Milí kolegové, dovolte mi jako lékařce zdůraznit význam dnes odhlasovaného nového nařízení umožňujícího sdílení informací o nežádoucích účincích léčiv v celé Evropské unii. Ačkoliv zdravotnictví nepatří do kompetencí EU, členské státy se dokázaly shodnout na potřebě a detailech toho, jak vytvářet společnou databázi, do které budou ukládat a tím sdílet a vyhodnocovat informace o klinických zkušenostech při používání léčiv EU. To je skvělá zpráva pro evropské pacienty a také to dokládá výhody prohlubování integrace evropských států. Oceňuji práci zpravodajů z výboru ENVI, protože dosáhli dohody ve všech sporných bodech, zvláště jsem ráda, že návrh Komise vylepšili, pokud jde o pečlivější ochranu osobních dat.

Zpráva: Linda McAvan (A7-0159/2010)

Jens Rohde (ALDE). – Pane předsedající, dnes jsme hlasovali o dvou dokumentech týkajících se farmakovigilance, díky nimž budeme mít bezpečnější a účinnější systém monitorování léčiv. Kompromisy, kterých bylo v těchto dvou dokumentech dosaženo, jsou vyvážené. Nový systém bude náležitě zohledňovat rizika i přínosy léčivých přípravků.

Tento systém plně zohledňuje také to, že je nezbytná kontrola, aniž by ale vznikala přílišná byrokracie, a především se zjednodušuje centralizovaný postup pro registraci léčivých přípravků. Kompromis pomáhá zabezpečit financování systému, včetně toho, že Evropská agentura pro léčivé přípravky má možnost si za své služby účtovat poplatky. Pochopitelně se jedná o kompromis, ovšem vezmeme-li v úvahu, jak rozdílné byly naše názory na počátku, myslím si, že se nám podařilo najít rozumné řešení.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Gratuluji zpravodajce k textu, který připravila jako novelu dvou směrnic o farmakovigilanci.

Je důležité, abychom využili vše, co nám tyto novely nabízejí. Obavy některých členských států z nefunkčnosti systému vyvrátíme jen tehdy, bude-li podávání zpráv o nepříznivých účincích koordinované. Časové ztráty při poskytování informací mezi členskými státy musí být minimální.

Ještě jedna poznámka: podle statistik jsou častěji nemocní starší a staří lidé. Tedy lidé, kteří poměrně přirozeně trpí zhoršením zraku. Je marné, že budou příbalové letáky obsahovat veškeré informace, často i zbytečné, když je pacienti nedokážou přečíst ani s brýlemi, které běžně používají, protože písmo je tak malé.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, ráda bych k obsahu textu, o kterém jsme hlasovali – a musím nejprve poblahopřát paní McAvanové ke kvalitní práci – upozornila na to, že se zapomnělo na osoby, které jsou využívány jako pokusní králíci pro testování přípravků.

V podstatě byl jeden bod zanedbán a vzhledem k tomu, že shody bylo dosaženo v prvním čtení, nebudou k němu ani předkládány ústní pozměňovací návrhy: je to otázka osob, které jsou využívány jako pokusní králíci pro klinický test léčivého přípravku nebo očkovací látky prováděný před registrací, aby se ověřila škodlivost přípravku nebo vakcíny nebo určil poměr mezi přínosy a riziky.

Mezi tyto osoby mohou patřit muži, ženy, děti, starší osoby; v textu se následným sledováním případných vedlejších účinků léčiv na lidské zdraví zabýváme.

Skutečně bych chtěla poukázat na to, že jsou tito lidé, kteří se účastní klinických testů, opomíjeni, pokud jde o použití látky, která jim byla podána nebo aplikována injekčně, a její dopady se s velkou pravděpodobností projeví teprve za deset, dvacet nebo třicet let.

Na tyto lidi, kteří se využívají jako pokusní králíci, se ve farmakovigilanci zapomnělo, a je naší povinností to připomenout a zmínit právě zde.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, tuto zprávu o racionalizaci systému farmakovigilance pro humánní léčivé přípravky velice podporuji. Jsem si jista, že Evropská unie může pro tuto oblast skutečně představovat přidanou hodnotou, a díky spolupráci můžeme pacientům zajistit větší bezpečnost.

Ani po provedení řádné registrace nemůžeme zaručit, že se u léku neprojeví nežádoucí účinky, a já se domnívám, že úplný bezpečnostní profil léčivých přípravků můžeme znát teprve poté, co vstoupí na trh. Musíme tedy dál zůstat bdělí. Ustanovení návrhu o posílení systému EU pro sledování bezpečnosti léčivých přípravků zlepší také bezpečnost pacientů. Bude podporován rozvoj databáze pro shromažďování informací o nežádoucích účincích léčiv Eudravigilance. Po zřízení nového evropského internetového portálu pro bezpečnost léčiv získají občané lepší přístup k jasným a srozumitelným informacím o otázkách bezpečnosti.

Jedná se o první ze tří částí balíčku na posílení farmaceutické legislativy EU a na řešení jejích slabých míst a myslím si, že je to dobrý první krok.

Zpráva: Christa Klaß (A7-0239/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Navzdory tomu, že biocidní produkty, například dezinfekční či konzervační přípravky, jsou součástí našeho každodenního života, při jejich nesprávném použití nebo nedostatečné registraci mohou tak představovat značné riziko pro lidi, zvířata i životní prostředí.

V zájmu ochrany zdraví a životního prostředí je proto zapotřebí, aby výrobky evropských i neevropských výrobců splňovaly jednotné normy EU. Je zapotřebí zdůraznit, že přínosy vstupu těchto výrobků na trh a jejich použití musí mnohonásobně převyšovat rizika, přičemž stávající rizika by měla být nejvyšší možnou měrou odstraněna.

Osobně podporuji vyšší míru harmonizace vnitrostátních postupů uznávání výrobků v rámci EU a v prvé řadě vyšší ochranu spotřebitele a jeho lepší informovanost. Zabezpečit jasné, výstižné a srozumitelné označení je nevyhnutelné především pro výrobky, s nimiž přicházejí do styku spotřebitelé - laici.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Pane předsedající, toto usnesení vřele vítám. Horské regiony a řídké osídlené oblasti obohacují zeměpisná specifika, přírodu a kvalitu života.

Mám na mysli zejména regiony na Slovensku a zvu vás, vážení kolegové, abyste navštívili naše Vysoké Tatry a na vlastní oči spatřili krásu tohoto regionu.

Nad rámec opatření tohoto usnesení, které je nutné neprodleně provést, bych ráda, aby se veřejné orgány zavázaly pomáhat těmto regionům. V každodenním životě jsou prioritou města a městská společenství. Veřejné služby jsou poskytovány ve městech a městských oblastech, malá města a vesnice v řídké osídlených oblastech se bez nich ale zpravidla musí obejít. Přitom i malá města a vesnice mají svou životní úroveň a ta by neměla být podceňována.

Alajos Mészáros (PPE). - (HU) Je mi potěšením, že jsem mohl tuto zprávu, kterou považuji za velmi důležitou, podpořit. Vzhledem k vysoké hustotě zalidnění a mezinárodní mobilitě musíme věnovat zvláštní pozornost riziku šíření patogenů a chorob. Opatření, která přijímáme, musí být účinná, zároveň ale musíme zajistit, aby nebyla škodlivá pro životní prostředí. S těmito materiály musíme zacházet s náležitou péčí. Biocidy jsou zapotřebí, máme-li dodržovat naše přísné zdravotní a hygienické normy, a jsou rovněž součástí každodenního života lidí. Nicméně si myslím, že je důležité, abychom i o této regulaci v budoucnosti hovořili, neboť schvalování a prodej těchto produktů musí podléhat obzvláště přísným kritériím.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pane předsedající, biocidy jsou používány především v oblasti hygieny a úklidu, ale jsou také obsaženy v nábytku a ve stavebních. Biocidy poskytují ochranu proti bakteriím, škůdcům, hmyzu, skladištním škůdcům, myším a krysám. V budoucnosti budou muset biocidy splňovat minimální normy platné pro celou EU. Jsem zpravodajce Klašové velmi vděčný, že uvedla, že toto nařízení bude mít stejný vliv na spotřebitele a na výrobce. Jinými slovy toto nařízení ovlivní účinnost výdajů, spravedlivé rámcové podmínky a přiměřené náklady na registraci. Pokud se nám to skutečně podaří, dosáhneme dalšího kroku na cestě k harmonizaci evropského trhu, což je v zájmu nejen podniků, ale i našich spotřebitelů.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, omlouvám se, musela jsem utišit dítě. Zprávu, kterou jsme dnes přijali a která obsahuje některé pozitivní prvky, doufám brzy provedeme.

Zejména bych chtěla vyjádřit svou spokojenost nad tím, že se snažíme chránit malé a střední podniky, obzvláště co se týče možnosti obstarat si informace o složení výrobku, neboť zde je přístup malým podnikům často zapovězen, a to nejen ve smyslu cen.

Odvedli jsme spoustu práce v našem úsilí o zjednodušení postupu udělování souhlasu s uvedením daných výrobků na trh, zejména pokud jde o časový rámec, podle nějž příslušné orgány přijímají svá rozhodnutí. A na závěr, doufám, že je možné touto cestou dále pokračovat, přičemž harmonizace evropského vnitřního trhu musí vyústit v to, že na povrch vyplují skutečné kvality podniků a zlepší se hospodářská soutěž.

Zpráva: Peter Skinner (A7-0170/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Vítám balíček návrhů na vytvoření účinnějšího, integrovanějšího a udržitelnějšího systému finančního dohledu v rámci EU, jehož cílem je řešit selhání evropského finančního dohledu, které se projevilo v době nedávné finanční krize k překvapení nás všech.

Předkládaný návrh nařízení ustanovující novou strukturu finančního dohledu plně podporuji, protože předešlé negativní zkušenosti jasně ukázaly, že je zapotřebí regulace, účinnější dohled i hloubkové reformy této oblasti. Věřím, že pomocí zvýšení konkurence na základě podpory vytvoření rovných a transparentních podmínek pro všechny, jako je zabezpečení jednotné regulace, se podaří zaručit přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a spotřebitelů v Evropské unii.

Zpráva: Sylvie Goulard (A7-0168/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Pane předsedající, zdržel jsem se hlasování o zřízení nového orgánu pro evropský finanční systém, neboť nové uspořádání nijak zásadně nemění způsob, jakým finanční systém funguje dnes, a nedostane finanční trhy pod kontrolu. V prvé řadě toto uspořádání neukončí spekulace a nepřiměřené zisky ve velkých bankách a spekulativní tzv. hedgeové fondy.

Například včera v Irsku finanční trh půjčil irské vládě 1,5 miliardy EUR, avšak o čtyři procenta draž, než kdyby šlo o vládu německou. V důsledku to znamená, že pracující této země budou těmto institucím platit miliony navíc.

Zřízením nového orgánu se nic nezmění. Na finanční problémy Evropy neexistuje žádný jiný lék, než že se celý systém stane veřejným vlastnictvím a dostane se pod demokratickou kontrolu.

Edward Scicluna (S&D). – Pane předsedající, rád bych poblahopřál všem zpravodajům k jejich práci na mimořádně důležitých reformách v oblasti dohledu nad evropským finančnictvím. Toto radikální přepracování finanční architektury EU byl pro Hospodářský a měnový výbor obrovský počin.

Krize ukázala, že náš regulační rámec není dostatečně pevný a že trhy nejsou vždy schopny samoregulace a navíc jsou vystaveny nekontrolovanému systémovému riziku. Velmi mne těší, že dojde ke zřízení Evropského výboru pro systémová rizika, jenž bude fungovat jako systém včasného varování před systémovým rizikem a nerovnováhou.

Pokud jde o evropské orgány dohledu, jsem rád, že byla nalezena rovnováha, která neoslazuje úlohu členských států. Nyní musíme zajistit, aby tyto tři instituce měly potřebné lidské i finanční zdroje a mohly svou práci řádně vykonávat.

Na závěr bych chtěl říci, že Parlament vynaložil mimořádné úsilí a projevil politickou ochotu k tomu, aby našel kompromis s Radou a zajistil tak, že byl tento naléhavě potřebný balíček reforem nyní schválen a na počátku roku 2011 by měl být uveden do praxe.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, těší mne, že byla tato zpráva přijata. Jedním ze strategických cílů evropských orgánů pro následující roky je oživení vnitřního trhu.

Hospodářská krize ukázala, jak nedostupný tento cíl je za situace, kdy je náš trh finančních služeb roztržštěný. Všechny druhy finančního zprostředkování, infrastruktury a trhů jsou skutečně vzájemně provázány a pro systém jako celek jsou potenciálně nezbytné, a to do té míry, že selhání jednoho z těchto aspektů může mít dopad na makroúrovni a může mít ničivé důsledky.

Hospodářská obnova, na niž Evropané netrpělivě čekají, je založena na finančním odvětví, které je zdravé a pevné právě kvůli přiměřené míře regulace a kontroly.

Podle mého názoru je přijetí balíčku pro finanční dohled, a zejména zřízení Evropského výboru pro systémová rizika důležitým krokem k naplnění potřeby harmonizovaného systému dohledu v Evropě, jehož cílem bude nastolení důvěry mezi podniky a občany.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pane předsedající, jsem ráda, že se podařilo dokončit vytvoření podmínek pro účinný dohled nad finančními trhy, jejichž selhání stálo na počátku hospodářské krize. Vítám, že Evropa buduje nástroje, s jejichž pomocí snad bude schopna krizím v budoucnosti předcházet, a proto jsem všechny zprávy v balíčku o finančním dohledu nad finančními trhy podpořila. Cílem by mělo být lepší dodržování pravidel dobrého hospodaření, kam nepatří ani rozpočtová rozmařilost, ani navyšování dluhů na úkor budoucích generací. I z tohoto důvodu odmítám návrh předsedy Komise Barrosa na vypsání evropských bondů, který zmínil v nedávném projevu v Evropském parlamentu, když mluvil o odměnách pro státy, které pravidla dobrého hospodaření dodržují. Šlo o uvažované odměny ve formě evropských dluhopisů.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, vzdálené burácení, které jsme slyšeli, to je bombardování EU, první útok na prosperitu londýnské City, jejíž prosperita je tahounem okolního hospodářství v mém volebním obvodu.

Nová architektura dohledu, kterou tato sněmovna právě s obrovským rozdílem schválila, není přiměřenou léčbou diagnostikovaného problému. Nikdo dost přesvědčivě neprokázal – a nikdo se nepokusil ani vážně tvrdit – že opatření, která provádíme, by před dvěma lety zabránila finanční krizi. To, co jako obecný model dnes vidíme, je spíše nutnost provádět opatření hnaná závistí, hněvem vůči postavení Londýna a záští ke kapitalismu.

Můžete nekonečně mnoho lidí obvinít z prasknutí úvěrové bubliny – můžete vinit banky, můžete vinit regulátory, můžete vinit vlády za to, že držely úrokové míry příliš dlouho příliš nízko – nemůžete ale vinit správce soukromého majetku, kteří byli spíše obětmi a kteří své ztráty pocítili na vlastní kůži a neškemrali o záchranu.

Lidé z těchto odvětví nebudou jen tak sedět a čekat, až komisař Barnier vyšle své inspektory. Již teď emigrují do Švýcarska, do Šanghaje, do Singapurů – a opouštějí Londýn, i celou EU, v chudobě.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, jsem poslancem Evropského parlamentu za Londýn a mnozí moji voliči – jak si dovedete představit – jsou velmi znepokojeni tím, jaký bude dopad toho všeho nejen na největší finanční centrum Evropy, ale na dvě jeho největší finanční centra: Londýn je domovem City i Canary Wharf Group.

Zabýváme-li se finanční krizí, je velmi snadné se chytit do pasti – konkrétně do té, v níž uvízl tento Parlament i všechny instituce – totiž že řešením je větší regulace. Zapomínáme na to, že regulace hrála úlohu ve vytváření primárních podmínek krize – říkala bankám, aby půjčovaly nedůvěryhodným zákazníkům. Jakmile jeden z deseti těchto zákazníků selhal, měli jsme nakročeno ke krizi. Kromě toho musíme pochopit rozdíl mezi regulací a dohledem. Je možné tvrdit, že regulátoři mají k dispozici nástroje, neuvítají je však rádně.

Jednou z výhod, které jsme tu slyšeli, je to, že vznikne jednotný soubor pravidel pro Evropu. Skutečně velmi zajímavé; problém ale, jak víme, spočívá v tom, že mnohé země EU často pravidla porušují a neplatí své pokuty. Jak můžete nastolit rovné podmínky pro všechny, když většina hráčů porušuje pravidla?

Zpráva: Marielle Gallo (A7-0175/2010)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Pane předsedající, děkuji paní zpravodajce, že se snažila přijmout některé návrhy, a samozřejmě za to, že bránila autorské právo, s čímž souhlasím. Avšak vzhledem k tomu, že provedení určitých výměn je ve zprávě definováno jako sankcionovatelné porušení právních předpisů, že je uznávána pravomoc poskytovatelů udělovat tresty a že spousta výměn je vyňata, aby nepřinesla porušení povinností, nemůžeme hlasovat pro dvě vzájemně rozporné zprávy.

Zpráva paní Galloové vyvolala velký zájem a mohla by být vyvážená, jádro rozpravy se ale příliš urputně točí kolem argumentů pro a proti francouzskému zákonu známému pod zkratkou HADOPI, který umožňuje trestat porušení pravidel odpojením od internetu. Neproběhla dosud opravdová debata na evropské úrovni, která by brala v úvahu jiný směr vývoje ve vnitrostátních právních rádech.

Doufám, že nalezneme společný postoj ve skupině Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu a že rovněž dosáhneme většiny v Parlamentu v rámci rozprav a ohledně pozměňovacích návrhů k návrhu směrnice, kterou, jak uvedl komisař Barnier, Komise brzy tomuto Parlamentu předloží. My se při té příležitosti pokusíme dospět k vyváženějšímu postoji, než je ten současný, jenž by zohlednil práva uživatelů internetu i zásadní potřebu respektování práva na duševní vlastnictví.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pane předsedající, zpráva kolegyně Galloové rozdělila Parlament na tři tábory. Žádná zpráva nenabídla tolik potřebnou a vyváženou právní úpravu duševního vlastnictví. Zpráva kolegyně Galloové řeší pirátství v digitálních sítích jednostranně a opomíjí opatření proti padělkům, které opravdu ruší náš průmysl, ačkoliv stanoviska výborů IMCO a ITRE navrhla praktická opatření. Dále navrhuje jakousi harmonizaci trestních postihů za porušování duševního vlastnictví, aniž by ale řešila, že odborná veřejnost chápe trestní právo jako výlučnou doménu členských států. Oceňuji však, že zpráva zdůrazňuje prevenci a vzdělávací kampaně. Na návrhu usnesení skupiny ALDE oceňuji, že pečlivěji řeší práva a povinnosti, zejména poskytovatelů internetového připojení, bylo však předloženo na poslední chvíli. Je výrazně inspirován návrhem skupiny PPE a bohužel do debaty nepřinesl žádné inovativní podněty. Návrh usnesení, který předložila mimo jiné kolegyně Castexová, je komplexnější a aktuálnější ohledně jednání o ACTA. Oceňuji též cílenější opatření proti padělaným lékům. Nesouhlasím ale s omezením

mandátu pro Evropské středisko pro sledování padělání a pirátství. Proto jsem žádný ze tří návrhů usnesení nakonec nepodpořila.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Pane předsedající, můj pohled na zprávu paní Galloové je následující. Žádná ze zpráv, o nichž dnes tato sněmovna hlasovala, není dobrá, a proto jsem hlasovala proti všem třem těmto zprávám. Vyskytuje se v nich řada problémů. Porušení ochranné známky je například směřováno s porušením autorského práva, lidé volají po regulaci a dohledu a zároveň je podporován nepřiměřený systém náhrad, a přitom se připouští, že je nutné nejprve zkoumat účinky platných předpisů.

Podle mne lze naopak základní práva a svobodný trh vzájemně kombinovat. Jestliže ohrozíme princip prostého přenosu, ohrozíme tím současně dobře známou dynamickou povahu internetu. Pokud by poskytovatelé internetových služeb měli být odpovědní za soulad obsahu se zákonem, nutilo by je to minimalizovat riziko tím, že by provoz monitorovali a filtrovali ho. Vedlo by to k obezřetným společnostem, které by nemohly růst ani přijímat nové pracovníky, a s problémy by se potýkaly nové společnosti při získávání přístupu na internet.

Opuštění principu prostého přenosu by rozšířilo povinnosti poskytovatelů internetových služeb, kteří by tak vystupovali i jako dohlížitelé. Nikde jinde ve společnosti není hlasatel odpovědný za obsah. Stejně tak nikde jinde ve společnosti neupozorňujeme občany při každém využívání dané služby, aby neporušovali právo. Představte si, kdyby například při prodeji poštovních známek bylo povinností informovat o tom, že je zakázáno posílat dopisy obsahující antrax.

Naopak z celého srdce podporuji komisařku Kroesovou a její digitální agendu. Z její vlajkové iniciativy vyplynulo, že je možné kombinovat tržní pohled s dodržováním základních práv, a to i na internetu.

Příkladem toho, jak se internet zhroutil kvůli restriktivním zásahům do svobody projevu a dohledu, je Čína. Nevydávejme se stejnou cestou. Země severní Evropy nám ukázaly cestu v podobě dobrovolných dohod a účinné hospodářské soutěže. Musíme se inspirovat severem, nikoli východem.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, nejprve bych chtěl zpravodajce Galloové poděkovat za její zprávu. Je velice důležité, že dnes vytváříme celoevropská společná pravidla pro práva duševního vlastnictví, neboť když zvažujeme situaci v Evropě, je pravda, že v Evropě potřebujeme inovace. Potřebujeme tvořivost. Inovace a tvořivost přinášejí skutečnou přidanou hodnotu. Není nutno zdůrazňovat, že jestliže máme být schopni zajistit dostatečný tok inovací a tvořivosti, jejichž výsledkem jsou tvůrčí řešení, je nezbytně nutné inovace a tvořivost chránit a rozvíjet. Je zcela zřejmé, že nemůžeme akceptovat, když jsou porušována práva duševního vlastnictví. V současnosti se tento problém objevuje v průmyslu, v mnoha tvůrčích odvětvích a ve sportu.

Vítám proto, že tato zpráva paní Galloové je prvním krokem správným směrem. My jako zákonodárci samozřejmě nemůžeme přivírat oči nad pirátstvím nebo krádežemi, k nimž dochází na internetu nebo kdekoli jinde. Musíme zajistit tvůrčím odvětvím klid. Mají-li ony schopnost vytvářet a inovovat, můžeme my proti soustavnému porušování práv duševního vlastnictví zakročit a případně uložit sankce, pokud k porušení dojde, a můžeme takovým způsobem vytvořit evropskou přidanou hodnotu prostřednictvím tvůrčích odvětví.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, stejně jako mnozí poslanci Parlamentu napříč politickým spektrem jsem i já měl k této zprávě své výhrady, zejména proto, že se v ní směšuje problém filesharingu se zdravotními riziky spojenými s padělaným zbožím, což je zhruba stejné, jako vyjadřovat názor na padělaná léčiva a letadla. Tyto dvě věci nejsou srovnatelné a měly by být jasně odděleny.

Potřebujeme se rovněž dohodnout na terminologii, pokud jde o rozdíl mezi produkty a službami ve světě hmotném a produkty a službami ve světě bitů – digitální ekonomice. Musíme si uvědomit, že ve světě, ve kterém došlo k navýšení zpracovatelské kapacity, ve světě méně nákladného ukládání dat, ve světě plošného širokopásmového připojení se prostě setkáváme s tím, že se mnohé digitální produkty blíží nule.

Ačkoli mnozí umělci na to reagují a hledají si jiné způsoby, jak vydělat peníze produkcí svých děl, zatímco část svého obsahu rozdají, bohužel hudební průmysl jako celek zaostává a pořád ještě chce zřejmě lidi přimět k tomu, aby se vrátili o řadu let zpět do dob fyzických médií. Je čas, aby se hudební průmysl probudil a přizpůsobil své obchodní modely éře digitální ekonomiky.

Návrh usnesení B7-0518/2010

Edward Scicluna (S&D). – (MT) Pane předsedající, v Evropském parlamentu zastupuji Maltu a Gozo a proto je mi toto téma velmi blízké. Začnu problematikou ostrova Gozo – je škoda, že zatímco maltská vláda přijala prohlášení 36, jehož cílem bylo zajistit budoucnost Goza, během jednání o přistoupení Malty k EU se zvláštní finanční fondy nikdy nestaly skutkem. Obyvatelé ostrova Gozo by však měli v této záležitosti cítit jistotu na základě tohoto usnesení, v němž se požaduje celoevropský rámec pro horské regiony a ostrovy; není to jen politické opatření, jedná se v něm o řadu politik Unie, které mají dopad na rozvoj ostrovů. Konkrétně toto usnesení požaduje, aby Komise a členské státy zajistily, že ostrovy budou moci v novém finančním rámci pro rozpočtové období 2014–2020 využívat zvláštních fondů. Především jsou však všem těmto horským a ostrovním regionům společné určité společné prvky, které jsou výlučně spojené s daným regionem a jsou odlišné od prvků jiných regionů, někdy dokonce uvnitř jednoho státu. Velmi mne těší, že toto usnesení požaduje programy a politiky Unie, které by ostrovům umožnily obstát v konkurenci a reagovat na výzvy, jimž čelí. Dále oceňuji, že se v tomto usnesení říká, že členské státy, včetně Malty a Kypru, které leží v jižní části Evropy, si zaslouží své regionální programy rozvoje. Usnesení tedy deklaruje záměr chránit zájmy členských států, a zejména ostrovů jako Gozo. Proto toto usnesení podporuji.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Plně podporuji postoj Parlamentu k horským regionům, ostrovům a řídké osídleným oblastem. Obvykle se jedná o oblasti, které mají zvláštní přírodní význam, úsilí by proto mělo být zaměřeno tak, aby podpora, jež jim je poskytnuta, byla spojena s prvkem ochrany jejich přirozeného bohatství. Měli bychom podporovat tyto regiony tak, aby mohly efektivně využívat své nejlepší atributy inovativním způsobem, zároveň bychom se ale měli zabývat zajištěním náležité ochrany jejich přirozeného bohatství.

Dále bych chtěl poukázat na obtížnou situaci, v níž se nacházejí zemědělci v těchto oblastech, kde jediným nebo jedním z mála způsobů obživy je právě obdělávání půdy. Zemědělcům bychom měli věnovat zvláštní péči. Tato solidarita se nesmí omezovat jen na finanční podporu, ale může zahrnovat i podporu vzdělávání mladých lidí a podporu inovativních technologií.

Písenná vysvětlení hlasování

Zpráva: Reimer Böge (A7-0248/2010)

Vito Bonsignore (PPE), *písenně. – (IT)* Vyjadřuji panu zpravodaji uznání za práci, kterou odvedl. Hlasoval jsem pro tento dokument, neboť jsem přesvědčen, že v tak obtížné hospodářské situaci, jako je ta současná, nemůže Evropská unie fungovat s nepružnými nástroji – a víceletý finanční rámec se ukázal jako nepružný.

Nemusím připomínat, že úzkoprsost některých orgánů (Rady a Komise) v žádném případě není takovou reakcí, jakou evropští občané očekávali. Za dveřmi této sněmovny přišly miliony pracovníků o práci. Potřebují naši podporu. Rozpočet EU musí být skutečně evropský.

Je podle mého názoru nezbytně nutné, ne-li zcela zásadní, aby v náročných hospodářských podmínkách existovala vyšší rozpočtová pružnost, tak aby EU mohla hmatatelným způsobem reagovat nejen na aktuální potřeby, ale rovněž na ty, které nebyly v době přijímání rozpočtu předvídaný. Závěrem bych řekl, že nastala chvíle, kdy je třeba vybavit EU vlastními finančními zdroji.

David Casa (PPE), *písenně. –* Vzhledem k tomu, že předmětný návrh může mít dalekosáhlé důsledky, a tomu, že je třeba se dále zamyslet nad evropským mechanismem finanční stabilizace, souhlasím se závěry, k nimž došel zpravodaj. Proto jsem se rozhodl hlasovat pro jeho průběžnou zprávu.

Françoise Castex (S&D), *písenně. – (FR)* Hlasovala jsem pro zprávu pana Bögeho – chci tak odsoudit neudržitelnou finanční situaci, v níž se v současnosti nacházíme. Zatímco na jedné straně Lisabonská smlouva svěruje Evropské unii nové pravomoci a členské státy požadují, aby se realizovaly velké evropské projekty, jak byly jimi oznámeny, Komise a Rada odmítají přehodnotit limity výdajů, což nedává vůbec žádný smysl a odhaluje to jejich úzké pojetí evropského projektu. Recese si žádá Evropu silnější – abychom toho dosáhli, měl by být za účelem posílení evropského rozpočtu nahrazen dosavadní omezený a neudržitelný finanční rámec. Je načase, abychom dostáli našim Smlouvám, které stanoví, že zdroje Unie by měly být takové, aby umožňovaly odpovídající financování jejich cílů. Společně s velkou většinou poslanců Evropského parlamentu podporujeme názor, že potřebujeme vlastní zdroje, jako např. eurobondy. Členské státy by měly uznat, že přidaná hodnota evropských politik je zcela zásadním nástrojem k omezování vnitrostátních výdajů.

Mário David (PPE), *písenně. – (PT)* V souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie se EU musí vybavit prostředky, které potřebuje k dosažení svých cílů a provádění svých politik. Kromě toho jsou tu se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost nové oblasti činnosti, například Evropská služba pro vnější činnost. Proto se domnívám, že pouhé přesměrování zdrojů nebo přehodnocení priorit v rámci současného víceletého finančního rámce k naplnění nových potřeb EU nebude stačit. To znamená, že je velmi důležité zaručit přezkum víceletého finančního rámce a mechanismy pružnosti zakotvené v interinstitucionální dohodě. EU potřebuje větší pružnost, která jí umožní vytvořit rezervy a manévrovací prostor, aby mohla rychle a účinně reagovat na naléhavé a nepředvídané situace. Z tohoto důvodu hlasuji pro tuto zprávu a její doporučení.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson a Marita Ulvskog (S&D), *písenně. – (SV)* Podle našeho názoru je důležité, aby bylo možné poskytnout dostatečné zdroje například

na novou strategii EU pro růst a zaměstnanost nazvanou Evropa 2020, ale zároveň je nutné, aby rozpočet EU dokázal splnit nezbytné požadavky související například s pomocí a s bojem proti změně klimatu. Navíc má na základě Lisabonské smlouvy EU nyní řadu nových oblastí pravomoci, například v zahraniční politice, sportu, vesmírném výzkumu, energetice a cestovním ruchu. Přesto se domníváme, že tyto oblasti by měly být z velké části financovány z finančních prostředků stávajícího rozpočtu EU, například z rozpočtu na zemědělství, aby se celkový objem rozpočtu EU nenavýšoval.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Mít pouze roční rozpočet je s účinným plánováním a naplňováním činnosti Evropské unie neslučitelné. Je dobré vytvářet víceletý finanční rámec, kterým lze zajistit orgánům dostatečné finanční prostředky k plnění jejich povinností a poslání.

Příprava průběžného hodnocení plnění víceletého finančního rámce vedla k nynější zprávě, přičemž na jejím základě bylo sestaveno usnesení, o němž jsme hlasovali. Toto usnesení obsahuje řadu obecně pocítovaných obav, které sdílím i já, konkrétně ohledně selhání víceletého finančního rámce a toho, zda je Unie v současnosti z hlediska financí schopná dosáhnout svých cílů.

Kritika, která je namířena proti Evropské unii, je často způsobena nedostatečnou transparentností jejich účtů. Odstranění tohoto podezření a povzbuzení občanů a politických subjektů, aby se v rámci oblasti působnosti Unie aktivněji angažovali, je podmíněno plným zveřejněním rozpočtů Unie a víceletého plánování, stejně jako záleží na tom, jak jsou příslušné rozpočty udržitelné a jak jsou respektovány všechny strany zúčastněné v tomto rozpočtovém procesu, mezi něž pochopitelně počítám i Evropský parlament.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* V letech 2007 až 2009 byly limity stanovené v platném víceletém finančním rámci naplněny nebo překročeny. Důležité projekty jako Galileo, potravinový nástroj a plán evropské hospodářské obnovy se v posledních čtyřech letech současného víceletého finančního rámce posunuly vpřed jen za použití stávajících rezerv nebo nástrojů poskytovaných interinstitucionální dohodou. Zbývající rezervy aktuálního finančního rámce jsou pro zbytek období nedostatečné. Dostupné rezervy v okruhu 1a (Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost) budou činit necelých 50 milionů EUR ročně a celkově ve všech okruzích klesnou tyto rezervy na 436 milionů EUR v roce 2012 a 435 milionů EUR v roce 2013. Uvedené částky se však budou ještě snižovat z důvodu existujících závazků, které dosud nejsou součástí rozpočtu. Lisabonská smlouva přinesla nové pravomoci a orgány, přičemž v současnosti by s použitím nezbytných finančních prostředků mělo být zahájeno i provádění strategie Evropa 2020, která již byla přijata a zasazuje se o inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění. Proto jsme pro revizi současného víceletého finančního rámce, již považujeme za prioritu, společně s jeho pružným řízením.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Tato zpráva požaduje, aby byly co nejdříve přijaty nástroje, které potřebujeme pro provádění rozpočtových opatření Lisabonské smlouvy. To znamená, že rozpočet Unie bude ještě víc podřízen potřebám neoliberalismu, federalismu a militarismu – to jsou tři základní osy probíhajícího evropského integračního procesu, který je nyní zakotven a zdokonalen v této smlouvě.

Vzhledem k tomu, že náš postoj v této věci je obecně znám, nemůžeme jinak, než hlasovat proti zprávě. Vždy jsme kritizovali skrovnost tohoto současného víceletého finančního rámce, kde byl objem strukturálních fondů snížen na 0,37 % hrubého národního důchodu

EU. Toto snížení znamenalo škrty v sociálních a environmentálních programech a ve výzkumné, vzdělávací a kulturní oblasti.

Proto bojujeme za navýšení finančních prostředků víceletého finančního rámce a za přehodnocení jeho cílů. Podporujeme rozpočet Unie na služby skutečné hospodářské a sociální soudržnosti, na služby plné zaměstnanosti s právy, na investice a veřejné služby, ochranu životního prostředí, spolupráci a mír.

Proto odmítáme vnímání rozpočtu Unie jako nástroje ve službách komercializace dalších a dalších aspektů sociálního života, liberalizace, nejistoty pracovních míst, strukturální nezaměstnanosti, vnějších zásahů a války.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), písemně. – (GA) Rozpočet EU je životně důležitý pro pomoc a podporu irského venkova a příjmů zemědělců. Mezi lety 2010 a 2013 budou ve prospěch irských zemědělců, venkovských společenství a irského potravinářského odvětví vynaloženy přibližně 2 miliardy EUR. V současnosti probíhají klíčová rozpočtová jednání, která mají vést k dohodě o objemu finančních prostředků, které budou odvětví zemědělství poskytnuty po roce 2013.

Z vysoké úrovně každoročního financování irského zemědělství je zcela zřejmé, že tato jednání jsou pro Irsko a konkrétně irský venkov životně důležitá.

Elisabeth Köstinger (PPE), písemně. – (DE) Zpráva pana Bögeho jasně doporučuje, že by finanční strukturování projektů EU za účelem usnadnění plánování nemělo být závislé na nevyužitých rozpočtových prostředcích. Prostředky, které nebyly využity nebo se nevyhradí na mimořádné situace v jednom odvětví, by zkrátka neměly být využívány v jiných oblastech, jak tomu často je v případě odvětví zemědělství. Změny v rozpočtu EU na zemědělství nesmí mít za důsledek nepřímé rozpočtové škrty na rok 2010. Podporuji tudíž návrh, aby při revizi víceletého finančního rámce byly vytvořeny rezervy. Použití rezerv by kromě toho mělo být jasně vymezeno předem a nemělo by být možné převádět rezervy do jiných politických oblastí.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Tato zpráva požaduje nové zdroje pro provádění nových politik Evropské unie. Jsou to politiky, které se odvíjejí přímo od Lisabonské smlouvy, o jejíž liberální zaslepenosti a nedemokratické povaze již nikdo nepochybuje. Hlasuji proti této zprávě.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Lisabonská smlouva přinesla EU nové pravomoci v několika oblastech, především ve vnější činnosti, sportu, oblasti kosmu a v boji proti změně klimatu. EU si musí zajistit dostatečné zdroje, aby byla schopna dosáhnout svých cílů a realizovat své politiky. Víceletý finanční rámec, který schvaluji, je v tomto ohledu vytvářen tak, aby umožnil EU přiměřené finanční plánování pro dosažení ambiciózních politických cílů, které byly vytyčeny.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Přijetím tohoto usnesení EP žádá Radu a Komisi, aby braly v úvahu následující doporučení: a) aby spolupracovaly s Evropským parlamentem v zájmu urychleného přijetí nových nástrojů nutných k provedení rozpočtových opatření Lisabonské smlouvy a revize současného víceletého finančního rámce tak, aby poskytoval mimořádné zdroje nutné pro plnění iniciativ, které nebyly předvídané v době, kdy byl současný víceletý finanční rámec přijat; b) aby postupovaly plně v souladu s čl. 312 odst. 3 SFEU, podle něž finanční rámec stanoví jakákoli další ustanovení, která jsou účelná pro hladký průběh ročního rozpočtového procesu, a čl. 312 odst. 5, který uvádí, že „Evropský parlament, Rada a Komise činí během celého procesu

vedoucího k přijetí finančního rámce všechna nezbytná opatření k usnadnění tohoto přijetí“ – a mnoho dalších.

Angelika Werthmann (NI), *písemně. – (DE)* V této zprávě se pan Böge kriticky zabývá jednotlivými problémy, s nimiž se současný víceletý finanční rámec potýká, a konkrétně se odkazuje na rámcové podmínky stanovené v článcích 311 a 312 Smlouvy o fungování Evropské unie. S ohledem na nynější hospodářskou situaci musí naše úsilí směřovat k případnému přeskupení priorit v rámci rozpočtu a zároveň bychom měli mít na paměti evropskou přidanou hodnotu rozpočtu EU.

Zpráva: László Surján (A7-0250/2010)

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Současná tržní nestabilita a mimořádná zranitelnost některých členských států z hlediska jejich finančních trhů plně ospravedlňuje vytvoření evropského mechanismu finanční stabilizace. Doufám sice, že bude používán co nejméně, což by znamenalo, že členské státy jsou schopny vypořádat se s krizí samy, musím ale zdůraznit, že tento mechanismus může hrát důležitou roli v případech závažných finančních problémů.

Vytvoření rozpočtové linie, která by umožnila, aby záruky evropského nástroje pro finanční stabilitu byly mobilizovány v tomto rozpočtovém roce, by mělo tu výhodu, že by umožnilo Unii projevit solidaritu a rychleji reagovat na veškeré problémy, které v mezičase vznikly. Současně je to i signálem důvěry vyslaným vůči finančním trhům v otázce společného závazku EU k zajištění bezpečnosti a stability trhů a ve snaze pomoci vyřešit situace finančního krachu.

Navzdory těmto výhodám se domnívám, že je nutné seriózní a velmi podrobné posouzení jeho dopadu na účty Unie, který, myslím si, bude značný. Před rychlostí musíme upřednostnit kvalitu, bude-li to třeba.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* Tento opravný rozpočet je výsledkem iniciativy Rozpočtového výboru a jeho předsedy využít opravný rozpočet k zavedení změny zaměřené na vytvoření linie „pour memoire“ (p.m.) za účelem financování záruk poskytovaných evropským mechanismem finanční stabilizace. Připomínáme, že evropský mechanismus finanční stabilizace vznikl v květnu 2010 nařízením Rady přijatým na základě čl. 122 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) bez účasti Parlamentu a je tvořen mechanismem, který Unii umožňuje vypůjčit si finance na kapitálovém trhu a poskytnout dále půjčku členským státům, které jsou ve finančních obtížích. Evropský rozpočet bude zasahovat jedině v případě, že členský stát, který půjčku obdržel, ji není schopen splácet. Proto tento opravný rozpočet na finanční rok 2010 zahrnuje vytvoření nové rozpočtové položky 01 04 01 03 pro záruky ze strany EU, čemuž odpovídá na straně příjmů článek 802. Označení *pour memoire* je navrhováno pro závazky i výdajové položky, i pro příjem.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně. – (FR)* V červenci jsem hlasoval proti mechanismu finanční stabilizace, který si vysnila Rada a jenž by způsobil, že udělování nových evropských půjček by bylo podřízené realizaci hospodářských a finančních reforem, které ukládá Mezinárodní měnový fond (MMF). Svědky jeho dramatických následků jsme byli v Řecku. Dnes se po nás žádá, abychom hlasovali pro vytvoření finanční struktury, která zakotvuje a tím pádem zajišťuje používání tohoto škodlivého mechanismu. Hlasuji tedy jednoznačně proti zavádění takové struktury.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Hospodářská a finanční krize, která zamořila celý svět včetně EU, přinesla mnohé výzvy – mimo jiné je třeba, aby EU reagovala na spekulativní útoky proti slabším ekonomikám, které by mohly ohrozit jednotnou měnu. Z tohoto důvodu bylo nezbytně nutné vytvořit evropský mechanismus finanční stabilizace, který by zajistil podporu pro ty členské státy, které se cítí těmito útoky ohroženy. Aby mohl být mechanismus začleněn do rozpočtu, je nutné přijmout opravný rozpočet, který je opodstatněn mimořádnými, nevyhnutelnými a nepředvídanými okolnostmi.

Franz Obermayr (NI), *písemně. – (DE)* Pomoc Řecku nám byla prezentována jako výjimka ze zákazu záchranných opatření udělená na základě článku 136. Článek 136 však neumožňuje poskytnutí úvěru Řecku – umožňuje pouze opatření v souladu s příslušnými ustanoveními Smluv. Tyto nejenže nejsou v SFEU umožněny – jsou dokonce zakázány. Ustanovení tudíž neopravňuje k extenzivnějším opatřením. Ministři financí zemí eurozóny se rozhodli Řecku pomoci poskytnutím úvěru za průměrnou úrokovou míru ve výši 5 %. To znamená, že úvěr byl poskytnut za politicky motivovanou úrokovou míru, která je nižší než tržní míra, a tedy představuje nedovolenou podporu. Pomoc Řecku byla tedy z právního hlediska mimořádně kontroverzní, ne-li přímo nezákonná. Pokud jde o vlastní následky, obávám se, že pokud budou země eurozóny i nadále odpovědné za dluhy jiných členských států, pak euro do deseti let přestane existovat. Z toho důvodu jsem hlasoval proti zprávě.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně . –* Přijetím tohoto usnesení Evropský parlament a) bere na vědomí návrh opravného rozpočtu č. 7/2010; b) schvaluje beze změn postoj Rady k návrhu opravného rozpočtu č. 7/2010 a pověřuje svého předsedu, aby prohlásil, že opravný rozpočet 5/2010 se pokládá za přijatý s konečnou platností, a zajistil jeho zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie; a c) pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Angelika Werthmann (NI), *písemně. – (DE)* Hlasovala jsem proti vytvoření této nové rozpočtové linie, neboť dotyčnou „linii“ přijaly již Rada a Komise v souvislosti s balíčkem opatření na ochranu finanční stability eurozóny a s odkazem na tzv. „nouzová ustanovení“, aniž by ovšem Evropský parlament byl jakkoli zahrnut do diskuse. Dokud nebude zřejmé, odkud by tyto peníze měly pocházet, i kdyby měly takovou žádost podat členské státy, nemohu za takovou rozpočtovou linii za žádných okolností přijmout odpovědnost.

Zpráva: Sharon Bowles (A7-0247/2010)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *písemně . –* Hlasuji-li pro toto opatření, neznámá to, že bych schvaloval systém daně z přidané hodnoty. Je jasné, že v případě časového plánu pro zavedení elektronického postupu vrácení daně a jednotné žádosti o vrácení daně se jednalo o projekt v praxi nerealizovatelný – a ve svém důsledku by to mohlo pro mnoho daňových poplatníků a malých podniků znamenat ztrátu. Toto důležité opatření to uznává, a uznává tak i ústřední úlohu členských států – bezpochyby jim vrací pravomoci, i kdyby pouze na šest měsíců. Zároveň brání nerealistickému časovému plánu, kdy by malé a střední podniky ve Spojeném království a dalších členských státech finančně trpěly, a to kvůli neschopnosti ze strany EU. Z uvedených důvodů hlasuji pro.

John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark a Nigel Farage (EFD), *písemně . –* Hlasujeme-li pro toto opatření, neznámá to, že bychom schvalovali systém daně z přidané hodnoty. Je jasné, že v případě časového plánu pro zavedení elektronického postupu vrácení daně a jednotné žádosti o vrácení daně se jednalo o projekt v praxi

nerealizovatelný – a ve svém důsledku by to mohlo pro mnoho daňových poplatníků a malých podniků znamenat ztrátu. Toto důležité opatření to uznává, a uznává tak i ústřední úlohu členských států – bezpochyby jim vrací pravomoci, i kdyby pouze na šest měsíců. Zároveň brání nerealistickému časovému plánu, kdy by malé a střední podniky ve Spojeném království a dalších členských státech finančně trpěly, a to kvůli neschopnosti ze strany EU. Z uvedených důvodů hlasujeme pro.

David Casa (PPE), *písemně*. – Zpravodajka přivítala návrh Komise, který se týká nezbytných změn pro účely usnadnění vrácení DPH v případě, že některá z dotčených stran transakce má sídlo mimo EU. Mám dojem, že se jednalo o nevyhnutelný a pozitivní krok, a tak jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Lara Comi (PPE), *písemně*. – (IT) Koncem roku, kdy podniky zpracovávají své účetnictví, jejich účetní bilance vypovídají zajímavý příběh o práci, prodejích, uhrazených daních a mnoha dalších věcech.

Popisují výchozí stav před rokem a konečný stav o dvanáct měsíců později, nezachycují ale cestu, kterou bylo nutné podstoupit mezi tímto prvním a druhým bodem, ta pro daňové účely nemá význam, pro samé přežití podniků je však zcela zásadní. V běžném řízení podniku není nikterak snadné udržet průběžný peněžní tok a účty, které budou kryt náklady, ale které dočasně snižují stupeň likvidity podniku.

V prvé řadě není, s ohledem na to, aby se podniky, až pomine krize, kterou jsme všichni pocítili, účinně zotavily, vhodné, aby platily daň z přidané hodnoty v předstihu, když nejsou schopny vyplatit své zaměstnance a dodavatele. Nepochybně je to nejlepší cesta, jak zabránit daňovým únikům, avšak jen do té doby, než jsou postiženi pracovníci, kteří musí utrácet a udržovat peníze v oběhu. Proto vítáme urychlení vrácení DPH a zjednodušení postupů, jak uvádí tato zpráva.

George Sabin Cutaș (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu, neboť mám pocit, že návrh, který se snaží zjednodušit proces vrácení DPH zavedením elektronického postupu, je užitečný. Myslím si, že hlasování pro bude ve prospěch daňových poplatníků, neboť jim tak pomohu zajistit jejich právo na odpočet DPH.

Mário David (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasuji pro doporučení uvedená v této zprávě. Zjednodušení procesu vrácení DPH, jímž se zabývá směrnice o vrácení daně z přidané hodnoty, přispívá ke zvýšení integrace vnitřního trhu. Jelikož bylo shledáno, že odpovědné za zpoždění ve splnění některých lhůt jsou ve skutečnosti členské státy, které zprovoznily své internetové portály pozdě nebo měly jiné technické problémy, rád zdůrazňuji, že díky tomu nedojde k ohrožení práva osob povinných k dani na odpočet DPH. Ochrana práva osoby povinné k dani na odpočet DPH se v hospodářské situaci, v níž se Evropská unie nyní nachází, stala mimořádně důležitou a případnou. Prodlení při vrácení DPH společností, které vykonávají svou činnost v rámci vnitřního trhu, může u těchto společností vést k velkým těžkostem, zejména ve věcech jejich finančních potřeb a dopadne jako lavina na obnovu hospodářství EU a fungování vnitřního trhu.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jsem přesvědčen, že navrhované změny platné směrnice o vrácení daně z přidané hodnoty a zároveň umožnění přijetí určitých prováděcích opatření s cílem zlepšit fungování internetových portálů jsou dva nesmírně důležité úspěchy. Se zřetelem k vyšší účinnosti a zjednodušení platných daňových předpisů, snížení nákladů a integritě vnitřního trhu je naléhavě potřeba, aby byla tato opatření pro elektronický postup vrácení DPH v některých členských státech urychleně provedena.

Nemůžu než souhlasit se zpravodajkou, která konstatuje, že jakékoli prodlení při vrácení DPH by mohlo mít velmi závažné finanční důsledky pro společnosti na vnitřním trhu, zejména za nynější situace, kdy každé zvýšení finanční zátěže může být katastrofální.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro, neboť se domnívám, že tato zpráva velmi pozitivně přispívá ke zlepšení účinnosti a transparentnosti daňových postupů v rámci Evropské unie. Chtěl bych poukázat na to, jakým způsobem zpráva brání práva osob povinných k dani, zejména pokud jde o odpočet a vrácení DPH. Provádění opatření, jejichž cílem je usnadnit a ulehčit byrokratickou zátěž evropských společností vykonávajících činnost v různých členských státech, je spolu se standardizací postupů nezbytně nutné pro konsolidaci vnitřního trhu a zároveň se podílí na evropské hospodářské obnově. Zpoždění při provádění opatření týkajících se elektronického postupu vrácení DPH v některých členských státech je politováníhodné. Je zřejmé, že má v současné hospodářské situaci prodlení při vrácení DPH pro společnosti provozující činnost na vnitřním trhu závažné finanční důsledky.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně*. – (FR) Pokud jde o to pomoci podnikům snáze získat zpět daň, jsem pro. Pokud jde o schvalování rozhodnutí rozšiřovat DPH namísto daně uvalené na příjmy, s tím nesouhlasím. V liberální Evropě je obezřetnost na místě. Zdržím se hlasování.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Směrnice Rady 2008/09/ES (směrnice o vrácení daně z přidané hodnoty) se snaží zjednodušit proces vrácení DPH a snížit administrativní zátěž zavedením elektronického postupu, který by osobám povinným k dani umožnil, aby předkládaly jednotnou žádost o vrácení. Prodlení při provádění této směrnice ve většině členských států však bylo příčinou stížností několika společností, proto je nyní nezbytně nutné provést určité změny, abychom ochránili práva osob povinných k dani, jelikož víme, že prodlení při vrácení daně z přidané hodnoty může mít závažné důsledky pro společnosti, které vykonávají činnost na vnitřním trhu, a tudíž mít vliv na zpomalení hospodářské obnovy EU. Proto jsem hlasoval tak, jak jsem hlasoval.

Alexander Mirsky (S&D), *písemně*. – (LV) Hlasoval jsem pro, neboť se domnívám, že je nezbytné vytvořit jednotnou metodiku pro podávání žádosti o vrácení DPH. Doufám, že sjednocení metodiky podávání žádostí o vrácení DPH povede k situaci, kdy by se sazba DPH odvíjela od ukazatele HDP dané země. V dnešním Lotyšsku brání zvýšená sazba DPH hospodářskému rozvoji, v důsledku čehož se krize dále prohlubuje a obyvatelstvo se propadá do chudoby. Společně s DPH byly zvýšeny veškeré daně, což brání v rozvoji podnikům i hospodářství jako celku. Doufám, že zajištění logického a jasného způsobu podávání žádosti o vrácení DPH příznivě ovlivní daňovou politiku EU jako celek.

Andreas Mølzer (NI), *písemně*. – (DE) Vrácení daně z přidané hodnoty je z finančního hlediska mimořádně důležité, a to zejména pro malé a střední podniky. V důsledku selhání počítačového systému se nyní musíme obávat, že bude na straně osob povinných k dani jejich právo na odpočet ohroženo. Proto by byl žádoucí odklad lhůty stanovené původně na září 2010, a to na březen 2011, jak požaduje zpravodajka. Hlasoval jsem pro zprávu, neboť se v ní jasně hovoří o tom, jaké dopady může mít opoždění plateb a jaké hospodářské důsledky by to mohlo mít.

Claudio Morganti (EFD), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro, neboť tato směrnice zjednoduší postup pro vrácení DPH, a především snižuje administrativní zátěž zavedením elektronického postupu, který osobám povinným k dani umožňuje předložit jednotnou žádost o vrácení v členském státě usazení. Je zapotřebí jakýmkoli prodlením při vrácení

DPH zabránit, neboť mohou mít závažné finanční důsledky pro osoby vykonávající činnost na vnitřním trhu, a narušovat tak hospodářskou obnovu v EU a správné fungování vnitřního trhu.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Zpráva obsahuje zlepšení v oblasti elektronického postupu pro vrácení daně z přidané hodnoty. Kromě toho se řeší technické problémy při vrácení daně z prodeje. Hlasoval jsem tedy pro tuto zprávu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Evropský parlament svým dnešním hlasováním: 1) schvaluje návrh Komise v pozměněném znění; 2) vyzývá Komisi, aby návrh v souladu s čl. 293 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie změnila odpovídajícím způsobem; 3) vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchytil se od znění schváleného Parlamentem; 4) vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise; a 5) pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

Zpráva: Linda McAvan (A7-0153/2010)

Regina Bastos (PPE), *písemně*. – (PT) Systém farmakovigilance EU se v posledních letech změnil a práce různých členských států je nyní lépe koordinovaná. Platná legislativa má nicméně stále mezery a tak Komise navrhla změny pro posílení farmakovigilance v EU a k racionalizaci postupů.

Tato zpráva nejenže hájí změny navržené Komisí, ale v některých oblastech přináší i jejich zdokonalení, například: posílení úlohy Poradního výboru pro posuzování rizik v rámci farmakovigilance, který musí mít pravomoc doporučit opatření Výboru pro humánní léčivé přípravky; posílení úlohy zdravotnického personálu ve smyslu dobrovolného hlášení nežádoucích účinků léčivých přípravků; posílení úlohy pacientů v oblasti přímého hlášení nežádoucích účinků léčivých přípravků; požadavek, aby veškeré nežádoucí účinky léčivých přípravků (nejen ty závažné) byly příslušnými orgány a společnostmi hlášeny do databáze Eudravigilance, což znamená, že informace o nežádoucích účincích léčivých přípravků z celé EU budou poprvé centrálně shromažďovány na jednom místě; a požadavek, aby příbalové informace pro pacienty jasněji uváděly hlavní údaje o daném léku.

Ze všech uvedených důvodů jsem hlasovala pro tuto zprávu. Není pochyb o tom, že farmakovigilance je pro evropskou politiku veřejného zdraví prioritní otázkou.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně*. – (RO) Farmakovigilance hraje důležitou úlohu z hlediska evropského veřejného zdraví, přičemž nežádoucím reakcím na léky je každoročně přičítáno téměř 200 000 úmrtí. Klinické testy nepostačují k odhalení vedlejších účinků všech léčivých přípravků, které mají být uvedeny na trh. Ještě v živé paměti máme případy Thalidomide a Vioxx.

Vítám návrh na změnu právní úpravy EU týkající se neprodleného zahájení soudního stíhání v případě, kdy hrozí nebezpečí v souvislosti s léky uvedenými na trh a je nutné reagovat rychle a koordinovaně. Komise se správně rozhodla nahradit stávající pracovní skupinu pro farmakovigilanci Poradním výborem pro posuzování rizik v rámci farmakovigilance (PRAAC). Většina odborníků potvrdila, že aktuálně systém pracovní skupiny pracuje spíše *ad hoc*, zaměřuje se pouze na léky schválené ústředním postupem a nemá takové postavení, aby bylo zajištěno, že podle jeho nálezu bude postupovat Výbor pro humánní léčivé přípravky, který na celý systém dohlíží. Vítám návrh jmenovat dva

další zástupce do Poradního výboru pro posuzování rizik v rámci farmakovigilance, kteří budou zastupovat pacienty a zdravotnický personál.

Vito Bonsignore (PPE), *písemně. – (IT)* Prostřednictvím opatření, která jsme dnes odhlasovali, zajistíme lepší ochranu evropských pacientů a zároveň jim zaručíme podrobnější informace o nežádoucích účincích některých léčivých přípravků.

Jsem přesvědčen, že vytvoření centralizované databáze propojené s vnitrostátními databázemi, jak zpravodajka předpokládá, je účinným nástrojem k zajištění toho, aby každý evropský občan věděl o veškerých nežádoucích účincích léčivých přípravků, které jsou v EU používány. Evropská unie má povinnost své občany maximálně informovat, a to i v oblasti zdraví – jediné tak si lidé mohou kvalifikovaně vybírat.

Jsem si poměrně jist, že kvalitní politika farmakovigilance je účinným nástrojem nepřímé prevence případů otravy či nesprávného užívání léčivých přípravků. Proto může černý symbol se slovy „tento léčivý přípravek podléhá následné kontrole“ umístěný na dotčených léčivých přípravcích, které procházejí přísnější kontrolou, zajistit větší bezpečnost, a stejně tak přesnější informace pro občany. Z uvedených důvodů jsem hlasoval pro oba dokumenty, které zpravodajka McAvanová předložila.

Françoise Castex (S&D), *písemně. – (FR)* Hlasovala jsem pro tuto zprávu, neboť je pro mne nepřijatelné chtít dosahovat žalostně nízkých úspor výdajů na úkor bezpečnosti pacientů a kvality produktů. Původní návrhy Evropské komise směřovaly k tomu, aby se omezil stávající systém svěřením ústřední úlohy společností, pokud jde o vytváření seznamů, varování, analýzy a poskytování informací ohledně vedlejších účinků jejich léčiv. Úhelným kamenem účinnosti a zvyšování bezpečnosti pacientů je nezávislost sítí farmakovigilance a výborů. Kompromis dosažený s Radou obsahuje zlepšení z hlediska transparentnosti, a co je důležitější, předchází tomu, aby se nedostatečně testovaná léčiva dostávala na trh, jak ze začátku Evropská komise navrhovala.

Edite Estrela (S&D), *písemně. – (PT)* Hlasovala jsem pro zprávu o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění, pokud jde o farmakovigilanci humánních léčivých přípravků, nařízení (ES) č. 726/2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky. Hlasovala jsem takto z toho důvodu, že shoda nalezená s Radou umožní vytvořit účinný a transparentní evropský systém farmakovigilance, zejména prostřednictvím nového evropského internetového portálu pro bezpečnost léčivých přípravků a nových prostředků, aby mohli sami pacienti hlásit nežádoucí účinky příslušným vnitrostátním orgánům.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* Farmakovigilance je systém pro sledování bezpečnosti léčivých přípravků poté, co byly povoleny pro veřejné použití. Každý rok zemře v Evropské unii v důsledku nežádoucích reakcí na léčivé přípravky 197 tisíc lidí. Prioritou je proto vytvoření kvalitního systému farmakovigilance založeného na tom, že zdravotnický personál, společnosti i sami pacienti budou hlásit veškeré nežádoucí účinky. V tomto nařízení jsou zakotvena pravidla pro centralizovaný postup v souvislosti s novými léčivými přípravky nebo s přípravky pro boj proti rakovině, HIV nebo degenerativním chorobám, přičemž centralizovaný systém je upraven ve směrnici 2001/83/ES. Jsem proto zastáncem posílení spolupráce v oblasti farmakovigilance, což umožní vytvořit komplexnější „rejstřík“ nežádoucích účinků léčivých přípravků a zabrání duplicitnímu sledování těchto nežádoucích účinků v různých členských státech. Vítám opatření, která byla navržena za účelem povzbuzení zdravotnického personálu, aby dobrovolně hlásil

nežádoucí účinky léčivých přípravků svému příslušnému orgánu. Obzvláště bych chtěl zdůraznit vytvoření internetového portálu pro každý členský stát (článek 106 směrnice), kde každý, kdo se s nimi bude chtít seznámit, bude mít k dispozici veškeré příslušné informace vztahující se k léčivým přípravkům. Tyto internetové portály na vnitrostátní úrovni budou propojeny s evropským internetovým portálem, který bude spravovat Evropská agentura pro léčivé přípravky (článek 26 nařízení) a bude dostupný ve všech úředních jazycích EU.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *písemně. – (FR)* V současné době trpí v Evropské unii příliš mnoho pacientů vedlejšími účinky léčivých přípravků. Proto jsem hlasovala pro tuto zprávu, která se snaží problém řešit. Dokument plánuje spustit na vnitrostátní a evropské úrovni internetové stránky, kde budou pacienti moci hlásit vedlejší účinky a vytvářet tak databázi. Pro účely transparentnosti bude na příbalové informaci všech léčivých přípravků, které vyžadují následné testování, uveden černý symbol. Krátce řečeno je tento text podstatným krokem vpřed na cestě k podmínkám stanoveným pro vyšší ochranu pacientů – tím, že jim poskytne praktické informace o užívání léčiv a jejich vedlejších účincích.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Farmaceutický průmysl je jedním z nejdůležitějších odvětví dnešní společnosti, a to jak z hlediska hospodářského, tak společenského a vědeckého. EU není výjimkou a toto odvětví je pro ni zdrojem hospodářského růstu a udržitelné zaměstnanosti a kromě toho přispívá k obecným dobrým životním podmínkám evropské veřejnosti. Avšak navzdory platným právním předpisům v EU každý rok zemře podle odhadů 197 tisíc osob na následky nežádoucích účinků léčivých přípravků. Vzhledem k tomu je životně důležité mít soudržnou, kvalitní a odvětvově orientovanou legislativu. Prvořadým cílem tohoto návrhu je zlepšit postupy pro povolení a sledování humánních a veterinárních léčivých přípravků, s cílem zabránit poškození osob a zvířat vedlejšími účinky léčivých přípravků, k němuž došlo v minulosti. Souhlasím s nově přijatými opatřeními, která představují jednoznačnou přidanou hodnotu v podobě praktických řešení ve prospěch spotřebitele.

Andreas Mölzer (NI), *písemně. – (DE)* Zdraví obyvatel je klíčovým politickým zájmem a také nadále by tomu tak mělo být. Farmaceutické firmy každý rok uvádějí na trh řadu nových léčivých přípravků zlepšujících život a zdraví. Podle zpravodajky zemře v důsledku nežádoucích účinků léčivých přípravků 197 tisíc lidí ročně. Proto bychom měli neprodleně provést velmi důkladný přezkum postupu při registraci nových léčivých přípravků a co možná nejrychleji prověřit podrobné informace o nežádoucích účincích. Dále bychom měli umožnit pacientům samým, aby mohli jednoduchým způsobem poskytnout zprávu nejen farmaceutickým společnostem, ale i příslušným orgánům na vnitrostátní úrovni. Hlasoval jsem pro zprávu a novou právní úpravu, která je podle mého názoru dostatečnou zárukou, že bezpečnost pacientů bude zajištěna.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně. – (IT)* Hlasoval jsem pro zprávu paní McAvanové, neboť se domnívám, že v oblasti veřejného zdraví je nezbytně nutná koordinace politik na evropské úrovni. Sledování léčivých přípravků znamená, že bude zajištěna zdravotní bezpečnost a zlepšena účinnost evropského systému zdravotnictví.

Jde o naši povinnost vůči občanům Unie, abychom sledovali bezpečnost léčivých přípravků po jejich uvedení na trh, stejně jako zlepšili evropské právní předpisy s ohledem na cíle zprávy paní McAvanové. Souhlasím se strukturou i obsahem zprávy, jež se zaměřuje na užší spolupráci mezi členskými státy, zřízení Poradního výboru pro posuzování rizik v rámci farmakovigilance a větší transparentnost systému farmakovigilance, který by měl

naslouchat jednotlivým občanům, aby bylo usnadněno stažení nebezpečných léčivých přípravků z trhu a vytvářen základ pro lepší systém zdravotnictví.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *písemně. – (PT)* Hlasovala jsem pro tuto zprávu, neboť téma, jímž se zabývá – farmakovigilance – nabývá ve vědecky a technologicky rozvinutých společnostech stále více na důležitosti, zejména ve vztahu k biomedicínskému výzkumu. Předchozí ustanovení v nařízení (ES) č. 726/2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi, jednak posiluje a jednak aktualizuje, aby lépe vyhovovala dnešním potřebám.

V tomto ohledu bych chtěla zdůraznit zejména význam spolupráce mezi členskými státy. Protože rejstřík informací o nežádoucích účincích léčivých přípravků mnohem většího rozsahu ve svém důsledku znamená, že bude možné rychleji podchytit ojedinělé problémy. Jinými slovy se tím ještě zvýší účinnost farmakovigilance. Je třeba zdůraznit také další věc, která s tím souvisí, totiž že podle nově navrhovaného systému se musí veškeré tyto nežádoucí účinky léčivých přípravků hlásit Evropské agentuře pro léčivé přípravky. Rozšíření kritérií v této oblasti a centralizace orgánů napomohou biomedicínskému výzkumu a budou velmi cenné pro společnost.

Aldo Patriciello (PPE), *písemně. – (IT)* Léčivé přípravky sehrávají klíčovou úlohu ve zdraví evropských občanů; přesto ale mohou mít škodlivé účinky, které jsou podle údajů Evropské komise příčinou 5 % všech hospitalizací.

Farmakovigilance je postup a vědní obor zabývající se sledováním bezpečnosti léčivých přípravků a zahrnující mimo jiné shromažďování a zpracovávání informací o bezpečnosti přípravku, veškeré posouzení informací pro identifikaci jakýchkoli záležitostí týkajících se bezpečnosti, kroky, které je nutné podniknout, a také vyhodnocení přijatého postupu a výsledků, jichž bylo dosaženo. Komise chce zlepšit současný systém farmakovigilance a jejím cílem je zjednodušit postupy, zvýšit transparentnost a lépe vymezit dotčeným stranám jejich úlohu a úkoly.

Podle mého názoru zde však je prostor pro další změny, zejména co se týče ochrany spotřebitele a ochrany údajů – spotřebitelům a zdravotnickému personálu by například měl být umožněn plný přístup do evropské databáze Eudravigilance proto, aby se zabránilo opakování výskytu nežádoucích účinků léčivých přípravků, a měli by mít možnost využít pro oznámení nikoli jen internetu, ale i jiných formátů, jako je elektronická pošta, fax nebo telefon. Kromě toho si myslím, že bychom měli dál financovat takovýto systém sledování jen z veřejných zdrojů, aby mohla být uznána odpovědnost příslušných orgánů.

Rovana Plumb (S&D), *písemně. – (RO)* Farmakovigilance je postup a vědní obor zabývající se sledováním bezpečnosti léčivých přípravků, do něhož patří zejména shromažďování a zpracovávání informací o bezpečnosti léčivých přípravků, hodnocení příslušných informací s cílem odhalovat problémy související s bezpečností, kroky, které je nutné podniknout, což také znamená poskytování informací o povaze problému a hodnocení provedeného postupu a dosažených výsledků. Podle platných právních předpisů EU je možné léčiva registrovat dvěma způsoby: a) prostřednictvím centralizovaného postupu, kdy farmaceutická společnost podá žádost k Evropské agentuře pro léčivé přípravky (EMA), jak stanoví nařízení (ES) č. 726/2004; nebo b) prostřednictvím systému vzájemného uznávání, kde se jedna země ujme aktivní role při hodnocení nového léku a koordinuje kroky s ostatními členskými státy na základě vzájemného uznávání. Podporuji tuto zprávu, neboť by též spotřebitelé a zdravotnický personál měli mít neomezený přístup k centrální evropské databázi Eudravigilance, aby se předešlo opakovanému výskytu nežádoucích

účinků léčivých přípravků, kterému lze zabránit tím, že budou snadno dostupné ověřené informace. Je to účinný prostředek, jak řešit nesrovnalosti v informacích o nežádoucích účincích léčivých přípravků mezi jednotlivými členskými státy. Veřejný přístup do databáze Eudravigilance je zapotřebí k tomu, aby bylo možné obnovit důvěru občanů ve schopnost zdravotnických orgánů chránit veřejné zdraví.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně . Návrhy, které byly dnes přijaty, sice přinesou zlepšení z hlediska veřejného zdraví, Zelení jsou ale znepokojeni ustanoveními o povolovacím řízení. Navrhovaná centralizace schvalování přípravků na evropské úrovni byla ušita na míru požadavkům lobby tohoto odvětví a je možné, že na úkor přísného hodnocení přípravku. Z tohoto důvodu se Zelení zdrželi závěrečného hlasování. Schvalování na úrovni EU by nemělo vést k méně přísným normám. Návrhy, které byly dnes přijaty, by na evropské úrovni vedly ke schvalování množství biocidních přípravků, poskytujícímu tomuto odvětví neomezený přístup na veškeré trhy EU, bez toho, aniž by byl současně zajištěn dostatečný objem zdrojů, který by umožnil všechna tato povolení zvládnout. Zelení jsou znepokojeni tím, že bude mít Evropská agentura pro chemické látky oproti současnému stavu nižší objem peněz a podstatně méně času na to, aby zajistila přísné povolovací řízení. Útěchou může být jen to, že poslanci Evropského parlamentu podpořili požadavek Zelených, aby členské státy měly právo zavést přídatné kontroly týkající se používání biocidů.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písemně. – (FR) Navzdory požadavku na důkladné klinické testování a registraci mají léčivé přípravky závažné vedlejší účinky, jež si v Evropské unii velmi často vyžadají hospitalizaci a dokonce často vedou k úmrtí.

Těší mne, že Evropský parlament přijal právní předpis o farmakovigilanci, který posiluje ustanovení, která evropská legislativa v této oblasti, konkrétně ohledně humánních léčivých přípravků, již obsahuje.

Pacienti budou moci napříště hlásit jakékoli nežádoucí účinky léčivého přípravku přímo. Současně se informování o léčivých přípravcíchlepší vytvořením evropského internetového portálu. Vítám ustanovení upravující ochranu osobních údajů. Tato ustanovenílepší bezpečnost a kvalitu léčiv pro pacienty.

I nadále ale ještě potřebujeme dosáhnout zlepšení ve financování farmakovigilance, která je stále závislá na poplatcích laboratoří (a tedy i jejich dobré vůli), a v zajištění nezávislosti Poradního výboru pro posuzování rizik v rámci farmakovigilance ve vztahu k Evropské agentuře pro léčivé přípravky, která vydává většinu registrací pro léčivé přípravky v Evropské unii.

Řada je nyní na straně Komise, zejména co se týká zlepšení příbalové informace pro pacienty.

Zpráva: Linda McAvan (A7-0159/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Přijetí tohoto balíčku bude mít na celou oblast bezpečnosti pacientů mimořádný vliv, neboť pacienti budou prostřednictvím vzniklých databází, které budou obsahovat aktualizované detailní informace i překlady příbalových informací do všech jazyků EU, mnohem lépe informováni o lécích dostupných na trhu a určených pro humánní užití. Opatření zavedená tímto balíčkem výraznělepší situaci v oblasti farmakovigilance v Evropě, a to je důvodem, proč jsem pro tuto zprávu hlasovala.

Regina Bastos (PPE), *písemně. – (PT)* Systém farmakovigilance EU se v posledních letech změnil v tom smyslu, že práce členských států je nyní lépe koordinovaná. Platná legislativa má nicméně stále mezery, a tak Komise navrhla změny pro posílení farmakovigilance v EU a k racionalizaci postupů.

Tato zpráva nejenže hájí změny navržené Komisí, ale v některých oblastech přináší i jejich zdokonalení, například: posílení úlohy Poradního výboru pro posuzování rizik v rámci farmakovigilance, který musí mít pravomoc doporučit opatření Výboru pro humánní léčivé přípravky; posílení úlohy zdravotnického personálu ve smyslu dobrovolného hlášení nežádoucích účinků léčivých přípravků; posílení úlohy pacientů v oblasti přímého hlášení nežádoucích účinků léčivých přípravků; požadavek, aby veškeré nežádoucí účinky léčivých přípravků (ne jen ty závažné) byly příslušnými orgány a společnostmi hlášeny do databáze Eudravigilance, což znamená, že informace o nežádoucích účincích léčivých přípravků z celé EU budou poprvé centrálně shromažďovány na jednom místě; a požadavek, aby příbalové informace pro pacienty jasněji uváděly hlavní údaje o daném léku.

Ze všech uvedených důvodů jsem hlasovala pro tuto zprávu. Není pochyb o tom, že farmakovigilance je pro evropskou politiku veřejného zdraví prioritní otázkou.

Edite Estrela (S&D), *písemně. – (PT)* Hlasovala jsem pro zprávu o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, pokud jde o farmakovigilanci. Hlasovala jsem takto z toho důvodu, že shoda nalezená s Radou umožní vytvořit účinný a transparentní evropský systém farmakovigilance, zejména prostřednictvím nového evropského internetového portálu pro bezpečnost léčivých přípravků a nových prostředků, aby sami pacienti mohli hlásit nežádoucí účinky příslušným vnitrostátním orgánům.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Bezpečnost spotřebitele je pro mne mimořádně důležitou záležitostí, zejména pokud jsou dotčenými spotřebiteli pacienti, kteří hledají léky, které je mají léčit nebo přinejmenším podstatně zlepšit jejich zdraví.

Proto se domnívám, že kompromisní dohoda, která byla dosažena na základě nových pravidel farmakovigilance, je velmi důležitá, neboť poskytuje Evropské agentuře pro léčivé přípravky v této oblasti centralizovanou pravomoc, a to především cestou vytváření databáze farmakovigilance. Širší, lepší a integrovanější přístup k informacím může mít zásadní význam pro snížení intenzity a četnosti některých nežádoucích účinků a pro zlepšení a urychlení postupů pro pozastavení prodeje léčivých přípravků, u kterých se projeví závažné škodlivé účinky, nebo pro jejich stažení z trhu.

Dalším bodem, který považuji v tomto rozhodnutí za významný, je vytvoření snadno dostupného internetového portálu, kde by všichni Evropané mohli nalézt příbalovou informaci k jakémukoli léku, a to ve svém jazyce. Právo pacientů na bezpečnost a informace je podle mne i základní právo, a budu proto věnovat mimořádnou pozornost dalším návrhům farmaceutického balíčku, kterými se tato sněmovna teprve bude muset zabývat.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* Farmakovigilance je systém, který se používá ke sledování bezpečnosti léčivých přípravků poté, co byly povolené pro veřejnost. Každý rok zemře v Evropské unii v důsledku nežádoucích reakcí na léčivé přípravky 197 tisíc lidí. Prioritou proto je vytvoření kvalitního systému farmakovigilance založeného na tom, že zdravotnický personál, společnosti i sami pacienti budou hlásit veškeré nežádoucí účinky. V nařízení č. 726/2004 jsou zakotvena pravidla pro centralizovaný postup v souvislosti s novými léčivými přípravky nebo přípravky pro boj proti rakovině, HIV nebo

degenerativním chorobám, zatímco centralizovaný systém je upraven současnou směrnicí. Jsem proto zastáncem posílení spolupráce v oblasti farmakovigilance na úrovni EU, což umožní vytvořit komplexnější „rejstřík“ nežádoucích účinků léčivých přípravků a zabráni duplicitnímu sledování těchto nežádoucích účinků v různých členských státech. Vítám opatření, která byla navržena za účelem povzbuzení zdravotnického personálu, aby dobrovolně hlásil nežádoucí účinky léčivých přípravků svému příslušnému orgánu. Obzvláště bych chtěl zdůraznit vytvoření internetového portálu pro každý členský stát (článek 106 směrnice), kde budou všem, kdo se s nimi bude chtít seznámit, k dispozici veškeré příslušné informace vztahující se k léčivým přípravkům. Tyto internetové portály na vnitrostátní úrovni budou propojeny s evropským internetovým portálem, který bude spravovat Evropská agentura pro léčivé přípravky (článek 26 nařízení).

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Farmakovigilance, tedy hodnocení, rozpoznávání a prevence nežádoucích účinků léčivých přípravků, je mimořádně důležitá, zejména s ohledem na to, že takové účinky jsou pátou nejčastější příčinou úmrtí v nemocnicích, tedy v Evropské unii způsobí zhruba 197 tisíc úmrtí ročně.

Celý proces je třeba provádět transparentněji a příslušné orgány musí mít odpovídající zdroje. Činnost těchto orgánů musí být vedena výhradně nejlepším zájmem pacientů a veřejného zdraví, musí se tedy jednat o veřejné orgány nezávislé na komerčních zájmech.

Je nezbytné, aby existoval systém zapojující i zdravotnický personál a pacienty, jehož prostřednictvím bude možné bezpečně a spolehlivě hlásit nežádoucí účinky léčivých přípravků.

Sdílíme stanovisko zpravodajky, že členské státy musí být i nadále klíčovými aktéry systému farmakovigilance v EU. Příslušné orgány každého členského státu by proto měly i nadále jednat jako referenční střediska pro všechna spontánní hlášení nežádoucích účinků léčivých přípravků.

Souhlasíme i s tím, že členské státy musí být neprodleně informovány v případě, že společnost ohlásí nežádoucí účinky léku, k nimž došlo na jejich území, v rámci databáze EU (Eudravigilance) a že by měl být vytvořen výstražný systém, jak navrhuje zpravodajka.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně. – (FR)* Zdržela jsem se hlasování o zprávě paní McAvanové o farmakovigilanci, neboť základem účinnosti a bezpečnosti by pro pacienty, kteří užívají léčivé přípravky, měla být nezávislost výborů pro farmakovigilanci. K tomu jsou nevyhnutelně třeba veřejné prostředky, které tento dokument již nezajišťuje, neboť nadále by měla být tato činnost financována převážně laboratorními poplatky, což je systém, který je problematický a zpochybňovaný. Třebaže kompromis, kterého bylo dosaženo s Radou, přináší určitá zlepšení, co se týče testování léčivých přípravků a transparentnosti postupů, nemohla jsem tento dokument podpořit.

Giovanni La Via (PPE), *písemně. – (IT)* Hlasoval jsem pro toto usnesení, neboť již dlouho potřebujeme poskytovat pacientům správné informace. Smrt způsobená vedlejšími účinky léčivých přípravků byla v posledních letech pátou nejčastější příčinou úmrtí v EU, a opatření, jako je to, které nyní navrhuje Parlament, tedy nelze dále odkládat.

Hlasoval jsem tudíž pro to, aby byla nemocným zajištěna kvalita života, aby pacienti měli jistotu ohledně případných nežádoucích účinků, aby léčivé přípravky byly skutečným pomocníkem každého, kdo trpí, a konečně, aby bylo možné léčivé přípravky v případě problémů neprodleně stáhnout z trhu. V naší Evropě jde v případě vytvoření jednotného

internetového portálu ve všech jazycích o obrovskou inovaci a velkou pomoc pro všechny evropské pacienty, kteří se tak oprávněně mohou cítit jednotní v ochraně svého zdraví.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Farmaceutický průmysl je jedním z nejdůležitějších odvětví dnešní společnosti, a to jak z hlediska hospodářského, tak společenského a vědeckého. EU není výjimkou a toto odvětví je pro ni zdrojem hospodářského růstu a udržitelné zaměstnanosti a kromě toho přispívá k obecným dobrým životním podmínkám evropské veřejnosti. Avšak navzdory platným právním předpisům v EU každý rok zemře podle odhadů 197 tisíc osob na následky nežádoucích účinků léčivých přípravků. Vzhledem k tomu je životně důležité mít soudržnou, kvalitní a odvětvově orientovanou legislativu. Jelikož cílem tohoto návrhu je zlepšit informování veřejnosti o užívaných přípravcích a jejich vedlejších účincích, a se zřetelem k tomu, že ohledně pozměňovacích návrhů k původnímu návrhu byla nalezena všeobecná shoda, souhlasím s nově přijatými opatřeními. Nakonec zde existuje přidaná hodnota v podobě praktických řešení ve prospěch spotřebitele.

Alexander Mirsky (S&D), *písemně*. – (LV) Hlasoval jsem pro toto usnesení, neboť se domnívám, že lidé by měli mít informace k dispozici ve svém mateřském jazyce. Pro více než 40 % obyvatel Lotyšska je jejich mateřským jazykem ruština. Navzdory tomu není u léčivých přípravků prodávaných v Lotyšsku informace v ruštině dostupná. Mnozí starší lidé v mé zemi lotyšsky vůbec neumí. Přesto lotyšské orgány rozhodně používání ruštiny zakazují a nedovolují ji ani v informaci o používání léčiv. Podporuji toto usnesení v naději, že se tímto problémem bude znění legislativního balíčku zabývat.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Farmakovigilance je označení pro systém sledování bezpečnosti léčivých přípravků poté, co byly registrovány. Máme-li být schopni zaručit pacientům nejlepší možnou ochranu, měly by být informace o nežádoucích účincích léčivých přípravků shromažďovány z celé EU rychle a bez zbytečné byrokracie. Jedině tak lze přijmout rychlou akci a následně přijatý postup hodnotit. Kromě toho by pro pacienty mělo obrovský přínos, kdyby mohli nalézt informace o nežádoucích účincích léčivých přípravků na centralizovaném místě. Hlasoval jsem pro zprávu, neboť jejím cílem je, aby v oblasti farmakovigilance byla přijímána rychlá a byrokracií nezatížená opatření.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Farmakovigilance se používá ke sledování bezpečnosti léčivých přípravků poté, co byly registrovány, a sehrává proto důležitou úlohu ve veřejném zdraví. Při klinickém testování mohou zůstat skryty ty vedlejší účinky léčivých přípravků, které se vyskytují zřídka a objeví se teprve po dlouhodobém užívání nebo po interakci s jinými léky. Podle odhadů proto zemře v EU každý rok zhruba 197 tisíc osob v souvislosti s nežádoucími účinky léčivých přípravků. Systém pro hlášení nežádoucích účinků a hledání zákonitostí v těchto účincích jsou tedy podstatnými prvky z hlediska účinné zdravotní politiky. Posílením spolupráce v oblasti farmakovigilance na úrovni EU se rejstřík hlášených nežádoucích účinků léčivých přípravků rozšíří, čímž bude možné rychleji podchytit ojedinělé problémy, zabrání se souběžnému sledování těchto nežádoucích účinků léčivých přípravků v různých členských státech a v případě potřeby bude možné rychle stáhnout nebezpečná léčiva z trhu. Hlasoval jsem tedy pro tuto zprávu.

Rovana Plumb (S&D), *písemně*. – (PT) Farmakovigilance je systém pro sledování bezpečnosti léčivých přípravků poté, co byly povoleny pro veřejné použití. Podle platných právních předpisů EU je možné léčivé přípravky registrovat dvěma způsoby: a) prostřednictvím centralizovaného postupu, kdy farmaceutická společnost podá žádost k Evropské agentuře pro léčivé přípravky (EMA); nebo b) prostřednictvím systému

vzájemného uznávání, kde se jedna země ujme aktivní role při hodnocení nového léku a koordinuje kroky s ostatními členskými státy na základě vzájemného uznávání. Pravidla decentralizovaného postupu jsou stanovena ve směrnici 2001/83/ES. Hlasovala jsem pro tuto zprávu, neboť díky ní budou evropští pacienti lépe chráněni a informováni o použití léčivých přípravků a jejich škodlivých účincích. Nová úprava umožňuje vytvoření internetových stránek na vnitrostátní i evropské úrovni, které budou specificky zaměřeny na léčiva a budou schopny nabídnout více informací pacientům. Ti naopak dostanou možnost informovat o škodlivých účincích léčivých přípravků vnitrostátní orgány.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně . Návrhy, které byly dnes přijaty, sice přinesou zlepšení z hlediska veřejného zdraví, Zelení jsou ale znepokojeni ustanoveními o povolovacím řízení. Navrhovaná centralizace schvalování přípravků na evropské úrovni byla ušita na míru požadavkům lobby tohoto odvětví a je možné, že na úkor přísného hodnocení přípravku. Z tohoto důvodu se Zelení zdrželi závěrečného hlasování. Schvalování na úrovni EU by nemělo vést k méně přísným normám. Návrhy, které byly dnes přijaty, by na evropské úrovni vedly ke schvalování množství biocidních přípravků a poskytly by tomuto odvětví neomezený přístup na veškeré trhy EU, bez toho, aniž by byl současně zajištěn dostatečný objem zdrojů, který by umožnil všechna tato povolování zvládnout. Zelení jsou znepokojeni tím, že bude mít Evropská agentura pro chemické látky oproti současnému stavu nižší objem peněz a podstatně méně času na to, aby zajistila přísné povolovací řízení. Útěchou může být jen to, že poslanci podpořili požadavek Zelených, aby členské státy měly právo zavést přídatné kontroly týkající se používání biocidů.

Zpráva: Christa Klaß (A7-0239/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně . – (LT) Podporuji tento návrh, jehož cílem je zdokonalení platné právní úpravy týkající se výroby a používání biocidních přípravků. Odpovědné používání biocidů v rozumné míře je každodenní součástí našich životů, neboť nám pomáhají bránit šíření chorob a zajistit vysoké standardy zdraví a hygieny. Je však velmi důležité, aby byla právními předpisy zajištěna vysoká míra ochrany v oblasti jejich výroby a používání. Toho lze dosáhnout tím, že se stanoví jednotné povinné normy pro biocidní přípravky, a to jak pro spotřebitele, tak výrobce. V zájmu ochrany spotřebitelů je nezbytně nutné zajistit spolehlivý systém označování látek a přípravků, což odpovídá míře souvisejícího rizika, ať už se jedná o biocidní přípravky vyrobené v Evropské unii nebo mimo ni. Je rovněž nutné jasněji vymezit informace, které by měly být uváděny v označení, a stanovit konkrétní místo, kde by označení mělo být umístěno, s cílem poskytovat platné a relevantní informace.

George Becali (NI), písemně . – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, neboť biocidy, které jsou používány k boji proti škůdcům a choroboplodným zárodkům, musí být bezpečnější, což znamená především z hlediska vlivu na životní prostředí. Pro uvádění nových biocidních přípravků na evropský trh bude zavedeno jednodušší povolovací řízení. Hlasoval jsem pro zákaz většiny jedovatých chemických látek, zejména těch karcinogenních, těch, které mají negativní vliv na plodnost či ovlivňují geny nebo hormony.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně . – (RO) Evropská unie je pravděpodobně oblastí s největší mobilitou obyvatel a vyznačuje se vysokou hustotou obyvatelstva, zejména v městských oblastech. Tyto podmínky zvyšují pravděpodobnost přenosu zárodků a chorob, což činí z biocidů nezbytnou součást našeho života, přičemž jejich účelem je

ochránit vysoké standardy zdraví a hygieny. Biocidy musí být účinné – a z toho důvodu může být nakládání s nimi i nebezpečné.

Nové nařízení o biocidních přípravcích ale musí platit pro soukromé společnosti, které je vyrábí, bez rozdílu, aby to nevedlo k situaci, kdy by tyto společnosti neměly k dispozici suroviny pro jejich výrobu. Tato situace by byla poněkud nešťastná v době, kdy jsou tyto látky tolik potřebné. Zpráva předložená v průběhu plenárního zasedání Parlamentu jasně ukázala, že návrh nařízení, který předložila Komise, potřebuje značná zlepšení, aby bylo možné cílů, tak jak je i ona navrhovala, dosáhnout. Toto nové nařízení musí zohlednit tři velice důležité oblasti – ochranu životního prostředí, ochranu spotřebitele a bezpečné a praktické uplatňování ze strany výrobců.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Rozhodný postoj k biocidům by měl přispět k ochraně zdraví, aniž by to vedlo k nechtěným ohrožením. Toto usnesení předkládá pozměňovací návrhy k návrhu Komise o biocidech a má zaručit standardizaci platných právních předpisů na evropské úrovni a jejich přizpůsobení novému technickému vývoji, z čehož je od samého počátku zřejmá jeho důležitost.

Domnívám se, že v prvé řadě je nezbytné zaručit ochranu životního prostředí a zvířat s důrazem na zásadu předběžné opatrnosti. Toto usnesení současně zintenzivňuje poskytování užitečných informací profesionálním i dalším uživatelům a posiluje rovněž význam oblasti výzkumu a vývoje, což bych ráda zdůraznila.

Corina Crețu (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, neboť biocidy, které jsou používány k boji proti škůdcům a choroboplodným zárodkům, musí být bezpečnější, což znamená především z hlediska vlivu na životní prostředí. Pro uvádění nových biocidních přípravků na evropský trh bude zavedeno jednodušší povolovací řízení. Hlasovala jsem pro zákaz většiny jedovatých chemických látek, zejména těch karcinogenních, těch, které mají negativní vliv na plodnost, či ovlivňujících geny nebo hormony.

Anne Delvaux (PPE), *písemně*. – (FR) Hlavním cílem tohoto návrhu nařízení je zvýšení bezpečnosti biocidních přípravků, které jsou užívány nebo uváděny na trh v Evropské unii, a zjednodušení povolovacího řízení v celé Evropské unii. Za tím účelem se návrh nařízení, který Komise předkládá, snaží sjednotit platné evropské právní předpisy a aktualizovat je, a to jak v zájmu spotřebitelů, tak výrobců.

Cílem tedy je reformovat současný systém rozšířením jeho působnosti tak, aby zahrnoval i materiály a předměty, které byly ošetřeny biocidními přípravky, zavedením celoevropského povolení přípravků, které představují „nízké riziko“, omezením testování na zvířatech, sjednocením požadavků na poskytování údajů, rozšířením pravomocí Evropské agentury pro chemické látky a zajištěním jednotného uplatňování právní úpravy v celé Evropské unii.

Robert Dušek (S&D), *písemně*. – (CS) Předložená zpráva má za cíl sjednotit stávající evropské právní předpisy a současně je přizpůsobit technickému vývoji. Biocidní přípravky a prostředky jsou v naší společnosti již nepostradatelné, neboť pomáhají splňovat vysoké zdravotní a hygienické nároky. Celá řada mikroorganismů se stala vůči původním přípravkům již rezistentní, a proto současné biocidní prostředky jsou kvůli zvýšené účinnosti stále více nebezpečné. Plně schvaluji záměr zpravodajky zohledňovat nejen praxi ze strany výrobců, ale zejména také ochranu spotřebitele a životního prostředí. Je nezbytné rozšířit předpisy o biocidních přípravcích rovněž na výrobce mimo EU. Není přípustné,

abychom od našich výrobců za cenu zvyšujících se nákladů požadovali vyšší hodnoty pro ochranu spotřebitele i životního prostředí a od jiných výrobců mimo EU a mimo Evropu, kteří do EU toto zboží dovážejí, nepožadovali nic.

Spotřebitelé, kteří biocidní přípravky na území EU zakoupí, musí mít jistotu, že zboží splňuje minimální standardy bez ohledu na to, zda jej zakoupí v Polsku či Německu, či zda původně pochází z EU nebo z Číny. Zpráva je jasně formulovaná, požaduje konkrétní a proveditelné legislativní úpravy i zohledňuje vliv na životní prostředí. Z těchto důvodů budu pro její přijetí hlasovat.

Edite Estrela (S&D), *písemně. – (PT)* Hlasovala jsem pro zprávu o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o uvádění biocidních přípravků na trh a jejich používání. Učinila jsem tak proto, že posiluje pravidla pro povolení, prodej a používání biocidů v EU s cílem chránit zdraví zvířat i lidí a životní prostředí v souladu se zásadou předběžné opatrnosti.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Vysoké hygienické standardy, na něž si naše civilizace postupně zvykla, vyžadují prakticky nepřetržité a stále intenzivnější využívání biocidních přípravků. Současně požadujeme, aby byly tyto přípravky ještě účinnější a agresivnější, což znamená, že nakládání s nimi je stále nebezpečnější.

Právě z toho důvodu musí přístup k regulaci uvádění na trh a využívání biocidních přípravků věnovat ochraně spotřebitele a uživatele náležitou pozornost. Znovu opakuji to, co jsem již řekl při jiných příležitostech – pravidla pro tuto oblast musí být v celé Evropské unii jednotná a platná, jinak se nám nepodaří účinně zaručit ani ochranu všech evropských spotřebitelů ani ochranu životního prostředí, což je neméně důležitá otázka.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* Účelem tohoto nařízení je standardizovat platnou úpravu na evropské úrovni a přizpůsobit ji nejnovějšímu technickému vývoji. Spotřebitelé by měli mít možnost zjistit, zda výrobky, které kupují, splňují jednotné minimální normy pro vnitřní trh EU, bez ohledu na to, ve kterém členském státě byly vyrobeny. To znamená, že jasné označování ošetřených materiálů a výrobků je stejně tak důležité, jako odpovídající povolení biocidních přípravků, bez ohledu na to, zda pocházejí ze zemí uvnitř nebo mimo EU. Evropský trh s biocidními produkty dosahuje objemu zhruba 890 milionů EUR ročně, což se rovná přibližně 27 % světového trhu. Tři velké společnosti ovládají zhruba 25 % evropského trhu. Je proto nezbytné nastolit rovnováhu mezi zájmy velkých společností a zájmy malých a středních podniků. V odvětví, jemuž dominuje několik velkých průmyslových výrobců, je nutné více pomáhat malým a středním podnikům. Může se tak stát prostřednictvím osvobození malých a středních podniků od daně při uvedení biocidních přípravků na trh. Kromě toho by členské státy měly na vnitrostátní úrovni vytvořit podpůrnou službu, která by doplňovala pokyny vydané Evropskou agenturou pro chemické látky.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Skutečnost, že jsme se v prvním čtení zdrželi hlasování, dokládá naši starost o některé kritické otázky, které většina této sněmovny ignorovala, s ohledem na to, že je skutečně třeba, aby členské státy chránily své občany před škodlivými vlivy aktivních biocidních látek, které jsou na trhu používány, na zdraví a životní prostředí.

Evropská agentura pro chemické látky, která bude odpovědná za vědecké posouzení toho, zda lze užívání biocidů na trhu povolit, nyní bude mít tři měsíce namísto původně navrhovaných devíti na vypracování stanoviska podloženého závěry hodnocení a na jeho

předložení Komisi. Nemyslíme si, že takové zkrácení bude ku prospěchu přísného přístupu, který je nezbytný k tomu, aby bylo chráněno veřejné zdraví a životní prostředí. Doufáme, že v průběhu dalších jednání s Komisí a Radou bude možné tuto otázku ještě přehodnotit.

Těší nás, že členské státy dostaly možnost zohlednit různé regionální rozdíly a místní podmínky životního prostředí, a stalo se tak také v souvislosti s dodržováním zásady subsidiarity. Vítejme rovněž navrhované postupy pro nanomateriály a zvýšenou míru ochrany zranitelných skupin, jako jsou děti a těhotné ženy.

Elisabetta Gardini (PPE), *písemně. – (IT)* Znění, o němž hlasujeme, je oproti původnímu návrhu podstatně vylepšeno a já skládám poklonu paní Klačové za účinnou mediaci. Jsem opravdu potěšena tím, že se podařilo dosáhnout cílů lepší ochrany údajů pro podniky a postupného zavádění centralizovaného povolovacího řízení na evropské úrovni pro uvádění těchto přípravků na trh.

Upřesnění přísnějších požadavků pro označování zároveň jednoznačně pomůže spotřebitelům v tom, aby se mohli informovaněji a bezpečněji rozhodovat. Jdeme správným směrem, stále ale máme před sebou kus cesty – regulační rámec pro výzkum a vývoj není v souladu s další regulací tohoto odvětví, například se směrnicí REACH.

Dále ještě nebyl oznámen nezbytný finanční balíček pro Evropskou agenturu pro chemické látky, aby mohla plnit své nové povinnosti v oblasti hodnocení. V této souvislosti očekávám od Komise upřesnění, a to i s ohledem na náročnou pracovní náplň již tomuto orgánu svěřenou směrnicí REACH.

Françoise Grossetête (PPE), *písemně. – (FR)* Hlasovala jsem pro tento dokument. Díky tomuto právnímu předpisu, který Evropský parlament schválil v prvním čtení, budou biocidy pro použití proti parazitům a choroboplodným zárodkům bezpečnější a šetrnější k životnímu prostředí.

Celkovým účelem tohoto návrhu nařízení je aktualizovat pravidla Společenství pro řadu přípravků od odpuzovačů hmyzu až po chemické přípravky pro úpravu vody (pesticidy používané v zemědělství jsou upraveny samostatným právním předpisem). Poprvé se úprava dotýká rovněž materiálů ošetřených biocidy.

Dále jsme přijali zákaz nejjedovatějších látek, zejména těch, které jsou karcinogenní, mají škodlivý vliv na plodnost nebo zasahují do genů nebo hormonální hladiny, přičemž jsme současně posílili požadavek, aby další nebezpečné látky byly postupně nahrazeny jejich méně škodlivými alternativami.

Budoucí systém povolování biocidů centralizovaný na úrovni Evropské unie bude zaváděn postupně a dosáhne se jím rovněž lepší soudržnosti na úrovni 27 členských států, a tím i větší bezpečnosti.

Elisabeth Köstinger (PPE), *písemně. – (DE)* Účelem biocidů je poskytovat ochranu proti hmyzu, škůdcům a bakteriím a známe je z každodenní praxe i řady zemědělských použití. Pro zvýšení bezpečnosti při využívání biocidů i proto, abychom mohli zavést systém kontroly, je logické, že tyto látky musí v celé EU podléhat stejným testům a normám. Jako zástupkyně zemědělců v Evropském parlamentu jsem zastánkyní odpovědného používání biocidů. Tento návrh je dobrým základem jednotné právní úpravy na úrovni EU. V zájmu spravedlivé hospodářské soutěže jsem rozhodnou zastánkyní toho, aby všechna plánovaná nová opatření pro biocidy platila i na dovoz ze třetích zemí. Zemědělství však musí nadále plnit svou funkci produkovat bezpečné potraviny a krmivo za rozumnou cenu. Obzvláště

pozorně je nutné posoudit návrhy, které mají přímý dopad na produkci a výrobní náklady. Použití vhodných opatření pro boj proti škůdcům nesmí být komplikováno nebo prodražováno v důsledku nevýhodného poměru nákladů a přínosů. V každém případě musí nové nařízení uspokojit přání spotřebitelů i požadavky výrobců.

Giovanni La Via (PPE), *písemně. – (IT)* Postavení biocidů bylo odjakživa poněkud rozporuplné, pravděpodobně proto, že není vždy snadné je určit a definovat. Je však jisté, že biocidy mají v našem každodenním životě bohaté využití, a je proto nezbytné porozumět jejich skutečnému vlivu na bezpečnost a na zdraví nás všech.

Z uvedených důvodů jsem hlasoval pro zjednodušení a harmonizaci regulace zaměřené na evropský průmysl a na členské státy, které tak budou mít aktualizovanou právní úpravu, která bude odpovídat jejich novým veřejným potřebám. Spuštění systému pro harmonizaci kritérií pro udělení souhlasu pomůže k odstranění duplicitního hodnocení rizik spojených s přípravky, které již byly povoleny. Jde o další významný krok vpřed, který Parlament učinil na cestě k ochraně zdraví občanů.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Každoročně je na trh uvedeno zhruba 90 milionů tun biocidních přípravků, které mají za cíl likvidovat škůdce a zárodky. Obavy Evropské unie v této záležitosti jsou tedy zcela přirozené, neboť jí jde o to, aby biocidy byly bezpečnější a šetrnější k životnímu prostředí. V souladu s tím se snaží posílit ochranu lidského zdraví zákazem nejedovatějších chemických látek, jako jsou karcinogeny nebo látky negativně ovlivňující plodnost. Dále se snaží posílit ochranu zvířat a životního prostředí. Avšak kromě přijetí tohoto návrhu by bylo podle mne zapotřebí i komplexní osvědčování přípravků, které jsou do EU dovezeny. Proto jsem hlasoval tak, jak jsem hlasoval.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *písemně. – (LT)* Nařízení o uvádění biocidních přípravků na trh a jejich používání, o němž jsme dnes hlasovali, nám umožňuje učinit další krok směrem k centralizovanému systému registrace biocidních přípravků. Systém registrace chemických látek zavedený směrnicí REACH ukazuje, že zamítnutí oddělených systémů registrace na úrovni členských států je zcela oprávněné. V současnosti se často setkáváme se situací, kdy konkrétní přípravek nelze uvést na trh členského státu čistě z toho důvodu, že tento stát uplatňuje složitá a neopodstatněná nákladná povolovací řízení. Na druhé straně zatímco zjednodušíme uvádění biocidních přípravků na trh, musíme zajistit i to, aby byla současně zachována i vysoká míra ochrany vzhledem k tomu, že tyto přípravky představují značné zdravotní riziko.

Aldo Patriciello (PPE), *písemně. – (IT)* Biocidy jsou nedílnou součástí naší civilizace a jsou nepostradatelné pro naplnění našich náročných norem pro zdraví a hygienu; biocidy musí být účinné, aby se předcházelo chorobám a infekcím, současně mohou ale být vysoce nebezpečné: z toho důvodu je nutné s nimi optimálně nakládat.

Nové nařízení o používání biocidů musí zajistit, aby výrobci, nebo spíše střední podniky, mohli toto nařízení na své výrobky uplatnit, aniž by to pro ně znamenalo znevýhodnění v hospodářské soutěži. Navíc spotřebitelé i výrobci materiálů obsahujících biocidy musí mít možnost se opřít o minimální normy platné pro celou Evropskou unii. Podle mého názoru je návrh nařízení předložený Komisí, má-li dosáhnout vytyčených cílů, jako je odstranění nedostatků platné směrnice, zlepšení povolovacího řízení a usměrnění rozhodovacího procesu při současném rozvíjení vyšší míry ochrany, nutné podstatně zdokonalit a pozměnit.

Nová ustanovení musí zohlednit tři zásadní oblasti – ochranu životního prostředí, ochranu spotřebitele a bezpečné a praktické uplatňování ze strany výrobců. Nové nařízení bude rovněž stanovovat zjednodušený postup povolování přípravků, bez zbytečných nákladů a přemrštěných poplatků.

Rovana Plumb (S&D), *písemně*. – (RO) Nové nařízení rovněž stanovuje zjednodušený postup pro povolování přípravků v závislosti na jistých podmínkách, aby se v nich uskutečnilo povolení bez zbytečných nákladů a přemrštěných poplatků. Je také revizí platné směrnice z roku 1998 a ústřední úlohu při povolování svěřuje Evropské agentuře pro chemické látky. Podporuji postupné zavádění centralizovaného povolovacího řízení: do roku 2013 pro přípravky s nízkým rizikem a do roku 2017 pro všechny druhy biocidů. Kritéria pro vyloučení nebezpečných aktivních látek (karcinogenů, mutagenů, látek poškozujících reprodukci, perzistentních a bioakumulativních) lze zvažovat teprve ve chvíli, kdy bude k dispozici plán jejich substitutů. Následně tedy, pokud bude povolován biocid, jež bude obsahovat aktivní látku vhodnou pro substituci, bude lhůta omezena na tři roky a budou muset existovat alternativy, které nepoškozují životní prostředí ani lidské zdraví. Toto nové nařízení musí zohlednit tři velice důležité oblasti – ochranu životního prostředí, ochranu spotřebitele a bezpečné a praktické uplatňování ze strany výrobců.

Frédérique Ries (ALDE), *písemně*. – (FR) Nové evropské nařízení o biocidech není jen záležitostí vnitřního trhu. Je to rovněž otázka ochrany zdraví a životního prostředí. Takový je ve zkratce vzkaz, který dnes Evropský parlament vyslal.

Samozřejmě bylo nutné vyhovět některým požadavkům výrobců ohledně těchto přípravků proti škůdcům, jako je přístup na evropský trh, lhůta pro povolovací řízení, nezdvajování testů a soulad s právními předpisy pro pesticidy. To však v žádném případě není bílým šekem pro výrobce. Je zde jasně potvrzena zásada substituce nejškodlivějších látek. To se týká zejména perzistentních, bioakumulativních a toxických látek a látek narušujících funkci žláz s vnitřní sekrecí.

Uznává se, že odpovědnost nesou všichni zúčastnění, zejména výrobci, kteří uvádí na trh předměty ošetřené určitým biocidem. Nezapomínejme na skandál s toxickými pohovkami! Mrzí mne však jedna věc, a to je zamítnutí pozměňovacího návrhu, který uváděl, že výrobci by měli platit roční poplatek, jehož výše by byla snížena pro malé a střední podniky, aby umožnili Evropské agentuře pro chemické látky se sídlem ve Stockholmu plnit její úkoly. Jedna věc je jasná: s omezenými finančními prostředky bude jen stěží možné provádět spolehlivé testy, a tedy snížit zdravotní riziko pro uživatele.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – (FR) Zdrželi jsme se hlasování o této zprávě, neboť pozitivní posun v oblasti ochrany lidského zdraví a životního prostředí přemazaly ústupky ve prospěch průmyslu, což ohrožuje fungování Evropské agentury pro chemické látky. Lze souhlasit s tím, že v průběhu let by veškeré biocidní přípravky mohly procházet centralizovaným řízením. To je ale nepřijatelné, je-li drasticky zkrácen čas pro vědecké posouzení a zároveň jsou omezeny finanční zdroje.

Nikdo nemůže očekávat více práce, vykonané rychleji a s nižšími náklady, aniž by se to podepsalo na její kvalitě. Hlasování odhalilo skutečné záměry pravice a pravého středu – méně přísné hodnocení veškerých biocidních přípravků, s přímým přístupem na celý vnitřní trh na úkor zdraví lidí. Jen malou útěchou je, že zůstane zachováno svrchované právo členských států na omezení nebo zákaz používání biocidních látek. Je na členských státech, aby zajistily vysokou úroveň ochrany.

Zpráva: Peter Skinner (A7-0170/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně. – (PT)* Hlasoval jsem pro následující zprávu, protože jsem přesvědčen, že tím, co Evropa skutečně potřebuje, je orgán finančního dohledu, jakožto složitá, přesto však efektivní struktura schopná dominovat finančním institucím Evropské unie a zajistit, aby řádně fungovaly. S ohledem na to hodnotím velmi příznivě zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví, Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, protože se domnívám, že to je jediný způsob, jak můžeme zlepšit současnou úroveň regulace na evropském vnitřním trhu a zaručit neúplatnost a řádné fungování trhů a současně zachovat stabilitu finančního systému a zajistit koordinaci evropského a mezinárodního monitorování. Rizika finančních systémů můžeme zjišťovat jen pomocí lepšího monitorování, které nám poskytne včasná varování před krizemi, jako byla ta, jež poškodila svět v roce 2008. Tato mocná krize vyvolala potřebu reformy tohoto odvětví, aby se co nejvíce zvýšila hospodářská soutěž prostřednictvím skutečně kompetentních orgánů dohledu, které budou skutečně schopny dosáhnout tolik potřebné změny v tomto důležitém odvětví.

Sophie Auconie (PPE), *písemně. – (FR)* Tento návrh nařízení, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, tvoří součást balíčku finančního dohledu. Tento balíček zřizuje tři evropské orgány pro dohled nad konkrétními sektory finančního odvětví: bankami, pojišťovnictvím a finančními trhy. Plně jsem tuto zprávu a balíček finančního dohledu jako celek podpořila, protože podle mě představují zásadní a především nezbytný krok kupředu. Jeho prostřednictvím se nám dostává poučení z recese a jejích dramatických dopadů na hospodářství a pracovní místa, způsobených selháními stávajícího finančního systému. S tímto novým rámcem dohledu je cílem stabilizovat finanční systém a zaručit jeho stabilitu.

Elena Băsescu (PPE), *písemně. – (RO)* Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) bude nést odpovědnost za řešení řady praktických otázek, jako jsou pojistné smlouvy o neživotním pojištění a pojistné smlouvy o životním pojištění, které představují určitý druh investice, a zaměstnanecké penzijní pojištění. Vezmeme-li v úvahu, že trh pojištění v nových členských státech rozvíjeli zahraniční evropští investoři, výbor pro dohled nad těmito přeshraničními sítěmi bude mít nepostradatelnou úlohu při zajišťování zabezpečení pro občany všech členských států. Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění bude rovněž moci zasahovat na úrovni vnitrostátního orgánu dohledu v případech, kdy se tyto orgány setkají s obtížemi při důsledném provádění technických norem EU.

Jsem přesvědčena, že tato iniciativa společně s pravomocí orgánu EIOPA řešit neshody mezi vnitrostátními orgány dohledu v případech, kdy je právních předpisů nutí spolupracovat nebo dojít k dohodě, znamená krok kupředu při řízení integrace finančních služeb v Evropě. Stručně řečeno, je to vyvážený systém, který si zaslouhuje plnou podporu.

George Becali (NI), *písemně. – (RO)* Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože budou vytvořeny tři nové evropské orgány dohledu (ESA), které nahradí stávající výbory pro dohled. Budou mít pravomoci daleko přesahující poradenskou působnost stávajícího systému. V budoucnosti mohou získat i další pravomoci díky doložce o přezkumu. Bude zřízen i Evropský výbor pro systémová rizika (ESRB), s cílem provádět monitorování a vydávat varování ve věci kumulace rizik v evropské ekonomice.

Lara Comi (PPE), *písemně. – (IT)* Výkonnost evropského finančního systému závisí na pečlivém řízení rizik a přesném hodnocení strukturální stability celého odvětví. Nový orgán dohledu znamená, že orgány Unie jasně přebírají odpovědnost za zajištění prevence krizí, kroků odrazujících od parazitování a za monitorování chování a postojů.

S ohledem na stále narůstající integraci našich vnitrostátních trhů a související nevyhnutelné snižování obranných překážek je nutné jednat společně s cílem vyvážit hrozby, ať vnitřní či vnější.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *písemně. – (RO)* Souhlasím s návrhem Komise na zřízení nových decentralizovaných evropských agentur pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a myslím si, že jejich zřízení je ještě vítanější na pozadí stávajících podmínek hospodářské a finanční krize, která Evropu zasáhla v roce 2008.

Mário David (PPE), *písemně. – (PT)* Stejně jako v případě předešlých zpráv o zřízení evropských orgánů finanční regulace také hlasuji pro návrh na zřízení Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění. Chtěl bych znovu zdůraznit, jak je důležité zajistit Evropské unii, a zvláště vnitřnímu trhu, evropské orgány dohledu, aby minimalizovaly hospodářský a finanční dopad budoucích situací zatěžujících naše finanční trhy.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Jestliže jsme se z nedávné krize něco naučili, a to bez ohledu na své politické přesvědčení nebo světové názory, je to nutnost reformovat institucionální strukturu dohledu zřízením evropských orgánů a přitom přehodnotit celou koncepci makroekonomického a mikroekonomického dohledu.

Dohoda, které jsme dosáhli a o které dnes hlasujeme, obsahuje nesčetné kladné body. Jedním z nich je zřízení nezávislých evropských orgánů pro dohled nad bankami, pojišťovnami a finančními trhy. Tyto orgány nenahradí vnitrostátní orgány dohledu, ale budou s nimi spolupracovat ve snaze uskutečňovat jejich mandát k obezřetnostnímu dohledu a analýze systémových rizik, aby tak zabránily tomu, aby byly evropský bankovní sektor a finanční trhy zasaženy další krizí podobných rozměrů, jako byla ta, které jsme právě čelili.

Jak jsem měl možnost již nespočetněkrát říci, osobně se evropských orgánů dohledu nebojím. Domnívám se, že je nutné, aby byly schopny naplňovat svůj mandát jak nezávisle, tak i kompetentně, aby tak posilovaly důvěru trhů a jejich subjektů, v tomto případě zvláště v pojišťovnictví a penzijním sektoru.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* Pro ochranu transparentnosti a důvěryhodnosti evropských trhů a institucí vůči veřejnosti je naprosto nezbytné posílit pravomoci, zdroje a autonomii evropského dohledu nad trhy pojištění a zaměstnaneckého penzijního pojištění. To zajistí účelnost současné reformy, na níž se nyní orgány EU podílejí v oblasti dohledu nad finančními trhy, aby se předešlo dalšímu riziku krize, jako byla ta, která nyní ovlivňuje celosvětové hospodářství a která měla zvláštní dopad na evropskou společnost. Komise předložila sérii návrhů s cílem vybudovat v Evropské unii efektivnější, integrovanější a udržitelnější systém finančního dohledu. Základem tohoto přístupu je Evropský systém orgánů finančního dohledu. Proto Komise navrhuje zřízení tří nových evropských decentralizovaných agentur: Evropského orgánu pro bankovníctví, Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy. Je třeba upozornit, že náklady související se zřízením těchto tří agentur budou v letech 2011–2013 v evropském rozpočtu představovat zhruba 59 699 000 EUR.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Tato zpráva je součástí takzvaného balíčku finančního dohledu. Při hlasování o zprávě jsme měli na paměti způsob, jakým Rada, Komise a Parlament sám zpožďovaly opatření v této oblasti a omezovaly se na přijímání rozhodnutí, která nemění základní problém, jímž jsou finanční spekulace, včetně otázky pojištění státního dluhu, který funguje jako derivát vysoce spekulativního charakteru. Dokud zmíněné orgány tuto praxi neukončí, bude zřízení evropských orgánů v těchto oblastech vlastně zbytečné.

Náš hlas proti zprávě je především protestem proti skutečnosti, že dosud čekáme na návrhy týkající se zrušení daňových rájů, uvalení daně z pohybu kapitálu nebo uzavření trhu s deriváty.

To znamená, že hlavní mechanismy finančních spekulací na trhu zůstávají a že nyní přijatá opatření mají spíše usnadnit kontrolu hlavním silám a jejich finančním skupinám nad členskými státy se slabšími ekonomikami než přímo řešit a ukončit problém finančních spekulací.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *písemně. – (RO)* Evropský parlament pravidelně požaduje rovné příležitosti pro všechny agentury činné na úrovni EU. Současně je zjevné, že EU utrpěla významné neúspěchy ve svém dohledu nad integrovanými finančními trhy. Hlasuji pro zprávu o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění. Jsem přesvědčen, že musí existovat orgán, který bude chránit stabilitu finančního systému, solventnost a likviditu finančních institucí, transparentnost trhů a finančních produktů a nabízet vkladatelům a investorům ochranu. Rovněž věřím, že tento orgán nemůže pracovat bez přístupu k příslušným informacím, které potřebuje, týkajícím se transakcí a ekonomických agentur.

Alan Kelly (S&D), *písemně. –* Zřízení Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) je součástí návrhů Komise založených na doporučeních Larosièrovy zprávy z února 2009. Larosièrova zpráva navrhovala posílení rámce dohledu s cílem snížit riziko a závažnost budoucích finančních krizí. Vítám zřízení orgánu EIOPA jako evropskou reakci k zajištění vysoké, účelné a jednotné úrovně regulace a dohledu v celé Evropě. Tento celoevropský orgán bude provádět dohled nad vnitrostátními orgány dohledu v sektoru pojišťovnictví a bude zajišťovat, aby existovala vhodná a přiměřená ochrana pro investory a pojištěné spotřebitele v EU. Orgán bude přijímat rozhodnutí, která se budou přímo vztahovat na finanční instituce, a může upozorňovat Komisi na nebezpečné produkty nebo transakce na trhu.

Giovanni La Via (PPE), *písemně. – (IT)* Hlasoval jsem pro zprávu o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, protože jsem přesvědčen, že je nutné zacelit mezery, které dnes existují v oblasti koordinace, jednotného uplatňování právních předpisů EU a důvěry mezi vnitrostátními orgány dohledu.

Nedávná finanční krize skutečně ukázala nedostatečnost některých vnitrostátních modelů dohledu, které nebyly schopny se účinně vypořádat s problematickými situacemi, které vznikly na evropských finančních trzích. Proto nemohu než přivítat a podpořit rozhodnutí o posílení rámce dohledu na základě zásahu, jehož cílem je určit nástroje schopné v budoucnosti předcházet vzniku rizik výkonnosti ve finančním systému.

S novou architekturou finančního dohledu vyplníme mezery v tomto odvětví, budeme se snažit zlepšit fungování vnitřního trhu a nakonec i zajistit jednotnou vysokou úroveň regulace a dohledu při trvajícím zohlednění potřeb jednotlivých členských států.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně.* – (FR) Systémy pojištění a zaměstnaneckého penzijního pojištění by měly zaručovat členské státy. Evropa v době snižování veřejných příjmů a výdajů zjevně tímto směrem nejde. Zelená kniha, kterou Komise předložila dne 7. července ve věci starobních důchodů, nám to má připomenout. S ohledem na to si naprosto nelze představit, že by Evropský orgán dohledu mohl provádět dohled nad odvětvím tohoto druhu. Hlasuji proti tomuto textu.

Nuno Melo (PPE), *písemně.* – (PT) Nedávná finanční krize upozornila na zásadní nedostatky ve finančním dohledu, jak v jednotlivých případech, tak ve vztahu k finančnímu systému jako celku. Modely dohledu používaly vnitrostátní pohled a nepřizpůsobily se globalizaci, ke které v rámci finančního systému došlo a v níž různé finanční skupiny provádějí své operace přeshraničně, se systémovými riziky, která jsou s tím spojena. Proto při uplatňování právních předpisů EU neexistovala žádná spolupráce, koordinace či jednotnost. Cílem této směrnice je tedy zlepšit fungování vnitřního trhu zajištěním vysoké úrovně dohledu a obezřetnostní regulace a ochranou vkladatelů, investorů a všech příjemců. Proto je zásadní ochránit integritu, účinnost a bezproblémové fungování finančních trhů, zachovat stabilitu a udržitelnost veřejných financí a posílit mezinárodní koordinaci a spolupráci v oblasti dohledu. Zřízení evropského orgánu v odvětví pojišťovnictví a zaměstnaneckého penzijního pojištění je nezbytné k dosažení účinného modelu dohledu spolu s mnoha dalšími mechanismy monitorování, o nichž je skutečně naléhavě nutné rozhodnout a je nezbytné je zavést.

Andreas Mölzer (NI), *písemně.* – (DE) Finanční krize vlastně vynesla na světlo četné nedostatky finančního systému. Zvláště v citlivé oblasti pojištění, zajištění a zaměstnaneckého penzijního pojištění je nutné zajistit, aby se nepoužívaly rizikové finanční produkty a konstrukce odolné jako domečky z karet. Například nedávno vyhlásila konkurs on-line pojišťovna, která nechala své zákazníky a jejich nároky zcela bez povšimnutí. Vlny stížností odhalily i závažné nedostatky v poskytovaném poradenství, při němž byly zákazníkům prodávány rizikové finanční balíčky jako bezpečné řešení jejich zaměstnaneckého penzijního pojištění. Chceme-li brát povinnost dohledu vážně, bude nutné zabývat se těmito druhy problémů, které v Evropské unii vypluly na povrch, a vytvořit spravedlivé podmínky. Potřebujeme přísnější finanční dohled. Zřízení Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění se nezdá být optimálním řešením, je to však lepší než nic, a proto jsem hlasoval pro.

Franz Obermayr (NI), *písemně.* – (DE) V době, kdy banky a pojišťovny provozují přeshraniční činnost, je čistě vnitrostátní forma dohledu nad těmito společnostmi nedostatečná, jak ukazuje současná ekonomická a finanční krize. Jako pozitivní prvek je však třeba vnímat skutečnost, že v případě závažných rozpočtových problémů si členské státy ponechaly pravomoc činit konečná rozhodnutí. Tato zpráva však zachází příliš daleko směrem k evropské hospodářské správě, a proto jsem se zdržel hlasování.

Paulo Rangel (PPE), *písemně.* – (PT) Hlasoval jsem pro usnesení, protože souhlasím s návrhem Komise a s pozměňovacími návrhy, které k návrhu předložil Parlament.

Dominique Vlasto (PPE), *písemně.* – (FR) Jsem potěšena závazky, které přijala má politická strana během finanční krize za široké podpory Evropského parlamentu. Bylo naprosto nezbytné, abychom Evropský systém orgánů finančního dohledu revidovali. Nedostatečná

koordinace mezi vnitrostátními orgány dohledu zvyšovala budoucí riziko pádu finančních institucí. Zřízením tří nových evropských orgánů odpovědných za dohled nad tím, jak banky, finanční trhy a pojišťovny a penzijní společnosti fungují, jsme stanovili komplexní rámec finančního dohledu. Evropský orgán pro bankovníctví tak bude banky regulovat standardním a koordinovaným způsobem a se skutečnou donucovací pravomocí bude mít poslední slovo v případě neshody s vnitrostátními bankovními regulačními orgány. Zajištění solventnosti finančních institucí a umožnění větší transparentnosti finančních trhů a produktů také zaručí lepší ochranu investorů, podniků, střadatelů a spotřebitelů. Tento nový nástroj proto nebude privilegiem několika málo finančních expertů, ale bude skutečně a dobře sloužit ke skutečnému prospěchu všech.

Zpráva: Sylvie Goulard (A7-0168/2010)

Damien Abad (PPE), *písemně*. – (FR) Zřízení evropského finančního dohledu bylo navrženo v září 2009 Evropskou komisí a vycházelo z práce skupiny, které předsedal Jacques de Larosière. Od 1. ledna 2011 bude proto Unie mít k dispozici „řídící věž“ pro zjišťování finančních rizik a bude mít možnosti, jak v případě potřeby jednat. Tato úloha bude svěřena třem novým orgánům dohledu pro bankovníctví, finanční trhy a pojišťovnictví a Evropskému výboru pro systémová rizika. Proto jsem hlasoval pro tuto zprávu, protože jsem přesvědčen, že Evropská unie potřebuje orgán konkrétně odpovědný za makrobezpečnostní dohled nad jejím finančním systémem, který bude schopen určovat rizika pro finanční stabilitu a v případě potřeby vydávat varování a formulovat doporučení k řešení takových rizik. Ochrana poskytování veřejných služeb, povzbuzování inovací, zlepšené financování malých a středních podniků, to jsou tři hlavní cíle pro konečné dosažení udržitelného a spravedlivého růstu.

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro následující zprávu, protože jsem přesvědčen, že současný systém EU má ve věci makrofinančního dohledu několik vad, a protože jsem přesvědčen, že tento problém je příliš významný na to, aby byl opomenut. Iniciativy prováděné se záměrem tento problém řešit by měly být vítány. Pokud byla vůbec k něčemu dobrá, posloužila finanční krize, která nedávno poškodila svět, bezesporu k tomu, že nás upozornila na křehkost našich ekonomických systémů, na trvalé ekonomické riziko, v němž žijeme, a na křiklavou potřebu vytvořit orgán pověřený makroekonomickým dohledem v rámci EU. Proto hodnotím pozitivně skutečnost, že pro tuto zprávu hlasovali poslanci ze všech politických skupin a že byla zpráva přijata naprostou většinou, což je dobrý doklad obecného zájmu o fiskální svrchovanost. Jsem přesvědčen, že pro tento nový systém finančního dohledu je mimořádně důležité, aby při své činnosti nenarušoval financování ekonomiky a současně chránil jednotný trh, umožňoval Evropské unii zachovat si své postavení a včas varoval před rizikovými situacemi. Z těchto důvodů jsem pro zřízení Evropského výboru pro systémová rizika.

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Tento návrh nařízení, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, tvoří součást balíčku finančního dohledu. Tento balíček zřizuje tři evropské orgány pro dohled nad konkrétními sektory finančního odvětví: bankami, pojišťovnictvím a finančními trhy. Plně jsem tuto zprávu a balíček finančního dohledu jako celek podpořila, protože podle mě představují zásadní a především nezbytný krok kupředu. Jeho prostřednictvím se nám dostává poučení z recese a jejích dramatických dopadů na hospodářství a pracovní místa, způsobených selháními stávajícího finančního systému. Tento nový rámec dohledu má podpořit cíl stabilizovat finanční systém a zaručit jeho stabilitu.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – (LT) Nedávná hospodářská krize vyvolala mnoho otázek, na které musíme urychleně odpovědět, a ukázala, že ačkoli má Evropská unie četné nástroje koordinace hospodářské politiky, nebyly tyto nástroje dosud plně využívány a stávající systém řízení má značné mezery. Zřízení Evropského výboru pro systémová rizika je důležitou změnou, protože dosud nikdo neprováděl makroekonomickou analýzu na evropské úrovni, jejímž prvořadým cílem by bylo hodnotit systémová rizika. Úzká spolupráce mezi výborem ESRB a subjekty, které mají příslušné informace (vnitrostátní orgány dohledu a evropské orgány odpovědné za každé odvětví) je základem vytvoření jednotného „makro-mikro“ dohledu.

George Becali (NI), *písemně*. – (RO) Požadoval jsem, aby měl Evropský výbor pro systémová rizika (ESRB) zvýšené pravomoci pro zajištění rychlé a jasné komunikace. Výbor ESRB vytvoří společný soubor ukazatelů, aby bylo možné standardně kategorizovat rizika jednotlivých přeshraničních finančních institucí a určit druhy rizik, která se u nich mohou vyskytovat. Výbor ESRB vypracuje i systém „semaforu“ pro zohlednění různých stupňů rizika. Poradní vědecký výbor bude mít mezi svými členy odborníky s cílem zvýšit schopnost výboru ESRB odhadovat kumulaci rizik a mít k dispozici co nejširší odborné zkušenosti. Po dobu prvních pěti let bude výboru ESRB předsedat prezident Evropské centrální banky, aby mu dodal dostatečně vysoký význam a důvěryhodnost, které potřebuje.

Jan Březina (PPE), *písemně*. – (CS) Hlasoval jsem pro reformu finančního dohledu v EU, přestože mám k přijatému řešení nejednu výhradu. Potřeba regulace byla příliš povýšena nad potřebu svobodného tržního prostředí pro banky a finanční sektor. Pravomoci národního a evropského regulátora jsou vymezeny velmi nejasně a hranice mezi nimi je silně rozostřená. To může vést v lepším případě k právní nejistotě všech hráčů na finančním trhu, v horším případě pak ke zneužití pravomoci evropského regulátora, proti němuž bude prakticky nemožné se účinně bránit.

Vzhledem k neexistenci jednotného finančního trhu EU je sporná oprávněnost existence silných nadnárodních orgánů dohledu vybavených pravomocí rozhodovat o jednotlivých subjektech finančního trhu v členských státech. Budeme-li v EU takto posedlí regulací, jako jsme toho nyní svědky v případě finančních trhů, nezbude nám než přihlížet tomu, jak nás z globálního hřiště vytlačuje Čína. Té sice vyčítáme nekalé soutěžní chování, ona přitom již dávno netěží jen ze štědrých státních podpor, levné pracovní síly a nedodržování standardů ochrany životního prostředí, ale prosazuje se i díky inovacím a moderním technologiím. A to by nás mělo znepokojovat a varovat.

Lara Comi (PPE), *písemně*. – (IT) Většina ekonomů je přesvědčena, že prognózy se jen vzácně vyznačují přiměřenou jistotou; proto je jediným zbývajícím ochranným opatřením monitorování a vlastní ochrana. Evropský parlament spolu s Radou ministrů hospodářství a financí a příslušnými komisaři odvedli vynikající kus práce.

Nepředstírejme, že to stačí nebo že to může vymazat minulost, ale v budoucnosti budeme moci mít důvěru v bankovní a finanční sektor, protože makrobezpečnostní dohled je svěřen orgánu, který má odpovědnost za monitorování celého evropského trhu, celé eurozóny, a nikoli jen jejích dílčích částí, které již nyní nejsou platné.

Kromě toho se monitorování tímto orgánem rozšíří ze zemí EU na všechny země, jejichž měna je nějakým způsobem vázána na euro, a proto i na naše podniky a všechny ty, kdo s nimi obchodují.

Corina Crețu (S&D), *písemně*. – (RO) Při hlasování pro tuto zprávu jsem požadovala, aby měl tento Evropský výbor pro systémová rizika (ESRB) zvýšené pravomoci pro zajištění rychlé a jasné komunikace. Výbor ESRB vytvoří společný soubor ukazatelů, aby bylo možné standardně kategorizovat rizika jednotlivých přeshraničních finančních institucí a určit druhy rizik, která se u nich mohou vyskytovat.

Mário David (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasuji pro většinu návrhů této zprávy a pro zřízení Evropského výboru pro systémová rizika (ESRB). Evropský parlament, vědom si své odpovědnosti a s využitím nových pravomocí, které mu svěřila Lisabonská smlouva, musí být vyzván k plnění klíčové úlohy při zdokonalování rámce dohledu Evropské unie. Protože není možné vyřešit nedostatky stávající struktury dohledu, na které poukázala současná finanční krize, stala se ještě naléhavější nutnost vytvořit mechanismy pro makrobezpečnostní dohled schopné zaručit stabilitu evropských finančních trhů. Je rovněž důležité chránit soudržnost jednotného trhu i vybavit Evropskou unii nástroji, které jí umožní bránit euro a jiné mezinárodní měny na globální úrovni. Rovněž bych chtěl zdůraznit důležitý přínos, který výbor ESRB představuje díky návrhu, aby prováděl makroekonomickou analýzu na evropské úrovni, aby mohl analyzovat potenciální systémová rizika. S ohledem na nedostatky mikrobezpečnostního dohledu na úrovni členských států jsem přesvědčen, že úzká spolupráce mezi výborem ESRB, centrálními bankéři, orgány dohledu a „reálnou ekonomikou“ bude nejen legitimizovat kroky výboru ESRB, ale také významně přispěje k efektivitě těchto opatření.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jestliže jsme se z nedávné krize něco naučili, je to nutnost reformovat institucionální strukturu dohledu zřízením evropských orgánů a přitom přehodnotit celou koncepci makroekonomického a mikroekonomického dohledu.

Jak jsem měl možnost již nespočetněkrát říci, osobně se zřízením evropských orgánů dohledu nebojím. Domnívám se, že je nutné, aby vůbec existovaly a byly schopny naplňovat svůj mandát nezávisle i kompetentně, aby tak posilovaly důvěru trhů a jejich subjektů.

V tomto konkrétním případě má zřízení Evropského výboru pro systémová rizika zajistit Evropské unii účinný systém dohledu bez narušení hospodářského růstu, chránit jednotný trh před rizikem roztržnění a konečně také prostřednictvím rozvoje evropského makrobezpečnostního dohledu pomoci řešit problém roztržněné individuální analýzy rizik na vnitrostátní úrovni, a přitom zlepšit účinnost mechanismů včasného varování a umožnit, aby byla hodnocení rizik převedena do konkrétních opatření.

Zřízení tohoto Evropského výboru pro systémová rizika je proto třeba uvítat a já doufám, že vynikající naplňování jeho mandátu bude východiskem pro lepší dohled v Unii.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Zřizování struktur schopných preventivního zásahu podloženého trvalým a pečlivě zdůvodněným hodnocením by mělo být prioritou procesu rozhodování a tvorby politik Evropské unie ve stávajícím rámci pro reakci na stávající krizi, kdy je naprosto nezbytné zajistit účinnost makrobezpečnostního dohledu Unie nad finančním systémem. Protože Evropský výbor pro systémová rizika je schopen sledovat a hodnotit rizika finančního systému v obdobích, kdy je systém považován za normálně fungující, mohl by být zárukou finanční stability, která je naprosto nezbytná k tomu, aby se reálná ekonomika rozvíjela, přinášela růst, bohatství a pracovní místa. Chtěl bych upozornit na snahu zpravodaje zajistit vyvážený a realistický návrh prostřednictvím účinného dohledu, který bude chránit financování ekonomiky, jednotný trh a zájmy a cíle Evropské unie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Při hlasování o této a jiných zprávách zařazených do balíčku finančního dohledu jsme měli na paměti způsob, jakým Rada, Komise a Parlament sám zpožďovaly opatření v této oblasti a omezovaly se na přijímání rozhodnutí, která nemění základní problém, kterým jsou finanční spekulace, včetně spekulace se státním dluhem.

Náš hlas proti zprávě je především protestem proti skutečnosti, že dosud čekáme na návrhy týkající se zrušení daňových rájů, vybírání daně z pohybu kapitálu nebo zrušení trhu s deriváty.

To znamená, že hlavní mechanismy finančních spekulací na trhu zůstávají a že nyní přijatá opatření mají spíše usnadnit kontrolu pro hlavní síly a jejich finanční skupiny nad členskými státy se slabšími ekonomikami než přímo řešit a ukončit problém finančních spekulací.

Provádění těchto opatření může mít zprvu kladný účinek, jejich dopad je však příliš omezený a nebudou-li přijata základní opatření, čas ukáže, že spekulace budou pokračovat.

Alan Kelly (S&D), *písemně. – Vítám návrh Evropské komise na zřízení nového subjektu nazvaného Evropský výbor pro systémová rizika (ESRB) v reakci na finanční, hospodářskou a sociální krizi, která postihla celou Evropskou unii. Výbor ESRB bude pracovat pod záštitou Evropské centrální banky a bude sledovat a hodnotit rizika pro stabilitu finančního systému jako celku. Kromě toho bude výbor ESRB vydávat včasné varování před systémovými riziky, která se mohou kumulovat, a v případě potřeby vydávat doporučení k přijetí opatření na řešení těchto rizik. Ve výboru ESRB budou pracovat vedoucí představitelé Evropské centrální banky, národních centrálních bank, evropských orgánů dohledu i vnitrostátních orgánů dohledu. Výbor ESRB bude tedy prostřednictvím svých úloh v makroekonomickém dohledu pomáhat při předcházení budoucím krizím.*

Edvard Kožušník (ECR), *písemně. – (CS)* Jsem přesvědčen, že expertní skupina pod vedením Jacquese de Larosièra provedla velmi kvalitní analýzu příčin krize a jejího řešení na evropské úrovni. Přesto mám z Komisei navrženého legislativního balíčku určité obavy. Osobně si dovedu představit vznik Evropské rady pro systémová rizika. Tato instituce může dle mého názoru mít určité opodstatnění. Unie nějaký strategický orgán tohoto typu potřebuje. Navíc věřím, že již ze své podstaty u této instituce nehrozí, že by se jednalo o rozbujelou byrokratickou strukturu. Zcela odlišný názor však mám na Evropský systém orgánů finančního dohledu. Z návrhu je patrné, že se buduje robustní a složitý byrokratický moloch, u něž v tuto chvíli nemáme jistotu, že jeho široké kompetence nebudou uplatňovány na úkor kompetencí členských států. Pokud se Evropský systém orgánů finančního dohledu nemá vymknout svým původním záměrům, musí být jeho kompetence formulovány natolik precizně, že nevznikne sebemenší pochybnost o tom, že každodenní dohled nad finančními trhy zůstane i nadále v rukou členských států a jejich nezávislých vnitrostátních dohledových orgánů, a to vše při zachování fiskální odpovědnosti jednotlivých členských států. Protože legislativní balíček jako celek tyto parametry nesplňuje, nemohu pro něj hlasovat.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Nedávná finanční krize upozornila na zásadní nedostatky ve finančním dohledu na mikroobezřetnostní i makroobezřetnostní úrovni. Modely dohledu se nepřizpůsobily globalizaci, ke které v rámci finančního systému došlo a v níž různé finanční skupiny provádějí své operace příhraničně se systémovými riziky. Proto při uplatňování právních předpisů EU neexistovala žádná spolupráce, koordinace či jednotnost. Cílem této směrnice je tedy zlepšit fungování vnitřního trhu zajištěním vysoké úrovně dohledu a obezřetnostní regulace a ochranou vkladatelů, investorů a všech

zúčastněných osob; popravdě její jedinou chybou je to, že nejde dost daleko. Proto je zásadní ochránit integritu, účinnost a bezproblémové fungování finančních trhů, zachovat stabilitu a udržitelnost veřejných financí a posílit mezinárodní koordinaci a spolupráci v oblasti dohledu. Jsem přesvědčen, že zřízení Evropského výboru pro systémová rizika je nezbytné k dosažení účinného modelu dohledu a k tomu, aby se předešlo systémovému riziku vyvolávanému přeshraniční povahou velkých finančních skupin. Je však třeba provést mnoho dalších kroků, aby se zabránilo opakování skutečně nemorálních situací z nedávné minulosti, které poškodily ekonomiky, akcionáře, vkladatele, daňové poplatníky a důvěryhodnost systému.

Claudio Morganti (EFD), *písemně*. – (IT) Plně podporuji zprávu a opatření, která byla zavedena za účelem dosažení větší stability trhu. Zpráva byla nutná k ochraně jednotnosti vnitřního trhu. Ochrana vnitřního trhu je nezbytná.

Mám však pochyby o monitorování, které budou evropské centrální banky muset provádět; v minulosti tak centrální banky, které byly povinny monitorovat, často nečinily, a významná část krize vznikla jejich vinou. Dal bych přednost jinému kontrolnímu subjektu. Proto jsem hlasoval pro text, ale zdržel jsem se hlasování o legislativním usnesení.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) V době, kdy banky a pojišťovny provozují přeshraniční činnost, je čistě vnitrostátní forma dohledu nad těmito společnostmi nedostatečná, jak ukazuje současná hospodářská a finanční krize. Jako pozitivní prvek je však třeba vnímat skutečnost, že v případě závažných rozpočtových problémů si členské státy ponechaly pravomoc činit konečná rozhodnutí. Tato zpráva však zachází příliš daleko směrem k evropské správě ekonomických záležitostí, a proto jsem se zdržel hlasování.

Miguel Portas (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Zdržel jsem se hlasování. Na jedné straně je kompromis dosažený ve věci makrobezpečnostního a mikrobezpečnostního dohledu krokem kupředu v porovnání se stávajícím nedostatkem jakéhokoli hodnocení nebo regulace finančního rizika v rámci celé Evropské unie. Na druhé straně však předkládaná řešení neodpovídají problémům, které mají řešit. Návrh dostatečně nezohledňuje vzájemnou provázanost nesčetných subjektů a produktů, které tvoří finanční systém, ani jejich vztah k reálné ekonomice. Nic z toho nelze zúžit na řešení tvořené součtem jednotlivých částí, které tvoří základ architektury dohledu.

Kromě toho se nelze vyhnout skutečnosti, že sama Evropská centrální banka může představovat prvek systémového rizika, protože přijímá bankovní aktiva jako záruku svých úvěrů. A konečně, Evropský výbor pro systémová rizika je nakonec jen slabým článkem v systému, který soustředí účinnou moc v dohodách uzavíraných mezi státy v jejich vlastním zájmu, a tím rozšiřuje mezivládní přístup, kterým se v současné době evropská integrace vyznačuje, na finanční sféru.

Paulo Rangel (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro usnesení, protože souhlasím s návrhem Komise a s pozměňovacími návrhy, které k návrhu předložil Parlament. Vzhledem k integraci mezinárodních finančních trhů je na straně Unie nutný silný závazek na globální úrovni. Evropský výbor pro systémová rizika by měl čerpat odborné zkušenosti z vědeckého výboru na vysoké úrovni a přijímat všechny globální odpovědnosti nutné k tomu, aby byl hlas Unie ve věcech finanční stability slyšet, zejména prostřednictvím spolupráce s Mezinárodním měnovým fondem, Radou pro finanční stabilitu a všemi partnery ve skupině G-20.

Evelyn Regner (S&D), *písemně. – (DE)* Hlasovala jsem pro zprávu o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Společenství a o zřízení Evropského výboru pro systémová rizika, protože se jedná o významnou součást nové architektury finančního trhu v Evropské unii a tento balíček představuje zásadní krok k regulaci finančních trhů. Jako zpravodajka pro stanovisko Výboru pro právní záležitosti k Evropskému výboru pro systémová rizika, ačkoli bych byla raději, kdyby měl více práv i práv s větší mocí zasáhnout, považuji zřízení Evropského výboru pro systémová rizika za úspěch. V budoucnu by mělo být na evropské orgány dohledu přeneseno více práv. Makrobezpečnostní dohled dává smysl jen na nadnárodní úrovni. Pro sedmadvacet jednotlivých orgánů dohledu by bylo složité hodnotit rizika na globálním finančním trhu.

Viktor Uspaskich (ALDE), *písemně. – (LT)* Finanční krize ukázala, že mikrobezpečnostní dohled vnitrostátních orgánů není sám o sobě dostačující k rozpoznání a odvrácení systémově závažných rizik. Musíme zavést účinný evropský systém dohledu, který bude schopen monitorovat a posuzovat možná rizika pro finanční stabilitu a těmto rizikům bránit. Zpráva jasně upozorňuje na to, jak je důležité zachovat soudržnost evropského jednotného trhu. Je však také velice důležité chránit vnitřní trh před zbožím ze zemí, které nepodporují hodnoty, jako je demokracie, ekologie a sociální záruky, a proto je zboží z těchto zemí levnější a naše evropské podniky nebudou schopny mu za takových podmínek konkurovat. Souhlasím poznámkami, které tento týden uvedl předseda Barroso: „Máme lidi. Máme podniky. A ti všichni potřebují otevřený a moderní jednotný trh“. Vnitřní trh je největším bohatstvím Evropy, nevyužíváme však jeho plný potenciál. Pouze 8 % z evropských 20 milionů malých a středních podniků je zapojeno do přeshraničního obchodu. Ještě méně se jich účastní přeshraničních investic. Evropský výbor pro systémová rizika by byl hlavním pilířem struktury dohledu EU, a tak by pomáhal dosáhnout harmoničtějšího fungování vnitřního trhu. Spolu s uvedenými hodnotami byl evropský jednotný jedním z hlavních důvodů pro přistoupení Litvy a ostatních spřízněných členských států k Evropské unii. Jakékoli významné rozdělení nebo nedorozumění by narušilo desetileté úsilí o odstranění hranic a překážek.

Zpráva: Antolín Sánchez Presedo (A7-0163/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně. – (PT)* Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože finanční krize odhalila chyby finančních trhů na globální úrovni a evropské trhy nebyly výjimkou, což znamená, že ve stále integrovanější globální ekonomice nezůstaly imunní. Souběžně s návrhy na vytvoření integrované úrovně dohledu na mikro a makro úrovni tato zpráva navrhuje balíček revizí odvětvových směrnic, zvláště v oblasti bankovníctví a cenných papírů, s cílem přizpůsobit směrnice nové architektuře bankovního dohledu. Protože se skupina G-20 také zavázala budovat silnější, globálně soudržnější rámec dohledu a regulace pro budoucí finanční sektor, reakce Evropské unie musí být ambiciózní, musí se zabývat konkrétními případy, poskytovat odpovědi na otázky makroekonomického i mikroekonomického dohledu i otázky celosvětové regulace a zaměřovat se na harmonizaci a spolupráci ve věci systémových rizik na globální úrovni. Je to pro nás jedinečná příležitost zavést naše politické cíle týkající se integrovaného dohledu.

Sophie Auconie (PPE), *písemně. – (FR)* V této věci se Evropský parlament jasně staví za užší integraci finančního dohledu na evropské úrovni. Vítám to, protože jsem přesvědčena, že Evropa byla povinná v této věci jednat, aby ukázala evropským občanům, že podnikáme důrazné a hmatatelné kroky ke stabilizaci odvětví bankovníctví. Proto jsem podpořila zprávu a kompromis dosažený s Radou, protože cílem je, aby tyto orgány byly funkční

k 1. lednu 2011. Budu doufat, že tyto orgány budou schopny plně vykonávat své pravomoci v praxi.

Regina Bastos (PPE), *písemně. – (PT)* Hlasovala jsem pro balíček finančního dohledu z níže uvedených důvodů. Zřízení těchto tří orgánů musí být doprovázeno jednotným souborem pravidel, aby se zajistila důsledná harmonizace a jednotné uplatňování; to napomůže účinnějšímu fungování vnitřního trhu. Orgány musí zajistit vysokou, účinnou a jednotnou úroveň regulace a dohledu při zohlednění zájmů všech členských států a různorodé povahy finančních institucí. Problematika, která je předmětem technických norem, by měla být skutečně technická, a příprava norem vyžaduje odborné znalosti odborníků v oblasti dohledu. Technické normy přijaté jako akty v přenesené pravomoci by měly dále rozvíjet, upřesňovat a určovat podmínky důsledné harmonizace a jednotného uplatňování pravidel obsažených v základních nástrojích přijímaných Evropským parlamentem a Radou a doplňovat nebo měnit jiné než podstatné prvky legislativního aktu. Tato směrnice by měla určit situace, ve kterých může vzniknout potřeba řešit procedurální nebo věcnou otázku týkající se souladu s právem Unie a orgány dohledu přitom nemusí být schopny danou záležitost vyřešit samy. V takové situaci by měl některý z orgánů podílejících se na dohledu předložit záležitost příslušnému evropskému orgánu dohledu.

George Becali (NI), *písemně. – (RO)* Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože jejím hlavním cílem je ochrana spotřebitelů. V reakci na složitou povahu stávajících finančních služeb jsem naléhavě požadoval, aby byla ochrana spotřebitele jádrem činnosti evropských orgánů dohledu. Budou mít pravomoc vyšetřovat určité druhy finančních institucí, finančních produktů, jako jsou toxické produkty, nebo finančních činností, jako jsou nekrytý krátký prodej, i hodnotit rizika, která takové instituce mohou představovat pro finanční trhy, a v případě potřeby vydávat varování. V některých konkrétních případech stanovených ve finančních právních předpisech mohou evropské orgány dohledu zakázat nebo omezit určité rizikové finanční produkty nebo činnosti, nebo dokonce požádat Komisi, aby předložila legislativní návrhy, které takové činnosti nebo produkty zakáží trvale.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně. – (LT)* Hlasovala jsem pro zprávu, kterou Evropský parlament schvaluje zřízení Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění. Tento orgán by měl usilovat o zlepšení fungování vnitřního trhu, především zajištěním vysoké, efektivní a jednotné úrovně regulace a dohledu při zohlednění různých zájmů všech členských států, o ochranu pojištěných a ostatních oprávněných osob, o zajištění integrity, účinnosti a správného fungování finančních trhů, o ochranu stability finančního systému a o posílení koordinace dohledu na mezinárodní úrovni ve prospěch hospodářství jako celku, včetně finančních institucí a dalších zúčastněných stran, spotřebitelů a zaměstnanců. V tomto dokumentu Evropský parlament vyzývá Komisi, aby analyzovala, jak by bylo možné dosáhnout pokroku upevňujícího integrovanější strukturu dohledu nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním souběžně se snahou o vybudování jednotného trhu finančních služeb. Vzhledem k tomu, že reálné a závažné riziko pro stabilitu vnitřního trhu vzniklo ze střednědobého hlediska v důsledku finanční a hospodářské krize, požaduje Parlament i dohled nad mezinárodními orgány na úrovni EU a vypracování evropského mechanismu pro překonávání krizí, kterým může EU čelit.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Rostoucí propojení vnitrostátních trhů, mezinárodní nebo alespoň nadnárodní povaha mnoha hlavních subjektů na finančních trzích, a zvláště hospodářská a finanční krize, která je nyní pociťována na celém světě, odhalily potřebu

přehodnotit, nově formulovat či dokonce přepracovat způsob fungování dohledu na evropské úrovni.

V tomto kontextu systémového přizpůsobování současné situaci jsou tři evropské orgány, které jsou předmětem tohoto usnesení, zejména důležité, protože jim byly svěřeny zvláštní odpovědnosti v rámci nové struktury, která má být více schopna čelit výzvám, které se dnes objevují a mají dopady na životy všech v Evropské unii.

Doufám, že nová architektura, která je nyní navrhována, bude z praktického hlediska úspěchem, a že naše společné úsilí o minimalizaci rizik a ochranu transparentnosti a skutečného stavu na trzích se nespokojí s nyní nalezenými řešeními. Také doufám, že budeme vždy ochotni učit se ze zkušeností a zohledňovat osvědčené postupy, abychom pomohli zlepšit to, co zlepšení potřebuje.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně*. – (FR) Pravomoci tří takzvaných evropských orgánů dohledu se neomezují na to, co by člověk podle jejich názvu předpokládal. Měly by podléhat Radě členských států. Neměly by být schopny provádět jakákoli opatření bez předchozího souhlasu Rady vyjma změny jejich plánu činnosti, který od nich vyžaduje, aby chránily investory, strádatele a fungování vnitřního trhu ve spolupráci s mezinárodními orgány. Hlasuji proti tomuto textu. Pravomoci evropských orgánů dohledu a jejich cíle je třeba revidovat.

Aldo Patriciello (PPE), *písemně*. – (IT) Od zahájení akčního plánu pro finanční služby hrál Parlament ústřední úlohu při budování jednotného trhu finančních služeb, aktivně prosazoval harmonizaci, transparentnost a spravedlivou hospodářskou soutěž a současně zajišťoval ochranu investorů a spotřebitelů.

Již dlouhou dobu před finanční krizí Parlament pravidelně vyzýval k posílení skutečně rovných podmínek pro všechny zúčastněné subjekty na evropské úrovni a současně poukazoval na závažná selhání dohledu EU nad stále integrovanějšími finančními trhy. Ve všech svých zprávách vyzýval Parlament Evropskou komisi, aby analyzovala, jak by bylo možné dosáhnout pokroku směřujícího k integrovanější struktuře dohledu. Rovněž upozornil na potřebu účinného dohledu nad systémovými a obezřetnostními riziky hlavních subjektů na trhu.

S cílem dosáhnout pokroku směřujícího k integrovanější struktuře dohledu vydala Komise legislativní návrhy, které měly vybudovat novou síť evropských orgánů dohledu, založenou na třech pilířích: prvním pro odvětví bankovníctví, druhým pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a třetím pro cenné papíry a trhy. A konečně by měl být zřízen i Evropský výbor pro systémová rizika, který bude sledovat a posuzovat potenciální hrozby pro finanční stabilitu.

Lara Comi (PPE), *písemně*. – (IT) Zřízení jednoho či více orgánů je nutné, k odhalení známek anomálií a prognóze nástupu problémů na finančních trzích však nestačí. Druhý krok spočívá v nastavení těchto orgánů, aby jim byly přiděleny funkce a úkoly, které nebudou nadbytečné, ale konkrétní a dosažitelné.

Nové instituce nemají ukazovat prstem, vybírat si ty odpovědné a trestat je, ale studovat trhy a upozorňovat na kritické situace, ukazovat nežádoucí trendy a chování a následně navrhnout řešení. Cílem by neměly být sankce, protože žádná finanční pokuta nemůže nikdy obnovit důvěru. Musíme se spíše zaměřit na prevenci problému, předvídavá řešení a na určování těch ukazatelů, které mohou víc než jiné naznačovat vznik možných problémů. Tato zpráva analyzuje následné kritické situace a snaží se je řešit návrhem

mechanismu, který má jako postup *ex ante* a postup založený na našich znalostech velmi vysokou šanci dobře fungovat.

Corina Crețu (S&D), *písemně*. – (RO) V reakci na složitou povahu stávajících finančních služeb jsem hlasovala pro to, aby se ochrana spotřebitele stala jádrem činnosti evropských orgánů dohledu. Budou mít pravomoc vyšetřovat určité druhy finančních institucí, finančních produktů, jako jsou toxické produkty, nebo finančních činností, jako je nekrytý krátký prodej, i hodnotit rizika, která takové instituce mohou představovat pro finanční trhy, a v případě potřeby vydávat varování. V některých konkrétních případech stanovených ve finančních právních předpisech mohou evropské orgány dohledu zakázat nebo omezit určité rizikové finanční produkty nebo činnosti, nebo dokonce požádat Komisi, aby předložila legislativní návrhy, které takové činnosti nebo produkty zakáží trvale.

Corina Crețu (S&D), *písemně*. – (RO) Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění se stal po hospodářské a finanční krizi naprostou nutností. Krize upozornila na nedostatky nástrojů dohledu nad trhem a zranitelnost občanů Evropy, zvláště vkladatelů, investorů nebo přispěvatelů. Ti potřebují získat větší ochranu. Jedním ze způsobů, jak toho dosáhnout, je dohled nad institucemi v oblasti pojišťovnictví a zaměstnaneckého penzijního pojištění a zvláštní pozornost, kterou je podle mě nutno věnovat přeshraničním agenturám. Podporuji zprávu kolegy Petera Skinnera o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, zejména proto, že Evropský parlament již dlouhou dobu před vypuknutím krize varoval před povrchností kontroly stále integrovanějších finančních trhů. Jsem přesvědčena, že text, který Evropský parlament předložil, je přiměřenější vzhledem k potřebě prevence a lepšího zvládnutí dalších případných krizí, zvláště prostřednictvím opatření zaměřených na zvýšení transparentnosti na finančních trzích.

Mário David (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasuji pro všechna opatření obsažená v této zprávě o pravomocích evropských orgánů dohledu (ESA). I když zpráva odhalila chyby finančních trhů, je současná situace evropské a světové ekonomiky pro Evropskou unii dobrou příležitostí k vypracování silnějšího rámce dohledu a regulace, který bude více v souladu s potřebami globalizované ekonomiky. Reakce Unie na krizi musí být odvážné, jak na úrovni makroobezřetnostního dohledu a regulace, tak na úrovni mikroobezřetnostní. Myslím, že nová architektura dohledu by měla být založena na zásadě obezřetnosti, protože uznávám zásadní složitost jejího projektu. Je také důležité, aby evropské orgány dohledu byly účinně schopny přesáhnout hranice monitorování systémových rizik vnitrostátních finančních institucí a aby byly schopny hodnotit jak přeshraniční a systémová rizika na evropské úrovni, tak mezinárodní systémová rizika.

Marielle De Sarnez (ALDE), *písemně*. – (FR) K ukončení finanční krize, která otřásla světem, destabilizovala naši ekonomiku, zhoršila nezaměstnanost a urychlila naši zadluženost, potřebujeme regulaci a dohled. Proto bylo důležité, abychom ukázali svou podporu a hlasovali pro šest zpráv navrhujících náročnou a rozsáhlou reformu správy ekonomických záležitostí. Tato dohoda je prvním krokem k nezávislým a silným orgánům, které v zájmu Evropanů potřebujeme. Tímto hlasováním jsme převzali svou odpovědnost, protože dne 1. ledna 2011 budou zřízeny tři orgány pro dohled nad trhy, bankovníctvím a pojišťovnictvím i Evropský výbor pro systémová rizika, kterému bude předsedat prezident Evropské centrální banky.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Jak je nyní kvůli důsledkům současné hospodářské a finanční krize jasné, pokračující proces evropské integrace je plně závislý

na své schopnosti nalézt řešení pro posílení pravomocí integrovaných struktur dohledu na evropské úrovni. Státní svrchovanost ve stále větší míře závisí na nadnárodních zásadách prostřednictvím struktur Unie, které mají zdroje a pravomoc, jež jim umožňují jednat a stanovovat strategie mimo vliv izolovaných vnitrostátních tužeb a potřeb. Proto znovu opakují svou podporu upevnování pravomocí evropských struktur pověřených jednáním a dohledem v různých finančních sektorech Evropy, jak tomu je v případě Evropského orgánu pro bankovníctví, Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy.

Alan Kelly (S&D), *písemně*. – Návrh Evropské komise na aktualizaci řady směrnic o bankovníctví a cenných papírech způsobem, který jim umožní přizpůsobit se nové evropské architektuře finančního dohledu, je třeba uvítat. Nový rámec finančního dohledu by měl přesáhnout oblast individuálního rizika finančních institucí regulovaných vnitrostátními orgány dohledu a měl by se zaměřit na širší hranici systémových rizik a současně v mezinárodním měřítku prosazovat evropskou spolupráci v oblasti systémových rizik.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Nedávná finanční krize upozornila na zásadní nedostatky ve finančním dohledu, jak v jednotlivých případech, tak ve vztahu k finančnímu systému jako celku. Modely dohledu se nepřizpůsobily globalizaci, ke které v rámci finančního systému došlo a v níž různé finanční skupiny provádějí své operace přeshraničně se systémovým rizikem. Proto při uplatňování právních předpisů EU neexistovala žádná spolupráce, koordinace či jednotnost. Cílem této směrnice je tedy celkově zlepšit fungování vnitřního trhu zajištěním vysoké úrovně dohledu a obezřetnostní regulace a ochranou vkladatelů, investorů a všech oprávněných osob. Proto je zásadní ochránit integritu, účinnost a bezproblémové fungování finančních trhů, zachovat stabilitu a udržitelnost veřejných financí a posílit mezinárodní koordinaci a spolupráci v oblasti dohledu. Zřízení evropského systému orgánů finančního dohledu a definování jeho pravomocí je nezbytné k dosažení účinného modelu dohledu ve všech odvětvích. Je však třeba provést mnoho dalších kroků, aby se zabránilo opakování skutečně nemorálních situací z nedávné minulosti, které poškodily ekonomiky, akcionáře, vkladatele, daňové poplatníky a důvěryhodnost systému.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) V době, kdy banky a pojišťovny provozují přeshraniční činnost, je čistě vnitrostátní forma dohledu nad těmito společnostmi nedostatečná, jak ukazuje současná hospodářská a finanční krize. Jako pozitivní prvek je však třeba vnímat skutečnost, že v případě závažných rozpočtových problémů si členské státy ponechaly pravomoc činit konečná rozhodnutí. Tato zpráva však zachází příliš daleko směrem k evropské správě ekonomických záležitostí, a proto jsem se zdržel hlasování.

Paulo Rangel (PPE), *písemně*. – (PT) Tato směrnice by měla určit situace, ve kterých může vznikat potřeba řešit procedurální nebo věcnou otázku týkající se souladu s právem Unie a orgány dohledu přitom nemusí být schopny danou záležitost vyřešit samy. V takové situaci by měl některý z orgánů podílejících se na dohledu předložit záležitost příslušnému Evropskému orgánu dohledu (ESA). Tento Evropský orgán dohledu by měl jednat v souladu s postupem stanoveným v této směrnici.

Zpráva: José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0166/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně*. – (PT) Finanční krize ukázala na nepřiměřenost finanční regulace na a slabost mechanismů pro dohled nad trhem. Všichni víme, že spolupráce mezi vnitrostátními orgány dohledu nebyla dostačující pro jednotný vnitřní trh, který je

prostorem, v němž skutečně neexistují hranice. Proto věřím, že nový evropský orgán dohledu umožní lépe předcházet budoucím krizím, protože potřebujeme pružnější instituce pro rychlejší reakce. Jsem přesvědčen, že Evropský výbor pro systémová rizika bude sehrávat významnou roli při bdělém sledování a hodnocení potenciálních rizik pro naši finanční stabilitu. Potřebujeme sérii pravidel, která nám poskytnou rovné podmínky i větší ochranu lépe přizpůsobenou našim vkladatelům, spotřebitelům, daňovým poplatníkům a malým a středním podnikům. Je naprosto nezbytné chránit postavení těch, kdo touto krizí trpí nejvíce, a zajistit úvěrové zdroje pro budoucí krize. Musíme rovněž věnovat zvláštní pozornost velkým finančním subjektům, které jsou obvykle označovány jako „příliš velké na to, aby zkrachovaly“, a mohou, jak vidíme, přivodit kolaps celého globálního finančního systému.

Sophie Auconie (PPE), *písemně.* – (FR) Tento návrh nařízení, kterým se zřizuje Evropský orgán pro bankovníctví, tvoří součást balíčku finančního dohledu. Tento balíček zřizuje tři evropské orgány pověřené dohledem nad finančním odvětvím: bankami, pojišťovnictvím a finančními trhy. Stejně jako zprávy pánů Skinnera a Giegoldse o dalších dvou orgánech dohledu jsem plně podpořila tuto zprávu i balíček finančního dohledu jako celek, protože podle mého názoru představuje zásadní a především nutný krok kupředu (viz vysvětlení hlasování o Skinnerově zprávě).

Vito Bonsignore (PPE), *písemně.* – (IT) Vyjadřuji svou chválu zpravodaji za jeho trvalou snahu a dosažený kompromis. Nyní se obecně uznává, že první finanční krize a následně hospodářská krize ukázaly, jak důležité je pro Evropu hovořit jednohlasně: tváří v tvář hospodářské krizi nemůže být EU rozdělená.

Viděli jsme, že evropské finanční právní předpisy byly nedostatečné a že mechanismy dohledu se ukázaly jako neúčinné. Tato zpráva se proto pokouší uvedené nedostatky napravit: snaha o zřízení skutečně evropského orgánu s jasnými odpovědnostmi je velmi chvályhodná. Snaha o zřízení mechanismu pro řešení budoucích krizí si též zasluhuje ocenění.

Naší povinností je především chránit zájmy občanů a investorů, z nichž někteří zjistili, že v některých případech mizí jejich úspory v nenávratnu: proto je správné zřídit fond EU, předem financovaný finančními institucemi, který bude (podle pozměňovacího návrhu 137) chránit vkladatele. Proto jsem přesvědčen, že tato zpráva je z hlediska svých cílů vyvážená, včetně částí, kde určuje jasnou úlohu malých a středních podniků, které dnes stále platí za tuto krizi nejvyšší cenu (viz pozměňovací návrhy 169–170). Proto jsem hlasoval pro.

Lara Comi (PPE), *písemně.* – (IT) Systém bankovníctví, který plní zásadní společenskou a hospodářskou úlohu, má sklon usilovat o mnohočetné cíle a často způsobuje nežádoucí dopady.

Jestliže je hlavním cílem zúčastněných subjektů tvorba bohatství, pak se některé zúčastněné subjekty mohou snažit o podporu systému podnikání, kterému trvale schází likvidní prostředky, nebo o tvorbu bohatství prostřednictvím finančních nástrojů, které napomáhají úsporám. Aniž by byla zpochybněna nedotknutelnost každého z těchto cílů, nelze zanedbávat případný dopad manažerských rozhodnutí v těchto společnostech na okolní hospodářskou a sociální strukturu.

Proto je úkolem politiků chránit požadavky jednotlivých aktérů a současně požadovat, aby se nikdo nezpronevřoval svým vlastním morálním a společenským povinnostem.

Evropská unie je proto povinna zajistit nezbytný dohled, aby všechny uvedené subjekty mohly dosáhnout svých cílů bez jakýchkoli střetů s ostatními zúčastněnými. Zřízení orgánu, který by byl schopen tento cíl skutečně prosadit, je třeba přivítat.

Mário David (PPE), *písemně.* – (PT) Hlasuji pro většinu návrhů této zprávy a pro zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví. Finanční krize odhalila mnoho slabin finančního dohledu, zejména pak systému bankovníctví v Unii. S ohledem na tuto skutečnost si evropská veřejnost uvědomila, že Parlament a Komise přijímají naléhavá opatření. Následně, ve fázi, v níž se nacházíme nyní, je na nás, abychom vypracovali preventivní mechanismy, které nám umožní lépe přizpůsobit evropské hospodářství potenciálním budoucím šokům. Proto je zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví zásadním přínosem pro finanční dohled, protože tento orgán bude pověřen vypracováním modu operandi a modelu správy pro zvládání krizí, počínaje od nutnosti časného zásahu až po nutná řešení možných případů platební neschopnosti.

Edite Estrela (S&D), *písemně.* – (PT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože přináší mnoho inovačních návrhů ve věci dohledu nad finančními institucemi, zvláště přeshraničními institucemi. Myslím, že je důležité, že je v tomto dokumentu věnována zvláštní pozornost velkým finančním institucím, protože jejich pád by mohl zapříčinit kolaps celého finančního systému. Zřízení evropského fondu, který bude předem financován finančními institucemi, aby chránil vkladatele a pomáhal zachránit instituce, které budou mít potíže, v případech, kdy by jejich krach mohl zničit celý systém, je podle mého názoru vhodné řešení pro zaplnění mezer a nápravu neúčinných prvků systému, který nás dovedl do současné hluboké krize.

Diogo Feio (PPE), *písemně.* – (PT) Jestliže jsme se z nedávné krize něčemu přiučili, tak je to nutnost reformovat institucionální strukturu dohledu zřízením evropských orgánů a přitom přehodnotit celou koncepci makroekonomického a mikroekonomického dohledu. Výsledkem toho je Evropský orgán pro bankovníctví.

Finanční krize závažně poškodila důvěru v bankovníctví, a proto trhy – a Evropané obecně – naléhavě potřebují obnovit svoji víru v to, že jejich banky jsou zdravé a silné, a zejména obnovit důvěru v orgány dohledu. Proto je úloha přisouzená do budoucna tomuto novému Evropskému orgánu pro bankovníctví tak rozhodující.

V této věci nelze být na pochybách: jestliže existují finanční instituce, jejichž krach by mohl vést ke kolapsu celého finančního systému, nemůžeme nadále setrvávat v nečinnosti.

Jak správně řekl kolega pan García Margallo y Marfil, který sehrál zásadní úlohu při přípravě této dokumentace o dohledu: „Máme jen dvě možnosti: zvýšené pravomoci pro vnitrostátní orgány dohledu nebo více Evropy. Více protekcionismu nebo více vnitřního trhu.“ V této věci vůbec nepochybují o tom, kterou cestou bychom se měli vydat: je třeba více Evropy a více vnitřního trhu, s pečlivým a kompetentním dohledem.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně.* – (PT) Evropský orgán pro bankovníctví upevní efektivitu důkladné reformy stávajícího systému dohledu nad finančními trhy, do něhož se nyní zapojují orgány EU. Zajistí to strukturální základ pro zásahy s pravomocí dostatečnou k tomu, aby se předešlo opakování této poslední celosvětové finanční krize, které by mohlo být pro společnost a globální ekonomiku neúnosné. Přijetí systému dohledu založeného na práci vnitrostátních orgánů je skutečně naprosto nevhodné, protože pravomoc těchto orgánů končí na jejich státních hranicích, zatímco subjekty trhu jsou finanční instituce, jejichž činnosti se odehrávají v celém evropském prostoru bez hranic.

Proto musím ocenit pozornost, kterou zpravodaj věnuje významu malých a středních podniků a evropskému aspektu návrhu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jedná se o další zprávu zařazenou do balíčku finančního dohledu, která je založena na návrhu nařízení o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví jako nedílné součásti Evropského systému orgánů finančního dohledu.

V jednom ze článků návrhu je uvedeno, že cílem orgánu je chránit veřejný zájem tím, že přispěje k zajištění krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé stability a účinnosti finančního systému pro ekonomiku, občany a společnosti Unie.

I v tomto případě jde o rozhodnutí, která nemění základní problém, který představují finanční spekulace. Pokud se neuzavře trh derivátů a nezruší se daňové ráje, bude zřízení Evropských orgánů v těchto oblastech vlastně zbytečné.

Náš hlas proti zprávě je především protestem proti skutečnosti, že dosud čekáme na návrhy na zrušení daňových rájů, uvalení daně z pohybu kapitálu nebo uzavření trhu derivátů.

Z tohoto finančního balíčku jasně vyplývá, že se pokouší vytvořit iluzi toho, že problémy krize jsou řešeny, aniž by se však zabýval základními otázkami, které finančním skupinám umožňují dosahovat obrovských zisků ze spekulací, včetně spekulací se státním dluhem členských států s méně odolnými ekonomikami.

Alan Kelly (S&D), písemně. – Zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) je součástí návrhů Komise založených na doporučeních Larosièrovy zprávy pocházející z února 2009. Vítám zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví, protože evropská reakce na finanční a hospodářskou krizi vyvolala reálná a závažná rizika pro stabilitu vnitřního trhu. Tento celoevropský systém dohledu má navázat úzkou spolupráci a vybudovat koordinaci mezi vnitrostátními a evropskými orgány, aby byla zajištěna stabilita finančního systému EU, a vyplní mezery mezi jednotlivými vnitrostátními režimy. Nová rada složená z vedoucích představitelů Evropské centrální banky bude monitorovat makroekonomická rizika vznikající v celé Evropě a zasahovat proti nim. Evropský orgán pro bankovníctví bude vydávat rozhodnutí přímo použitelná na finanční instituce a bude upozorňovat Komisi na nebezpečné produkty nebo transakce na trhu. Kromě toho bude Evropský orgán pro bankovníctví hrát klíčovou úlohu při určování systémových rizik a bude se účastnit případného řešení krize.

Thomas Mann (PPE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro vynikající zprávu, kterou předložil pan Garcia-Margallo a která tvoří významnou součást balíčku finančního dohledu. Naše naprosto jasné požadavky – dva roky po začátku celosvětové finanční krize – charakterizují náročný projekt. Budoucí Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) zkombinuje kontrolní orgány vnitrostátních poskytovatelů finančních služeb. Je to nezbytný předpoklad pro získání kontroly nad stále provázanějšími finančními trhy. Musí být vypracovány závazné technické normy, aby vznikl jednotný evropský soubor právních předpisů. Cílem je účinně zabránit narušení hospodářské soutěže na finančních trzích a ukončit nadměrné spekulace. Transakce na finančním trhu se musí stát transparentnější. K tomu potřebujeme sledovat rizikové produkty, jako jsou deriváty a krátké prodeje. V zájmu spotřebitelů a malých a středních podniků není přijatelné, aby subjekty trhu ve velké míře skrývaly bez jakékoli kontroly svou činnost před finančním dohledem nad trhem. My, poslanci Evropského parlamentu, jsme dobře využili svého politického vlivu, který máme ode dne 1. prosince 2009, kdy Lisabonská smlouva vstoupila v platnost. Prokázali jsme jednotu napříč skupinami a našli jsme řešení, která jasně představují evropskou přidanou hodnotu.

Žádnou krizi nelze vyřešit tak, že budou státy jednat osamoceně. Je čas na účinný bankovní dohled, který bude stále bránit tomu, jak řekl pan komisař Barnier, aby krize přerostla v katastrofu.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Nedávná finanční krize upozornila na zásadní nedostatky finančního dohledu jak v jednotlivých případech, tak ve vztahu k finančnímu systému jako celku. Modely dohledu používaly vnitrostátní perspektivu a nepřizpůsobily se globalizaci, ke které v rámci finančního systému došlo a v níž různé finanční skupiny provádějí své operace přeshraničně, se systémovými riziky, která jsou s tím spojena. Proto při uplatňování právních předpisů EU neexistovala žádná spolupráce, koordinace či jednotnost. Cílem této směrnice je tedy zlepšit fungování vnitřního trhu díky zajištění vysoké úrovně dohledu a obezřetnosti regulace a ochraně vkladatelů, investorů a všech oprávněných osob. Proto je zásadní ochránit integritu, účinnost a bezproblémové fungování finančních trhů, zachovat stabilitu a udržitelnost veřejných financí a posílit mezinárodní koordinaci a spolupráci v oblasti dohledu. Jsem přesvědčen, že zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví je nezbytné k dosažení účinného modelu dohledu. Je však třeba provést mnoho dalších kroků, aby se zabránilo opakování skutečně nemorálních situací z nedávné minulosti, které poškodily ekonomiky, akcionáře, vkladatele, daňové poplatníky a důvěryhodnost systému.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), *písemně. – (PL)* Z hlediska Polska i Evropské unie jako celku je nanejvýš důležité, abychom disponovali jednotnými právními předpisy. Dnes byla v platnost uvedena řada nařízení, která jsou součástí balíčku finančního dohledu. Finanční krize odhalila řadu slabin globálního finančního systému, včetně nedostatku vhodného dohledu nad finančními institucemi v Evropě. V reakci na tyto nedostatky jsme přijali návrhy, které mají posílit dohled nad finančními trhy v EU.

Polsko bylo od samého počátku pro jmenování silných a nezávislých orgánů dohledu, které by byly oprávněny vydávat závazná rozhodnutí na nadnárodní úrovni. Bylo pro nás důležité, aby orgány dohledu, které mají být svou povahou evropské, byly velmi silnými orgány a aby měly velmi širokou škálu pravomocí.

Do značné míry se nám podařilo tohoto cíle dosáhnout. Je také třeba poznamenat, že nalezená řešení jsou uspokojivá. Jsou to řešení, která sladují národní zájmy 27 členských států. Zásluhy za to ve velké míře náleží Evropskému parlamentu. Poslanci Evropského parlamentu poprvé hovořili ve věci financí jednomyslně a dospěli k dohodě ohledně legitimacy přijatých rozhodnutí.

Franz Obermayr (NI), *písemně. – (DE)* V době, kdy banky a pojišťovny provozují přeshraniční činnost, je čistě vnitrostátní forma dohledu nad těmito společnostmi nedostatečná, jak ukazuje současná ekonomická a finanční krize. Jako pozitivní prvek je však třeba vnímat skutečnost, že v případě závažných rozpočtových problémů si členské státy ponechaly pravomoc činit konečná rozhodnutí. Tato zpráva však zachází příliš daleko směrem k evropské hospodářské správě, a z tohoto důvodu jsem se zdržel hlasování.

Aldo Patriciello (PPE), *písemně. – (IT)* Současná finanční krize vynesla na světlo něco, co Parlament kritizoval již před mnoha lety: nedostatek přiměřené finanční regulace a slabiny mechanismů dohledu nad trhem.

Parlament varoval, že má-li se předejít krizi systému, je nutné sledovat tři cíle: liberalizaci, posílení kontrolních mechanismů a harmonizaci zdanění úspor. S cílem vyplnit regulační mezery a napravit slabiny systému dohledu Komise doporučuje zřízení sítě vnitrostátních

orgánů dohledu a zavedení jednotného souboru pravidel na ochranu vkladatelů, investorů a spotřebitelů v Evropské unii.

Řešení typu „Evropa“ by znamenalo dát kolegiím orgánů dohledu právo diktovat pravidla, jejichž dodržování by bylo povinné, pokud by vnitrostátní orgány dohledu nebyly schopny dojít k dohodě. Zpráva Parlamentu rovněž navrhuje zřízení evropského fondu financovaného z příspěvků finančních institucí na ochranu vkladatelů a pro záchranu institucí, které se ocitnou v potížích, pokud by jejich krach mohl způsobit zhroucení celého systému. Hlavním cílem této zprávy je zřídit mechanismus pro řešení budoucích krizí, který sníží pravděpodobnost toho, že by se evropští daňoví poplatníci museli potýkat s důsledky zhroucení finančního systému.

Paulo Rangel (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro usnesení, protože souhlasím s návrhem Komise a s příslušnými pozměňovacími návrhy, které předložil Parlament.

Oreste Rossi (EFD), *písemně*. – (IT) V době hospodářské a finanční krize by Evropská unie měla přijmout důrazná opatření na evropské úrovni zvýšením kontroly nad bankovními institucemi a jejich finančními trhy. Zřízení čtyř nových orgánů by se mohlo ukázat jako platná alternativa, která zaručí úzkou spolupráci s vnitrostátními orgány dohledu.

Nešlo by o orgány odpovědné za sledování celého odvětví v jejich jurisdikci, ale o specifické finanční instituce složené ze zástupců na nejvyšší úrovni vnitrostátních orgánů dohledu, které by pomáhaly harmonizovat normy a předpisy jednotlivých členských států EU. Evropský orgán dohledu bude konkrétně posuzovat dostupnost úvěrů a úvěrové náklady pro spotřebitele a malé a střední podniky.

Na konci jednání skupiny G20 nebyla ani zvažena myšlenka zdanění bank, kterou důrazně prosazovali předseda Barroso a prezident Van Rompuy. V Evropě stále vystavené krizi musíme jednat společně, abychom vytvořili společná pravidla na evropské úrovni.

Bogusław Sonik (PPE), *písemně*. – (PL) Krize odhalila slabiny rámců dohledu v Unii, které rozdělovaly státní hranice, a poukázala rovněž na nutnost lepšího dohledu nad nadnárodními finančními institucemi. Evropští politici činitelé považovali za nezbytné zavést harmonizovaný systém finančního dohledu. Po celý rok probíhaly intenzivní práce a byla znatelná snaha vybudovat evropskou strukturu pro tento systém dohledu. Od samého počátku Parlament naléhavě požadoval silný dohled nad finančními trhy a přesvědčoval Radu a Komisi, aby přijaly jeho stanovisko. Byly zřízeny tři nové orgány dohledu, jejichž pravomoci daleko překročí poradní povahu stávajících výborů pro dohled.

Funkcí čtvrtého orgánu, Evropského výboru pro systémová rizika (ESRB), bude pečlivě pozorovat situaci na trhu a vydávat varování v případě rostoucího rizika v rámci evropské ekonomiky. Hospodářská a měnová unie vyžaduje vybudování dobře fungujícího evropského systému orgánů finančního dohledu a výsledek dnešního hlasování je důležitým krokem tímto směrem.

Viktor Uspaskich (ALDE), *písemně*. – (LT) Dámy a pánové, během finanční krize se jasně vyplaval na povrch nedostatek přiměřené finanční regulace v Evropě a špatný vývoj dohledu nad trhem. Pravděpodobně vám nemusím připomínat, že Litva je jednou ze zemí nejhůře zasažených světovou finanční krizí. Růst Litvy byl založen téměř výhradně na úvěrových finančních prostředcích povzbuzovaných levnými úvěry, především od zahraničních věřitelů, kteří hledali rychlý zisk. Když krize začala, podnikání se bylo stěží schopné znovu postavit na nohy. Je zjevné, že naprosto nemá cenu nadále používat

mechanismy, jejichž neúčinnost se během krize prokázala. Teď potřebujeme silnou a náročnou politiku pro vybudování efektivnějšího, integrovaného a udržitelného evropského systému dohledu. Jsem potěšen pozměňovacími návrhy, které byly předloženy k návrhu Komise, který byl vypracován hlavně z pohledu bankovníctví, bez zohlednění stanoviska těch, kdo potřebují úvěry.

Je důležité, abychom začlenili i malé a střední podniky, protože jejich podnikání závisí na bankovním financování více než činnosti velkých podniků. Doufám, že budeme schopni vybudovat spolehlivou evropskou instituci s jasnými pravomocemi a mechanismem pro zvládnutí krize, který zajistí, že již žádní evropští daňoví poplatníci nebudou čelit nejvyšší možné zátěži po překonání jakékoli krátkodobé změny ve finančním systému.

Derek Vaughan (S&D), *písemně*. – Tato zpráva a odpovídající zprávy, o nichž se hlasuje v rámci balíčku finančního dohledu, ohlašuje novou éru finanční regulace, kdy již banky nebudou moci využívat šedých zón regulačních režimů a EU bude schopna poskytnout lepší ochranu před rizikovými finančními produkty a činnostmi. Tyto zprávy by měli přivítat zejména spotřebitelé, protože zřízení nových evropských orgánů dohledu znamená, že EU bude nyní schopna regulovat přeshraniční činnost finančních institucí a zajistit, aby zájmy spotřebitelů byly v popředí rozhodnutí bank.

Dominique Vlasto (PPE), *písemně*. – (FR) Jsem potěšena závazky, které přijala má politická strana během finanční krize za široké podpory Evropského parlamentu. Bylo naprosto nezbytné, abychom Evropský systém orgánů finančního dohledu revidovali. Nedostatečná koordinace mezi vnitrostátními orgány dohledu zvyšovala budoucí riziko pádu finančních institucí. Zřízením tří nových evropských orgánů odpovědných za dohled nad fungováním bank, finančních trhů a pojišťoven a penzijních společností jsme stanovili komplexní rámec finančního dohledu. Evropský orgán pro bankovníctví tak bude banky regulovat standardním a koordinovaným způsobem. Se skutečnou donucovací pravomocí bude mít poslední slovo v případě neshody s vnitrostátními bankovními regulačními orgány. Zajištění solventnosti finančních institucí a umožnění větší transparentnosti finančních trhů a produktů také zaručí zlepšenou ochranu investorů, podniků, střadatelů a spotřebitelů. Tento nový nástroj proto nebude privilegiem několika málo finančních expertů, ale bude sloužit ke skutečnému prospěchu všech.

Zpráva: Ramon Tremosa i Balcells (A7-0167/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože jsem přesvědčen, že evropský finanční trh nemůže přežít ani odpovídajícím způsobem fungovat, jestliže se budou mechanismy finančního dohledu v prostoru Evropské unie a v jejím rámci nadále lišit. Domnívám se, že je nezbytné, aby EU vypracovala novou finanční architekturu zahrnující silný finanční dohled, který bude fungovat stejným způsobem ve všech jednotlivých zemích Evropy. Vytvoří tak mechanismy pro předcházení krizím podobným té, kterou právě zažíváme, pomocí včasné reakce a příspěvku k řešení systémových problémů, které na našich velkých trzích přetrvávají. Je zcela nezbytné tyto mechanismy posílit, protože bez nich bude Evropa nadále podporovat velké finanční znevýhodnění, které narušuje námi tolik žádanou stabilitu cen a finančních trhů. Pouze pomocí regulace a dohledu nad bankovními a finančními systémy v celé EU a pečlivého a důvěrného sdílení údajů můžeme dosáhnout větší konkurenceschopnosti a stability na globálním trhu a upevnit silnější a bezpečnější ekonomiku.

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Ještě jednou schvaluji kompromis dosažený s Radou ve věci balíčku „finančního dohledu“ (viz mé vysvětlení ke zprávám, které předložili

pánové Skinner, Goulard, Sánchez Presedo, García-Margallo y Marfil a Giegold), zejména ve věci úlohy ECB. Evropská centrální banka prokázala svou schopnost bojovat s finanční krizí účinně a odpovídajícím způsobem. Musí hrát ústřední úlohu v Evropském výboru pro systémová rizika, protože v sázce je jeho důvěryhodnost a efektivita.

Lara Comi (PPE), *písemně*. – (IT) Evropská centrální banka (ECB) dosud prokazovala, že ví, jak dělat svou práci řádně. Boj proti inflaci vzali ve Frankfurtu vážně a od uvedení eura do oběhu nebyl nikdy zaznamenán nárůst cen systematicky převyšující stanovenou cílovou hodnotu.

O to vše se zasloužila vysoká profesionalita technických pracovníků ECB i trvalé výměny informací s finančním a akademickým světem s cílem zajistit účinné sledování politik a jistotu schopnosti se kdykoli vyrovnat s nejnovějším vývojem. Kromě toho pověst, kterou získala instituce Eurotower, částečně díky významnému dědictví Bundesbank, znamenala, že rozsah krize v Evropě bylo možné omezit a bylo možné zjistit, že existovaly určité náznaky, na které dosud neměl nikdo pravomoc reagovat.

Evropská centrální banka je proto nejlepším kandidátem na převzetí hlavní úlohy v novém systému evropského dohledu. Aniž bychom měli příliš vysoké naděje, můžeme jistě od instituce, která dosud prokázala svou kvalifikaci, způsobilost a znalosti, očekávat vynikající výsledky.

George Sabin Cutaş (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože si myslím, že pro finanční dohled potřebuje evropský rozměr. Ve svých očekáváních však nemůžeme být naivní. Nová finanční struktura nám neumožní zcela se vyhnout hospodářským a finančním krizím. Na druhou stranu bude mít Evropská unie právní rámec podporující rychlejší zásah. Evropská centrální banka je institucí, která během hospodářské krize prokázala svou schopnost rychlým a účinným jednáním. Proto vítám skutečnost, že nově vytvořený orgán, Evropský výbor pro systémová rizika, bude zaštitěn ECB. Lituji však rozhodnutí neudělit výboru ESRB pravomoc ukládat sankce členským státům nebo finančním institucím.

Mário David (PPE), *písemně*. – (PT) Navrhovaná architektura finančního dohledu a architektura regulace, která je nyní v Unii projednávána, nebude schopna účinně fungovat, bude-li dohled na vnitrostátní úrovni nadále roztržštěný. Na základě této zásady hlasuji pro tuto zprávu. Jistě nebude možné se budoucím krizím zcela vyvarovat. Je však možné zmírnit jejich sociální a hospodářský dopad na Unii tím, že vypracujeme přesněji vyladěné mechanismy mikro a makrobezpečnostního dohledu. Evropský výbor pro systémová rizika jako orgán makrobezpečnostního dohledu, proto bude hrát klíčovou úlohu. Jakkoli však nemůže ukládat opatření či sankce členským státům nebo finančním institucím, bude důvěryhodnost jeho kroků zajištěna zejména díky prestiži a dobré pověsti Evropské centrální banky.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jestliže jsme se z nedávné krize něčemu přiučili, tak je to nutnost reformovat institucionální strukturu dohledu zřízením evropských orgánů a přitom přehodnotit celou koncepci makroekonomického a mikroekonomického dohledu.

Osobně, jak jsem měl možnost nespočetněkrát říci, nemám z existence evropských orgánů dohledu strach. Domnívám se, že je nutné, aby existovaly a byly schopny plnit své mandáty nezávisle a kvalifikovaně, čímž budou posilovat důvěru trhů a jejich subjektů. Evropa nezbytně musí vybudovat specializované kapacity pro makrobezpečnostní dohled, které

by zjišťovaly systémové riziko – jinými slovy zjišťovaly riziko pro finanční stabilitu na evropské úrovni – a v případě nutnosti vyhlásily poplach a zajistily sledování situace.

Struktura dohledu, kterou nyní přijímáme, a zvláště pak Evropský výbor pro systémová rizika (ESRB), který nebude moci ukládat sankce členským státům nebo finančním institucím, však do velké míry závisí na tom, zda bude Evropská centrální banka (ECB) schopna provádět svou činnost a plnit úkoly jí přidělené. Jsem přesvědčen, že prestiž a pověst ECB bude přidanou hodnotou nového výboru ESRB.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* Potřeba zajistit podmínky pro silnější a účinnější evropský dohled nad finančními trhy vedla k velkému úsilí Parlamentu, které se stalo zjevnější a oceňovanější v době, kdy současná hospodářská a finanční krize pokročila. Systém dohledu na vnitrostátní úrovni založený na individualistickém pohledu každého členského státu se ve stále větší míře ukazoval jako nefunkční a nespolehlivý s ohledem na globální pokrytí finančních trhů, které se v rámci svého rozvoje stále více navzájem sjednocují. Proto podporuji tento návrh legislativního usnesení Parlamentu. S přiměřeným zázemím technické podpory a s využitím kapacity a zdrojů Evropské centrální banky bude Evropský výbor pro systémová rizika hrát nepochybně rozhodující úlohu, která Evropské unii umožní jednat dříve a rychleji prostřednictvím analýzy informací o trendech a určování možných rizik. To bude nezbytné pro předcházení novým krizím nebo, budou-li krize nevyhnutelné, pro zmírňování jejich škodlivého dopadu a rychlé nalézání způsobů, jak takový trend zvrátit.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně. – (FR)* Jakkoli může být logické budovat orgán dohledu pro systémové riziko, mnohem méně logické je podřízovat jej dohledu Evropské centrální banky (ECB). Orgán tohoto druhu by měl být skutečně na mezistátní úrovni. V případě tohoto návrhu tomu tak rozhodně není. Orgán, kterému předsedá prezident ECB, která slepě sleduje svou euroliberální doktrínu ve prospěch soukromých subjektů, neudělá nikdy nic, co by bylo v rozporu s jejich zájmy. Hlasuji proti této zprávě, která stvrzuje kontrolu ECB nad Evropským výborem pro systémová rizika.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* Potřeba reagovat na budoucí finanční krizi a potřeba nových modelů makro a mikrobezpečnostního dohledu vedly ke zřízení Evropského výboru pro systémová rizika (ESRB) a Evropského systému orgánů finančního dohledu. Efektivitu tohoto nového systému však zajistí jen prestiž Evropské centrální banky (ECB), protože nový výbor ESRB nebude moci ukládat sankce členským státům nebo finančním institucím a jeho varování nebudou závazná. Úkolem této nové architektury dohledu, kterou bude koordinovat a nad níž bude dohlížet ECB, bude předvídat budoucí krizové scénáře tak, aby bylo možné přijmout preventivní opatření s cílem zabránit vzniku nových krizí. Rovněž bude nutné zajistit, aby byla výběrová řízení pro funkce vyššího vedení v celém systému založena na kritériích skutečné schopnosti a zásluh a nikoli na politicky výhodném rozdělení moci mezi členskými státy.

Aldo Patriciello (PPE), *písemně. – (IT)* EU vytváří rámec na ochranu finanční stability. Aby se vyhnula riziku nových a závažných finančních krizí, potřebuje Evropa institucionální rámec, který by řešil otázky platební neschopnosti důležitých finančních institucí v rámci systému.

Bude zřízen nový makrobezpečnostní orgán dohledu, Evropský výbor pro systémová rizika (ESRB), a nový mikrobezpečnostní orgán dohledu, Evropský systém orgánů finančního dohledu. Jejich účinnost zaručuje autorita ECB, protože nový výbor ESRB nebude moci ukládat sankce členským státům nebo finančním institucím a jeho doporučení

nebudou závazná. V důsledku toho účinnost orgánů závisí na výlučné pověsti ECB a uznávaných odborných zkušenostech jejich zaměstnanců.

Hlavním cílem této architektury dohledu je předcházet v budoucnu vzniku dramatických situací, jako je krize, kterou nyní zažíváme, a zaručit finanční stabilitu. Hlavní část úspěchu nové politiky regulace a dohledu pro finanční trh bude spočívat právě v propojení mikro a makro dohledu. Sekretariát výboru ESRB tak bude hrát důležitou roli při zaručení účinné a rychlé výměny příslušných údajů.

Zpráva: Sven Giegold (A7-0169/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože Evropský parlament hrál vždy dominantní a ústřední úlohu při budování jednotného trhu finančních služeb, aktivně prosazoval harmonizaci, transparentnost a hospodářskou soutěž s cílem zajistit větší a lépe přizpůsobenou ochranu těm, kdo ji nejvíce potřebují, jako jsou drobní investoři a spotřebitelé. Již s pravidelností jsme vyzývali k vytvoření skutečně rovných podmínek a poukazovali na některé případy selhání finančního dohledu nad trhem. Proto naléhavě žádám Evropskou komisi, aby prozkoumala nejlepší možnou cestu k integrovanější struktuře dohledu souběžně s citlivým procesem budování stále dynamičtějšího a integrovanějšího jednotného trhu finančních služeb. Doufám, že s touto zprávou pomůžeme vytvořit orgán Unie, který účinným způsobem převezme úkol přispět k procesu důkladné evropské harmonizace a který se stane příkladem pro svět.

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Tento návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy tvoří součást balíčku finančního dohledu. Tento balíček zřizuje tři evropské orgány pověřené dohledem nad finančním odvětvím: bankami, pojišťovnictvím a finančními trhy. Stejně jako v případě zpráv, které předložili pánové Skinner a García-Margallo y Marfil o ostatních dvou orgánech dohledu, jsem plně podpořila tuto zprávu i balíček finančního dohledu jako celek, protože podle mého názoru představuje zásadní a především nutný krok kupředu (viz vysvětlení hlasování o Skinnerově zprávě).

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně*. – (RO) Zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy je součástí strategie EU, která má posílit úlohu evropského výkonného dohledu nad trhem s cílem předcházet vzniku situací vedoucích k systémovým rizikům takového druhu, jaké způsobily otřes finančních trhů po září 2008 a následný otřes ekonomikami téměř každé země. Novým rysem tohoto orgánu však není to, že získá pravomoci centralizovaného dohledu, protože z tohoto hlediska sem můžeme zařadit všechny ostatní orgány tvořící Evropský systém orgánů finančního dohledu, ale to, že bude evropskému orgánu poprvé svěřena odpovědnost za přímý dohled nad subjekty trhu, což také předpokládá podíl na vydávání povolení, vyšetřování a ukládání sankcí.

Dochází k tomu v době, kdy byl předešlý systém dohledu omezen na prostou regulaci a přípravu návrhů, které byly následně předávány příslušným orgánům v členských státech. Tváří v tvář tomuto úkolu chci upřímně vyjádřit jak ocenění, tak zvědavost, a těším se, až zjistím, jak budou ustanovení směrnice prováděna a co se změní v důsledku zřízení této agentury (jinými slovy směrnice o ratingových agenturách, podle níž jsou hlavní subjekty nejen mimořádně významné, ale jsou i velkými celosvětovými subjekty).

David Casa (PPE), *písemně*. – Tento nový evropský orgán dohledu bude nyní tvořit součást evropské struktury dohledu pro finanční dohled. Konkrétně bude odpovídat za mikroobezřetnostní dohled nad specifickými institucemi. ESMA bude hrát zvlášť důležitou

úlohu při regulaci a dohledu nad ratingovými agenturami. Jsem velmi potěšen tím, čeho v této věci dosáhl výbor ECON. Hlasoval jsem pro zprávu ve znění, které vypracoval zpravodaj.

Françoise Castex (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, ačkoli současný pokrok nenaplnuje sliby dané v roce 2009 na summitech skupiny G20, kde se evropští vůdci zavázali dosáhnout účinné a přísné regulace finančních produktů a institucí. Tento balíček právních předpisů však není náhradou za nedostatek řádné hospodářské správy. Bez fiskální harmonizace, bez společné průmyslové politiky, bez silných iniciativ pro růst a zaměstnanost stále nebudeme schopni odolat tlaku trhu nebo zajistit, aby bohatství vyprodukované v Evropě bylo spravedlivě rozdělováno mezi všechny občany.

Mário David (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasuji pro zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy ze stejných důvodů a také proto, že mu přiřkládám stejný význam, jaký přiřkládám zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví. Činím tak proto, že zranitelnost trhů v důsledku silných spekulací, k nimž v posledních letech dochází ve finančních centrech, a v důsledku zhroucení evropských podniků i následných dopadů na dynamiku vnitřního trhu a hospodářství, Unie ukázala potřebu posílit regulaci evropských a světových trhů. Prokázaly to i případy, jako byla věc Lehman Brothers, která odhalila slabiny Unie v globalizovaném světě. Rovněž jsem přesvědčen, že zřízení Evropského fondu pro stabilitu, které navrhuje tato zpráva, by mohlo být platným příspěvkem ke sledování finančních institucí nejvíce vystavených riziku.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože obhajuje reformu finančních trhů EU tím, že zaručuje dohled a stanoví účinnější pravidla pro lepší určování rizik ve finančním systému. Podporuji tato opatření, protože zřizují jednotný evropský orgán dohledu nad přeshraničními institucemi na úrovni EU a evropský mechanismus pro řešení krizí, které tyto instituce postihují.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jestliže jsme se z nedávné krize něčemu přiučili, bez ohledu na své politické přesvědčení nebo světové názory, tak je to nutnost reformovat institucionální strukturu dohledu zřízením evropských orgánů a přitom přehodnotit celou koncepci makroekonomického a mikroekonomického dohledu.

Dohoda, které jsme dosáhli a o níž dnes hlasujeme, má nesčetné kladné aspekty. Jedním z nich je zřízení nezávislých evropských orgánů pro dohled nad bankami, pojišťovny a finančními trhy. Tyto orgány nenahradí vnitrostátní orgány dohledu, ale budou s nimi spolupracovat a budou se snažit naplnit jejich mandát v oblasti obezřetnostního dohledu a analýzy systémových rizik, aby předešly tomu, že by evropský bankovní sektor a finanční trhy byly zasaženy další krizí podobných rozměrů, jaké měla krize, které čelíme.

Protože finanční trhy byly krizí těžce zasaženy, je nezbytně nutné obnovit důvěru. Do velké míry to bude záviset na úloze orgánů dohledu, které budou muset plnit své mandáty kvalifikovaně a efektivně, aby dodaly potřebnou důvěru investorům a podnikům.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Má-li existovat účinná regulace finančních a spekulativních trhů, a s ohledem na okolnosti, jež vedly k této krizi, jež má závažné důsledky pro Evropu a rozvinuté země, je nezbytné zajistit účinné a efektivní zásahy na úrovni transakcí s cennými papíry v souladu se snahou Parlamentu a jiných evropských institucí. Cílem je vytvořit strukturální základ pro monitorování, hodnocení, dohled a zásahy, které budou v efektivním právním rámci předcházet opakování situací podobných těm, které vedly k vypuknutí současné hospodářské, finanční a sociální krize. V této souvislosti bude

třeba Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy zajistit nejen vhodnou právní subjektivitu, ale i právní, správní a finanční nezávislost, aby byla zajištěna bezpečnost a stabilita trhů a transparentnost transakcí, aby se předešlo novým systémovým rizikům.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *písemně*. – (GA) Nové agentury zlepší stávající spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány a přispějí k důslednějšímu přístupu ve věci dohledu v odvětví finančních služeb. Nové agentury budou schopny zvládnout slabiny stávajícího systému dohledu a zajistit, aby problémy, jež se po jistou dobu vyskytovaly v některých evropských zemích, již znovu nenastávaly. Tyto změny doplní opatření, která již zavedla irská vláda pro posílení regulace irského odvětví finančních služeb.

Robert Goebbels (S&D), *písemně*. – (FR) Protože jsem nebyl ve Štrasburku, neboť jsem zastupoval Evropský parlament na výročním zasedání meziparlamentního shromáždění Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN), které se konalo v Hanoji ve dnech 20. – 25. září, nemohl jsem o balíček finančního dohledu hlasovat. Chci zdůraznit, že má mou plnou podporu.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro Giegoldovu zprávu o Evropském orgánu pro cenné papíry a trhy, protože Evropská unie se naléhavě potřebuje nástroje pro dohled nad finančními trhy, aby se předešlo novým finančním a hospodářským krizím. Zřízení tohoto orgánu a orgánů vytvořených podle zbývajících částí „balíčku dohledu“ nám umožní přejít od prosté koordinace vnitrostátních orgánů, jejichž zájmy se někdy značně liší, ke skutečně evropským orgánům. Činnosti ratingových agentur, které jsou ve velké míře odpovědné za odstartování finanční krize, tak budou od nynějška podléhat přímému evropskému dohledu. Je to bezesporu krok správným směrem, přestože stále zbývá urazit dlouhou cestu.

Alan Kelly (S&D), *písemně*. – Zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) jako součást návrhů Komise navazujících na doporučení Larosièrovy zprávy z února 2009 je třeba přivítat. Tento orgán významně posílí dohled nad finančním odvětvím v Evropě. Orgán ESMA bude vydávat rozhodnutí, která se budou vztahovat finanční instituce a bude varovat Komisi před nebezpečnými produkty nebo transakcemi na trhu. Kromě toho bude orgán ESMA hrát klíčovou úlohu při určování systémových rizik a bude se podílet na řešení v případě vzniku krize. Kromě toho bude orgán ESMA v mimořádné situaci moci v rámci svých pravomocí přijímat prostou většinou hlasů rozhodnutí zavazující vnitrostátní orgány dohledu k přijetí určitých opatření. Tato opatření musí přispívat ke stabilitě a řádnému fungování finančních trhů.

Mario Mauro (PPE), *písemně*. – (IT) Můj hlas pro je výsledkem mé spokojenosti s dohodou, které bylo dosaženo s Evropskou radou. Zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy představuje velmi důležitý výsledek pro Evropský parlament, který využil své odborné znalosti s cílem zlepšit kvalitu nařízení, je to však výsledek, na který je zvláště hrdá skupina Evropské lidové strany (Křesťanství demokraté).

Skutečně jsme se vždy snažili vyplnit velké mezery v regulaci v této oblasti a napravit křehkost systémů dohledu. Bylo velmi důležité zajistit integraci Evropského výboru pro systémová rizika s evropskými orgány dohledu a postoupit větší pravomoce na nové orgány. Bude to rozhodující přínos pro zajištění řádného evropského rozměru těchto nástrojů.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Nedávná finanční krize upozornila na zásadní nedostatky ve finančním dohledu, jak v jednotlivých případech, tak ve vztahu k finančnímu

systému jako celku. Modely dohledu používaly vnitrostátní perspektivu a nepřizpůsobily se globalizaci, ke které v rámci finančního systému došlo a v níž různé finanční skupiny provádějí své operace přeshraničně, se systémovými riziky, která jsou s tím spojena. Proto při uplatňování právních předpisů EU neexistovala žádná spolupráce, koordinace či jednotnost. Cílem této směrnice je tedy zlepšit fungování vnitřního trhu díky zajištění vysoké úrovně dohledu a obezřetnostní regulace a ochraně vkladatelů, investorů a všech oprávněných osob. Proto je zásadní ochránit integritu, účinnost a bezproblémové fungování finančních trhů, zachovat stabilitu a udržitelnost veřejných financí a posílit mezinárodní koordinaci a spolupráci v oblasti dohledu. Zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy je nezbytné k dosažení účinného modelu dohledu. Je však třeba provést mnoho dalších kroků, aby se zabránilo opakování skutečně nemorálních situací z nedávné minulosti, které poškodily ekonomiky, akcionáře, vkladatele, daňové poplatníky a důvěryhodnost systému.

Alexander Mirsky (S&D), *písemně.* – (LV) Hlasoval jsem pro toto usnesení, protože jsem přesvědčen, že Evropské unie se ocitla v této krizi do velké míry proto, že neexistoval dostatečný dohled nad cennými papíry, zdroji bank a penzijními fondy. Musíme nejen provádět dohled nad finančními trhy a určovat rizika, ale i vyvinout mechanismus, který by bránil finančním spekulacím a podvodnému finančnímu výkaznictví.

Teprve tehdy bude Evropské unie schopna včas reagovat na situaci v různých členských státech: zde mám na mysli Lotyšsko, Řecko a Maďarsko, kde celá situace vypovídala téměř o zanedbání. Stejně tak je potřeba určit jména lidí, kteří poskytli nepravdivé informace na úrovni EU a skrývali skutečný vnitřní stav v jednotlivých zemích EU.

Franz Obermayr (NI), *písemně.* – (DE) V době, kdy banky a pojišťovny provozují přeshraniční činnost, je čistě vnitrostátní forma dohledu nad těmito společnostmi nedostatečná, jak ukazuje současná ekonomická a finanční krize. Jako pozitivní prvek je však třeba vnímat skutečnost, že v případě závažných rozpočtových problémů si členské státy ponechaly pravomoc činit konečná rozhodnutí. Tato zpráva však zachází příliš daleko směrem k evropské hospodářské správě, z tohoto důvodu jsem se zdržel hlasování.

Miguel Portas (GUE/NGL), *písemně.* – (PT) Zdržel jsem se hlasování. Na jedné straně je systém makro a mikrobezpečnostního dohledu krokem kupředu v porovnání se současnou situací, kde je dohled roztříštěn na jednotlivé země. Návrh právní úpravy evropských orgánů dohledu však neuvádí, jak naložit s finančními společnostmi, které jsou již tak velké a diversifikované, že je Unie nemůže nechat padnout s ohledem na systémové riziko, které dnes představují. Tento dokument by měl jasně stanovit, že takové společnosti by měly být rozděleny a části podnikání, které se zabývají netransparentními finančními produkty, by měly být ukončeny.

Kromě toho se dokument dostatečně důrazně nezabývá problémem ratingových agentur. Parlament měl jasněji říci, že cenu státního dluhu nemůže určovat ratingový oligopol, který sám sebe označuje za „tržní“ subjekt.

Paulo Rangel (PPE), *písemně.* – (PT) Hlasoval jsem pro usnesení, protože souhlasím s návrhem Komise a s pozměňovacími návrhy, které k návrhu předložil Parlament. Orgán musí jednat s cílem zlepšit fungování vnitřního trhu, mimo jiné především díky zajištění vysoké, účinné a jednotné úrovně regulace a dohledu s ohledem na zájmy všech členských států a na rozdílnou povahu finančních institucí.

Zprávy: Peter Skinner (A7-0170/2010), Sylvie Goulard (A7-0168/2010), Antolín Sánchez Presedo (A7-0163/2010), José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0166/2010), Ramon Tremosa i Balcells (A7-0167/2010) a Sven Giegold (A7-0169/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Evropský parlament dnes přijal právní předpisy, které zřizují nové finanční orgány dohledu EU (pro bankovníctví, pojišťovnictví, penze, cenné papíry a trhy) a Evropský výbor pro systémová rizika (ESRB). Dnešní hlasování nejen zřizuje finanční dohled na úrovni EU, je i milníkem na cestě k vybudování nové finanční architektury EU a k silnější regulaci evropských finančních trhů. Celoevropská regulace je jedinou možnou odpovědí na náročné úkoly, jimž v odvětví financí čelíme, a jedinou prevencí návratu k finančnímu chaosu. Zdůrazňuje to význam EU v době, kdy svou hlavu zvedá „renacionalizace“. Orgány dohledu budou důležitější, než se původně předpokládalo, a díky vytrvalosti Evropského parlamentu budou mít skutečné pravomoci.

Díky spojenectví poslanců Evropského parlamentu ze všech politických skupin se podařilo zajistit, aby orgány získaly skutečné pravomoci navzdory odporu některých členských států, které se z finanční krize odmítly poučit. Bohužel se zdá, že Parlament bude muset nadále bojovat, aby pro nové orgány zajistil možnost provádět smysluplný dohled. Znamená to zajistit, aby nové orgány byly dostatečně personálně zajištěny a aby měly přímé dohledové pravomoci nad tržní infrastrukturou (jako jsou ústřední protistrany a registry obchodních údajů). Skupina Zelených již na plnění tohoto cíle s ostatními hlavními politickými skupinami pracuje.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písemně. – (FR) Závěrečné hlasování o „finančním balíčku“ znamenalo konec jednání s Parlamentem o minimální evropské regulaci v oblasti financí. Hlasovala jsem proti tomuto finančnímu balíčku, protože předkládané odpovědi nebyly pro řešení současné krize dostatečné a ještě méně byly schopny zabránit krizím budoucím.

Nestačí zřídit nové orgány pro regulaci finančního odvětví, zvláště pokud takové orgány vykazují závažné nedostatky. Složení generální rady Evropského výboru pro systémová rizika (ESRB) mluví samo za sebe, protože jsou zde pouze zástupci Evropské centrální banky (ECB), Komise a vnitrostátních centrálních bank.

Opatření, která přijal Evropský parlament, jsou přinejlepším prvním krokem k vybudování řádného systému kontroly finančních institucí.

Je čas postavit se realitě a spatřit skutečné sociální škody, které způsobil tzv. hospodářský a finanční realismus. Předkládaná řešení nejsou úměrná krizi a napřinášají žádný užitek.

Zpráva: Marielle Gallo (A7-0175/2010)

Damien Abad (PPE), písemně. – (FR) Zpráva upozorňuje na negativní dopad padělání a porušování práv duševního vlastnictví on-line v tvůrčím odvětví jako celku na pracovní místa a evropskou ekonomiku jako celek. Jsem přesvědčen, že pro další ochranu duševního vlastnictví je nutné učinit legální obsah na internetu lákavějším. Kromě toho jako člen Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele věřím, že je nezbytné informovat spotřebitele o rizicích, která padělané zboží představuje z hlediska zdraví i bezpečnosti. Proto jsem hlasoval pro tuto zprávu a jsem nadále přesvědčen, že v boji proti padělání je třeba vyvíjet činnost prostřednictvím informačních kampaní, zaměřených zvláště na mladé lidi.

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu o dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu, kterou předložila Marielle Gallo. Jedná se o zprávu z vlastního podnětu, tedy nikoli legislativní povahy, s přístupem, který se dle mého názoru jeví vyvážený. Podle mě je problém v této věci následující: na jedné straně potřebujeme chránit práva duševního vlastnictví, protože tato práva zaručují dynamickou a vzkvétající kreativitu a inovace, na druhé straně však musíme rozvíjet legální služby, které co největšímu počtu lidí umožní snadný přístup k tvůrčímu obsahu na internetu. Nyní čekám, až Evropská komise navrhne vzory pro tyto dva požadavky, jmenovitě pro ochranu autorských práv a současně zaručení širokého přístupu k tvůrčímu obsahu. Stejně jako zpravodajka si myslím, že je třeba provést studie ke zhodnocení vývoje a možných zlepšení digitálního trhu v Evropě prostřednictvím konzultací se zúčastněnými stranami a za pokračující účasti Evropského parlamentu.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – (LT) Hlasoval jsem pro toto usnesení. Porušování práv duševního vlastnictví představuje skutečnou hrozbu pro naše ekonomiky a společnosti, protože inovace a kreativita mají pro evropské hospodářství značnou přidanou hodnotu. Fenomén porušování práv duševního vlastnictví on-line nabyl znepokojivých rozměrů, zejména v odvětvích s tvůrčím obsahem, a stávající právní rámec není schopen nabídnout držitelům práv na internetu účinnou ochranu a zároveň zajistit rovnováhu mezi zájmy všech stran, včetně zájmů spotřebitelů. Vítám návrh na zřízení střediska pro sledování, které by se stalo nástrojem pro sběr a výměnu údajů a informací o všech formách porušování práv duševního vlastnictví, pomohlo nám objevit skutečný rozsah porušování práv duševního vlastnictví on-line a přijmout na úrovni EU potřebná opatření pro boj proti padělání a jinému porušování práv duševního vlastnictví on-line.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně*. – (RO) Chtěl bych ocenit úsilí, které vynaložil Výbor pro právní záležitosti, a práci zpravodajky, která vedla k přijetí této zprávy.

Ačkoli má zpráva podobu nelegislativního usnesení, vysílá Parlament Komisi vzkaz, že umělce je třeba chránit, zvláště národní umělce, kteří jsou nejvíce ohroženi zánikem jejich činnosti v důsledku pirátství na internetu.

Níže uvádím seznam rumunských umělců, kteří si přejí, aby byla tato zpráva schválena: TAXI, MORANDI, Elena Gheorghe, George Nicolescu, Florin Chilian, Cleopatra Strătan a Pavel Strătan, NICO, PROCONSUL, CLASS, Claudia Cream, HI-Q, VOLTAJ, Cristina Rus, DIREȚIA 5, SMILEY, HARA, SIMPLU, SISTEM, Ștefan Hrușcă, Delia Matache, DJ PROJECT, Laurențiu Duță, Mihai Mărgineanu, DEEPCSTRAL, Cătălin Josan, XONIA, Z.O.B., PLANET MOLDOVA, KEO, NEXTEK, Andreea Bălan, Deepside Deejays, Aisa & DJ Yaang, Liviu Hodor, Arsenium, Andreea Bănică, BUG MAFIA, Leya, Sasha Lopez, Celia, David Deejay, GeoDaSilva, Giulia Anghelescu, SUNRISE INC, IMPACT, Alina Crișan, DJ LAYLA DYA, DJ Sava, No 7, Lili Sandu, Lavinia, Guess Who, Grasu XXL, Nelu Strătan, PARAZIȚII.

Jsem rád, že jsem mohl trochu přispět k úspěchu vyvážené zprávy, a to jak prostřednictvím stanovisek přijatých ve Výboru pro právní záležitosti, tak v rámci skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté).

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Porušování práv duševního vlastnictví představuje hrozbu nejen pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů, ale i pro všechna průmyslová odvětví, zejména pro odvětví tvůrčí a inovační.

Je proto důležité, aby byla opatření uvedená v tomto usnesení uplatněna, zvláště opatření týkající se podpory a vzdělávání pro podniky ve věci získávání patentů a boje proti padělání

výrobků, i opatření týkající se veřejných informačních kampaní na evropské, vnitrostátní a místní úrovni věnovaných negativnímu dopadu padělání a pirátství na hospodářství a společnost. Rovněž souhlasím s tím, že je třeba zesílit kampaně pro zvyšování informovanosti veřejnosti zaměřené na mladé evropské spotřebitele.

Chtěla bych také zdůraznit, že je důležité navrhnout nové platební nástroje, aby byl usnadněn legální nákup obsahu, čímž by v EU došlo k nárůstu legálního stahování.

Françoise Castex (S&D), *písemně.* – (FR) Hlasovala jsem proti této zprávě, protože přirovnáváním sdílení souborů pro nekomerční účely k padělání a krádeži vedou Marielle Gallo a evropské právo miliony uživatelů internetu, kteří poslouchají hudbu a sledují filmy, k porušování zákona. Přitom staví umělce proti jejich vlastnímu obecenství, aniž by jim zaručovali jakékoli peníze navíc. V rozporu s tím, o čem se nás snaží přesvědčit, evropské právo nehájí umělce, ale spíše velké společnosti a jejich zastaralý ekonomický model. Tato zpráva není ničím jiným, než pokračováním politiky francouzské vlády, která se obává více o zisky velkých nahrávacích společností a světa zábavního průmyslu než o základní svobody občanů. Tento postoj nemůže obstát vůči úkolům, které znamená tvorba v digitálním věku.

Lara Comi (PPE), *písemně.* – (IT) Struktura evropského systému produkce a jeho mezinárodní konkurenční výhoda úzce souvisí s inovacemi a v širším smyslu s lidským kapitálem. Výzkum a vývoj pro nová řešení nebo nové postupy k řešení problémů představují základ blahobytu a prosperity evropských členských států v nadcházejících desetiletích.

Zajisté se suroviny nebo nízké náklady na pracovní sílu, nezasloužily o to, že se Evropské unii nyní daří přinášet bohatství. Tu pravou zásluhu můžeme přičíst tvorbě nápadů, vzdělávání poskytovatelů služeb a schopnosti přicházet s novými myšlenkami, které jsou pro trh užitečné. Je proto naprosto nezbytné, pokud jde o naši trvalou přítomnost na mezinárodní scéně, stimulovat tvorbu duševního vlastnictví prostřednictvím spravedlivých výnosů, zajištěných dočasným právem na výhradní užívání. Tato zpráva zejména správně kritizuje padělání a pirátství a navrhuje opatření pro boj s těmito dvěma metlami. Současně jsem pro přijetí opatření ad hoc pro internet a kulturní odvětví, aby se předešlo masovému jevům, s nimiž lze obtížně bojovat, a aby bylo propagováno poctivé chování.

Corina Crețu (S&D), *písemně.* – (RO) Internetové pirátství dosáhlo skutečně alarmujících rozměrů a ovlivňuje práva duševního vlastnictví. Hlasovala jsem však proti tomuto návrhu usnesení, protože nezaručuje rovnováhu mezi zájmy všech zúčastněných stran a znamená riziko poškození práv spotřebitelů. Existuje riziko uvalení cenzury na oblast, která získala obrovskou úlohu v životě občanů právě díky svobodě projevu. Jsem proto přesvědčena, že k této otázce je nutno přistupovat spravedlivěji, ne pouze jako k jednostrannému problému. S ohledem na to si myslím, že je třeba věnovat větší pozornost příležitostem evropských spotřebitelů k legálnímu nákupu materiálu namísto jeho nelegálního stahování.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), *písemně.* – (IT) Při hlasování o zprávě paní Gallo o dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu byla sladěna dvě vzájemně se doplňující práva. Jedním je konkrétní právo duševního vlastnictví autora a/nebo vydavatele vytvořeného díla a druhým je obecnější právo uživatelů díla samého na informovanost.

Evropská unie nemůže být jen vnitřní trh, kde podniky fungují a chrání zboží a služby, které dodávají, je to i společný prostor občanství a svobody, kde se mohou občané vyjadřovat a informovat se sami i navzájem. Podřídít vše soukromým zájmům, vytvořit

nadměrné, neodůvodněné a nespravedlivé hranice pro volné šíření duševních výtvorů by znamenalo se nesprávně zpronevěřit sdílenému prostoru, kde vyjádření myšlenky nabývá významu veřejného statku.

Je proto důležité, aby byla duševní tvorba chráněna, stejně tak je ale důležité, aby metody její ochrany nebyly přílišné, aby byla tato tvorba plně dostupná, a to co nejsnadněji a nejrychleji, celému společenství, počínaje společenstvím na internetu.

Anne Delvaux (PPE), *písemně.* – (FR) Pro většinu lidí se pojem „vlastnictví“ týká vždy hmotného majetku. Příliš často však zapomínáme, že i z duševní tvorby musí vycházet vlastnické právo: tedy autorské právo. Umělci, spisovatelé, skladatelé, autoři a tvůrci duševních výtvorů všeho druhu by tak měli mít legitimní možnost získat odměnu za užití jejich děl, zatímco spotřebitelé by měli mít přístup k legální a různorodé škále obsahu na internetu. Zpráva paní Gallo, která byla předložena k hlasování dnes, ve středu 22. září, jasně říká jedno: fenomén internetového pirátství, proti němuž se držitelé práv duševního vlastnictví zdají bezmocní, se stále šíří. Je proto potřebný systém ochrany literárních a uměleckých autorských práv, který bude zohledňovat práva a povinnosti uživatelů a základní svobody a který bude podporovat inovace v rámci právní jistoty ku prospěchu spotřebitelů i držitelů práv. Proto jsem pro text, který byl dnes odpoledne předložen k hlasování.

Marielle De Sarnez (ALDE), *písemně.* – (FR) Ve Francii stejně jako v Evropě tvorba, výzkum a inovace stále čekají. Je třeba vrátit jistotu a důvěru všem zúčastněným stranám. Proto je otázka práv duševního vlastnictví legitimní. Našimi hlasy jsme proto vyjádřili své stanovisko v boji proti padělkům (zvláště léků), zvyšování povědomí mladých lidí o problematice duševního vlastnictví a na podporu malých a středních podniků. Na druhou stranu jsme nakonec hlasovali proti zprávě paní Gallo, abychom znovu potvrdili rozdíl mezi sdílením souborů mezi uživateli internetu pro soukromé účely a padělkami pocházejícími z výdělečných sítí.

Litujeme toho, že přijatá zpráva nezohlednila naše stanoviska, která byla důrazně hájena v Parlamentu a ve Francii (telekomunikační balíček a tzv. zákon Hadopi) a která požadují soudní rozhodnutí před uvalením jakékoli sankce uživateli internetu. V tomto posledním velmi citlivém bodě musí zúčastněné strany dospět k nestrannickým návrhům, bez technologických předsudků a schopným nakonec zajistit základní svobody, vyjasňující dodržování majetkových práv a usnadňující tvorbu.

Ioan Enciu (S&D), *písemně.* – (RO) Hlasoval jsem proti tomuto usnesení, protože se domnívám, že zpráva paní Gallo nezaručuje zásadu neutrality a ochrany osobních údajů. Nijak nerozlišuje mezi přenosem souboru pro komerční a soukromé účely. Komise musí při tvorbě právního rámce sankcí, které mají být ukládány za porušování práv duševního vlastnictví, přihlédnout k závažné povaze a sociálnímu a ekonomickému dopadu vzniklému příslušným porušováním. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že je nepřijatelné, aby byly závažné trestné činy s možným velkým dopadem na zdraví a integritu osob zařazeny do stejné kategorie jako trestní sankce za přestupky s omezeným ekonomickým dopadem i za pirátství zahrnující internetové mediální produkty.

Edite Estrela (S&D), *písemně.* – (PT) Zdržela jsem se hlasování o této zprávě, protože si nemyslím, že dosáhla rovnováhy mezi dodržováním práv umělců, potřebou boje proti padělání a pirátství a svobodou přístupu na internet.

Diogo Feio (PPE), *písemně. – (PT)* Umělecká, vědecká, průmyslová a kulturní díla si zaslouží ochranu, a právě z tohoto důvodu existují mezinárodně uznávaná práva duševního vlastnictví. Tato práva zaručují integritu díla nebo vynálezu a musí je chránit před paděláním a pirátstvím. Moderní technologie, zvláště pak internet, však učinily pirátství a padělání snazší a přístupnější.

Všichni víme, jak snadné je nelegální stahování nebo nákup padělaného zboží on-line a jak takové chování ovlivňuje zejména tvůrčí odvětví. Souhlasím se zpravodajkou, která zmiňuje, že je nutné vzdělávat spotřebitele, aby dodržovali práva duševního vlastnictví a odmítali padělání a pirátství, jakkoli se jim může zdát snadné a triviální.

Jsem také přesvědčen, že by bylo velmi důležité vytvořit digitální vnitřní trh, aby se obsah na internetu stal legálně dostupným, jako způsob boje s internetovým pirátstvím. Jsou to aktivní a pozitivní opatření pro boj s pirátstvím a paděláním, která jsou v souladu s přístupem, který bychom podle mě měli v této věci zaujmout.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně. – (PT)* Ochrana práv duševního vlastnictví je záležitost, která by měla mobilizovat celou Evropskou unii v zájmu progresivní a spravedlivé společnosti a rozvoje konkurenceschopné ekonomiky. Přijetím této zprávy Evropský parlament významně přispívá k zaplnění mezer, které stále existují v právním rámci, aby zvrátil současný stav častého porušování autorských práv na internetu. Je důležité vytvořit podmínky pro účinné zásahy v evropském prostoru zajištěním větší spolupráce mezi členskými státy a vnitrostátními orgány ve věci společného rámce pro zásahy, zejména pokud jde o trh bez hranic, kterým je internet. Evropské středisko pro sledování padělání a pirátství musí hrát klíčovou úlohu při stálém zlepšování účinnosti boje proti porušování autorských práv na mezinárodním trhu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně. – (PT)* Tato zpráva obsahuje řadu rozporů. Ačkoli se zde na jedné straně vyskytují body, které zaslouží naši plnou podporu, zejména v případech, kdy zpráva hájí autorská práva, zpráva dokonce uvádí, že prosazování kreativity a podpora kulturních odvětví nejsou prováděny proti zájmům tvůrců, ale na druhé straně zasahuje do oblasti patentů a dohody ACTA (obchodní dohoda o boji proti paděláním), aniž by brala v úvahu specifickou povahu jednotlivých sektorů. Proto jsme se nakonec zdrželi hlasování.

Chceme tak dát najevo, že uznáváme existenci problémů s autorskými právy a že tato práva potřebují ochranu v různých oblastech včetně práv na internetu.

Víme, že je nutné bojovat s paděláním a pirátstvím, musíme však také mít na paměti rozdíly mezi odvětvími a nesměšovat autorská práva s patenty, zejména ve věcech softwaru či léků.

Podporujeme požadavek, aby se Komise snažila nalézt rovnováhu mezi různými zúčastněnými zájmy, ačkoli si nejsme jisti, že jí bude dosaženo. Budeme nadále pozorně sledovat vývoj, zvláště pokud jde o ochranu autorských práv a kulturních odvětví v zemích, jako je Portugalsko, aniž bychom zapomínali na jiné zájmy, například na zájmy znevýhodněných skupin a národů.

Lorenzo Fontana (EFD), *písemně. – (IT)* Zpráva paní Gallo o dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu obecně obsahuje materiál, který již byl vyjádřen ve sdělení Komise a který potvrzuje potřebu dvojí ochrany, ochrany těchto práv na jedné straně a ochrany spotřebitelů na straně druhé.

Je to důležitá zpráva především pro malé a střední podniky (které jsou v mém regionu velmi rozšířené), pro něž je často nemožné bránit se proti porušování práv duševního vlastnictví. Dále podporuji ochranu, kterou chce zpráva zajistit soukromému uživateli tím, že považuje „soukromou kopii“ za výjimku z porušování a podporuje informační kampaně zaměřené na spotřebitele ve věci zákonnosti (nebo nezákonnosti) produktů získaných v hmotné podobě či prostřednictvím internetu. Vzhledem k obsahu zprávy a k vynikající práci, kterou odvedla paní Gallo, budu hlasovat pro tuto zprávu.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), písemně. – (GA) Předložil jsem pozměňovací návrh k tomuto usnesení, který se týká většího důrazu na důležitá hospodářská odvětví, na nichž jsou dotčená společenství vysoce závislá. Článek 174 Lisabonské smlouvy uvádí územní soudržnost jako nový cíl Evropské unie. To znamená, že Evropská unie musí věnovat větší pozornost ekonomickým a sociálním potřebám lidí žijících v horských oblastech, na malých příbřežních ostrovech a ve vzdálených oblastech.

Jsem pevně přesvědčen, že EU by měla na tyto potřeby dát ihned odpověď a provést konečná opatření. Zvláštní pozornost zasluhují rybáři pracující při pobřeží a u malých ostrovů na malých plavidlech. Drobný rybolov je životně důležitý pro odlehlé regiony, kde neexistují žádná alternativní pracovní místa. V Irsku je většina lodí činných v těchto oblastech menších než 15 metrů délky a druh a množství ryb, které loví, nemají žádný významný vliv na celkové populace ryb.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), písemně. – (PL) Jsem rozhodně pro ochranu práv autorů a domnívám se, že v současné době jsou jejich práva často chráněna jen povrchně (na papíře), zatímco technologie usnadňuje vyhýbat se právním předpisům o autorských právech. Jsem také proti kriminalizaci uživatelů internetu, kteří si vyměňují soubory pro soukromé použití – myslím si, že stejně jako v případě organizací spotřebitelů je to výsledek toho, že neexistuje jiná možnost, která by byla jasná a legální a kterou by uživatelé internetu mohli snadno využít. Bylo by lepší, kdybychom na internetu usnadnili legální přístup k chráněnému materiálu, například pomocí platformy provozované v celé EU a nabízející takový materiál zdarma nebo za symbolický poplatek, u níž by náklady na licenční poplatky kryli zadavatelé reklamy. S tvůrčím myšlením musíme přizpůsobit právní předpisy realitě 21. století. V našem usnesení, které bylo bohužel zamítnuto, jsme navrhovali podporu nových ekonomických modelů, které by umožnily realistické financování a jasné zásady pro rozdělování příjmu mezi autory. Zpráva paní Gallo je omezující ve svém přístupu ke stahování souborů z internetu, které trestá stejně jako výrobu padělaných léků nebo náhradních dílů do automobilů, což je zcela neúměrné.

Navrhovaná nelegislativní opatření pro zlepšení prosazování práva jsou pro mě důvodem k obavám v souvislosti se základními právy. Myslím si, že přijetím usnesení paní Gallo vyslal Parlament veřejnému mínění velmi špatný signál o tom, jak chápe rovnováhu mezi právy duševního vlastnictví a základními právy. Doufám, že při diskusi o návrzích konkrétních legislativních aktů se zdravý rozum zase vrátí.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Je jasné, že práva duševního vlastnictví je třeba chránit. Je jasné, že porušování těchto práv musí být trestáno, protože poškozuje zájmy našich tvůrců, naše ekonomiky a naše podniky. Přesto jsme však nemohli schválit zprávu paní Gallo, protože několik málo poznámek o padělání fyzického zboží, proti kterému Komise bojuje jen polovičatě, je ve skutečnosti zaměřeno proti stahování dat z internetu, což bohužel ovlivňuje miliony lidí.

Pravdou je, že paní Gallo je volenou zástupkyní strany, která ve Francii prosadila tzv. zákon Hadopi. Nic v její zprávě vlastně neuvádí, zda opatření, která zpravodajka silně hájí, budou obsahovat nějakou záruku soudního řízení a opravné prostředky proti případnému porušování práv. Neexistuje zde ani žádná záruka práva na soukromé kopírování. Nemůžeme kriminalizovat, sledovat nebo obviňovat miliony evropských uživatelů internetu na základě toho, že se kulturní průmysl usilovně snaží přizpůsobit novým technologiím a předkládat občanům maloobchodní nabídky hodné toho názvu.

Sylvie Goulard (ALDE), *písemně*. – (FR) Z vlastního podnětu vypracovaná zpráva o dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu byla přijata 328 hlasy proti 245, 81 poslanců se zdrželo hlasování. Paní Gallo (skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté)) nepochybně získala většinu, rozprava však byla nejasná; nepodařilo se jí překonat rozpory ani vytyčit cestu k jakýmkoli právním předpisům. Já jsem navíc hlasovala proti. Tento text nedosahuje nalezení správné rovnováhy mezi dodržováním základních svobod a ochranou práv duševního vlastnictví; není v souladu s technologickou realitou. Ačkoli je pravda, že ani alternativní usnesení, která předložili poslanci ze skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, nebyla plně uspokojivá, jejich kladem bylo odstranění špatných a nevhodných řešení. Abych byla konstruktivní, podpořila jsem přesto některá ustanovení pro boj s paděláním (zejména v oblasti léčivých přípravků), zvyšování povědomí mladých lidí o problematice duševního vlastnictví a podporu malých a středních podniků. Je čas na zásadní práci napříč stranami bez technologických předsudků, aby byly konečně uvedeny do souladu základní svobody, tvorba a dodržování práv duševního vlastnictví autorů a umělců.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *písemně*. – (FR) Ačkoli jsem podpořila pozměňovací návrhy ve prospěch boje s paděláním, zvyšování povědomí mladých lidí o problematice duševního vlastnictví a podpoře inovací v malých a středních podnicích, hlasovala jsem přesto proti zprávě z vlastního podnětu o dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu. Tato zpráva vlastně hodila do jednoho pytle soubory sdílené pro soukromé účely mezi uživateli internetu a produkty padělaní pocházející ze strukturovaných výdělečných sítí. Kromě toho vyjadřuji velké politování nad tím, že tato zpráva nijak nezmiňuje zásadní požadavek na soudní rozhodnutí před uvalením jakékoli sankce vůči uživatelům internetu. Hlasováním proti této zprávě jsem chtěla ukázat svůj nesouhlas s textem, který nebyl schopen dosáhnout rovnováhy mezi ochranou základních svobod a dodržováním práv duševního vlastnictví.

Matthias Groote (S&D), *písemně*. – (DE) Hlasoval jsem proti této zprávě paní Gallo, protože nemohu podpořit opatření, u nichž existuje byt jen mizivá šance, že povedou k zablokování přístupu lidí na internet nebo ke ztrátě neutrality internetu. Zpráva kromě toho nijak nerozlišuje mezi komerčním a nekomerčním sdílením souborů, a tím kriminalizuje soukromé uživatele internetu. Zpráva také neobsahuje definici slova „pirátství“, která by mohla působit proti takové ukvapené kriminalizaci. Zpráva se naopak uchyluje k požadavkům velmi kontroverzní dohody ACTA a požaduje urychlení jednání. Takovou zprávu nemohu podpořit.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem proti zprávě paní Gallo, která dle mého názoru podporuje skutečný „hon na piráty“ a bohužel připomíná čistě francouzskou debatu o tzv. zákoně Hadopi. Text, který vychází výhradně z donucování a který byl ve Štrasburku odhlasován, nebezpečně hází do jednoho pytle padělaní fyzického zboží – zejména léčivých přípravků – a sdílení digitálních souborů pro nekomerční účely.

Miliony uživatelů internetu, kteří používají vzájemné sdílení souborů typu „peer-to-peer“ a poslouchají hudbu a sledují filmy, se tak zřejmě stávají potenciálními zločinci. Mí socialističtí kolegové a já jsme hájili alternativní stanovisko, které podporuje přístup přizpůsobený současné realitě, který pak chrání základní svobody spotřebitelů. Naše strategie by neovlivnila výnosy z autorských práv, protože jsme navrhli vypracování nových obchodních modelů, které by autorům nabízely odměnu za použití jejich díla na internetu. Jako francouzští a evropští socialisté budeme muset zůstat velmi bdělí, aby nebyly základní svobody dále oklešťovány.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *písemně.* – (FI) Hlasovala jsem pro zprávu paní Gallo o dodržování práv duševního vlastnictví. Stanovisko přijaté výborem podporuje inovace, zaměstnanost v tvůrčím odvětví a bezpečnost spotřebitelů. Na druhé straně určuje i fenomén padělání v jeho různých podobách a hrozbu vyplývající z pirátství. Domnívala jsem se, že zpráva je celkově vyvážená, a proto jsem hlasovala proti alternativním návrhům usnesení. Doufám, že tato dnes přijatá zpráva paní Gallo podpoří vybudování silnějšího základu pro spravedlivý a vyvážený rozvoj hodnotových řetězců obsahu v informační společnosti.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *písemně.* – (FI) Chci poděkovat své kolegyni paní Gallo za velmi důkladnou zprávu. Ačkoli její obsah rozdělil stanoviska skupin, byla zde nepopíratelná snaha obecně informovat veřejnost o vlivech tvůrčích odvětví na zaměstnanost a ekonomiku i o jejich závislosti na vhodných ochranných mechanismech. Z toho důvodu jsem hlasovala pro návrh. Pokud jde například o obavy těch, kdo jsou znepokojeni otázkou ochrany soukromí, zpráva paní Gallo nenavrhuje žádný nový právní předpis kromě sankcí, ale snaží se zdůraznit význam duševního vlastnictví pro ekonomiku Evropské unie. Rovněž vyzývá, aby byl v rámci stávajících právních předpisů vybudován spravedlivý a řádný systém pro zaručení základních práv týkajících se ochrany majetku, svobody projevu a jednotlivce.

Edvard Kožušník (ECR), *písemně.* – (CS) Problematika dodržování práv duševního vlastnictví a jeho vymáhání je velmi palčivým problémem, který trápi celou řadu evropských podnikatelů. Je proto třeba ocenit, že Komise se tomuto problému ve svém sdělení náležitě věnuje. Ke znění zprávy navržené Parlamentem mám však několik zásadních výhrad. Na rozdíl od zprávy se ztotožňuji s názorem Komise, která je také názoru, že současný rámec pro prosazování občanského práva v EU je účinný a harmonizovaný v míře nezbytné pro řádné fungování vnitřního trhu a že není třeba v této věci činit další legislativní opatření. Důsledně si dovoluji varovat před voláním po vytvoření evropského právního rámce umožňujícího vytvoření možnosti postupu proti porušovatelům práv duševního vlastnictví. V této věci je, myslím, správné respektovat nástroje členských států. Pokud si Francie v této oblasti zřídila svůj nástroj vtělený do digitální gilotiny, tak jej plně respektuji. Avšak velmi si nepřeji rozšířit takto kontroverzní nástroj na celoevropskou úroveň. Jsem také velmi zdrženlivý k vytváření nových institucí, jako je Středisko pro sledování padělání a pirátství, stejně tak jsem velmi zdrženlivý ve věci přínosu mnohostranné Obchodní dohody o boji proti padělání (ACTA) bez zapojení států, které jsou největším zdrojem porušování práva duševního vlastnictví. Z těchto a dalších důvodů jsem hlasoval proti navrženému znění zprávy.

Isabella Lövin (Verts/ALE), *písemně.* – (SV) Stejně jako několik dalších členů skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance jsem se rozhodla podpořit zprávu paní Gallo, protože jako novinářka a spisovatelka pocházející z umělecké rodiny jsem přesvědčena, že je mimořádně důležité řešit problémy zvýšeného porušování práv duševního vlastnictví. Bez možnosti přiměřených příjmů umělců, spisovatelů, skladatelů, filmových tvůrců, fotografů

a hudebníků budeme mít kulturně a intelektuálně chudou společnost, velmi vzdálenou zelenému a kulturnímu potenciálu růstu, který je podle mě základem zelené ideologie. Také bych chtěla upozornit, že zprávu podpořily evropské organizace zastupující více než milion kulturních pracovníků v Evropě, včetně Evropské federace novinářů a Rady evropských spisovatelů. Téměř 25 let jsem byla ve Švédsku členkou Svazu švédských novinářů a mnohokrát se mi dostalo pomoci při ochraně mých autorských práv před zneužitím a komerčním a uměleckým porušováním a vytržením ze souvislostí. Během té doby jsem byla také členkou organizace ALIS (Správa literárních práv ve Švédsku). Mým prvním rozhodnutím před hlasováním byla podpora alternativní zprávy, kterou předložila skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a která nepožadovala obecná trestněprávní opatření a celkově byla vyváženější než zpráva paní Gallo. Když byla tato zpráva v hlasování odmítnuta, zůstala zpráva paní Gallo jedinou možností, jak podpořit práva držitelů autorských práv na to, aby dostali za svou práci zapláceno.

Mario Mauro (PPE), *písemně. – (IT)* Padělání zůstává na evropském trhu obrovským problémem. Bohužel, ačkoli jde o téma, o němž se již diskutuje mnoho let, jen málo lidí si uvědomuje strašný dopad porušování autorských práv na naše ekonomiky. Je třeba začít zvyšovat povědomí orgánů o tom, že musí pečlivě zvážit možnosti pro nalezení konkrétních a uspokojivých řešení.

Zpráva rovněž upozorňuje a naléhavě žádá Komisi, aby přijala skutečné kroky k boji proti pirátství na internetu. Není to snadné, je to však nutné pro dosažení rovnováhy mezi svobodným přístupem k internetu a bojem proti pirátství. Zpráva paní Gallo tomuto cíli dokonale vyhovuje, a proto hlasuji pro tuto zprávu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně. – (FR)* Tento text uznává práva duševního vlastnictví vytvořená francouzskou revolucí v roce 1789. Stanoví však právo na soukromý výkon spravedlnosti pro provozovatele, postup podle tzv. *ancien régime*. Protože nesouhlasím s tzv. zákonem Hadopi ve Francii, hlasoval jsem proti.

Nuno Melo (PPE), *písemně. – (PT)* V celé historii byla práva duševního vlastnictví vždy porušována. Díky technickému pokroku, k němuž dochází v oblasti informačních technologií, zejména na internetu, se však tento problém stal závažnějším. Je také třeba zdůraznit, že jakékoli porušování práv duševního vlastnictví velmi poškozují hospodářský růst a je hlavní příčinou tzv. „paralelní ekonomiky“ a veškerých z ní vyplývajících škod. Pouze pomocí přísného prosazování práv duševního vlastnictví je možný vývoj technických a vědeckých inovací, objevy nových patentů a růst kulturního odvětví; to vše znamená velký přínos pro růst ekonomik EU. Jsem přesvědčen, že přijetím této zprávy významně přispíváme k dosažení uvedených cílů. Proto jsem hlasoval tak, jak jsem hlasoval.

Andreas Mølzer (NI), *písemně. – (DE)* Hlasoval jsem pro zprávu paní Gallo, která jasně hájí ochranu práv duševního vlastnictví. Tato práva jsou na mnoha frontách ohrožena nebo nejsou respektována. Postižen není jen průmysl, ale i tvůrčí odvětví, sport a hudební odvětví. V této souvislosti bylo zmíněno i neoprávněné nahrávání materiálů chráněných autorským právem na internet. Protože dochází zejména k rostoucímu počtu přeshraničních případů porušování práv duševního vlastnictví, je třeba vytvořit evropský právní rámec s cílem předcházet této problematice.

V tomto ohledu zpráva zajišťuje, že všechna opatření k prosazování práv duševního vlastnictví musí být v rámci demokratické společnosti nezbytná, úměrná a přiměřená. To bylo pro mě zvláště důležité. Zajistí to, aby na jedné straně získala autorská práva silnější

ochranu a na straně druhé aby nebyla vytvářena zbytečná omezení pro legálně jednající soukromé spotřebitele.

Vital Moreira (S&D), *písemně. – (PT)* Osobně jsem hlasoval pro zprávu paní Gallo o dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu, protože jsem přesvědčen, že k této důležité otázce zaujímá spravedlivý a vyvážený postoj.

Práva duševního vlastnictví si zaslouhují stejnou ochranu jako práva ostatní. Tvůrci a výzkumní pracovníci i společnost, které jejich tvorbu uvádějí na trh, mají na takovou ochranu nárok. Evropské hospodářství je také založeno na kreativitě, výzkumu a inovacích.

Souhlas, který s porušováním práv duševního vlastnictví vyjadřují někteří anarchisté a levičáci pod záminkou svobody na internetu, nelze odůvodnit. Stejně jako urážky na cti a pomlvy nebo rasová nenávisť nepřestávají být nezákonné jen proto, že k nim dochází na internetu.

Ani porušování práv duševního vlastnictví se nesmí stát přijatelné. Právo na soukromé kopírování již zajišťuje dostatečnou ochranu jednotlivce pro držení kopií chráněných děl. Neměli bychom však přistupovat na potlačování práv tvůrců k jejich dílům, zejména proto, že pirátství a padělání často ohrožuje zdraví a bezpečnost spotřebitelů.

Cristiana Muscardini (PPE), *písemně. – (IT)* Plně souhlasím s tím, co zpráva paní Gallo uvádí o uplatňování práv duševního vlastnictví, a připojuji se k výzvě Komisi, aby urychleně pracovala na revizi právních předpisů na ochranu platných práv duševního vlastnictví na vnitřním i vnějším trhu.

Ve věku digitalizace naší společnosti je nezbytně nutné nalézt legislativní a nelegislativní opatření, která zaručí trvalou rovnováhu mezi svobodným přístupem na internet a bojem proti padělání a pirátství. Jen tak můžeme usnadnit přístup evropských odvětví na digitální trh bez geografických hranic, pomocí řešení otázek udělování licencí pro více území, které nyní brání tomu, aby byly naše výrobky prodávány legálně a aby naši spotřebitelé získávali přístup k informacím, které potřebují pro bezpečný nákup na internetu.

Plně souhlasím, že (jak uvádí zpráva paní Gallo), velmi důležitou úlohu mají evropské celní orgány, které dnes musí být schopny přijímat konkrétní opatření pro zablokování zboží podezřelého z porušování práv duševního vlastnictví. Z tohoto důvodu žádám Komisi, aby vypracovala celní politiku, která by se zabývala problémy spojenými s majetkovými právy, a aby vedla intenzivnější rozpravu a jednání o obchodní dohodě o boji proti padělání (ACTA).

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písemně. – (RO)* Hlasoval jsem pro zprávu paní Gallo, protože duševní vlastnictví musí být chráněno stejně silně jako hmotný majetek. Bez ohledu na podobu, které nabývá, je duševní vlastnictví hnací silou rozvoje, inovací a hospodářského růstu. Z toho důvodu musí mít v programu činnosti orgánů zvláštní místo. Platí to zvláště v Evropské unii, která má určitý potenciál pro generování inovací. Nepochybně je tomu tak, že pokud chybí účinná ochrana duševního vlastnictví, rozhodnou se odborníci provádět svůj výzkum v jiných zemích.

Evelyn Regner (S&D), *písemně. – (DE)* Hlasovala jsem proti zprávě paní Gallo z následujících důvodů. Dle mého názoru je zpráva polovičatá a nevyvážená. Moje skupina proto také vypracovala protiusnesení. To přináší lépe promyšlený a vyváženější přístup k debatě o autorském právu. Dle mého názoru představuje nelítostná kriminalizace uživatelů internetu – v případě stahování hudby jde zejména o děti a mládež – skutečné

nebezpečí. Jedním z důležitých aspektů, který ve zprávě paní Gallo schází, je rozlišení mezi nekomerčním sdílením souborů a porušováním autorských práv pro komerční účely. Samozřejmě je třeba nápady tvůrčích profesí chránit a vhodně odměňovat a je nutné trestat ty, kdo z těchto nápadů nelegálně těží. Jsem přesvědčena, že je nutné přejít od zastaralých právních způsobů myšlení a nalézt rovnováhu mezi rovným přístupem ke znalostem a spravedlivým odměňováním za služby v oblasti hudby, literatury a filmu. Usnesení, které předložila skupina Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, tento přístup uplatňuje – zpráva skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) však nikoli.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně.* – Dnes přijaté usnesení navrhuje archaickou jednotnou reakci na případy porušování duševního vlastnictví a nebere na vědomí změněnou realitu duševního vlastnictví. Je politováníhodné, že poslanci Evropského parlamentu nebyli ochotni připustit zjevný rozdíl mezi trestným činem padělání a porušování autorských práv. Je absurdní stavět na jednu úroveň například soukromé stahování hudby a padělání komerčních výrobků prováděné v rámci organizované trestné činnosti. Musíme najít nová řešení, která budou zohledňovat různé druhy práv duševního vlastnictví a odrážet jejich dopady na práva spotřebitelů na bezpečnost či zdraví. Je však také jasné, že musíme nalézt i nové modely odměňování umělců ve změněném prostředí.

Oreste Rossi (EFD), *písemně.* – (IT) V globálním světě, kde se neřízený a nechráněný internet vymyká kontrole, hrají padělání a pirátství prim. Neuznávat hodnotu duševního vlastnictví, nezbytné komody pro podniky, znamená selhat při podpoře inovací a růstu zajištěním spravedlivé odměny za odvedenou práci.

Padělání značek je samostatná záležitost, která poškozuje podniky nejen ekonomicky, ale může být škodlivá i z hlediska bezpečnosti spotřebitele. Dalším kladným prvkem je umožnění legálního stahování z internetu pro osobní potřebu. Činit tak pro zisk znamená trestný čin. Proto jsme hlasovali pro.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *písemně.* – (FR) Tuto zprávu jsem podpořila kvůli jejímu obsahu i kvůli vyváženému přístupu přijatému i přes tlak ze strany některých internetových subjektů, tlak ze strany socialistů, protože hra na efekt musí jednoho dne skončit. Ačkoli tato zpráva není právně závazná, pokládá základy pro evropské úvahy o duševním vlastnictví v digitálním věku a zdůrazňuje různé aspekty, které bych chtěla potvrdit. Pirátství a sdílení souborů prováděné v měřítku milionů uživatelů má škodlivý vliv na kulturní ekonomiku, na tvůrčí odvětví a pracovní místa. Ačkoli o číslech, která máme, se debatuje, problém nadále přetrvává. Proto zpráva žádá Evropskou komisi, aby nám poskytla spolehlivé údaje. Někdo tvrdí, že mezi cenou kulturních děl v právním systému a jejich „bezplatnou“ dostupností na trhu dochází k selhání trhu. Musíme však prokázat odpovědnost. Ilegální stahování se nemůže stát legálním jen trikem „zastánců základních práv“ odůvodňovaným ochranou svobody jednotlivce. Snahu by měla vyvinout i kulturní odvětví, která by měla mít skutečně přitažlivé ceny, přizpůsobené nové digitální poptávce a respektující spravedlivé odměňování autorů.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), *písemně.* – (PL) Ve své zprávě o dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu paní Gallo upozorňuje na úlohu a význam práv duševního vlastnictví, patentových práv, boje proti padělání v oblastech citlivých z hlediska zdraví a bezpečnosti, tvorby a distribuce formátů přístupných osobám se zdravotním postižením, tvorby jednotného trhu v digitálním prostředí, internetové

průmyslové špionáže a krádeží dat, které jsou průmyslovým vlastnictvím. To vše jsou mimořádně významné otázky, které vyžadují specifická opatření.

Paní Gallo zdůrazňuje, jak důležité je přizpůsobit evropský legislativní rámec v oblasti práv duševního vlastnictví současným trendům ve společnosti i technickému rozvoji. Navrhuje zřízení Evropského střediska pro sledování padělání a pirátství. Největší příčinou sporů jsou ustanovení o porušování práv duševního vlastnictví a prodeji padělaných výrobků na internetu. Paní Gallo žádá všechny zúčastněné strany, aby přijaly konkrétní opatření pro varování a poučení lidí o hodnotě autorského práva a o dopadu porušování práv duševního vlastnictví a padělání na pracovní místa a růst, a zdůrazňuje význam vzdělávání mladých lidí v této oblasti. S ohledem na výše uvedené jsem se rozhodla zprávu podpořit, protože přispívá k lepší ochraně práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem proti zprávě paní Gallo, protože k doplnění právního rámce práv duševního vlastnictví je třeba užívat spíše legislativní nástroje než nezávazná opatření. Inovace a kreativita se povzbuzují dodržováním práv duševního vlastnictví. Provádění digitální agendy vyžaduje ochranu práv spotřebitelů i dodržování autorských a souvisejících práv. Evropské právní předpisy se musí urychleně přizpůsobit technologickému pokroku a vývoji informační společnosti. Jsem přesvědčena, že je nutný přezkum směrnice 2001/29/ES s cílem zajistit, že právní rámec pro ochranu autorských práv v informační společnosti bude na úrovni EU harmonizovaný. Tento přezkum je nutný, protože v členských státech byly pozorovány případy odlišného provádění článků 5, 6 a 8 směrnice 2001/29/ES, což vedlo k různým výkladům a rozhodnutím soudů v členských státech. Komise a členské státy se musí urychleně zabývat nutností rozvoje vnitřního trhu vybudováním jednoduchého, přístupného rámce udělování licencí na úrovni EU. V rámci stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku jsem požadovala podporu možností, které nabízí digitální televize, jako je titulkování, které držitelům licencí k určitému dílu umožňuje šířit toto dílo v několika jazycích, a tím je dát k dispozici v celé Evropské unii.

Angelika Werthmann (NI), *písemně*. – (DE) Mé zamítnutí této zprávy by rozhodně nemělo být vykládáno jako odmítnutí legislativní iniciativy na ochranu duševního vlastnictví. Jsem jen nespokojena se způsobem, jakým jsou problémy v této oblasti práva řešeny. Účinná opatření proti porušování práv duševního vlastnictví jsou nezbytná a je třeba je přijmout. Jen z tohoto jediného důvodu musí být způsob řešení této záležitosti daleko propracovanější. Běžné občany nelze směřovat s organizovanou trestnou činností – to je nevhodné a neúměrné.

Návrh usnesení B7-0518/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), *písemně*. – (RO) Horské oblasti a řídce osídlené oblasti čelí specifickým problémům, a proto vyžadují zvláštní podporu od regionálních programů. Měřítkem pro způsobilost k obdržení podpory a pro strukturální fondy musí nadále zůstat HDP, aby méně rozvinuté země dále získávaly pomoc a podporu. Potřebujeme ekonomický růst, který se bude odrážet ve zlepšování kvality života. V důsledku toho bude strategie pro horské oblasti, ostrovy a řídce osídlené oblasti zajišťovat přidanou hodnotu opatření přijatých k překonání problémů, kterým tyto oblasti čelí.

Usnesení vyzývá členské státy a Komisi, aby zajistily, že tyto oblasti budou nadále využívat zvláštních ustanovení v novém víceletém finančním rámci, a proto jsem usnesení podpořila.

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Toto usnesení bere na vědomí vstup Lisabonské smlouvy v platnost, uznává zásadu územní soudržnosti jako klíčového cíle Evropské unie a nutnost zvýšit objem pomoci poskytované oblastem, které jsou znevýhodněny svou zeměpisnou polohou (horské oblasti, ostrovy a řídké osídlené oblasti). Hlavní ustanovení tohoto usnesení vyzývá k „vytvoření specifického evropského integrovaného a flexibilního politického rámce, který by se zaměřoval na horské regiony, ostrovy a řídké osídlené oblasti na základě jejich společných rysů“. Jako členka parlamentního výboru odpovědného za evropskou politiku soudržnosti mám za to, že je třeba pro tyto oblasti učinit víc a že je třeba plánovat zvláštní opatření s cílem poskytnout pomoc těmto oblastem.

Elena Băsescu (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro tento návrh usnesení, protože obsahuje užitečné návrhy pro pomoc oblastem s geografickým nebo demografickým znevýhodněním při řešení problémů, kterým tyto oblasti čelí. Tyto oblasti vykazují hospodářské výsledky nižší než je průměr EU a mají nízký HDP a vysokou míru nezaměstnanosti. Politika soudržnosti je nejučinnějším modelem pro rozvoj oblastí potýkajících se s obtížnými podmínkami, protože podporuje přímo jejich sociální a ekonomický pokrok.

Ačkoli horské oblasti a ostrovy vykazují určité společné problémy, například obtížná přístupnost nebo závislost na malém počtu hospodářských činností, nemají tato území stejná omezení rozvoje. Z toho důvodu jsem přesvědčena, že podpora EU musí zohledňovat zvláštní rysy každé oblasti. Takové cílené strategie by usnadnily dosažení skutečného sbližování se zbytkem Evropské unie a zlepšily by životní podmínky velkého počtu evropských občanů, z nichž 10 % žije v horských oblastech a 3 % na ostrovech. Je také důležité, aby oblasti s přírodním znevýhodněním co nejlépe využívaly finanční podporu, kterou EU poskytuje prostřednictvím strukturálních fondů a Fondu soudržnosti. Některé členské státy včetně Rumunska musí prokazatelně zlepšit svůj systém přístupu k evropským fondům a jejich používání.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Horské oblasti, ostrovy a řídké osídlené oblasti čelí zvláštním problémům, které si zasluhují zvláštní pozornost; patří k nim špatná přístupnost, dodávky energie a regionální integrace i změna klimatu a problémy migrace.

Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože jsem přesvědčena, že významné rysy, kterými se tyto oblasti odlišují od ostatních, znamenají, že se tyto oblasti musí řídit zvláštními strategiemi a programy regionálního rozvoje. Jejich základem musí být zvláštní rysy a potenciál daných oblastí.

Chtěla bych také zdůraznit, že uplatňované statistické ukazatele musí být přizpůsobeny každé oblasti a nesmí se omezovat na ekonomické faktory. Díky tomu bude možné získat přesnější obraz rozvoje těchto oblastí.

Carlos Coelho (PPE), *písemně*. – (PT) Vítám, že Lisabonská smlouva řadí územní soudržnost k základním cílům Evropské unie vedle soudržnosti hospodářské a sociální, protože to vede k viditelnějšímu a kvantifikovatelnému projevu evropské solidarity. Politika soudržnosti Evropské unie musí zahrnovat všechny oblasti Unie, zejména pak ty, které se vyznačují zvláštními geografickými rysy, jako jsou portugalská souostroví Madeira a Azorské ostrovy. Jsem přesvědčen, že rozdíly v rozvoji mezi členskými státy a jejich vnitřním rozvoji budeme schopni vyřešit pouze v případě, že budeme mít specifický, flexibilní a integrovaný rámec evropské politiky s právními a finančními důsledky, který se bude schopen přizpůsobit nejvhodnějšímu měřítku zásahu pro danou oblast a současně

zajistit řešení společných problémů, jako jsou globalizace, změna klimatu a demografické trendy.

Podporuji toto usnesení a vyzývám Komisi i členské státy, aby zajistily, že tyto oblasti budou moci nadále využívat konkrétní opatření, zvláště pak v novém víceletém finančním rámci, a aby vypracovaly opatření a programy EU přizpůsobené každé konkrétní oblasti s cílem dosáhnout strukturální úpravy těchto oblastí a učinit je konkurenceschopnější a schopné čelit novým výzvám.

Corina Crețu (S&D), *písemně*. – (RO) Každý desátý evropský občan žije v horské oblasti. Některé z těchto oblastí, zejména v nových členských státech, jsou znevýhodněné oblasti, kde má chudoba a nedostatečná infrastruktura závažný dopad na životní podmínky lidí. Tyto oblasti musí zůstat prioritou evropské politiky soudržnosti, jejíž specifické nástroje je třeba přizpůsobit konkrétní povaze a závažnostem problémů, kterým horské oblasti čelí. Hlasovala jsem pro usnesení, protože jsem přesvědčena, že EU musí přijmout účinná opatření založená na solidaritě, aby především zajistila přístup místních obyvatel ke zdravotním a sociálním službám a aby také využila turistický a ekonomický potenciál, který nabízí evropské hory, s cílem vytvořit pracovní místa bez dopadu na environmentální rovnováhu.

Proinsias De Rossa (S&D), *písemně*. – Zásada územní soudržnosti byla upevněna v nařízeních o strukturálních fondech na období 2007–2013 a je jedním z nových klíčových cílů, které pro Evropskou unii stanovila Lisabonská smlouva usilující o zajištění harmonického rozvoje EU snižováním regionálních rozdílů a odstraňováním překážek bránících rozvoji, včetně překážek, které souvisejí s přírodním nebo geografickým znevýhodněním. Toto usnesení uvádí, že horské regiony, ostrovy a řídké osídlené oblasti tvoří homogenní skupiny regionů a mají některé významné společné rysy, kterými se odlišují od jiných oblastí, že si tyto oblasti zaslouží specifické programy regionálního rozvoje, a poukazuje také na specifickou situaci malých ostrovních členských států, které se nacházejí v okrajových oblastech Unie. Mohl bych doplnit i problematiku rybářských a venkovských oblastí, včetně ostrovů při západním pobřeží Irsku a pobřeží oblasti Donegal. Usnesení dále požaduje vytvoření specifického evropského integrovaného a flexibilního politického rámce, který by se zaměřoval na horské regiony, ostrovy a řídké osídlené oblasti na základě jejich společných rysů.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o evropské strategii ekonomického a sociálního rozvoje horských oblastí, ostrovů a řídké osídlených oblastí, protože jsou nutná zvláštní opatření, jejichž cílem bude překonat znevýhodnění a využít potenciál těchto oblastí v souladu s cílem územní soudržnosti, který zavádí Lisabonská smlouva.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Mezi všemi regionálními nerovnostmi a rozdíly v rámci Evropské unie si zvláštní pozornost zaslouhuje situace horských oblastí, ostrovů a řídké osídlených oblastí. Tyto oblasti čelí specifickým obtížím z důvodu svých geografických a demografických podmínek, a proto si zaslouhují diferencované zacházení v rámci politiky soudržnosti a regionálního rozvoje.

Politiky soudržnosti stanovené ve smlouvách nemohou být jen politickým cílem, který se odráží jen v právních předpisech EU. Musí to být konkrétní, objektivní politiky určené k dosažení udržitelného rozvoje všech oblastí, včetně těch, které mají z přirozených důvodů větší problémy a jsou geograficky vzdálenější (v případě ostrovů) nebo nepřístupnější (v případě horských oblastí).

Tato problematika je pro mě, jako pro Portugalce, zvlášť důležitá, a proto doufám, že Komise vezme toto usnesení na vědomí a provede návrhy v něm obsažené.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Dotyčné usnesení mohlo nastínit pokyny a doporučení pro oblasti se strukturálními a geografickými omezeními, která jsou brzdami jejich ekonomického a sociálního rozvoje. Bohužel zůstává toto usnesení povrchné a v analýze tohoto problému se nedotýká skutečně důležitých bodů.

Tím, že odkazuje jen na územní soudržnost, přehlíží význam základního pilíře ekonomického a sociálního rozvoje: hospodářskou a sociální soudržnost. Dokument „vítá začlenění územní soudržnosti jako nového cíle Unie“ – ustanovení obsažené v Lisabonské smlouvě.

Jak jsme již vícekrát než jednou upozornili, musí být pro nové cíle soudržnosti vyčleněny nové finanční zdroje, aby se zabránilo tomu, že se tyto cíle stanou ve smlouvách jen nedodržovaným ustanovením nebo pouhým výrazem propagandy. Nestalo se tak. Současné fondy přidělené pro cíl konvergence se ukázaly jako nedostatečné a politiky, které EU prováděla, stávající nerovnosti jen prohloubily, namísto aby je odstranily.

I když mají horské oblasti, ostrovy a řídké osídlené oblasti společná omezení a znevýhodnění, je třeba každé z nich zajistit zvláštní zacházení s ohledem na její rozdíly a konkrétní rysy. Můžeme jen litovat, že schází konkrétní zmínka o nejbližších regionech.

Salvatore Iacolino (PPE), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro usnesení o evropské strategii ekonomického a sociálního rozvoje horských oblastí, ostrovů a řídké osídlených oblastí, protože jsem přesvědčen, že je důležité znovu otevřít otázku územní soudržnosti a harmonického rozvoje všech geografických částí, které tvoří Evropskou unii.

Jsem přesvědčen, že pouze větší koordinace a posílená spolupráce mezi evropskými orgány, členskými státy a místními orgány může zajistit konkurenceschopnost geograficky a demograficky znevýhodněných území. Je také nutné mít na paměti specifickou každé oblasti, aby byly spravedlivě a efektivně přerozdělovány zdroje pro regionální rozvoj. Zvláštní pozornost musí Evropská unie věnovat ostrovům, aby je vymanila z marginality, jež je často spojována s izolovaností ostrovů.

Proto by politika soudržnosti měla využívat i jiné politiky, které mohou mít významný dopad na budoucnost těchto území. Mám na mysli například nástroje pro regulaci přílivu migrantů, kteří na ostrovech, jako je Sicílie, silně ovlivňují sociální a ekonomický rozvoj regionu.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro bod 3 (pozměňovací návrh 1, který předložila skupina Zelených/Evropské svobodné aliance), protože se domnívám, že HDP by měl být jedním z hlavních kritérií, spíše než jediným kritériem pro rozhodování o způsobilosti k pomoci v rámci regionální politiky.

Hlasovala jsem pro první část bodu 4 a pro druhou část, protože si myslím, že právní a finanční rámec je pro regionální politiku zaměřenou na horské oblasti, ostrovy a řídké osídlené oblasti nezbytný.

Erminia Mazzoni (PPE), *písemně*. – (IT) Definice evropské strategie ekonomického a sociálního rozvoje horských oblastí, ostrovů a řídké osídlených oblastí se příhodně chápe úkolů spočívajícího v úpravě prováděcích opatření politiky soudržnosti na základě

hodnocení dalšího kritéria, tedy „území“. Tomuto zásahu se dle mého názoru daří rozvíjet „zvláštní pozornost“ věnovanou oblastem s územními specifiky, kterou přináší článek 174 Smlouvy o fungování Evropské unie, aniž by však byla snížena klíčová úloha hrubého domácího produktu na obyvatele jako srovnávacího ukazatele pro přidělování zdrojů.

Cílem prohlášení Komise je mimo jiné zjednodušit organizaci správy, která by jinak byla spojena s rizikem ztráty účinnosti evropských intervenčních opatření. To by však mělo být doprovázeno důraznější snahou o zmírnění kontrolních postupů, které skutečně narušují funkčnost systému.

Transparentnost výdajů není cílem, kterého bychom se mohli vzdát, je však třeba jí naplňovat prostřednictvím méně byrokratického systému monitorování schopného lépe reagovat na potřeby systému, který stále není harmonizovaný, aby mezi evropskými zeměmi nevznikaly další nerovnosti.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Vstup Lisabonské smlouvy v platnost učinil zásadu územní soudržnosti významější a ukázal zvláštní zájem o nerovnosti existující mezi jednotlivými oblastmi. Horské oblasti, ostrovy a řídké osídlené oblasti by se měly těšit zvláštnímu statusu, který jim umožní překonávat jejich podstatná omezení. Proto, aby byly tyto oblasti lépe přizpůsobeny, je nezbytná evropská strategie prosazující sociální a hospodářský rozvoj nejméně rozvinutých oblastí; toho je třeba dosahovat pomocí specifických programů, které těmto oblastem umožní překonat jejich zaostalost. Proto jsem hlasoval tak, jak jsem hlasoval.

Andreas Mølzer (NI), *písemně*. – (DE) V různých dokumentech se stále zdůrazňuje, že venkovské oblasti, nejvzdálenější regiony, v tomto případě horské oblasti, ostrovy a řídké osídlené oblasti, si vyžadují zvláštní strategii či dokonce dotace. Současně se však přijímá řada opatření, která urychlují odchod z těchto oblastí. Zamysleme se jen nad problémy s infrastrukturou, jako je veřejná doprava či poštovní služby, v jejichž důsledku jsou jednotlivé oblasti ve stále větší míře odříznuty od vnějšího světa a obyvatelé jsou nuceni využívat soukromé automobily a podobná řešení. Jestliže nechceme zanedbaná území bez lidí, nestačí jen tyto oblasti samostatně dotovat, například v rámci ochrany území. Je třeba naopak dosáhnout udržitelné rovnováhy mezi geografickými a ekonomickými znevýhodněními. S ohledem na to je třeba myšlenky obsažené v návrhu usnesení podpořit.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Horské oblasti se rozkládají v celé EU a znakem těchto regionů, zvláště alpské oblasti, je zaměření na zemědělství a lesnictví. Problémy mimo jiné vznikají v důsledku stárnoucího obyvatelstva, problémů s infrastrukturou a přístupností a dostupností služeb. Zemědělci v horských oblastech jsou pod zvláště velkým tlakem, protože jejich výdaje jsou vysoké a jejich příjmy poměrně nízké. Hrají však velmi důležitou úlohu při ochraně krajiny, udržitelné správě, produkci ekologických potravin a alpském cestovním ruchu. To je třeba vzít řádně na vědomí a je nutné specifické problémy horských oblastí zkoumat. EU musí začít chránit budoucnost horského zemědělství, a tedy celého alpského regionu. Proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Robert Rochefort (ALDE), *písemně*. – (FR) V důsledku svých zvláštních rysů čelí horské oblasti specifickým problémům, zejména z důvodů rychle stárnoucího obyvatelstva, dopravní obtíží, překážek pro dodávky energie a nedostatečné regionální integrace. Jako zástupce francouzského jihozápadního volebního obvodu v Evropském parlamentu a vzhledem ke své zvýšené citlivosti vůči problémům, kterým čelí oblast Pyrenejí, jsem hlasoval pro usnesení o evropské strategii ekonomického a sociálního rozvoje horských oblastí, ostrovů a řídké osídlených oblastí. Text konkrétně požaduje vytvoření specifického

evropského integrovaného a flexibilního politického rámce, který by se zabýval problémy těchto oblastí, aby jim umožnil lépe překonat trvalá znevýhodnění těchto oblastí a přizpůsobit jejich model rozvoje tak, aby byly co nejlépe využity jejich přednosti. Usnesení rovněž požaduje lepší koordinaci čtyř strukturálních fondů, Fondu soudržnosti a ostatních evropských finančních nástrojů s cílem maximalizovat jejich efektivitu, a tak usnadnit hospodářský rozvoj těchto oblastí. Tyto cíle podporuji.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Evropský parlament silně podpořil toto usnesení, v němž vítáme začlenění územní soudržnosti jako nového cíle Unie i nový článek 174. Přijetím usnesení Evropský parlament vyjadřuje, že se domnívá, že ustanovení článku 174 by se měla odrazit ve specifických strategiích rozvoje a konkrétních opatřeních, jejichž cílem bude znevýhodnění překonat a využít potenciál těchto oblastí; je toho názoru, že horské regiony, ostrovy a řídce osídlené oblasti tvoří homogenní skupiny regionů a mají některé důležité společné rysy, kterými se odlišují od jiných oblastí; domnívá se, že si zaslouží specifické programy regionálního rozvoje; v této souvislosti poukazuje také na zvláštní situaci malých ostrovních členských států, které se nacházejí v okrajových oblastech Unie.

Oreste Rossi (EFD), *písemně*. – (IT) Jsme pro toto prohlášení, protože je důležité určit společnou evropskou strategii ekonomického a sociálního rozvoje horských oblastí, ostrovů a řídce osídlených oblastí. Měli bychom povzbuzovat iniciativy založené na modelu euroregionu, který oblasti se společnými zájmy mezi Itálií a Francií. Právě kvůli své geografické poloze představují okrajové oblasti problémy pro obyvatelstvo, které v nich žije, pro ekonomiku Evropy je však nutné je zachovat a chránit jako oblasti důležité z hlediska ochrany přírody.

Debora Serracchiani (S&D), *písemně*. – (IT) Hlasovala jsem pro toto usnesení, protože jsem přesvědčena, že je nutné mít na úrovni EU specifickou evropskou strategii pro rozvoj horských oblastí a ostrovů: strategii, která zohledňuje aspekty, jako je podpora hospodářství a struktur, politika zaměstnanosti, ochrana přírodních zdrojů, civilní obrana a politika ochrany životního prostředí a politika energetická.

Zásada územní soudržnosti je jedním z nových klíčových cílů, které pro Evropskou unii stanovila Lisabonská smlouva s cílem snížit regionální rozdíly a odstranit přírodní nebo geografické překážky. K tomu jsou nezbytné konkrétní kroky a zvláštní rozvojové strategie. Je nezbytné vytvářet rovné příležitosti těchto regionů a zbytku Evropské unie. Jednou z takových příležitostí by mohla být podpora udržitelného cestovního ruchu, která by tak vytvořila důležitý zdroj obživy pro obyvatele těchto oblastí. I madridské prohlášení evropských ministrů ze dne 15. dubna 2010 zdůrazňuje efektivnější koordinaci opatření prováděných v oblasti politiky cestovního ruchu a propagace zaměřené na více inovační, udržitelný a sociální cestovní ruch v Evropě.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) V Evropské unii existuje mnoho regionálních rozdílů na úrovni rozvoje. Jako výraz evropské solidarity usiluje cíl územní soudržnosti o odstranění těchto rozdílů, prosazuje harmonický rozvoj pomocí finančních prostředků strukturálních úprav a přizpůsobuje jednotlivé odvětvové politiky specifické povaze každého regionu.

Horské oblasti, ostrovy a řídce osídlené oblasti jsou zvláště znevýhodněné oblasti a jejich sociální a ekonomický rozvoj je určen jejich přírodními a geografickými rysy. Proto je nutné jim věnovat zvláštní pozornost, zejména tím, že vedle hrubého domácího produktu budou zohledňovány různé ukazatele, které rádě odrážejí zvláštní rysy každého regionu;

budou odstraněna striktní kritéria způsobilosti pro programy přeshraniční spolupráce; budou koordinovány různé zdroje financování a bude rozvíjen vertikální přístup zahrnující všechny úrovně správy.

V tomto ohledu ze stejných důvodů vyplývá, že nejvzdálenější regiony, které mají s těmito oblastmi některé rysy společné, si stejnou měrou zaslouhují, aby na ně byly uplatněny návrhy obsažené v tomto usnesení podle konkrétní povahy dotčeného regionu.

Joachim Zeller (PPE), *písemně.* – (DE) Nehlasoval jsem pro tento návrh usnesení, protože jsem přesvědčen, že jsme nyní svědky eskalace „strategií“ – pro Dunaj, Baltské moře, Černé moře a Středomoří, pro boj se změnou klimatu a jinými podobnými problémy – v takové míře, že budeme brzy potřebovat strategii pro strategie, abychom je mohli všechny sledovat. Podpora pro vzdálené oblasti byla začleněna do Lisabonské smlouvy, a proto má svůj vlastní právní princip a je i zvláštním prvkem, na který se zaměřuje politika soudržnosti za podpory četných iniciativ Komise a rozhodnutí Rady a Parlamentu. Potřebujeme jasná rozhodnutí na evropské úrovni ve věci pokračování politiky soudržnosti a regionální politiky po roce 2013. Bude přitom zohledněna i podpora pro horské oblasti, ostrovy a řídké osídlené oblasti. Nepotřebujeme však záplavu návrhů usnesení o jednotlivých otázkách, které slouží jen k narušení skutečného cíle a pro které nyní neexistuje žádný důvod.

7. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 13:30 a znovu zahájeno v 15:00)

PŘESEDÁJÍCÍ: Stavros LAMBRINIDIS

místopředseda

8. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

9. Nedostatečná ochrana lidských práv a spravedlnosti v Konžské demokratické republice (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení o nedostatečné ochraně lidských práv a spravedlnosti v Konžské demokratické republice.

Za tuto záležitost z pozice vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku zodpovídá paní místopředsedkyně Ashtonová.

Dnešního zasedání se však nemůže zúčastnit, a proto jejím jménem promluví pan Chastel.

Olivier Chastel, *jménem Catherine Ashtonové (místopředsedkyně Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku).* – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, je mi ctí se před vámi ujmout slova a činím tak skutečně jménem vysoké představitelky baronky Ashtonové.

Jejím jménem bych vás chtěl na začátku svého projevu ujistit, že Evropská unie je znepokojena situací lidských práv v Konžské demokratické republice a stejně tak EU samozřejmě odsuzuje zhoršení situace aktivistů za lidská práva v této zemi, o němž svědčí útoky a napadení, jimž jsou v současné době vystavováni. S vědomím těchto obav má obzvláště znepokojující charakter oblast sexuálního násilí.

Konžská demokratická republika je stále v nebezpečí a kromě toho ji sužují konflikty, které jsou sice ohraničené, ale pro obyvatele mají velmi tragické důsledky. Musí odvést opravdu velké množství práce, aby se jí podařilo svoji zem úspěšně obnovit. Všechny problémy, jimž republika čelí, lze samozřejmě přičítat její obtížné situaci, nelze je však z tohoto důvodu ospravedlnit všechny.

Sedm nezávislých expertů Organizace spojených národů vydalo dne 8. března zprávu, v níž odsoudili pomalý pokrok, co se týče stavu lidských práv v zemi, a konkrétně se zmínili o tom, že vláda by v této oblasti měla zvýšit své úsilí. Ochrana práv a bezpečnosti lidí je v nejširším smyslu slova klíčovou odpovědností každé země. Z toho důvodu se musí stát hlavní prioritou na cestě k obnově a upevnění právního státu v Konžské demokratické republice.

Před několika týdny zažili obyvatelé města Luvungi v provincii Severní Kivu na východě Konžské demokratické republiky opět ostudné hromadné znásilňování, jichž se po dobu několika dnů dopouštěly zločinecké gangy, Demokratické síly za osvobození Rwandy (FDLR) a jejich místní spojenci, milice Mai Mai. Nejnovější údaje, které máme k dispozici a jež potvrdila Organizace spojených národů, hovoří o nejméně pěti stech obětí.

Tato tragédie, která je bohužel jen jednou z mnoha, musí bezpodmínečně příslušné orgány vyburcovat k většímu úsilí o lepší ochranu civilního obyvatelstva, dosažení politických dohod, které regionu přinesou stabilitu, a tím o odstranění zhoubných prvků, které terorizují provincii Kivu. Tato tragédie rovněž nejhorším možným způsobem zdůrazňuje rozsah práce, již je třeba odvést před tím, než dosáhneme pokroku v základních oblastech, jako je reforma bezpečnostního odvětví, bez níž nelze upevnit právní řád.

Je zcela nepředstavitelné, že by se konžské vládě podařilo získat kontrolu nad svým územím, aniž by měla k dispozici kvalitně vyškolenou, správně řízenou a řádně placenou armádu, policii a soudní systém. Má-li se Konžská demokratická republika ujmout svého dílu odpovědnosti – a to na všech úrovních – pak musí mezinárodní společenství udělat totéž. Generální tajemník OSN pan Ban Ki-moon tuto myšlenku v plné míře podpořil, jelikož zahájil šetření příčin, kvůli nimž mise MONUSCO nezasáhla, přestože její mandát je zaměřen na ochranu osob. Musíme doufat, že mise MONUSCO z něj vyjde posílená, jelikož v oblasti musí nadále sehrávat zásadní úlohu.

Kromě toho si musíme položit otázku: co mohou učinit evropské a mezinárodní soudy? Paní Wallströmová, zvláštní zástupkyně generálního tajemníka OSN pro otázky sexuálně motivovaného násilí páchaného při ozbrojených konfliktech, vyzývá k tomu, aby byli viníci postaveni před soud. Tuto výzvu v plné míře podporujeme v souladu s prohlášením, které dne 27. srpna společně vydala vysoká představitelka Catherine Ashtonová a komisař pro rozvoj Andris Piebalgs.

S tím vědomím je třeba zmínit, že tragédie v Luvungi nadnesla jednu obecnou otázku, a to otázku beztrestnosti. Rebelové skutečně nejsou jediní, kteří se dopouští zločinů. Zjistili jsme, že podobně zavrženíhodným způsobem se chovají orgány, které mají prosazovat právo. Skutečnou výzvou pro Konžskou demokratickou republiku je tedy fungování jejích soudních institucí. Je zřejmé, že většina úsilí, které bude třeba vynaložit, lze úspěšně provést pouze v dlouhodobém rámci. Ze zřetele však nesmíme ztratit skutečnost, že v boji s beztrestností, stejně jako ve všech ostatních případech, lidé obecně očekávají, že příklady přijdou z vyšších míst.

Na tomto základě, a nyní zmíním jen jeden případ, v současné době probíhá vyšetřování vraždy aktivisty za lidská práva pana Floriberta Chebeyi Bahizireho, které se nepochybně stane exemplárním, jelikož symbolizuje vnitřní rozpory, jimž Konžská demokratická republika čelí.

Není nutné dodávat, že Evropská unie tento případ pozorně sleduje, a rovněž na smrt tohoto aktivisty za lidská práva neprodleně reagovala prostřednictvím vysoké představitelky Catherine Ashtonové, která vyzvala orgány Konžské demokratické republiky k tomu, aby objasnily, co se stalo.

Na závěr bych chtěl poukázat na to, do jaké míry Evropská unie podporuje a nadále bude podporovat Konžskou demokratickou republiku v tomto boji za spravedlnost a proti beztrestnosti. V této souvislosti bude mít klíčový význam pro vytvoření politického prostředí založeného na zásadách demokracie a právního státu podpora, již mezinárodní společenství, zejména Evropská unie a její členské státy, projeví ve prospěch volebního procesu, který se bude konat v letech 2011–2013.

Dále jsme v rámci Organizace spojených národů vyjádřili formální souhlas se jmenováním nezávislého odborníka Rady pro lidská práva, který v tomto směru podpoří úsilí konžské vlády. Bohužel však naše úsilí zatím nikam nevedlo. Doufáme, že budeme moci pokračovat v jednáních s konžskými orgány, aby v této oblasti pokročily.

Evropská unie se bude nadále podílet na spolupráci především v oblasti justice, policie, obrany, lidských práv a samozřejmě rovněž pomoci obětem. Evropská unie je připravena tuto spolupráci zintenzívnit v rámci skutečného dialogu s Konžskou demokratickou republikou.

Filip Kaczmarek, *jménem skupiny PPE.* – (PL) Jedna z nejvážnějších humanitárních krizí posledních let se odehrává v Konžské demokratické republice. Znásilnění, která byla spáchána na konci července a na začátku srpna, jsou sama o sobě strašná, tvoří však pouze jednu kapitolu z celé řady tragických událostí. V Kongu se každý měsíc více než tisíc žen stane oběťmi znásilnění a desítky tisíc dětí jsou vojáky. Sexuální násilí je metodou, jejímž cílem je zastrašit a potrestat konžské obyvatele, kteří nestojí na správné straně konfliktu. Sexuální násilí je tam natolik rozšířeno, že dle organizace *Lékaři bez hranic* je 75 % všech znásilnění na celém světě spácháno ve východním Kongu.

Součástí problému je i skutečnost, že nejrozsáhlejší mírové síly OSN na světě – mise MONUSCO – dělají pro kontrolu tohoto jevu velmi málo. Spory o tom, kdy se mise MONUSCO dozvěděla o těchto nedávných případech znásilnění – ať už to bylo pět dní, dva týdny nebo týden poté, co k nim došlo – jsou politováníhodné. Deset mil od místa, kde se znásilňování odehrávala, je základna mírové mise MONUSCO, a hlavní metodou prevence sexuálního násilí je podle OSN vyvěšování nápisů na budovy s textem upozorňujícím na to, že znásilnění je nelidské. Takovými metodami s tímto jevem neskoncujeme. Aby toho nebylo málo, před několika lety se sami vojáci OSN podíleli na sexuálním skandálu a například čelili obvinění z toho, že nutili mladé dívky k prostituci. Je možné, že tento problém jde více do hloubky a že mise MONUSCO ve skutečnosti nemá zájem s tímto zhoubným jevem bojovat.

Evropská unie musí v této věci jednat rozhodně. Musí se zaměřit na pomoc obětem. Jedná se o bezodkladnou záležitost, jelikož na začátku prosince se bude ve městě Kinshasa konat zasedání smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU, kde si budeme muset navzájem

podívat do očí, a tudíž tato podivná atmosféra beztrestnosti a bezmoci – souhlasím s belgickým předsednictvím – musí skončit.

Véronique De Keyser, *jménem skupiny S&D.* – (FR) Pane předsedající, není možné zde hovořit jménem žen, které staly oběťmi znásilnění a přišly o svou důstojnost, jménem zmrzačených dětí, jménem těhotných žen s rozpáranými břichy, jménem starších žen, jimž byly do pochev zaraženy bajonety, ani jménem všech žen, jejichž těla se stala k jejich potupě, ale především k naší hanbě, zpusťošným bitevním polem.

Není možné hovořit jménem dětí, které byly naverbovány do milic a nuceny k smrti ubíjet dospělé a děti, jako jsou ony samy, a které se staly skutečnými sexuálními otroky. Na sexuální genocidu, která v Kongu nadále skrytě probíhá a jež si každý rok vyžádá desítky tisíc obětí, nestačí slova. Skutečně to nelze slovy vyjádřit.

Je však jasné, že veškeré nástroje – legislativní texty, projekty v oblasti reformy ozbrojených sil, zahraniční mise, finanční podpora a mobilizace celého Společenství – jsou na místě. A beztrestnost přetrvává; děsivá beztrestnost, kdy válečný zločinec Bosco Ntaganda ani zdaleka nebyl potrestán, naopak získal významný post v konžské státní správě. Požadujeme, aby bylo spravedlnosti učiněno zadost. Tato atmosféra beztrestnosti nemůže pokračovat jen kvůli tomu, aby zůstal nastolen smír.

Co přesně znamená postavit tyto zločiny před soud? Znamená to vést vyšetřování, provést reformu soudnictví, zajistit vojákům řádnou mzdu a trestně stíhat viníky, včetně těch, kteří podněcovali k masakrům, a to bez ohledu na to, jak vysoké je jejich postavení. Co se týče našich vlastních států, znamená to rovněž nedodávat rebelům a jejich vojákům zbraně a nepodílet se na pochybných nelegálních obchodech s nerosty. Z toho důvodu podporujeme paní Wallströmovou a vyzýváme Komisi, aby posoudila možnost vytvořit evropský právní předpis, který by vycházel z nového zákona Spojených států o nerostných surovinách pocházejících z nelegálních zdrojů. Znamená to, že již nebudeme trpět, aby naše mobilní telefony, počítače a v budoucnosti naše hybridní automobily byly vyráběny za použití nerostů, které se prodávají nelegálně a pochází ze zemí, kde probíhají konflikty. Tyto nerosty jsou nerosty krvavými, stejně jako jsme se setkávali s krvavými diamanty. Kromě toho se naše vztahy s konžskou vládou budou odvíjet, páni předsedové, od způsobu, jímž bude vláda uplatňovat politiku nulové tolerance násilí páchaného na ženách – politiku, kterou, nutno dodat, zavedla samotná konžská vláda.

(Potlesk)

Charles Goerens, *jménem skupiny ALDE.* – (FR) Děkuji vám, pane předsedající. Je mi líto, ale musím říci, že v Konžské demokratické republice došlo jen k malému pokroku, a tudíž je nutné odsoudit závažná selhání a neúspěchy. V této zemi je třeba vybudovat všechno, nebo téměř všechno.

Zástupci Organizace spojených národů v Konžské demokratické republice mají mít postavení, které této zmrzačené zemi zajistí stabilitu, avšak místo toho se zpovídají z mimořádně vážných případů porušování lidských práv. V tomto případě se nejedná o několik ojedinělých násilných činů spáchaných jen několika jedinci, což by tak jako tak byly naprosto trestuhodné; ne, to, co se děje v Konžské demokratické republice, se neomezuje jen na několik občanů, kteří jsou bez jakékoli obrany vydáni napospas pachatelům sexuálního násilí. Zde máme důvod obávat se toho, že máme co do činění s jevem, který přesahuje rámec jednotlivců.

Skutečně, usvědčující informace o událostech, které se v Konžské demokratické republice odehrály ve dnech 30. července až 4. srpna, tyto zločiny posunují do jiného měřítka. Asistent generálního tajemníka OSN pro mírové mise Atul Khare potvrdil, že přibližně 500 lidí – žen, dětí a batolat – se stalo oběťmi znásilnění.

Tyto ohavné zločiny již nemůžeme pouze odsuzovat. Musíme jít dál a odhalit ty, kteří jsou za ně zodpovědní, postavit je před soud a odradit další potenciální zločince, ale rovněž se zabývat příčinami a rizikovým prostředím, v němž může k velké řadě těchto incidentů docházet.

Řešení příčiny však nesmí za žádných okolností znamenat polehčující okolnost pro pachatele sexuálního násilí. K řešení všech těchto problémů je zapotřebí vojenské a policejní síly, alespoň v krátkodobém horizontu, bude však nutné reagovat i jiným způsobem. Ve skutečnosti se zde zabýváme státní krizí. Pečlivě vážím svá slova – máme co do činění s krizí v zemi, která již nezvládá plnit své svrchované funkce, k nimž patří především schopnost zaručit bezpečnost, již požívají občané všech jiných zemí.

Reakce musí přijít současně ze strany Konžské demokratické republiky, Africké unie, Organizace spojených národů a mezinárodního společenství. Řešení problémů konžské populace může spočívat v mnoha různých věcech, zhora nic však nenahradí odpovědnost orgánů Konžské demokratické republiky. Na nás však přitom zůstává, abychom při nich stáli a podporovali je.

Isabelle Durant, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, mohu jen souhlasit s tím, co zde zaznělo, především se slovy paní De Keyserové, která velmi drsným a syrovým způsobem popsala násilí, které je páčáno na ženách. Je pravda, že všechna svědectví se shodují. Všechna jsou nesnesitelná a neúnosná, z hlediska jednotlivců a zejména kolektivně. Kromě toho cílem všech těchto násilných činů je zcela jednoznačně vymýtit, ponížit a nakonec vyhubit celou populaci, tím, že ji zbaví její důstojnosti a smyslu života.

Ze všech těchto důvodů se tedy domnívám, že musíme být schopni reagovat ještě důrazněji. Pravdou zůstává, že situace v Kongu je nyní po všech stránkách ještě obtížnější, nejen co se týče násilí páchaného na ženách, ale i v jiných oblastech. Pane Chasteli, hovořil jste o každodenním životě bezpočtu konžských obyvatel, nejen o právech žen, ale o problematice lidských práv obecně a o jejich obrácích. V souvislosti s tím bych chtěla říci, že mezi násilím páchaným na ženách a řadou zločinů, které stále zůstávají bez trestu, vidím samozřejmě přímou souvislost.

Plnění přírodních zdrojů stále do značné míry zůstává beztrestné. Byl tu zmíněn zákon Spojených států amerických, který by se pro Evropu mohl stát inspirací. Rovněž se však domnívám, že zcela zásadní je otázka beztrestnosti plnění přírodních zdrojů. Je naprosto klíčová, jelikož i závazek konžského prezidenta Josepha Kabily, že zakáže jejich vývoz, může mít v důsledku zhoubný dopad, zejména na všechny drobné kopáče, jejichž obživa závisí pouze na této činnosti. Bude mít zhoubný dopad, protože ve skutečnosti nemá žádný smysl, spíše slouží jako určitá zástěrka, neboť je nám velmi dobře známo, že konžské ozbrojené síly nebo alespoň jejich část se podílí nejen na znásilňování žen, ale i na plnění přírodních zdrojů a na korupci, která kolem něj vzkvétá.

Důležité tedy nejsou pouze zákony nebo rozhodnutí vlády, ale také schopnost je použít a uplatnit. Pro vládu je klíčové, aby dokázala vykonávat své pravomoci.

Domnívám se tedy, že – a mnozí z nás se brzy sejdou ve městě Kinshasa se zástupci zemí AKT – chceme-li pomoci pozitivním a užitečným silám v Kongu a podpořit je, ať už jsou

na vládní či komunitní úrovni nebo v oblasti lidských práv, musíme vyslat dvojí poselství: poselství, v němž podpoříme ty, kteří chtějí rozvíjet prostředí, v němž vládne spravedlnost a boj s beztrestností, a jež se bude rovněž týkat politických sil a jejich schopnosti osvojit si prostředky, jimiž lze na všech úrovních zajistit skutečnou správu země: nastolení bezpečnosti, dodržování zákonů, provedení řady rozhodnutí a zcela prostě zaručení důvěryhodnosti těch, kteří budou zvoleni. Skutečně, čtyři roky po volbách, které jsme všichni chtěli, financovali a podporovali, je důležité nejen odsuzovat, ale také podporovat jakákoli opatření, která povedou ke skutečnému a jednoznačnému výkonu státní moci a uplatňování demokracie obecně. Kromě toho jsem přesvědčena o tom, že násilí páchané na ženách a násilí páchané na ochráncích lidských práv jsou dva velmi důležité aspekty.

Uzavřu tím, že soud osob, které nesou zodpovědnost za smrt pana Chebeyi, by měl v zásadě proběhnout v září. S ohledem na jeho rodinu a na její utrpení se domnívám, že musíme věnovat opravdu velkou pozornost tomu, aby se tento proces stal symbolem vůle k řešení tohoto problému.

Charles Tannock, *jménem skupiny ECR.* – Pane předsedající, Konžská demokratická republika není ani demokratická v tom smyslu, jak chápeme demokracii zde v Evropské unii, ani není efektivně fungující republikou; částečně je to zapříčiněno její velkou rozlohou, propustností hranic a špatnou infrastrukturou, což jsou prvky, které z demokratické správy země činí velkou výzvu.

Nestabilita Konžské demokratické republiky jako národního státu je rovněž způsobena desetiletími, v nichž vládla korupce, politické represe a nahodilé ozbrojené konflikty, ať občanské či se sousedními státy, v jejichž rámci byly páhány ohavné zločiny, jako je hromadné znásilňování. Ke zhoršení situace v zemi došlo nástupem kleptokratického vražedného režimu prezidenta Mobutua, a to přetrvává do současnosti. Prezident Kabila alespoň uspořádal všeobecné volby, jimiž před vnějším světem vytvořil dojem zavádění demokratických reforem, ve skutečnosti však právě on ovládá veškerou moc, a především má kontrolu nad přístupem k rozsáhlým přírodním zdrojům této země.

Některé země, zejména Čína, o ně v rostoucí míře projevují zájem, což režim prezidenta Kabily ještě více povzbuzuje k zanedbávání svých povinností v oblasti lidských práv a právního státu. Samotná Čína se vyznačuje žalostným stavem lidských práv, a navíc se v rámci OSN dokonce staví na obranu opatření zemí, jako je například Konžská demokratická republika, s nimiž obchoduje. Nepřekvapuje mě tedy, že všechny tři soudní řízení, která probíhají u Mezinárodního trestního soudu, se týkají státních příslušníků Konžské demokratické republiky.

Tato situaci je velmi znepokojivá, avšak Africká unie odmítá odsoudit režim prezidenta Kabily nebo na něj vyvíjet nátlak, aby plnil své ústavní povinnosti. Ve prospěch EU svědčí to, že s jeho odsouzením neotálí, a já vítám rázný přístup, jež zaujala vysoká představitelka baronka Ashtonová.

Na závěr chci zopakovat výzvu, kterou jsem v této sněmovně uvedl již několikrát, a to, aby byl Kimberleyský proces rozšířen i na další klíčové přírodní zdroje v Africe. Porušování lidských práv v Africe, které je bohužel na denním pořádku, často souvisí se soupeřením o kontrolu nad nerostnými surovinami. Kimberleyský proces měl obrovský úspěch při potírání obchodu s krvavými diamanty nebo s diamanty pocházejícími z nelegálních zdrojů a já se domnívám, že bychom měli zvážit podobný přístup i k dalším odvětvím těžebního průmyslu.

Marie-Christine Vergiat, *jménem skupiny GUE/NGL.* – (FR) Pane předsedající, v této sněmovně se opět zabýváme obtížným tématem situace v Konžské demokratické republice, která se, zdá se, trvale a dlouhodobě zhoršuje.

V červnu jsme přijali usnesení, v němž jsme odsoudili vraždu Floriberta Chebeyi Bahizireho a vyjádřili obavy nad zmizením Fidèla Bazany Edadiho. Od té doby byl zavražděn další ochránce lidských práv, Salvator Muhindo Vunoka. Pane ministře, můžete jej přidat do svého seznamu. Letos v létě muselo dojít ke znásilnění několika stovek lidí, aby se OSN vůbec rozhodla jednat.

Nutno dodat, že mírové síly MONUSCO, které mají v Kongu chránit civilní obyvatelstvo, humanitární pracovníky a ochránce lidských práv a pomáhat v boji proti beztrestnosti, se nacházely pouhých několik kilometrů od místa, kde se znásilňování odehrávalo, a nijak nezasáhly.

Sám generální tajemník OSN Ban Ki-moon se nad pasivitou vojáků MONUSCO pozastavoval. Úředníci OSN nakonec na konžskou vládu vydali obvinění. Na začátku října měla být zveřejněna nová zpráva o napáchaném násilí, měla by se však týkat událostí v letech 1996–2003. Taková ztráta času! Kolik dalších obětí ještě musí být zabito, znásilněno a mučeno? Kolik dalších dětí musí být násilím naverbováno, než si mezinárodní společenství této situace všimne a přistoupí k patřičným opatřením?

Mám chuť se zeptat: a co dělá Evropa? Do Konga byly investovány ohromné finanční částky. Na místě jsou přítomny mise EUSEC a EUPOL. Teoreticky k nejdůležitějším cílům Evropské unie vedle humanitární pomoci patří výcvik tamějších bezpečnostních sil a pomoc při reformách bezpečnosti v zemi.

Jaké výsledky přináší tyto politiky? Konžská demokratická republika je rozlehlá země, třetí největší země Afriky podle počtu obyvatel. Má obrovský potenciál bohatství, přesto 80 % jejích obyvatel žije pod hranicí chudoby. Co je horší, chudoba se stále prohlubuje kvůli bezuzdné korupci.

Chtěla bych se vás zeptat jen na jednu věc: jak dlouho ještě necháme tento stav zcela beztrestně pokračovat? Pane ministře, jak jste sám řekl, všichni víme, že bezpečnostní síly se na násilnostech rovněž podílí. Nemyslíte si, že je na čase zaujmout jiný přístup?

Dokážu si představit, že situace v Radě ministrů není nijak jednoduchá, jelikož několik velkých evropských zemí nebo alespoň jejich političtí představitelé, o jejichž nasazení v oblasti lidských práv nikdo nepochybuje, jsou schopni s velkou slávou vítat pana Kabila, a tudíž pochopitelně nejsou otevřeni tomu, aby se skutečně zasáhlo.

Spolehněte se tedy na Evropský parlament, který přijme nezbytná opatření, a zastavte prosím tuto situaci, kdy ekonomické zájmy několika jedinců jdou na úkor civilního obyvatelstva, které již nemůže dál.

Bastiaan Belder, *jménem skupiny EFD.* – (NL) Pane předsedající, v roce 2010 uplynulo padesát let od nastolení konžské nezávislosti. Ohlédneme-li se zpět, zjistíme, že těchto padesát let je až do současnosti hanebně poskvrněno krví.

Hrůzné události, k nimž došlo letos v létě v regionu Severní Kivu, to jen potvrzují. Četli jsme, že jim mělo zabránit dvacet pět vojáků mírové mise OSN, což nás upozorňuje na otázku logistiky. Dvacet tisíc vojáků OSN, a přitom profesionálové a odborníci tvrdí, že k zachování alespoň určité míry pořádku by bylo třeba nejméně šedesát tisíc: to je problém!

Chtěl bych Radě a Komisi položit následující otázku. Co přesně dělají mise EUSEC a EUPOL v Severním a Jižním Kivu pro zvýšení bezpečnosti místního obyvatelstva a pro to, aby byli pachatelé zvrstev z tohoto léta vydáni spravedlnosti?

K nepokojům dochází právě v oblastech, kde se nachází nejbohatší zdroje Konžské demokratické republiky. Dle nejnovějších údajů mají konžské doly potenciál 24 miliard USD. Na začátku září vydala konžská vláda tiskovou zprávu, v níž uvedla, že práce v dolech byly okamžitě pozastaveny, jelikož v nich nelegálně těžily ozbrojené skupiny, přičemž v některých případech se tak dělo s podporou státních orgánů. Na první pohled to může být dobrý začátek, jakým způsobem se však podaří toto opatření dodržet? Nicméně kolují i zvěsti o tom, že konžská vláda zabavuje těžební projekty zahraničních investorů, načež je prodává svým vlastním zahraničním obchodním partnerům.

Mé otázky Radě jsou následující. Jaký vliv mohou mít mise EU v Kongu na to, aby byla omezena nelegální těžba? Dále, můžete potvrdit, že nelegální těžba v dolech byla skutečně zastavena, a objasnit, jakým způsobem jí lze zabránit, případně s pomocí na místě přítomných misí EU? Upřímně doufám, že Evropská unie zapracuje na tom, aby v této oblasti byla zásadním způsobem rozšířena mise OSN, jelikož je to nezbytně nutné. Pokud se nemýlím, dle vyjádření tiskových zpráv konžská vláda v současné době naopak usiluje o její ukončení, což by mělo na zemi dramatický dopad.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající, z této diskuze jako by vyplývalo, že porušování lidských práv v Kongu je nový fenomén a že v Africe je tato situace neobvyklá. Ani jedno však neplatí: kéž by.

Vzpomínám si na to, jak byla vyhlášena nezávislost Belgického Konga v roce 1960, když jsem ještě chodil do školy. Vzpomínám si na únos a uvěznění Patrice Lumumby v několika prvních měsících nezávislosti. Dodnes si živě pamatuji záběr, jak jím hrubě smýkli na korbu nákladního auta, a pak už jej nikdo živého neviděl. Následovala desetiletí bratrovražedné nestability, diktatur a občanských válek.

Případ Konga není v Africe ničím zvláštním. Mnohem obtížnější by bylo nalézt mírumilovnou demokracii. Pokud bych se měl řídit standardním školáckým vysvětlením, musel bych říci, že něco je shnilého v království africkém. Existuje však jiné vysvětlení.

Když kolonizátoři rozdělovali mapu Afriky rovnými přímkami, obecně na celém světadílu a možná konkrétně v Kongu naprosto ignorovali rozdíly mezi různými kmeny a národy. Jakmile všechny tyto země získaly nezávislost, v jejich politické struktuře byly obsaženy obrovské etnické, jazykové a náboženské rozdíly na vertikální úrovni, což je vždy zdrojem politické nestability.

Platí to pro Belgii a stejně tak pro bývalé Belgické Kongo. Jediný rozdíl tkví v tom, že Belgie unikla politickému násilí. Totéž bohužel nelze říci o Bosně a Chorvatsku, kde došlo k mnoha případům zabíjení a možná stejně bezdůvodného sadismu.

Vedou-li rozdíly na vertikální úrovni v politických státech k nestabilitě a někdy k násilí, z jakého důvodu vytváříme stejné vertikální rozdělení v Evropě tím, že povolujeme nekontrolované přistěhovalce ze třetího světa obecně a zejména z Afriky? Nestačilo nám, že jsme opustili Afriku a zanechali ji s nepoužitelnými politickými společnostmi. Pilně teď vytváříme stejné problémy uprostřed Evropy.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Pořádáme další rozpravu o situaci v Konžské demokratické republice, která, jak tu již zaznělo, je do značné míry demokratická pouze podle svého

názvu a v níž je porušování lidských práv na denním pořádku. Dnes tu hovoříme o násilí páchaném na těch nejslabších, zejména na ženách, které jsou znásilňovány, a na dětech, které jsou mimo jiné nuceny vstupovat do armády, jež je armádou nelegální. Hovoříme o znásilňování, mučení a vraždách. Hovoříme o násilí, jehož pachatelé, což je ze všeho nejhorší, zůstávají bez trestu, a hovoříme o násilí, které se stalo tak běžnou záležitostí, že je těžké dokonce mluvit o jakékoli kulturní nebo jiné shodě. Hovoříme o znásilňování, jehož se dopouští partyzáni, ale i příslušníci armády a civilisté. Hovoříme o ženách, které nemají nikoho, kdo by je bránil.

Nesmíme zapomínat na skutečnost, že – paradoxně – mluvíme o regionu, který v Africe i ve světě patří k těm nejnešťastnějším a zároveň k těm nejbohatším co se týče přírodních zdrojů. Jejich rozsah by měl více než stačit na uspokojení potřeb všech osob, které v této oblasti žijí. Nesmíme zapomínat na to, že se jedná o další fázi neblahých událostí, v nichž podle odhadů za uplynulých deset let přišly desítky tisíc lidí o život a bylo zaznamenáno přibližně dvě stě tisíc případů znásilnění. Kolik případů znásilnění zaznamenáno nebylo, můžeme pouze odhadovat.

Situace vzbuzuje hluboké znepokojení, a to nejen na zasedáních podvýboru tohoto Parlamentu pro lidská práva. Nabízí se otázka, do jaké míry je práce Organizace spojených národů efektivní a jak je možné, že trestné činy spáchané partyzány a dalšími zůstávají bez trestu – trestné činy, které se musí dostat před soud. Soudní systém musí zasáhnout. Myslím, že ideální příležitost učinit přítrž těmto nelidským činům bude na zasedání zemí AKT a Evropského parlamentu. Máme zde co do činění se státní krizí v Kongu, a tudíž iniciativu musí převzít mezinárodní společenství. V tom rovněž spočívá naše úloha – úloha Evropského parlamentu – o těchto záležitostech hovořit.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Chtěla bych z tohoto místa poděkovat zástupcům Komise a Rady za stanovisko k nedostatečné ochraně lidských práv a spravedlnosti v Kongu.

Situace je opravdu dramatická a drastická a myslím, že ji kolegyně Véronique De Keyserová ve svém projevu velmi dobře popsala. Navzdory tomu bych v této souvislosti chtěla upozornit na velmi znepokojující zprávy od mezinárodních nevládních organizací. Ty nyní hovoří o systematických organizovaných útocích na obce pod kontrolou ozbrojených složek, jejichž cílem je znásilňovat místní ženy. Přibližně před měsícem bylo ve třinácti vesnicích znásilněno více než 1 500 civilistek. Toto všechno se, dámy pánové, událo pouhých několik týdnů poté, co Rada bezpečnosti OSN obnovila mandát své mise v Kongu s cílem pomoci vládě při ochraně civilistů před porušováním lidských práv.

Dalším paradoxem této situace je skutečnost, že sexuálního násilí se dopouštějí všechny strany konfliktu, včetně vládních jednotek, což je naprosto nepřijatelné, a proto bych chtěla ještě jednou požádat zástupce evropských orgánů, aby vyvinuli veškerý možný diplomatický a další tlak, a to i prostřednictvím OSN a její mise v Kongu, s cílem učinit těmto praktikám přítrž. Nepochybujte o tom, že máte plnou podporu Evropského parlamentu.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedající, situace v Konžské demokratické republice nadále vzbuzuje velké obavy. Zvláště znepokojující je skutečnost, že na místě je přítomna Evropská unie a Organizace spojených národů, a přesto stále narůstá násilí i pohotovost k jeho použití. Celou řadu let se v Kongu podílíme na různých misích. Z toho důvodu rovněž neseme určitý díl zodpovědnosti, a to zejména v případě zločinů páchaných nebo tolerovaných skupinami, které formálně podporujeme. Existuje konžské rčení, v němž se praví: kočka může vstoupit do kláštera, zůstane však nadále

kočkou. Použijeme-li jej na bezpečnostní aparát, znamená to, že zločinec si sice může obléci uniformu, neznamená to však, že se nedopustí žádných dalších zločinů – ba naopak. A právě v tom spočívá náš problém. Potřebujeme dát konžské vládě jednoznačně najevo, že takové chování nebudeme tolerovat a nestrpíme ani, aby před námi bylo zatajováno.

Každý v této sněmovně souhlasí s tím, že situace v Kongu se zhoršuje. Chtěl bych zdůraznit, že v roce 2006 jsme tam uskutečnili volební pozorovatelskou misi. Jen stěží bychom mohli říci, že od té doby tam v procesu demokratizace země došlo k nějakému pokroku. Rada a Komise by měly pečlivě zvážit, zda bychom tam neměli poslat novou úplnou misi a tentokrát sledovat volební proces jiným způsobem. Domnívám se, že předpoklady pro zřízení úplné volební pozorovatelské mise nejsou nijak příznivé. Vyslali bychom tím také špatný signál vládě, která systematicky porušuje pravidla i doporučení Evropské unie.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Pane předsedající, i my jako Evropané částečně neseme vinu na utrpení, jehož jsme svědky ve východní Konžské demokratické republice. Existuje-li stále obrovské množství peněz, které si rebelové chtějí vydělat prodejem drahých kovů, jako je koltan využívaný v odvětví mobilních telefonů a počítačovém průmyslu, pak je to způsobeno skutečností, že je nadále nekriticky vykupujeme.

Evropské země nikdy neměly potřebu stanovit zákon, který by se týkal odpovědnosti v dodavatelském řetězci, a ani neuvažovaly o jeho možném rozsahu. V tuto chvíli je velmi pozoruhodné, že právě to konečně učinily Spojené státy. My jsme neudělali nic – prostě proto, že máme strach z konkurence Číny a Spojených států. A čeho jsme byli svědky loni v létě? Ve Spojených státech byl vydán zákon, který usiluje o transparentnost a žádá, aby společnosti hlásily použití drahých kovů z Konžské demokratické republiky a sousedících zemí. Společnosti jako je Hewlett-Packard a IBM se tomu musí přizpůsobit. Měli bychom příklad Spojených států následovat a vytvořit vlastní verzi tohoto zákona.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Pane předsedající, letošní rok je rokem Afriky a vzpomínáme tady na celou řadu zemí, které před padesáti lety získaly nezávislost na bývalých koloniálních mocnostech. Když se ale po těch padesáti letech podíváme na vývoj v některých těchto zemích, nevidíme, bohužel, mnoho důvodů k optimismu. Stejně tak tomu je, pokud jde o Konžskou demokratickou republiku. Chce-li být padesát let po získání nezávislosti na bývalé belgické koloniální mocnosti partnerem Evropské unie a plnohodnotným členem mezinárodního společenství, musí se aktivně zasazovat o předcházení těch hrůzných činů, které tam byly spáchány v posledních týdnech, musí dodržovat lidská práva a postarat se o vládu zákona na celém území Konžské demokratické republiky.

Evropská unie ve spolupráci jak s OSN, tak s Africkou unií by měla vzdát úctu obětem násilí v Kongu. Mimo jiné i tím, že přispěje k odzbrojení vojenských skupin, které podnikají útoky na konžské obyvatelstvo z okolních zemí, z Rwandy, jižního Súdánu a Ugandy. Měli bychom také prokázat akceschopnost a tady apelují na vysokou představitelku Evropské unie pro zahraniční politiku baronku Ashtonovou, aby při příležitosti zasedání Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU v Kinshase v prosinci představila konkrétní plán akcí Evropské unie v boji za dodržování lidských práv v Konžské demokratické republice.

Kinga Gál (PPE). – Pane předsedající, jako členka podvýboru pro lidská práva důrazně odsuzuji události, které se v Kongu odehrály v uplynulých měsících.

V jedenadvacátém století je nepřijatelné, aby bylo zabíjení, znásilňování a zneužívání dětí běžně používáno jako válečná zbraň, a to vše za přítomnosti jednotek OSN. Pouze počet ohlášených případů v Kongu za uplynulých pět let narostl dvacetkrát. V nebezpečí jsou životy žen a dětí, které jsou zbaveny lidské důstojnosti a jejich lidská práva jsou zcela opomíjena. Kromě toho se již nemohou začlenit do svého tradičního společenství, což vede rovněž k narušení sociální infrastruktury.

Mezinárodní společenství musí oficiálně připustit, že hromadné znásilňování v Kongu je válečným zločinem proti lidskosti. Je třeba koordinovaně reagovat, nadále vyvíjet tlak na pachatele těchto znásilnění a vydat je spravedlnosti na místní úrovni nebo u Mezinárodního trestního soudu. Vítám skutečnost, že mise EUSEC RD Congo byla právě prodloužena do 30. září 2012 a věřím tomu, že stejně tak bude obnovena mise EUPOL RD Congo.

Měli by být vysláni specializovaní pracovníci, kteří provedou vyšetřování trestné činnosti. Další podporu by měla zajistit Evropská iniciativa pro demokracii a lidská práva. Měla by být přijata další opatření, například aby příslušníci mírových sil byli vybaveni mobilními telefony, zlepšila se komunikace mezi mírovými silami MONUSCO a místním obyvatelstvem a aby se posílil závazek vyřešit problém povstaleckých skupin. Je třeba podporovat humanitární agentury, aby se dostaly k civilnímu obyvatelstvu, které potřebuje pomoc.

Vláda by měla zároveň začít uplatňovat politiku nulové tolerance, kterou nedávno sama vyhlásila, a v souladu s ústavou vytvořit národní výbor pro lidská práva. Celkově vzato je nutné, aby se prioritou stala ochrana žen a dětí.

Richard Howitt (S&D). – Pane předsedající, v tomto roce nás v Evropském parlamentu navštívil Denis Mukwege, gynekolog z nemocnice Panzi v Konžské demokratické republice, a řekl nám, že za uplynulých patnáct let v této zemi došlo nejméně ke dvěma stům tisícům případů znásilnění provedených natolik brutálním způsobem, že je již nelze popsat jako znásilnění, a měly bychom je spíše nazvat sexuálními masakry, a že sex je tam používán jako teroristický čin.

To jsme ještě neměli tušení, že jen o několik týdnů později bude dvacet mil od sídla mezinárodních mírových sil obsazeno město Luvungi a asi pět set žen a dětí tam bude vystaveno opakovanému a hrůznému sexuálnímu násilí.

V tomto Parlamentu jsme kritizovali neschopnost poskytnout ochranu ve Rwandě a ve Srebrenici, a proto nyní nemůžeme a nesmíme mlčet. Měli bychom ocenit skutečnost, že asistent generálního tajemníka OSN připustil selhání OSN a přijal částečnou odpovědnost za incidenty. Měli bychom však rovněž vyzvat OSN, aby prošetřila, proč předchozí varování ze strany řidičů mototaxi zůstala bez povšimnutí; proč neměla základna OSN zajištěné tlumočení místního jazyka; a jakým způsobem pravidla pro působení mírových jednotek nadále omezují jejich efektivitu.

Upřímně řečeno, chtěl bych se všech členských států Organizace spojených národů a každého členského státu Evropské unie zeptat, co se stalo s těmi ušlechtilými slovy ohledně povinnosti OSN chránit, pro něž jsme všichni hlasovali. Souhlasím s tím, co zde zaznělo z úst pana Chastela o tom, že je třeba vydat pachatele spravedlnosti, nicméně ve zprávě, již by měla každou chvíli vydat samotná OSN, je třeba popsat smysluplný soudní systém, který obsáhne celou dekádu trestných činů ve východní Konžské demokratické republice.

Pane předsedající, rovněž bych chtěl vyjádřit souhlas se všemi, kteří v této rozpravě odsoudili ničivou korupci, již je umocňováno plnění bohatých nerostných surovin Konžské

demokratické republiky. Na prvním místě bychom však v této rozpravě měli vyjádřit, že neexistují žádné vysvětlení, výmluvy ani polehčující okolnosti, jimiž lze sebemenším způsobem ospravedlnit využívání sexuálního násilí jako válečné zbraně, a že naším prvořadým zájmem by měl být osud pěti set obětí, které nikdo z nás nedokázal ochránit. Měli bychom se zavázat k tomu, že zajistíme, aby se něco podobného již nikdy neopakovalo.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – Pane předsedající, EU musí převzít zodpovědnost za to, že nečinně přihlíží, zatímco bezbranné ženy a děti jsou neustále sužovány ozbrojenými rebely a příslušníky armády.

Je čas přejít od slov k činům. Musíme přijmout konkrétní opatření, jimiž ve spolupráci s dalšími mezinárodními misemi na místě zajistíme podporu a upevnění bezpečnostních sil Konžské demokratické republiky. Musíme se aktivně zapojit, a kdykoli to bude nutné, vyvíjet tlak na vládu, aby chránila svůj vlastní lid. Rovněž musíme mluvit jedním silným a odvážným hlasem a nařídít vládě, aby zastavila porušování lidských práv. Konžská demokratická republika má jako země obrovské možnosti. Chceme z Afriky dostávat i dobré zprávy.

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, mohu jen souhlasit s kritikou a odsouzením tohoto brutálního masakru stejně jako s kritikou mise OSN, která nevynaložila veškeré úsilí na to, aby masakru zabránila. Je však třeba uvítat, že nově zřízený post zvláštního zástupce OSN pro otázky sexuálně motivovaného násilí páchaného při ozbrojených konfliktech, který přijala paní Wallströmová, tuto odpovědnost již vyjádřil a stále můžeme doufat, že zločiny budou jednoznačně objasněny.

Chtěla bych vám připomenout, že v únoru tohoto roku byla u nás v Parlamentu výstava uspořádaná organizací *Medica Mondiale*, která ve východním Kongu spravuje síť mobilních gynekologických klinik, a že sem přijela jedna žena z východního Konga, kteří zažila mnoho strašných věcí, ale přesto našla sílu na místě začít organizovat ženy. Později vyzvala místní velvyslanectví EU, aby se přemístilo i do východního Konga, kde by mohlo spolupracovat s nevládními organizacemi a ženami na programech na ochranu svědků a na stíhání zločinů, a řekla nám, že zoufale potřebují podporu v oblasti projektů získávání financí, lékařské pomoci a pomoci obětem traumatu. Dále vyzvala EU, aby pomohla při budování věznic, jelikož pokud je někdo zatčen, nelze jej uvěznit.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) O tomto tématu hovoříme, jelikož jsme znepokojeni situací v Kongu a protože lidé, kteří v této zemi žijí, nemají žádnou záruku základních lidských práv. Jsme tedy zděšeni skutečností, že zprávy pozorovatelských organizací o dodržování lidských práv jsou v případě Konga obzvláště znepokojující. Nyní však již platí Lisabonská smlouva, a v naší rozpravě bychom se tedy měli obrátit na jednu konkrétní skupinu. Mám na mysli osoby, které nesou odpovědnost za zahraniční politiku Evropské unie.

Zahraniční politika ve vztahu k Africe není předmětem sporů. Z toho důvodu by pro nás snad mělo být jednodušší formulovat zásady společných opatření. Dnes se tedy musíme zaměřit na příčiny toho, co se v Kongu děje. Neměli bychom se zabývat jen humanitární pomocí. Měli bychom se zapojit do projektů v oblasti vzdělávání a rozvoje infrastruktury a měli bychom se zapojit do projektů, které Kongu pomohou budovat moderní stát. Právě takový program očekáváme.

Peter Šťastný (PPE). – Pane předsedající, mohu se přidat k celé dlouhé řadě těch, kteří ostře odsuzují ohavné zločiny, k nimž došlo na začátku srpna tohoto roku v Konžské demokratické republice. Každá společnost chrání své slabé a nejzranitelnější členy, takže pro každého slušného člověka jsou tyto hrozné zprávy zcela jistě zdrcující. Znásilnění nejméně 179 žen a dětí je zločinem v masovém měřítku, který se nesmí nikdy opakovat – rozhodně nesmí být používán jako válečná zbraň, jak tomu bylo v případě Konžské demokratické republiky.

EU musí napomoci tomu, aby se všichni pachatelé dostali před soud. Zprávy o přísných trestech musí dorazit do každé obce v Konžské demokratické republice a až za hranice této země. Zprávy o nich se musí skutečně šířit celosvětově, abychom docílili toho, že se podaří tyto hrůzné zločiny znásilňování, které probíhá v masovém měřítku a je využíváno jako válečná zbraň, úspěšně vymýtit.

Víme, že v rozvinutých zemích je méně zločinů a že některé ohavné zločiny tam jsou prostě neznámé. Jeden ze způsobů, jímž EU může pomoci, spočívá v dobře fungujících dohodách o hospodářském partnerství v tomto regionu. Ty by měly celé Africe pomoci chopit se svého podílu na globálním obchodu. Zrychlením vývoje se zároveň zahájí proces vymýcení chudoby a zcela jistě i zločinů, které byly na začátku srpna v Konžské demokratické republice spáchány na nejméně 179 bezbranných obětech.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Pane předsedající, na východě Konžské demokratické republiky se znásilnění stalo každodenně používanou válečnou zbraní, která si každý rok vyžádá tisíce obětí. Skutečný počet obětí je mnohem vyšší než údaje, které známe, jelikož ženy v těchto oblastech nemohou uplatňovat svá práva, a proto velmi často neoznámí, co se jim stalo.

Znásilnění je trestný čin, který má vážné traumatizující důsledky a působí hluboká psychická a často fyzická zranění. Zůstane-li nepotrestáno, stává se trvalou součástí každodenního života ve společnosti poznamenané násilím, a to i v období po ukončení válečných konfliktů. Hromadné znásilňování, k němuž došlo ve dnech 30. července až 4. srpna 2010 v Severním Kivu, je dokladem toho, že vývoj v Konžské demokratické republice nemá na programu mezinárodního společenství dostatečně prioritní postavení. Nesmíme však dovolit, aby tyto zločiny zůstaly bez trestu. Dlužíme to jejich obětem a rovněž budoucnosti Konžské demokratické republiky jako celku. Konžská vláda musí vynaložit veškeré úsilí, aby byli pachatelé vydáni spravedlnosti, a existují zde určité pochyby. Beztrestnost se však nesmí stát normou.

Toto drama rovněž odhaluje nepříjemnou pravdu, že vztah mezi misí OSN a místními obyvateli stále není tím, čím by mohl být. Je důležité, aby se přítomnost mise MONUSCO v regionu pozitivně projevila. V tomto dramatu však zůstala pasivní. Nyní žádáme nezávislé vyšetřování, které by prošetřilo fakta ohledně událostí souvisejících s tímto masovým znásilňováním. Přítomnost mise MONUSCO je nadále nezbytná, je však důležité, aby v plné míře uplatňovala svůj mandát a místnímu obyvatelstvu zajišťovala ochranu, kterou tak zoufale potřebuje.

Fiona Hall (ALDE). – Pane předsedající, dnešní rozprava se týká strašlivých událostí, k nimž došlo ve východní části Konžské demokratické republiky, zatímco členské státy nepřestávají tvrdit, že je bezpečné navracet konžské žadatele o azyl do Kinshasy, jelikož hlavní město je od nebezpečných oblastí na východě velmi vzdáleno.

Fakta bohužel tvrdí opak. Například sedm z devíti osob, které byly od roku 2007 navráceny z Teeside v severovýchodní Anglii do Kinshasy, uvádí, že byly vyslýchány, vězněny, sexuálně zneužívány nebo mučeny. Buď opět uprchly ze země, nebo se skrývají.

Od voleb, které proběhly v roce 2006, investovala EU značné prostředky do podpory řádné správy věcí veřejných v Konžské demokratické republice. Není příjemné přiznat, že v Kinshase stále dochází k násilí, žádám však Radu a Komisi, aby se této realitě postavily a reagovaly na ni.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Kongo je padesát let poté, co získalo nezávislost, stále zachváčeno válečným stavem a nepolevujícím konfliktem a kromě toho si vysloužilo děsivé prvenství v počtu znásilnění na celém světě. Šokující události posledních dvou měsíců a znásilnění stovky žen a dětí – chlapců i dívek – jsou dokladem toho, že Kinshasa není schopna se vyrovnat se systematicky organizovanými útoky rebelů. Znásilnění se v Kongu stalo běžnou válečnou zbraní. Nedávné případy znásilnění spáchali ozbrojenci nedaleko mezinárodních sil OSN, které se v oblasti nacházejí a jež ve skutečnosti představují jedinou účinnou stabilizující sílu v zemi.

Kinshasa musí skoncovat s beztrestností, která v zemi panuje, zaručit bezpečnost civilního obyvatelstva, zahájit účinný boj s kvetoucí korupcí a konečně vytvořit skutečnou armádu s řádně vycvičenými vojáky. Kongo má bohatá ložiska nerostných surovin, bohužel se však stalo obětí svého vlastní bohatství. V této zemi žije deset milionů lidí a tři čtvrtiny z nich vydělávají méně než jeden dolar za den, avšak zároveň v této části Afriky dochází k rabování přírodního bohatství. Ilegální boj o přírodní zdroje uvrhuje Kongo do bída, chaosu a humanitární katastrofy. Mezinárodní společenství musí zajistit, aby se konflikt zásadním způsobem vyřešil, a prostřednictvím mezinárodních zájmů je třeba zaručit, aby bylo využíváno přírodní bohatství z legálních zdrojů. Jedině stabilní situace v Kongu může přinést záruku míru v regionu.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy pánové, v Konžské demokratické republice nadále trvá situace, v níž převládají ozbrojené konflikty, mimosoudní popravky, násilí na ženách, absolutní porušování práv dětí, verbování do armády, týrání, násilí na mladistvých, hromadné evakuace, obchod se zbraněmi a plnění rozsáhlých přírodních zdrojů, mučení a nelidské a ponižující zacházení, uplatňování trestu smrti, potlačování svobody projevu, represe vůči ochráncům lidských práv a v neposlední řadě beztrestnost.

Veškerá tato kritika je známa mezinárodnímu společenství, které již prostřednictvím Rady bezpečnosti a Valného shromáždění OSN při několika příležitostech vyjádřilo své hluboké znepokojení. Organizace spojených národů a stejně tak celé mezinárodní společenství má svou odpovědnost, již nelze zastírat. Zcela oprávněně lze přehodnotit podmínky misí MONUC, EUPOL a EUSEC a rovněž všech humanitárních intervencí.

Máme povinnost podporovat země Africké unie na cestě k úplnému a efektivnímu dodržování mezinárodních dohod o ochraně lidských práv. Tento kus země, který se paradoxně stal obětí obrovských ekonomických zájmů, se nemůže změnit v zemi nikoho, z jejíhož bohatství se bude pouze těžit, naopak se musí osvobodit tím, že v ní bude nastolen zaručený právní systém, který bude dodržován.

Kongo je zemí, v níž za nejasných okolností umírají lidé jako Floribert Chebeya Bahizire. Evropská unie má tudíž morální povinnost zajistit opodstatněný a rázný politický zásah v souladu s mezinárodními pravidly v oblasti lidských práv.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Pane předsedající, v dubnu 2008 vydal Mezinárodní trestní soud zatykač na vůdce milic Bosca Ntagandu kvůli válečným zločinům, jako je verbování dětských vojáků a masové vraždy civilistů. Kabilova vláda nejenže jej nevydala spravedlnosti, navíc jej povýšila na jeden z vysokých postů v konžské armádě.

Konžské orgány tímto chováním, které je v rozporu s jejich povinnostmi vyplývajícími ze skutečnosti, že jsou signatářskou zemí dohody z Cotonou, podporují atmosféru beztrestnosti a mají podíl na barbarských činech, k nimž v Konžské demokratické republice nadále dochází. Patří k nim hromadné znásilňování pěti set žen a dětí, včetně batolat, které se odehrálo v srpnu tohoto roku v těžební oblasti v Severním Kivu, zatímco mise OSN pro stabilizaci Demokratické republiky Kongo (MONUSCO) zcela ostudně žádným způsobem nezasáhla, což potvrdil Atul Khare, asistent generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Korupce a beztrestnost v Konžské demokratické republice vysvětlují otrěsné chování rebelů, kteří jsou ve službách sousedních vlád, státních orgánů a sil OSN. S korupcí a beztrestností v Konžské demokratické republice nebudeme moci efektivně bojovat, dokud se nezaměříme na problematiku nelegální těžby nerostných surovin a obchodování s nimi, jelikož z ní pramení finanční prostředky ozbrojených skupin a právě ona přilévá olej do ohně konfliktů a porušování lidských práv, což dokládá i vražda Floriberta Chebeyi.

Evropská unie a Rada bezpečnosti OSN musí neprodleně přijmout opatření v duchu navrženého zákona Spojených států amerických o nerostných surovinách pocházejících z nelegálních zdrojů a označit konžské, evropské, americké a čínské a nadnárodní společnosti těžící z plnění dolů, jež jsou pod kontrolou rebelů nebo které vláda přestala spravovat.

Taktika *name and shame*, označit a obvinít, však nestačí. Je klíčově důležité zakázat a zastavit uvádění těchto nerostů na trh a jejich využívání v technických zařízeních, špercích a dalších výrobcích, které se po celém světě běžně používají.

Ze strany Evropské unie musíme posílit působení naší poradní a pomocné mise EU pro reformu bezpečnostního sektoru (EUSEC) a evropské policejní mise (EUPOL) v Konžské demokratické republice a poskytnout jim prostředky, díky nimž budou moci v oblasti bezpečnosti dosáhnout skutečného pokroku. Chceme-li toho dosáhnout, musí se rovnost žen a mužů stát prioritou pro vzdělávání a přijímaná opatření, čehož docílíme zapojením poslankyň konžského parlamentu a členek organizací konžských žen, a to nejen v oblasti ochrany obětí a pomoci, ale rovněž jejich odhodlaným zapojením do budování míru, podpory dodržování zákona a do boje s korupcí a porušováním lidských práv.

Marietje Schaake (ALDE). – Pane předsedající, bezútešnost skutečnosti, že nejvážnější zločiny proti lidskosti se odehrály před očima mezinárodního společenství a OSN, je nepopsatelná. My v Evropské unii musíme zintenzívnit své úsilí a společně efektivněji pracovat na tom, aby OSN jednala v souladu se základními hodnotami, které u nás v EU uznáváme. Musíme přemýšlet strategičtěji.

Tyto zločiny jsou nepopsatelně politováníhodné, ale my na ně nesmíme reagovat nečinností. Musíme podpořit naši vlastní zodpovědnost a svým úsilím zajistit, že již nebudeme muset oplakávat žádné další oběti. Musíme africkým orgánům pomoci nalézat vlastní řešení a přebírat odpovědnost za boj s korupcí a beztrestností. K tomu můžeme využít nástroje, které zde již byly zmíněny: dohoda z Cotonou a rovněž Mezinárodní trestní soud.

Obchod s krvavými diamanty a nerosty je třeba zarazit. Podněcuje k neuvěřitelnému násilí, které je v afrických zemích pácháno různými milicemi. Z násilnění jako válečný zločin je pouze jedním z těchto hrůzných zločinů.

Musíme reagovat tím, že energicky zasáhneme a zajistíme, že tváří v tvář těmto ohavným zločinům nebudeme mlčet.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Pane předsedající, dámy pánové, veškeré ozbrojené konflikty mají katastrofální následky. Avšak konflikt, který trvá tak dlouho jako konflikt v Kongu, armáda, jejímiž vojáky jsou částečně děti, a znásilňování coby jedna z hlavních válečných zbraní, to vše je dokladem skutečnosti, že máme co do činění s naprostým popřením právního státu. Hromadná znásilňování v Severním Kivu dne 28. července toho jsou nejnovějším dokladem.

Po celá léta je psychická, fyzická a sociální destrukce žen součástí každodenního života tisíců obyvatel Konga. Je čas být na poplach, jelikož současná situace je taková, že se znásilňování civilistů mimo oblasti konfliktů stává rozšířenou a standardní praktikou. Prioritou se musí stát boj s atmosférou beztrestnosti. Na místních i národních úrovních je třeba navázat lepší komunikaci s lidmi, jelikož bez skutečné účasti občanské společnosti se přijatá rozhodnutí a opatření budou neustále setkávat s jejich nedůvěrou. Konžští obyvatelé musí za každou cenu cítit, že právě oni přináší změny.

Současně je třeba zajistit, aby se v bezpečnostních složkách a státních orgánech neobjevovali bývalí pachatelé v roli nových soudců. Nadcházející volby v roce 2011 jsou příležitostí k zahájení nových projektů. Hlavními výzvami jsou ustavení parlamentního výboru pro lidská práva, pokračování reformy soudnictví se zvláštním důrazem na ochranu obětí, boj s korupcí a věnování mimořádné pozornosti zisku z těžby nerostů a obchodu s nimi.

V souvislosti s nedávnými událostmi je nutné na evropské a mezinárodní úrovni přehodnotit a přezkoumat lidské, technické a finanční zdroje pro mise EUSEC a EUPOL. Ke dlouhodobé stabilizaci země pomůže hloubkové přezkoumání nástrojů na podporu restrukturalizace institucionálního, právního a hospodářského systému spolu se zdokonalením koordinace s nástroji Organizace spojených národů. Bez obrany lidských práv a právního státu nemůže být republika demokratická. Zajistíme, že tato situace již nebude pokračovat, neboť v konečném důsledku je zde napadána samotná koncepce demokracie.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Již třetím rokem přijímá Evropský parlament opakovaně usnesení o porušování lidských práv v Konžské demokratické republice. Je to dokladem velkého znepokojení ohledně tohoto problému, musíme si však přiznat, že to stejně tak poukazuje na neúčinnost. V roce 2008 jsme odsoudili používání znásilnění jako válečné zbraně. OSN v současné době odhaduje, že průměrný počet oznámených znásilnění v průběhu prvního čtvrtletí letošního roku je 14 případů za den. K těmto pochmurným odhadům se na konci července a začátkem srpna přidalo dalších více než pět set žen, které se za pouhých pět dní staly oběťmi hromadného znásilnění.

Vojáci OSN z nejdražších mírových jednotek ve světě tato zvěrstva odhalili celé dva týdny poté, co k nim došlo, přestože se pouhých třicet kilometrů od místa zločinu nachází vojenská základna, což je výmluvným dokladem skutečnosti, že misi OSN se nepodařilo tyto násilné konflikty s obrovskými regionálními dopady ukončit.

Zvláštním řízením osudu vydal před tímto zhoršením násilností Úřad vysokého komisaře OSN pro lidská práva svoji zprávu. Od té doby se však miliony konžských obyvatel staly

oběťmi krutého porušování základních práv, zatímco nadále nepochopitelně přetrvává všeobecná beztrestnost pachatelů.

Domnívám se, že je nutné provést rozsáhlé vyšetřování, které přiřkne odpovědnost za masové zločiny, včetně těch, jichž se dopouštějí sousední země zapojené do konfliktu, především Rwanda. V roce 1994 proběhla v oblasti velkých jezer genocida a někteří její viníci se ze svých činů zpovídají před Mezinárodním trestním tribunálem pro Rwandu. Dle mého názoru je prosazování platných zákonů jedním z klíčových předpokladů pro zastavení konfliktů a masakrů. Míru nelze dosáhnout bez spravedlnosti. Dokládají to i zkušenosti z bývalé Jugoslávie, Sierry Leone a Kambodži. Z toho důvodu se domnívám, že zpráva OSN musí být odrazovým můstkem pro zřízení Mezinárodního trestního tribunálu pro Konžskou demokratickou republiku.

Antonia Parvanova (ALDE). – Pane předsedající, nemůžeme se dnes vyhnout tomu, abychom naši pozornost zaměřili na situaci žen v Kongu. Všichni víme, že ženy a děti jsou v oblastech konfliktu nejzranitelnějšími skupinami obyvatelstva a že právě ženy nejvíce trpí ničujícími důsledky nedávných událostí.

Znásilňování se v Kongu vymyká kontrole, jak to zmínila kolegyně. Používá se jako válečná zbraň k zavražďování, napadání, destrukci a ponížení civilního obyvatelstva. Zavřeme-li před tím oči a budeme-li tuto situaci ignorovat, bude to z naší strany zcela nepřijatelné morální selhání. Již příliš dlouho hovoříme, aniž bychom přistoupili k nějakým účinným krokům.

Upřímně doufám, že EU a členské státy budou schopny se tímto problémem konkrétně zabývat ve svých opatřeních týkajících se situace v Kongu. Naší prioritou by měla být pomoc a podpora služeb na místní úrovni prostřednictvím humanitární a rozvojové pomoci EU. K využívání znásilnění jako válečné zbraně, což je hanebným zločinem, nedochází pouze v Kongu. Pevně věřím, že boj proti sexuálnímu násilí páchanému na ženách a dívkách v oblastech konfliktu se musí stát nejvyšší prioritou politik EU v oblasti zahraničních věcí a humanitární pomoci.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Pane předsedající, abych pravdu řekla, při mém dnešním projevu se mi zdá, že můj předchozí projev na toto téma, který jsem zde přednesla téměř před rokem, je stále aktuální. Hovořila jsem v něm o krajně naléhavé situaci, boji s beztrestností a o přehodnocení mise MONUC. Stále vymýšlíme a opakujeme stejná prohlášení a výzvy, aby mezinárodní společenství a konžské orgány zasáhly. Zatím se nic nezměnilo. Tragické je, že násilí se stále prohlubuje.

Jsme si vědomi zpráv, jež hovoří o stovkách nevinných obětí, které jsou zabíjeny, ponižovány, napadány a někdy dokonce mrzačeny? Situace se zhoršuje a nezdaru přibývá: selhání státu, jehož hlavní povinností je chránit svůj lid, selhání mise MONUC a nyní mise MONUSCO, která, jak se zdá, nepodnikla žádné preventivní ani odvetné kroky, jimiž by reagovala na masová znásilňování, k nimž došlo letošního léta v Severním a Jižním Kivu.

Jak dlouho ještě mezinárodní společenství dovolí, aby k tomu docházelo? Činy, které jsou páchany nyní, jsou důsledkem války, která trvá příliš dlouho. Pravdou zůstává, že příští zpráva Vysokého komisaře OSN o stavu lidských práv v letech 1993–2003 potvrdí to, co je nám všem známo: obrovské rozměry zločinů, které byly v Konžské demokratické republice napáchány v minulosti. V současné době je však důležitá přítomnost. Je nejvyšší čas, aby byly zohledněny všechny zločiny spáchané v Konžské demokratické republice, včetně sexuálního násilí, které tam bylo rovněž napácháno v historickém měřítku. Politika

nulové tolerance, kterou Joseph Kabila slíbil, musí jít ruku v ruce s nulovou beztrestností. Všechny osoby nesoucí odpovědnost za porušování lidských práv musí být předány spravedlnosti a v některých případech postaveny před Mezinárodní trestní soud. S ohledem na dřívější události žádám, stejně jako paní Crețuová, o zřízení mezinárodního trestního tribunálu pro Konžskou demokratickou republiku. Je povinností naší a povinností mezinárodního společenství zajistit, aby se stovky tisíc obětí, ať je to kdokoli z minulé či současné doby, dočkaly spravedlnosti v po tolik let sužované zemi.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pane předsedající, podle asistenta generálního tajemníka OSN pro mírové mise dojde každý rok v Kongu k 15 tisícům znásilnění, přičemž většina z nichž je využito jako válečné zbraně na ženách a dívkách. Od července tohoto roku bylo zaznamenáno více než pět set případů znásilnění, a Organizace spojených národů nezasáhla dostatečným způsobem. Přijala částečnou odpovědnost za to, že selhala ve svém úkolu chránit veřejnost.

Jak jste dnes uznal, operace MONUSCO nefunguje. Chtěla bych se zeptat, zda máme údaje, jimiž lze vysvětlit proč. Musíme žádat o přijetí odpovědnosti za tento neúspěch a o uskutečnění nových opatření.

Evropa potřebuje pracovat na tom, aby prostřednictvím spolupráce a mezinárodně vyvíjeného tlaku zajistila, že v Demokratické republice Kongo již nebude panovat beztrestnost a že země rázně zareaguje na takové barbarství.

Byla bych vám vděčna, kdybyste odpověděl na otázku, kterou jsem položila: víme, proč operace OSN nefungují? Co učiníme nyní?

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy pánové, Konžská demokratická republika je zemí, která prošla desetiletími vykořisťování a násilí, jak zde již mnohokrát zaznělo, ale ještě jednou stojí za zopakování následující: je to násilí, které v současné době postihuje především ženy, a bohužel rovněž děti, což dokládají četné zprávy mezinárodních organizací.

Sexuální násilí páchané na ženách je často využíváno jako válečná zbraň a nikoho nešetří. Čísla jsou znepokojující: každý měsíc je zaznamenáno přibližně 1100 případů znásilnění. Připomenuli jsme si události letošního července a srpna, kdy bylo znásilněno pět set žen, a doklady o tom, že opatření přijatá mírovými silami OSN se ukazují jako nedostatečná, což před chvílí zmínila kolegyně paní Materová.

Tato situace musí skončit. Počet obětí každým dnem narůstá. Atmosféra násilí a nesmírně slabý, téměř neexistující právní systém je příčinou toho, že vláda problému sexuálního násilí nepřipisuje dostatečný význam.

Víme, že existuje mnohem větší počet obětí, které mlčí, než těch, kdo mají odvahu mluvit o faktech. Zvěrstva, která doprovázejí sexuální násilí, znemožňují obětem vykonávat řadu jejich každodenních činností a stále chybí nástroje sociální integrace.

Musíme zastavit spirálu násilí a každý z nás musí vynaložit větší úsilí než doposud. Na závěr bych chtěla připomenout jedno rčení: platí-li, že vzdělávat ženu znamená vzdělávat celý národ, pak rovněž platí, že znásilnit ženu znamená rovněž destabilizovat celý národ.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Dnešní rozprava o Konžské demokratické republice zcela nevyvratitelně poukazuje na obrovský rozsah problémů této země v oblasti lidských práv. Světové sdělovací prostředky již po mnoho let neustále zveřejňují zprávy o zločinech, které jsou v ní páčány. Konžská demokratická republika je jevištěm nejhorších

zločinů proti základním lidským právům. Odhaduje se, že v průběhu konfliktů v Kongu došlo ke ztrátě přibližně 4 milionů lidských životů. Dalších asi 3,5 milionu osob bylo nuceno odejít a opustit své domovy.

Vraždy, znásilnění a únosy dětí, které jsou pak nuceny přidávat se ke skupinám ozbrojenců, jsou každodenní děsivou realitou, s níž se obyvatelé Konga musí vyrovnávat. Je proto povinností celého mezinárodního společenství a zejména Evropské unie zasazovat se o to, aby konžské orgány přijaly účinná opatření, jimiž okamžitě zarazí vraždy a pronásledování. Tyto oběti nesmíme opustit. Je nejvyšší čas, aby se Evropa probudila a začala přijímat účinná opatření.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Pane předsedající, není třeba dále popisovat zvěrstva, jimž byli a stále jsou konžští obyvatelé vystavováni, a je skutečně ostudné, že mezinárodní společenství doposud nebylo schopno je zastavit. Tato ostuda platí i pro EU, Evropský parlament a naše členské státy – pro Evropu, která měla a stále má konkrétně s Afrikou tolik styků.

Nyní máme speciální systém vnější správy, který ostentativně stavíme na odiv. Podívejme se tedy, jakým způsobem nyní vyřeší právě tuto situaci v Kongu, a nutno dodat, že zcela jistě na taková očekávání máme právo. Hovoříme-li o tom, co tato vnější správa znamená, často narážíme na výraz „opatření“, a tudíž očekáváme přesně taková opatření, která Kongu přinesou mír a usmíření. Dle mého názoru je rovněž očividné, že bychom měli prošetřit a zjistit, kdo za těmito zvěrstvy stojí, abychom je mohli skutečně veřejně označit před celým světem. Skutečně se nedomnívám, že by se něco podobného doposud stalo.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Již mnohokrát jsme ve výborech Evropského parlamentu a na plenárních zasedáních zde ve Štrasburku hovořili o tom, co se děje v Kongu, a když popisujeme situaci v této zemi, nejsem schopna si ji dosadit do kontextu jejího názvu, jímž je Konžská demokratická republika.

Znásilňování žen a dětí je zločinem proti lidskosti a je jím tím více, že je využíváno jako válečná zbraň. Situace v Kongu zachází však dokonce ještě dále, jelikož jsou znásilňování i muži. Nejde tu pouze o ponížení lidské důstojnosti. Jedná se o destrukci sociálních vztahů v Kongu. Tito muži se již nemohou podílet na společenském životě, ale musí odejít a žít někde v buši. Chtěla bych požádat Evropskou komisi, aby v první řadě provedla analýzu kroků, které jsme učinili, a případně položila OSN otázku, zda tyto kroky byly účinné a zda bychom neměli naše postupy změnit.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedající, ten den vojáci zaútočili na vesnici, kde žila Nadine se svojí rodinou. Jejím bratru nařídili, aby ji před celou vesnicí znásilnil. Když odmítl, zabili ho. Pak ji vojáci donutili vypít vlastní moč a zabili její tři děti – čtyřleté, dvouleté a jednorozční. Několikrát ji opakovaně znásilnili tak, že jí způsobili protržení membrány mezi pochvou a konečnickem. Nakonec zabili těhotnou ženu, její plod uvařili a donutili vesničany, aby jej snědli. Nadine uprchla a dostalo se jí lékařského ošetření, ale kolika mladým ženám jako Nadine se uniknout nepodařilo?

Není to smyšlený příběh. Je to realita země na samém vrcholu hrůzy. Je to realita toho, co se v Kongu děje již celých deset let. Na toto téma jsme již přijali několik usnesení a já jsem o něm hovořil v prosinci, ale situace se nezměnila a beztrestnost nadále zůstává pravidlem. Vyzývám Radu OSN, aby jednala efektivněji a aby mise MONUSCO skutečně chránila civilisty. Dále, jak to zmínil pan Chastel i má kolegyně paní De Keyserová, vyzývám Evropskou unii, aby přijala zákon po vzoru toho, který byl v nedávné době přijat ve

Spojených státech a jež zakazuje dovoz zboží vyrobeného z pašovaných nerostů, a zastavila tak financování povstaleckých skupin.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Margot Wallströmová, zvláštní zástupkyně generálního tajemníka OSN pro otázky sexuálně motivovaného násilí páchaného na ženách a dětech při ozbrojených konfliktech, se vyjádřila v tom smyslu, že Konžská demokratická republika „je na prvním místě na světě v počtu znásilnění“. Pravdou skutečně zůstává, že shlédneme-li údaje, které máme k dispozici díky různým organizacím, vidíme pouze barbarství, hrůzu a nepřijatelné utrpení. V průběhu prvního čtvrtletí bylo znásilněno čtrnáct žen denně, ve dnech 30. července až 2. srpna bylo několik set žen a dětí vystaveno mučení, a od roku 1996 dosahuje celkový počet obětí sexuálního násilí dvou set tisíc.

Již jsem uvedl, že za všemi těmito počty se skrývá nesnesitelné utrpení, což je o to horší, že nyní uplynulo celých deset let od přijetí rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325. Domnívám se, že bychom měli zvážit uložení sankcí proti vůdcům Demokratické fronty za osvobození Rwandy.

Maroš Šefčovič, *místopředseda Komise.* – Pane předsedající, rovněž bych chtěl poděkovat váženým poslankyním a poslancům za příspěvky a nové nápady a návrhy. Také bych jim rád poděkoval za natolik konkrétní popis situace v Kongu, neboť si musíme připomínat, do jaké míry je situace v této zemi stále nesnadná.

Komisi bylo předáno zcela jasné sdělení, že stabilizace, upevnění, další zdokonalení právního státu a zvládnutí situace lidských práv v Konžské demokratické republice musí nadále zůstat nejvyšší prioritou Evropské unie, vysoké představitelky a Komise.

Komise bude i nadále podporovat konžské orgány a konžské obyvatelstvo prostřednictvím různých nástrojů, které má k dispozici, k nimž patří, zmíním pouze dva, rozvojová spolupráce a Evropská iniciativa pro demokracii a lidská práva.

V tomto smyslu bude Komise nadále pokračovat ve svých zásazích do strukturálních reforem justice, což je oblast, na niž již bylo vyčleněno 40 milionů EUR a v níž působíme již od roku 2003. Jsou rozvíjeny různé další programy, jejichž cílem je ještě více posílit kapacity soudnictví, a tím dosáhnout zřízení pevného a odpovědného systému justičního systému, jež přispěje k ukončení beztrestnosti, která je, jak se všichni shodneme, pro budoucnost zcela neúnosná.

Komise pozorně sleduje situaci v oblasti lidských práv v zemi prostřednictvím na místě přítomných odborníků a bude tak činit i nadále. Rovněž podporujeme různé organizace občanské společnosti, které v této oblasti působí. Z toho důvodu jsme jmenovali styčného důstojníka v Kinshase zodpovědného konkrétně za tuto oblast, který bude sledovat provádění obecných zásad EU týkajících se ochránců lidských práv.

Co se týče ohavných zločinů a sexuálního násilí, Komise bude pokračovat ve své činnosti v boji proti tomuto jevu a nadále podporovat uplatňování konžské národní strategie boje proti sexuálnímu násilí. V plné míře s vámi souhlasím v tom, že musíme zjistit, zda tato strategie funguje a jak můžeme zapojit naše mezinárodní partnery a v budoucnosti dosáhnout lepších výsledků.

Pane předsedající, z dnešní rozpravy vyplynulo, že strašné násilí v Konžské demokratické republice i přes nesmírné úsilí Evropské unie nadále pokračuje, a všichni jsme si vědomi obrovského rozsahu problému. Z toho důvodu musíme v budoucnu pracovat efektivněji; musíme hledat způsoby, jimiž lépe podpoříme africké a mezinárodní partnery k většímu

zaměření na tuto otázku, abychom v budoucnu již tuto velmi smutnou rozpravu nemuseli opakovat.

Olivier Chastel, jménem Catherine Ashtonové (místopředsedkyně Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku). – (FR) Pane předsedající, pane ministře, chtěl bych ve své odpovědi zmínit tři další body.

Za prvé, co se týče mise MONUSCO, mnozí z vás hovořili o její úloze, či spíše o její pasivitě. Při několika příležitostech jsme varovali před předčasným stažením mise MONUSCO, jelikož hrozí, že by se vytvořilo prázdné místo a bezpečnostní situace v oblastech postižených konflikty by se ještě zhoršila. Z obecného hlediska lze říci, že mimo napáchaná zvěrstva můžeme jen uvítat způsob, jímž Organizace spojených národů vyřešila otázku prodloužení mandátu mise OSN v Konžské demokratické republice. Jak je vám známo, v době, kdy byl v Organizaci spojených národů projednáván nový mandát, konžská vláda trvala na částečném stažení mise. Rada bezpečnosti tedy dne 30. června 2010 souhlasila se snížením počtu příslušníků mírových sil OSN o dva tisíce, čímž se počet vojáků přítomných v zemi snížil z 21 500 na 19 500, odolala však tlaku Kinshasy, aby se zavázala k dalšímu snížení jejich počtu.

Co se týče konkrétně dnešní rozpravy, domníváme se, že je třeba stanovit povinnosti, a vítáme skutečnost, že Organizace spojených národů dlouhodobým a nekompromisním způsobem přehodnocuje vlastní nedostatky. Musíme však porozumět spleťmu kontextu, v němž mise MONUSCO působí, a s větší pravděpodobností vyzývat k lepší koordinaci mezi orgány Konžské demokratické republiky a organizací OSN. Domníváme se, že zrušení mise MONUSCO by v tuto chvíli významným způsobem zhoršilo situaci lidí a ohrozilo proces stabilizace v regionu.

Druhý bod se týká toho, co Evropská unie v konečném důsledku dělá pro podporu reformy soudnictví, boje s beztrestností a především pro vymýcení sexuálních zločinů. Pan komisař Šefčovič o tom hovořil před několika okamžiky. Pravdou zůstává, že Evropská unie přijímá opatření na různých úrovních, k nimž patří rovněž mise EUPOL a EUSEC. Chtěl bych ještě něco dodat, neboť se domnívám, že způsoby, jimiž naše orgány zasahují, nejsou ani chabé, ani minimální, existuje však zřejmě prostor pro posouzení toho, jak je využíváme. A ještě bych k tomuto bodu dodal, že Politický a bezpečnostní výbor, jemuž předsedá belgický velvyslanec Walter Stevens, v nadcházejících týdnech odcestuje do Konžské demokratické republiky, aby tyto dvě mise vyhodnotil.

Třetím a posledním bodem je skutečnost, na niž oprávněně upozornil pan Tarabella a další poslanci, a to, že je důležité vyřešit nezákonné využívání přírodních zdrojů v Konžské demokratické republice z důvodu jeho propojení s násilnostmi v této oblasti, neboť tyto obchody dodávají finanční prostředky na některé akce povstaleckých ozbrojených sil. Tento problém EU pozorně sleduje. Kromě toho, jak řada z vás navrhovala, počítáme s analýzou zákona Spojených států, který byl k tomuto tématu nedávno přijat a jež jste mnozí v této rozpravě často zmiňovali.

Ještě je příliš brzy na to, abychom rozebírali zejména rozhodnutí prezidenta Kabily zastavit plnění nerostných surovin v Kivu. V této fázi můžeme říci jediné, a to, že uzavírání těžebních míst bychom měli uvítat, jelikož je dokladem skutečnosti, že nejvyšší orgány Konžské demokratické republiky jsou skutečně odhodlány k boji s nezákonným využíváním přírodního bohatství země. Je však jasné, že toto opatření můžeme rozebírat pouze vzhledem k dopadu, jež bude mít nejen na financování povstaleckých ozbrojených skupin,

ale rovněž s ohledem na to, zda se orgánům podaří nad nimi získat efektivní kontrolu, a s ohledem na sociálně-ekonomický blahobyt obyvatel.

PŘESED AJÍCÍ: Gianni PITTELLA

místopředseda

Předsedající. – Obdržel jsem šest návrhů usnesení ⁽¹⁾ předložených v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat během prvního dílčího zasedání v říjnu.

Písemná prohlášení (článek 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) V závěrech Evropské rady, které byly přijaty dne 16. září, se uvádí, že pro EU je velmi důležité, aby byla připravena upevnit spolupráci s Afrikou a usilovat o zastavení porušování mezinárodního práva v oblasti lidských práv a humanitárního práva. Co se týče porušování lidských práv, zvláštní pozornost by měla být věnována Konžské demokratické republice. Jednotky konžské armády jsou spojovány se smrtí mnoha civilistů a jejich násilné činy a sexuální násilí páchané na ženách a dětech jsou využívány jako prostředek k zastrasování společnosti a znásilnění se používá jako válečná zbraň. Cílem návrhu usnesení Evropského parlamentu ohledně ochrany lidských práv a spravedlnosti v Konžské demokratické republice je, aby byla přijata všechna možná koordinovaná opatření, jimiž lze tyto zločiny zastavit. Důležité je podporovat mír a stabilitu v regionu a úzce a pravidelně spolupracovat se sdělovacími prostředky a se společností na vnitrostátní úrovni s cílem snížit úroveň trestné činnosti a pomoci k odhalení dalších trestných činů. Chtěla bych zdůraznit, že musíme bojovat s beztrestností a zajistit ochranu civilního obyvatelstva, především žen a dětí, před porušováním mezinárodních lidských práv a humanitárního práva, včetně veškerých forem sexuálního a násilí a násilí páchaného na základě pohlaví. Je třeba začlenit hledisko rovnosti žen a mužů do všech úrovní spolupráce mezi EU a partnerskými zeměmi.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Nadcházející summity EU-Jihoafriická republika a EU-Afrika musí být zlomové v tom, že díky nim bude ukončeno násilí v Konžské demokratické republice. Zcela klíčový význam má rychlé provádění mezinárodních opatření proti porušování lidských práv. V tomto regionu již po několik let probíhá masakrování, znásilňování a vyvražďování. Boje mezi kmeny se zhoršují. V současné době každý bojuje s každým.

Nejvyšší cenu jako obvykle platí civilní obyvatelstvo, což se týká i milionů dětí. V Kongu zemře každou minutu jedno dítě. Nejvíce z nich umírá na nemoci nebo kvůli podvýživě. Tohoto problému jsme si všichni vědomi a je třeba poslat pomoc lidem, kteří tam žijí. Rovněž se však potýkáme s neuvěřitelnou bezmocí a nešikovností. V roce 2008 se v Polsku více než 650 škol zúčastnilo kampaně „Zachraňte děti v Kongu“. Podařilo se jim nashromáždit 470 tisíc polských zlotých a celá částka byla poslána potřebným dětem do Konžské demokratické republiky.

Dne 13. září byl zveřejněn průzkum Eurobarometru, které poukazuje na to, že 89 % Evropanů rozhodně podporuje poskytování pomoci rozvojovým zemím. Navzdory úsilí

---

(1) Viz zápis.

konkrétních zemí a světových organizací jsme doposud žádné zlepšení situace neviděli. Naše usnesení nesmí být dalším vyjádřením přání všeho dobrého, ale musí se stát jasným plánem zásadních a naléhavých opatření, která Unie přijme na obranu lidských práv a spravedlnosti a jež nás přiblíží k dosažení rozvojových cílů tisíciletí.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *písemně.* – (PL) Dnes se zabýváme nedostatečným dodržováním základních norem mezinárodního humanitárního práva v Konžské demokratické republice – v zemi, která, jak se zdá, je demokratická jen podle jména. Chtěl bych důrazně odsoudit masová znásilňování, jimž byly nedávno vystaveny ženy a děti, a stejně tak všechny ostatní formy násilí páchaného na řadě nevinných civilistů ve východním Kongu. Celkový počet 15 tisíc případů znásilnění zaznamenaných v letech 2008–2009 a případy, k nimž došlo na konci července a počátkem srpna letošního roku, svědčí o atmosféře beztrestnosti za zločiny tohoto druhu, která je v kultuře této země hluboce zakořeněna. Sexuální násilí je používáno jako bojová zbraň, a v důsledku toho by tedy mělo trestáno jako válečný zločin a zločin proti lidskosti. Vyzývám všechny strany konfliktu v daném regionu, aby zastavily veškeré formy sexuálního násilí a jiné druhy porušování lidských práv a zároveň aby umožnily humanitárním organizacím přístup k civilnímu obyvatelstvu, které potřebuje pomoc. Žádám, aby vláda Konžské demokratické republiky ve spolupráci s mezinárodními institucemi pokračovala ve svém úsilí v boji s beztrestností a aby neprodleně zahájila vyšetřování nedávných útoků a zajistila, že jejich pachatelé budou postaveni před soud.

Zbigniew Ziobro (ECR), *písemně.* – (PL) Konflikt v Konžské demokratické republice je bezesporu jedním z nejkrutějších v posledním desetiletí. I přes velký tlak ze strany mezinárodního společenství se situace ani v nejmenším nezlepšila. Svědčí o tom zprávy, které nadále přináší informace o brutálním porušování základních lidských práv všemi stranami konfliktu. K běžným postupům stále patří vraždy, mučení, sexuální násilí, útlak opozice a ochránců lidských práv a řada případů zatčení, pronásledování a krutého mučení. Nejsou ušetřeni ani dětští vojáci, kteří jsou v obrovských počtech nuceni rozšiřovat řady bojovníků. Nedílnou součástí bojové taktiky se v obrovské míře stává extrémně brutální sexuální násilí, páchané bez rozdílu na malých děvčatech, starších lidech i mužích. Mezinárodní společenství, včetně OSN a Evropské unie, do dnešního dne nebylo schopno získat kontrolu nad situací a učinit přítrž masakrům v Kongu. Taková situace je naprosto nepřijatelná. Je třeba přijmout důrazné kroky, jimiž účinným způsobem ovlivníme konžské orgány. Konžská vláda musí některé lidi odsoudit. Měla by zajistit, aby byli pachatelé voláni k odpovědnosti za své činy, a svým občanům zaručit odpovídající bezpečnostní opatření. Ti, kteří se již stali oběťmi, potřebují pomoc a obnovení pořádku. Nezbytná je dobrá zdravotní péče. Bude trvat řadu let, než budou schopni se zotavit z nespočetných krutostí, které na nich byly napáchány, a někteří z nich budou navždy vyloučeni z běžného společenského života. Pro konžské orgány i pro mezinárodní společenství by se měly jejich dobré životní podmínky stát prioritou.

10. Transatlantické vztahy: poplatek za cestu do USA (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o transatlantických vztazích: poplatku za cestu do USA.

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady.* – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, ještě jednou opakují, že mám tu čest dnes odpoledne hovořit jménem vysoké představitelky, paní baronky Ashtonové, a nikoli jménem Rady, jak je uvedeno na obrazovce.

Evropská unie a Spojené státy považují za velmi důležité, aby bylo zajištěno, že jejich občané mohou bez problémů cestovat z jedné strany Atlantiku na druhou. Transatlantickou mobilitu by do značné míry usnadnilo, kdyby mohli lidé cestovat bez víza a bez placení poplatku. Zatímco státní příslušníci USA mohou vstoupit do schengenského prostoru a vízum k tomu nepotřebují, nelze říci totéž o občanech Evropské unie, kteří chtějí vstoupit do Spojených států.

Z programu bezvízového styku USA a jeho přínosů jsou stále vyloučeny čtyři členské státy: Bulharsko, Kypr, Polsko a Rumunsko. Nicméně můžeme oslavovat, že do programu bylo 5. dubna zařazeno Řecko. Na tomto šťastném výsledku má zásluhu Komise, která dělá maximum pro to, aby zajistila, že z programu osvobození od vízové povinnosti budou mít prospěch všechny členské státy; a také za něj vdčíme úsilí, jež vynaložil sled předsednictví, aby záležitost posunul kupředu.

Komise tudíž od roku 2006 každoročně vypracovává zprávu o všech třetích zemích, které nadále požadují od našich občanů víza a porušují tak zásadu vzájemnosti. Evropská unie totiž považuje naprostou vzájemnost v této oblasti za velice důležitou. Jestliže určité třetí země osvobodí od vízové povinnosti, měly by tyto země pro naše státní příslušníky udělat totéž.

Spojené státy se kromě toho začátkem roku 2009 rozhodly z bezpečnostních důvodů, které plně chápeme, zavést elektronický systém cestovních povolení (ESTA). Tento systém lze použít výhradně u cestujících ze země, na niž se vztahuje program bezvízového styku, kteří vstupují na území Severní Ameriky. Každý z těchto cestujících musel od 8. září zaplatit poplatek 4 USD na pokrytí správních nákladů, které vznikly v důsledku provádění programu ESTA. Kromě toho musí titíž cestující zaplatit ještě 10 USD podle zákona na podporu cestování. Tyto desetidolarové poplatky se odvádějí do fondu, z něhož je financován orgán pověřený podle tohoto zákona rozvojem cestovního ruchu.

Vzhledem k poslednímu vývoji situace jste požádali Komisi, aby k tomu okamžitě zaujala stanovisko. V prosinci 2008 Komise vypracovala zprávu o tom, zda by měl být systém ESTA považován za rovnocenný udělování víza nebo ne, a její závěr – tehdy prozatímní – zněl, že nikoli. Až orgány USA zveřejní pro systém ESTA konečná pravidla, Komise nám na toto téma předloží závěrečnou zprávu. Placení tohoto poplatku bude při posuzování samozřejmě důležitým faktorem. Rada tuto zprávu zohlední a poté přijme nezbytná opatření a vydá doporučení, která bude považovat za přiměřená.

Zavedení tohoto dalšího poplatku je politováníhodné, jak se určitě domníváte. Předsednictví kromě toho sdílí obavy, jež Parlament na toto téma vyjádřil při různých příležitostech, zejména v bodě 18 svého usnesení ze dne 22. října. I když se na první pohled může zdát, že to je malý poplatek, neměli bychom zapomínat, že jej musí zaplatit každý jeden cestující, což může být někdy pro rodiny velmi zatěžující.

Domnívám se tedy, že je tato politika v rozporu s prohlášením Spojených států, že jsou ochotny usnadnit mobilitu mezi oběma kontinenty, a bude pro občany Evropské unie, kteří chtějí cestovat do Spojených států, opravdovou překážkou.

Nakonec bych chtěl potvrdit, že předsednictví udělá všechno, co je v jeho moci, aby Komisi napomohlo dosáhnout úplné vzájemnosti při bezvízovém styku se Spojenými státy. Děkuji vám za pozornost.

Maroš Šefčovič, *místopředseda Komise*. – Pane předsedající, chtěl bych také poděkovat panu Chastelovi za jeho poznámky a za nabídku pomoci ze strany Rady, protože v tak důležité záležitosti, jako je tato, je podpora Rady naprosto nezbytná.

Pokud jde o stanovisko Komise k poplatku za ESTA, musím zdůraznit, že bezprostředně po zveřejnění tohoto poplatku, což bylo 6. srpna, vydala moje kolegyně, paní komisařka Malmströmová, prohlášení, v němž vyjádřila na jedné straně pochopení, že toto rozhodnutí bylo přijato v souladu s právními závazky podle zákona na podporu cestování, ale na druhé straně velké politování, že byl tento poplatek zaveden.

Komise dala velmi jasně najevo obavy, že je tento poplatek v rozporu s často opakovaným závazkem Spojených států, že usnadní transatlantickou mobilitu, a bude pro evropské občany cestující do Spojených států představovat další zátěž.

Evropská unie dávala své vážné obavy na vědomí Kongresu USA i vládě Spojených států v průběhu schvalování zákona na podporu cestování při četných příležitostech. Komise společně s předsednictvími Rady a třetími zeměmi vydala četné demarše, v nichž kritizovala rovněž skutečnost, že se poplatky uplatňují výhradně u cestujících v rámci programu bezvízového styku USA, takže jsou diskriminační. Kromě toho působí podivně, že se od cizinců vyžadují poplatky na podporu cestování do USA, protože to případně může vést k tomu, že se do Spojených států bude cestovat méně, a ne více.

Komise nyní prověřuje další případná opatření, jež by bylo možné v rámci evropského mechanismu vzájemnosti přijmout vůči Spojeným státům. Oficiální stanovisko sdělí Spojeným státům v rámci veřejné konzultace o prozatímních pravidlech, kterou USA zahájily. Konečné posouzení stávajícího systému ESTA bude vydáno, až budou ve federálním rejstříku USA zveřejněna konečná pravidla pro ESTA, a zohlední veškeré případné změny.

Komise požadovala, aby se o této důležité záležitosti diskutovalo se všemi členskými státy na nadcházejícím zasedání Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci, které se uskuteční ve dnech 7. a 8. října. Následně bude téma poplatku za ESTA otevřeno na příštím setkání ministrů EU a USA pro oblast spravedlnosti a vnitřních věcí, které proběhne v prosinci. Komise bude Parlament samozřejmě nadále o všech fázích tohoto procesu a o vydaných demarších průběžně informovat.

Pan ministr Chastel také znovu upozornil na význam rovného zacházení Spojených států se všemi členskými státy Evropské unie, pokud jde o vízovou povinnost. V této souvislosti bych vám chtěl připomenout, že v rámci mechanismu vzájemnosti v oblasti víz bylo v posledních dvou letech dosaženo značného pokroku.

Kromě toho, že Komise vyvíjela úsilí o dosažení úplné vzájemnosti s USA, se připojilo k programu bezvízového styku USA osm dalších členských států – sedm členských států koncem roku 2008 a v dubnu 2010 se přidalo Řecko. Komise nadále USA při jednáních na politické i odborné úrovni upozorňuje na význam, který Evropská unie přisuzuje tomu, aby byly čtyři zbývající členské státy EU – Bulharsko, Kypr, Polsko a Rumunsko – do programu bezvízového styku přijaty co nejdříve.

Mohu vás ujistit, že Komise bude ve spolupráci s Radou a vysokou představitelkou trvat na tom, aby byla tato záležitost zařazena na pořad jednání všech příštích setkání EU – USA.

Ernst Strasser, *jménem skupiny PPE*. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, musíme říci – jako Parlament, nicméně to samozřejmě zvláště platí pro moji skupinu – velice

jednoznačné „ne“ tomuto cestovnímu poplatku USA ve výši 14 USD, „ne“ neodůvodněným opatřením Američanů na náklady Evropanů a „ne“ tomuto jednostrannému deformování evropsko-amerických vztahů. Nesmíme se spokojit se zprávami, jež jsme slyšeli. Musím zcela otevřeně říci, že v této záležitosti nestačí vyslovit politování. Nestačí konstatovat, že to je diskriminace.

Předseda Van Rompuy dnes ráno sám řekl, že jednou ze základních zásad spolupráce partnerů je vzájemnost. Nyní nechci požadovat, abychom s Američany zacházeli přesně tak, jak oni zacházejí s námi. Je však nutno zcela jasně konstatovat, že Evropa musí jednoznačně reagovat a že takovou reakci v podobě konkrétních opatření také musíme od Komise a Rady vyžadovat. Vyzývám vás, abyste předložili konkrétní návrhy a diskutovali s Parlamentem, jak hodláte k této věci přistupovat. Američané si musí uvědomit, že to v této věci myslíme vážně – tak jako v jiných věcech – a že chceme, aby s námi bylo zacházeno jako s partnerem, a ne jako s někým, kdo bude skákat, jak oni pískají.

Juan Fernando López Aguilar, *jménem skupiny S&D.* – (ES) Pane předsedající, přidávám se k této zprávě s vědomím, že tato záležitost ještě nebyla z evropského hlediska uzavřena. Parlament však musí vzít na vědomí, že Spojené státy učinily rozhodnutí. Je to rozhodnutí, které působí proti přání, aby se transatlantický dialog nadále rozvíjel a byla posilována nejen obchodní výměna, ale i celá oblast sociální a lidské výměny, spočívající na oboustranné důvěře a vzájemnosti.

Nemůžeme ustoupit uplatňování diskriminačního poplatku, který jednoznačně působí proti podpoře těchto výměn, vytváří hranice mezi členskými státy Evropské unie a má přímý vliv na veřejnost. Kromě toho se staví proti postoji Evropy vůči Spojeným státům a jejich občanům, postoji, který sice vždy nedbal na přání posílit lidská a obchodní pouta, ale vždy ve vztazích mezi obyvateli obou světadílů prosazoval transatlantickou mobilitu.

Proto se domnívám, že je velmi důležité, aby Parlament vyslal jasný signál, že očekává, že Komise bude tento evropský postoj rozhořčeně bránit a v případě potřeby vydá ustanovení o vzájemnosti. Očividně to nejsou dobré zprávy pro transatlantický dialog, ale vyslalo by to jednoznačný vzkaz, že nejsme ochotni akceptovat nedostatek vzájemnosti při podpoře lidské a sociální výměny, jež se uskutečňuje prostřednictvím spojení poskytovaného evropskými a americkými leteckými společnostmi, samozřejmě ani nemluvě o tom, jaký dopad by to mělo na vážnou krizi, kterou odvětví letecké dopravy na obou stranách Atlantiku již utrpělo.

Alexander Graf Lambsdorff, *jménem skupiny ALDE.* – Pane předsedající, vláda a Kongres mají pádné důvody, aby ustoupily a takzvaný zákon na podporu cestování zrušily.

Především je poněkud prapodivné zavádět daň na podporu cestování – a Komise na to také poukázala. Jestliže cestování do Spojených států bude dražší, pravděpodobně tam pak bude cestovat méně lidí; pro čtyřčlennou rodinu jde o 40 USD – a to už je pro mnoho lidí nemálo peněz. Také se zdá poněkud absurdní, že by ze všech zemí právě Spojené státy měly zdanit ty, kteří nejsou zastoupeni v diskusi. Zdanění bez zastoupení, myslím, hrálo v americké historii jistou úlohu, takže si myslím, že by to měli znovu uvážit.

Za druhé, stane se Amerika přitažlivější, když donutí lidi, aby více platili? Já si to nemyslím. Spojené státy jsou atraktivní destinace; jde o všeobecně známé pojmy jako Yosemiteký národní park, Grand Canyon, národní park Everglades, Chesapeake Bay, Boston, New York, Washington a San Francisco. Lidé tam jezdí tak či onak; není potřeba cestování podporovat navrhovaným způsobem.

Kromě toho je podle našeho názoru třeba se zabývat také několika vážnými, politickými záležitostmi. Domnívám se, že je naprosto nepřijatelné, že k úhradě nákladů musíte použít výhradně kreditní nebo debetní karty společností, jež jsou registrovány ve Spojených státech amerických. Myslím, že to nelze akceptovat. Kromě toho by ukládání a ověřování těchto údajů ve Spojených státech možná mohlo být v pořádku, kdyby bylo omezeno na konkrétní účel kontroly cestování, ale Ministerstvo vnitřní bezpečnosti je oprávněno tyto údaje na vyžádání předat jiným americkým orgánům, zahraničním orgánům, a dokonce i podnikům, které se zabývají dopravou. Toto je zkrátka nepřijatelné rovněž z hlediska ochrany údajů a soukromí.

Komise a Rada teď musí nalézt vhodné odpovědi. Domnívám se, že nadcházející vrcholná schůzka EU–USA by měla tuto záležitost řešit. Myslím si, že vzájemnost je dobrá věc, i když v tomto případě politováníhodná, a že by obě strany měly pracovat na posílení vzájemných lidských kontaktů, místo aby je ztěžovaly.

Jan Philipp Albrecht, *jménem skupiny Verts/ALE* . – Pane předsedající, vedeme dnes rozpravu o celkovém poplatku 14 USD pro každého, kdo vstupuje do Spojených států. Především se zdá být trochu rozporuplné, že na jedné straně máme program bezvízového styku pro usnadnění cestování mezi Evropskou unií a Spojenými státy a na druhé straně mají všichni evropští občané povinnost předávat své osobní údaje prostřednictvím systému ESTA a platit při cestování další poplatek.

Samozřejmě musíme respektovat rozhodnutí našich amerických partnerů, zvláště Kongresu, ale toto nepůsobí jako projev důvěry a spolupráce. Pokud jde o ochranu hranic a účinná bezpečnostní opatření, Evropská unie znovu a znovu dokazovala, že je ochotná se postarat, aby vše fungovalo, někdy s velkými obtížemi s ohledem na naše vlastní hodnoty a občany. Co s právem volného pohybu, když se mají provádět kontroly na hranicích? Co s právem presumpce nevinoty, když jde o bezpečnostní opatření? A co s ochranou údajů a právem na opravné prostředky, když jde o shromažďování informací o osobách?

Kdyby šlo jenom o zaplacení 14 USD, nebyl by to takový problém, ale Ministerstvo vnitřní bezpečnosti USA dostává údaje ze systému ESTA shromážděné o cestujících, tedy četné podrobnosti týkající se kontaktu a identifikace, včetně citlivých informací, a nejen to. Chce mít také přístup do jmenné evidence cestujících (PNR) v rezervačních systémech cestovních agentur, které obsahují málem i informace o tom, kdo s kým spí! Je více než neuspokojivé, že paní komisařka Malmströmová dosud nepochopila, že toto využívání údajů shromážděných ve jmenné evidenci cestujících se závažně střetává s občanskými právy a podle právních předpisů Evropské unie jej nelze ospravedlnit.

Ještě to ještě problematičtější, když si uvědomíme, že poplatek 14 USD musí být zaplacen některou ze čtyř hlavních kreditních karet, přičemž všechny společnosti, které je vydávají, sídlí ve Spojených státech. Kladu si otázku, jak zajistíte, že se všechny tyto obrovské soubory informací nestanou předmětem šetření nesouvisejících s cestovními operacemi, alespoň dokud bude platit zákon o sjednocování a posilování Ameriky poskytováním vhodných nástrojů potřebných pro stíhání a bránění terorismu (USA PATRIOT). A ptám se vás, Komise a Rady, zda si uvědomujete, že stávající právní předpisy Evropské unie již jsou podkopávány tím, že akceptujeme nařízení USA zavedené pro evropské občany?

Komise, Rada a také vy, vážení kolegové, máte povinnost chránit práva občanů Evropské unie a evropské právní předpisy. Platí to rovněž pro transatlantické vztahy se Spojenými státy.

Marek Henryk Migalski, *jménem skupiny ECR.* – (PL) Nechci se soustředit na to, o čem se již diskutovalo; mám na mysli otázku platby, otázku poplatku samotného nebo otázku možnosti využívání údajů a informací, jež je touto cestou možné získat. Chtěl bych se zamyslet nad tou nejdůležitější věcí. Mám tím na mysli skutečnost, že v Evropské unii a rovněž v Parlamentu usilujeme o zajištění, že se bude se všemi členskými státy Evropské unie zacházet stejně. Bohužel v této věci, v této oblasti, s námi americká strana takto nezachází, takže se na některé členské státy Evropské unie dosud vztahuje vízová povinnost, zatímco na většinu nikoli. Domnívám se, že je úlohou Parlamentu i všech ostatních orgánů Evropské unie zajistit, že bude se všemi členskými státy zacházeno stejně, bez ohledu na to, kdy se k Unii připojily. Hovořím za občany své země a v jejich zájmu, ale i v zájmu občanů všech států, které k Evropské unii přistoupily v roce 2004.

Rui Tavares, *jménem skupiny GUE/NGL.* – (PT) Pane předsedající, dámy a pánové, toto je opravdu mimořádný výjev. Zabýváme se vzájemností, která je nesouměrná. Takže jestliže je nesouměrná, tak to není skutečná vzájemnost. Zabýváme se registrací, která je nadbytečná. Koneckonců již přece od Evropanů vyžadujeme údaje pro jmennou evidenci cestujících a systém SWIFT; a teď požadujeme od Evropanů, kteří cestují do Spojených států, ještě i to, aby se nejprve zaregistrovali. A zabýváme se cestovní daní, která působí – jak právě řekl pan Lambsdorff – naprosto proti cíli posílit spojení v oblasti cestovního ruchu se Spojenými státy.

Nemá však smysl, abychom za to Spojené státy kritizovali. Konec konců Spojené státy – což je shodou okolností země, kterou znám a velmi obdivuji – dělají to, o čem jejich zvolení zástupci rozhodují, že je nutno udělat. Domnívám se, že problém je mnohem více na naší straně než na straně USA.

Myslím si, že spočívá především ve způsobu myšlení našich diplomatů. Když jsme nedávno jeli do Washingtonu jako delegace kvůli záležitosti se systémem SWIFT, byli jsme svědky toho, jak evropská mise ve Washingtonu strávila pokusy ututlat a omluvit hlasování Evropského parlamentu o dohodě SWIFT více času než vysvětlováním důvodů, které se týkají 500 milionů evropských občanů.

Je to problém nedostatečné solidarity, protože jestliže jeden členský stát nemůže využívat bezvízového styku, ostatní členské státy by měly bojovat na jeho straně. Problém vzájemnosti je to také, ale v jiném smyslu, než v jakém se o tom tady hovořilo.

Hovořili jsme zde o vzájemnosti, jako by spadla z nebe, jako bychom o ni museli prosit. Dobře, ale i my můžeme poskytnout vzájemnost. Jiné země to dělají. Když byly na Vánoce 2007 ve Spojených státech zpřísněny bezpečnostní požadavky pro brazilské občany, Brazílie okamžitě také zpřísnila vlastní bezpečnostní požadavky pro občany USA vstupující do Brazílie, a Spojené státy ihned ustoupily.

Evropa musí dělat více věcí tohoto druhu, jestliže chce být v transatlantickém dialogu respektována.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane Chasteli, pane komisaři, rád bych vyslovil několik doplňujících poznámek. Jak víte, jsem předsedou delegace pro vztahy se Spojenými státy a hodně jsme hovořili o zrušení vízové povinnosti. Hovořili jsme také o jejím zrušení pro Rumunsko a Bulharsko a jiné takové země. Na místo toho byl vytvořen nový typ víz, v souvislosti s nímž jsme tak laskaví, že dáváme Američanům k dispozici údaje o našich občanech v neuvěřitelném rozsahu a nadto za to teď ještě platíme poplatky. Tyto poplatky budou používány také k vytváření reklamy na americké odvětví cestovního

ruchu. Domnívám se, že to je jedinečný obchodní model, který tady Američané prezentují – totiž nechat spotřebitele platit přímo i za reklamu. Navrhnu to jako obchodní model také cestovním kancelářím v mém regionu. Myslím, že to je neuvěřitelný způsob.

Samozřejmě to trochu souvisí i s tím, že Evropský parlament a Kongres spolu dosud nekomunikují v dostatečné míře, aby bylo možné vést rozumný dialog a podobným věcem se tak vyvarovat. Může to být také tím, že Rada a Komise k těmto záležitostem nepřístupují odvážně a já myslím – v tomto ohledu souhlasím s názory jiných poslanců –, že někdy může pomoci i pouhé připomínání vzájemnosti.

Naši pozici oslabuje, když tady naříkáme nad tím, že se nám to nelíbí a že jsme vydali hodně demarší, protože nás pak nikdo nebude brát vážně. To pak budeme opravdu jako tygr, co skončil jako předložka u postele. Proto ještě jednou vyzývám Radu, Komisi a také vysokou představitelku/místopředsedkyni Komise, aby tuto záležitost řešily tak, aby si i Washington všiml, že Evropská unie je opravdovou mocností.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, myslím si, že jste příliš opatrný. Nechcete vydat konečná prohlášení, protože nebyla vypracována definitivní úprava, ale naši občané tuto daň už platí. To je samozřejmě nepřijatelné. Musíte zasáhnout, a to velice aktivně.

Jak již mnohokrát řekli moji kolegové, kteří vystoupili přede mnou, je udivující, že orgány USA nenalezly žádné lepší řešení, jak přilákat více návštěvníků, než nutit právě tytéž návštěvníky, aby platili další poplatek ve výši 14 USD. Z toho 4 USD mají účinně pokrýt náklady elektronického systému cestovních povolení (ESTA). Jinými slovy orgány USA nechtějí obvyklými náklady zatížit americké daňové poplatníky: namísto toho je přenášejí na Evropany.

Toto je první velká odchylka následovaná všemi těmi různými poplatky za letecký provoz nebo letištními daněmi, které jsme i my v řadě členských států zavedli, v poslední době v Německu. Lituji, že řada členských států tato jednostranná opatření přijala; opravdu podporují evropský přístup k této záležitosti, který by v ideálním případě zohlednil rovněž taková hlediska, jako jsou vnější náklady dotčených letů. Nicméně tady jde o něco úplně jiného. V Evropě se nejedná o diskriminaci: platí každý, zatímco v případě Spojených států jsme to pouze my, kdo platí. A je nás 900 000, nás Evropanů, kteří se každý měsíc znovu registrují prostřednictvím systému ESTA.

Rovněž se musíme důkladně zabývat tím, zda tato opatření nejsou v rozporu s literou i duchem programu bezvízového styku. Podstatou tohoto programu je, že lidé na obou stranách nemusí žádat o víza a platit všechny související náklady. Systém ESTA se však postupně stává synonymem víza. I o tom právě mluvil pan Brok. Proto bych vás požádal, abyste k tomu nepřistupovali lehkovážně a váhavě, ale abyste našim partnerům ve Spojených státech vyslali velmi důrazný signál, že toto je nepřijatelné; že není možné se k sobě navzájem takto chovat. Je proto třeba uvažovat o všech možnostech, a pokud Američané nebudou pružní, samozřejmě se budeme muset zamyslet nad odvetou.

V této souvislosti mohu stručně připomenout snahy pana Tajaniho uvést do chodu evropskou politiku cestovního ruchu. Lisabonská smlouva nám dala větší možnosti se k tomu na evropské úrovni vyjádřit. Možná by nebylo špatné na toto téma v nadcházejících měsících společně uvažovat.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Pane komisaři, pan Brok myslím zapomněl také na to, že i polští občané dosud potřebují k cestování do Spojených států víza a že je velice

těžké to pochopit. Proto bych chtěl na tomto místě požádat, aby byly v této věci podniknuty nějaké kroky, protože je to vážné. Nicméně si myslím, že ten správný přístup nespočívá ani v tom, že budeme zacházet s vízy jen jako s procedurální záležitostí a využívat problém víz a tyto ostatní podivné, neodůvodněné poplatky jako příležitost ukázat v Parlamentu trochu svaly na protest proti Spojeným státům.

Jestliže lidé považují víza jenom za procedurální otázku nebo za důvod k politickým tahanicím, tak nechápou, co víza v dnešním světě znamenají. Žádný nástroj spolupráce by nemohl mít větší politický význam. Takže bych chtěl vyzvat pana komisaře i poslance této sněmovny, aby zlepšili své vztahy s Kongresem. Jako poslanci Evropského parlamentu jsme oprávněni se obrátit na Kongres a vyvíjet nátlak, aby Američané přijali k vízům docela odlišný přístup. Víza jsou překážkou mezi občany a ve skutečnosti patří k těm největším politickým překážkám, jež brání v transatlantické spolupráci. Dokud to nepochopíme, nevzejde z našeho úsilí nic dobrého.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Milé kolegyně, vážení kolegové, bývaly časy, kdy lodi s cestujícími připlouvající do Spojených států byly vítány v přístavu. Bylo to v době, kdy tam koncem 19. století připlul i můj dědeček. Když budu dnes chtít navštívit Spojené státy, zaplatím jakýsi podivný poplatek. Tento poplatek je sice nějak zdůvodněn, ale mám podezření, že tím platím za sledování své vlastní osoby. Toto podezření je o to silnější, oč vehementněji vyjednávači Spojených států vyžadují předávání mnohdy i citlivých dat o osobách, které přicházejí z Evropské unie. Verbálně se nejedná o žádné kádrování, prověrky, případně udělování víz. Ve skutečnosti se tím člověk dostává mezi miliony sledovaných bez toho, aby data, která jsou předána, byla náležitě ochráněna. Co se s těmito citlivými daty dál děje? Bůh sud! Je to prostě obvyklá situace mezi dvěma tzv. rovnými partnery. Spojené státy zavedou nějaké opatření, Evropská unie se obtížně dohaduje, zda a jakým způsobem vůbec zareaguje. Výsledky těchto jednání zpravidla nejsou uspokojivé a např. dohoda o otevřeném nebi se Spojenými státy je značně nevyvážená. Chápu, že ekonomické zájmy obou partnerů se mnohdy velmi bezprostředně promítají do uzavření, případně neuzavření dohod v různých sektorech. Nechápu ale, proč zavedená opatření nebyla předem řádně konzultována, a asi těžko někdy pochopím, v čem jsou tato opatření výhodná pro občany Evropské unie. Věřím, že výsledkem jednání nebude zavedení víz, případně dotazníků zkoumajících podrobně rodinný stav mých prapředků.

Jaroslav Paška (EFD). Po odstranění betonových zdí a plotů z ostatního drátu, které oddělovaly západní Berlín od východního a rozdělovaly evropský kontinent na východní rezervaci a západní část, jsme si naivně mysleli, že tím končí éra paranoidních režimů, které brání svobodným lidem ve svobodné komunikaci, poznávání světa a cestování.

Víme, že svoboda cestování a vzájemné poznávání lidí z různých koutů světa, různých civilizací a různých kultur pomáhá bourat předsudky, potlačovat obavy z neznámého a rozvíjí důvěry mezi národy. Nevím, co se stalo s našimi americkými přáteli. Vždy se hlásili k ochraně svobody a demokracie, ale asi se zbláznili. Vždyť na své jižní hranici s Mexikem začali stavět ploty, jaké se nám, Evropanům, podařilo teprve nedávno zbourat. Pro návštěvníky své země zavádějí stále nové a nové správní a technické překážky. Kam to směřuje, dámy a pánové? Možná si to pan prezident Obama ani neuvědomuje, ale zvenčí to vypadá, jako by se americká vláda postupně pokoušela udělat z USA stejnou oplocenou a úplně uzavřenou zahradu plnou povinně šťastných lidí, jakou spravuje Kim Čong-il v Severní Koreji. Chtěl bych věřit, že tomu tak není, a proto bychom měli svým americkým přátelům vysvětlit, že poplatek a osobní údaje určené ke špehování, které požadují za

návštěvu své země, nejsou ničím jiným než velkou hanbou pro takovou velmoc svobody a demokracie, jakou jsou Spojené státy americké.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Pocházím z jedné ze zemí, kterým byla nedávno zrušena vízová povinnost pro cestování do Spojených států. Krátce poté, co byla v několika zemích zrušena vízová povinnost, jsme se stali svědky toho, jak Spojené státy zavádějí jiná víza, pod jiným názvem – ESTA, za která lidé stále musí platit. Původně nám bylo řečeno, že to bude stát deset dolarů; nyní se nám říká, že to stojí čtrnáct dolarů, ale není žádná záruka, že se tato částka nebude dále zvyšovat. Je to nepřijatelné, protože to je další vízum. Doufám, že si Evropská komise uvědomí, že to je vízum, a bude k tomu tak přistupovat. Je zde však ještě druhý důvod, proč je to negativní rozhodnutí a vývoj: přišlo to ve velice špatný okamžik. Přišlo to v době, kdy jsme v této sněmovně zrovna nedávno hlasovali o dohodě SWIFT, o prodloužené ruce spolupráce se Spojenými státy. Domnívám se, že reakce Spojených států nebyla pozitivní, spíše se s ohledem na tuto dohodu a poplatek ukázala jako negativní. Chtěl bych upozornit, že tuto sněmovnu stále čeká řada témat, jako je jmenná evidence cestujících a rámcová dohoda o ochraně údajů. Myslím, že je důležité, aby byla veškerá spolupráce mezi námi a Spojenými státy budována na důvěře; pokud tomu tak nebude, nemůžeme dosáhnout uspokojivých a pozitivních výsledků pro občany na obou stranách.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Já si myslím, že zavedení poplatku za vstup do Spojených států je politováníhodné. Toto opatření je v rozporu se závazkem Spojených států, že usnadní transatlantickou mobilitu. Nicméně nevěřím, že Evropská unie bude reagovat odvetným gestem proti občanům USA. Dvě křivdy ještě nedělají právo. Proto se domnívám, že je třeba nalézt řešení posílením dvoustranného dialogu. V tomto smyslu je povinností Evropské komise, aby vynaložila větší úsilí na zlepšení vztahů se Spojenými státy.

Tento nespravedlivý poplatek bohužel doplňuje jiné diskriminační opatření, které Spojené státy jednostranně zavedly pro některé členské státy Evropské unie a jež ovlivňuje transatlantickou spolupráci a důvěru. Občané čtyř států Evropské unie stále potřebují k cestě do Spojených států vízum: je to Rumunsko, Bulharsko, Polsko a Kypr. Občané čtyř zemí bohužel nemohou svobodně cestovat do Spojených států. Obzvláště nešťastné je, že právní předpisy USA, jež jsou v platnosti od července roku 2009, politováníhodně odstranily vyhlídku na začlenění některých těchto zemí do programu bezvízového styku v době, kdy hlavní překážkou pro odstranění vízové povinnosti zůstává míra zamítnutých žádostí. Vzhledem k tomu, že podíl zamítnutých žádostí vlastně závisí na rozhodnutí zástupců USA, se domnívám, že USA musí vyvinout další úsilí, aby zlepšily transparentnost v postupu udělování víz. Také proto podporuji to, co řekl místopředseda, a chci znova vyzvat Komisi, aby požadovala záruku rovného a nediskriminačního zacházení se všemi občany Evropské unie, včetně těch, kteří do Spojených států dosud potřebují vstupní víza. Kolegové, je špatné a smutné, že státy, které o této záležitosti s vízy rozhodly, zapoměly na toto téma diskutovat a zapoměly na oficiální styky Evropského parlamentu s orgány USA. Také si myslím, že je zapotřebí větší solidarity, nikoli projevů místního egoismu.

Jim Higgins (PPE). – Pane předsedající, souhlasím se všemi připomínkami v souvislosti s negativním dopadem tohoto opatření. Tento poplatek ve výši 14 USD, který je třeba platit každé dva roky, se uplatňuje v případě zemí, které mají u Spojených států dobré jméno. Máme za sebou velice příznivá jednání v souvislosti s otevřeným nebem, výměnou informací o cestujících atd. a toto je velice kontraproduktivní, protože v zásadě jde o zavedení nového víza.

Je to vízová záležitost, pak řekl pan Busuttil: dokonce i děti, které nepotřebují letenky, musí dostat cestovní povolení. Souhlasím s Komisí, že to je politováníhodné a neslučitelné se závazkem Spojených států usnadnit transatlantické cestování.

Vlastně tak byly zavedeny nové překážky v době, kdy jsme je doopravdy odstraňovali. Senát Spojených států zavedl poplatek jako pokus zvrátit pokles počtu návštěvníků své země. Většina těchto peněz se používá na financování propagace Spojených států jako destinace pro strávení dovolené. Já si však myslím, že to bude lidi od cestování do USA vlastně odrazovat.

Například moje země má se Spojenými státy dlouhodobé styky: 40 milionů lidí žijících ve Spojených státech jsou irského původu a mezi oběma zeměmi se ve velkém rozsahu obchoduje. Lidé ve většině případů tuto částku nebudou platit.

Zásadním záměrem tohoto právního předpisu je v podstatě posílit státní pokladnu a podpořit přitažlivost Spojených států jako turistické destinace. Prezident Obama tvrdí, že návštěvníci ze zámoří utratí 120 miliard USD a podpoří milion pracovních míst, takže toto opatření přinese 4 miliardy EUR navíc a vytvoří 40 000 nových pracovních míst.

Domnívám se, že to bude přesně naopak, protože při online hlasování, jež uspořádal časopis *Telegraph Travel*, 44 % čtenářů uvedlo, že je tento poplatek od cesty do Spojených států odradí. Na základě tohoto průzkumu si myslím, že to bude kontraproduktivní, že to bude mít nežádoucí dopady a že to skutečně poškodí Spojené státy a jeho odvětví cestovního ruchu.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Transatlantické vztahy jsou prioritou evropské zahraniční politiky. Mobilita je ústředním prvkem koncepce evropského občanství, jak stanoví Listina základních práv a Smlouvy. Všichni evropští občané se těší stejným podmínkám, pokud jde o volný pohyb v schengenském prostoru a právo na mobilitu v rámci vztahů se třetími zeměmi – tedy i občané z nových členských států. Když toto všechno uvážíme, nadále vyjadřujeme své zklamání z neoprávněného vyloučení milionů evropských občanů ze čtyř členských států včetně Rumunska ze zvláštního partnerství v oblasti mobility mezi Evropskou unií a Spojenými státy.

Kolegové vyjádřili obavy ohledně prosazování systému ESTA, který vlastně znovu zavádí pro všechny evropské občany jakási víza. Poplatek neznamená jenom platbu 14 USD, ale jde i o shromažďování osobních údajů občanů Evropské unie. Ministerstvo vnitřní bezpečnosti USA nyní vyhodnocuje uplatňování tohoto poplatku/víza. Komise musí společně s vládou USA nalézt řešení, jak jej odstranit. Chci upozornit na to, že zachování tohoto rozhodnutí může mít nepředvídatelný dopad na jiné záležitosti bezpečnosti a mobility, na nichž se pracuje a které souvisejí s transatlantickými vztahy, například na budoucí dohodu mezi EU a USA o informacích ze jmenné evidence cestujících. Pokud vláda USA od tohoto poplatku neupustí, podpoříme Komisi v přijetí opatření vůči všem občanům USA cestujícím do Evropské unie, jež budou nezbytná pro uplatnění vzájemnosti a v souladu se zásadní zásadou vízové politiky Evropské unie.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Pane předsedající, navážu na svého kolegu pana Broka. Také bych chtěl zopakovat, že jsme velice odhodláni zachovat dobré vztahy se Spojenými státy. Evropa se Spojenými státy spolupracuje v mnoha oblastech a můžeme na to být hrdí.

Zadruhé: Souhlasím se všemi svými kolegy a se všemi otázkami, které již byly položeny; opravdu toho není mnoho, co mohu dodat. Je důležité, aby Komise a případně Rada na tyto otázky odpověděly rychle. Nicméně litujeme toho, že vláda USA přijala toto

jednostranné opatření, a dost dobře by bylo možné začít diskutovat o tom, zda jde opravdu o 14 USD. To, jestli turisté zaplatí za svá víza nebo ve Washingtonu za Coca-Colu, je stěžejším problémem, o který tu jde: problémem je, že je s Evropou jednáno s určitým despektem. Tolik rozhovorů o dohodě SWIFT a tak dále, a pak toto jednostranné opatření.

Komise dnes musí vysvětlit, co udělala. V těchto dnech už na Evropský parlament sdělení, že bude provedena politická studie, neudělá žádný dojem. Zkrátka chceme vědět, co jste vládě USA řekli, a zda se vám nepodařilo ji odradit. Opakuji, že se vzhledem k rozsahu naší spolupráce se Spojenými státy skutečně cítím poněkud uražen tím, že pro nás bylo jednostranně toto opatření zavedeno. Otázka ohledně způsobu platby již byla položena, ale neměli byste se na to ptát na prvním místě, jestliže tento poplatek nechcete.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Někteří poslanci v této sněmovně pocházejí z členských států, jejichž občané nepotřebují ke vstupu do Spojených států vstupní vízum. Bohužel jsou však v této sněmovně také poslanci z členských států jako Polsko, kde je nutné žádat o americká víza. V Polsku se toto vízum uděluje v průběhu dlouhého postupu, který je občas bohužel také ponižující. Občané mé země zaplatí více než 100 USD, když dostanou vízum, ale musí zaplatit i v případě, že vízum nedostanou. Pro nás je tedy ze všeho nejdůležitější evropská solidarita. Pro nás je důležité, aby Evropský parlament, Evropská komise a Rada velice jasně řekly, že je nezbytné, aby se všemi občany ze všech států, jež tvoří Evropskou unii, se zacházelo úplně stejným způsobem. Těší mě, že o tom Evropská komise a Rada nehovoří jenom zde v Evropě, ale že je tento názor stále častěji prosazován i v komunikaci s vládou Spojených států.

V Parlamentu si však musíme položit tuto otázku: co můžeme jako poslanci Evropského parlamentu společně udělat, abychom vyřešili problém občanů těchto členských států? Myslím, že v této souvislosti jsou nejdůležitější naše kontakty s Kongresem Spojených států, protože ten hraje v oblasti vízové a daňové politiky v právním systému USA rozhodující úlohu. Také bych chtěl vyjádřit velké uspokojení, že zástupci Komise a Rady poprvé říkají, že vidí světlo na konci tunelu a že je naděje, že občané ze země jako Polsko už docela brzy nebudou pro vstup do USA potřebovat víza.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, později se budeme účastnit slavnostního uvítání k prohloubení vztahů mezi Evropskou unií a Spojenými státy. Skutečnost, že je tomu tak právě dnes, je obzvláště významná. Všichni posléze budeme mít příležitost říci panu velvyslanci, na co jsme zde v plénu položili důraz. Měli bychom využít této příležitosti a osobně to udělat.

Spojené státy americké nám naši práci v tuto chvíli příliš neusnadňují, ani nám příliš neusnadňují naše přátelství. V mnoha oblastech mám spíš dojem, že se tady někdo chová jako slon v porcelánu, než že bychom se nacházeli na elegantním politickém jevišti.

Samotných 14 USD samozřejmě není rozhodujícím faktorem. Nicméně když chce do Spojených států amerických cestovat rodina se třemi dětmi, tak už je to podstatná částka a nakonec jim může v cestování zabránit. Když kromě toho musíte na internetu udat obširné údaje o tom, s kterou leteckou společností cestujete, kam cestujete, v kterém hotelu budete ubytováni, a navíc musíte uvést číslo své kreditní karty, vyvolává to řadu pochybností ohledně toho, proč je to všechno potřeba. Když pak kromě toho posloucháte líčení několika dobrých známých, kteří museli dlouhé hodiny čekat na amerických letištích a podrobit se nezdvořilým bezpečnostním kontrolám, tak se někdy sami sebe ptáte, zda si Spojené státy americké vlastně uvědomují, že nyní v mnoha oblastech zacházejí se svými přáteli spíše

nezdvořile a v určitých ohledech, v souvislosti s tím, co lidé opravdu potřebují a musí dělat, se můj cílem.

Kromě toho musím s ohledem na naše úzké transatlantické vztahy říci, že opravdu máme se Spojenými státy blízký vztah. Z toho by však mělo také vyplývat, že s námi budou podle toho zacházet. Vyzývám Komisi a vyzývám vás, pane Šefčoviči, abyste jasně požadovali, aby bylo zajištěno bezvízové cestování pro ty členské státy, jejichž občané tuto možnost nyní nemají, a v případě, že se vám nedostane přiměřené reakce, pak prosím požadujte také nastolení vzájemnosti. Nejde tady o zásadu „oko za oko“, ale musíme vyjednávat jako rovnocenní partneři a nesmíme dovolit, aby s námi Spojené státy zacházely jako feudální pán se svými nevojníky. My nejsme nevojníci; jsme stejně postavení.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) V závěrech z posledního zasedání Evropské rady se uvádí, že transatlantické vztahy vycházejí ze společných hodnot. Skutečnost je taková, že občané USA mohou svobodně vstupovat na území Evropské unie. Evropská unie akceptovala jmennou evidenci cestujících, dohodu SWIFT i dohody týkající se osobních údajů evropských občanů. Někteří evropské občané stále potřebují víza, aby mohli cestovat do Spojených států. Kromě toho jsou všem evropským občanům při vstupu do Spojených států snímány otisky prstů – bez ohledu na to, zda mají či nemají vízum. Evropské občané musí on-line uvádět, jaký je záměr jejich cesty, a nakonec musí zaplatit 14 USD, aby mohli do Spojených států vstoupit.

Nevidím nikde ony společné hodnoty. Domnívám se, že Evropská unie musí na příští vrcholné schůzce v listopadu požadovat zrušení vízové povinnosti pro všechny evropské občany a stejné zacházení na obou stranách Atlantiku.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane Chasteli, pane komisaři, poplatek 14 USD za cestování do Spojených států má na transatlantické vztahy negativní vliv a měl by být zamítnut, a to z několika důvodů: prodraží cestování, je diskriminační a prostě nepřátelský.

Obzvláště politováníhodné je, že tyto náklady lze zaplatit jedine kreditní kartou na internetové stránce amerického Ministerstva vnitřní bezpečnosti. Co dělají lidé, kteří kreditní kartu nemají? Je povoleno cestovat do Spojených států jedine majitelům kreditní karty? Podobně jako mnoho řečníků přede mnou mám smíšené pocity z toho, že údaje o kreditních kartách občanů Evropské unie budou předávány dále.

Toto téma evropské občany samozřejmě zneklidňuje. Očekávají, že Evropská komise a Rada v této věci projeví morální odvalu. Jednejte, prosím, jako sebejistí Evropané, a bude-li to třeba, uplatněte zásadu vzájemnosti.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Děkuji vám, pane předsedající. Nemyslím, že vláda USA, která utrácí každým dnem miliardy na válku, potřebuje peníze. Nepotřebuje peníze, ale přístup k novým, dalším údajům, které byly a jsou dostupné prostřednictvím programu SWIFT – údaje o našich občanech. Mám pocit, že vláda USA a Kongres chtějí dát najevo, kdo je v našich dvoustranných vztazích pánem. Mám s tím osobní zkušenost: když v Evropském parlamentu probíhaly diskuse o dohodě SWIFT, jeden poradce amerického velvyslance v Lotyšsku si dovolil mě, občana Evropské unie, poslance Evropského parlamentu, pozvat, abych jej navštívil a pohovořil s ním, a ovlivňovat mě v tom, jak bych měl hlasovat. Mám pádné důvody myslet si, že tady nejde o peníze. Mnoho lidí v Lotyšsku má příbuzné, kteří žijí ve Spojených státech. Jsou to také moji voliči. Nebudou spokojeni, jestliže se v této věci nepostavíme za naše vlastní zájmy. Děkuji.

Maroš Šefčovič, *místopředseda Komise*. – Pane předsedající, vážení poslanci, děkuji vám za vaše připomínky a za slova podpory, pokud jde o dosažení – doufejme – konstruktivního závěru našich diskusí se Spojenými státy o této velice komplikované záležitosti.

Především bych chtěl poslance Parlamentu znovu ujistit, že prověřujeme veškerá možná opatření vůči Spojeným státům v rámci evropského mechanismu vzájemnosti, zejména možnost zavedení elektronického systému cestovních povolení (ESTA) Evropské unie. Jak víte, nyní se o tom provádí studie proveditelnosti. O výsledních a případných návrzích do budoucna budete samozřejmě informováni.

K tomu, jestli lze tento poplatek vnímat jako poplatek za maskované vízum, musím říci, že Komise provedla v prosinci 2008 předběžné hodnocení nynějšího systému ESTA, jak je stanoven v prozatímních konečných pravidlech. Podle něj v tuto chvíli systém ESTA neodpovídá procesu žádání o schengenská víza, který je definován ve Společné konzulární instrukci – nyní známé jako kodex o vízech.

Pokud jde o reakci Komise na nová pravidla pro systém ESTA ve Spojených státech, rád bych vás i zde informoval, že vydáme oficiální prohlášení a konečné posouzení, jakmile budou ve federálním rejstříku USA zveřejněna konečná pravidla pro ESTA. Samozřejmě si velice dobře uvědomujeme, že shromažďování osobních údajů a jejich ochrana jsou velice citlivé záležitosti, a Komise je ve svém žebříčku priorit řadí na přední místo.

Pokud jde o příští diplomatické a politické kroky, chtěl bych vás informovat, že Komise již požádala předsednictví, aby tuto záležitost nadneslo na příštím zasedání Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci, které se bude konat v říjnu. Také jsem si jist, že téma poplatku bude nastoleno i na příštím setkání ministrů EU a USA pro oblast spravedlnosti a vnitřních věcí, které se uskuteční v prosinci.

Vzal jsem na vědomí a plně chápu největší obavy vážených poslanců, kteří pocházejí ze zemí, jejichž občané dosud musí při cestě do Spojených států žádat o víza. Rád bych je ujistil, že budeme vytrvale usilovat o co nejrychlejší začlenění zbývajících čtyř členských států Evropské unie do amerického programu bezvízového styku.

Paní komisařka Malmströmová tuto otázku otevřela na posledním setkání ministrů Evropské unie a USA, které se konalo letos v dubnu v Madridu. Hovořila na toto téma také o dva měsíce později ve Washingtonu a je to samozřejmě záležitost, která bude projednávána na všech politických úrovních. Budeme usilovat o rychlé vyřešení tohoto problému.

Na závěr bych si dovolil reagovat na připomínky pana Broka. Opravdu bych chtěl zdůraznit, že by bylo rozhodně velmi užitečné, kdyby Parlament zintenzívnil komunikaci se svými protějšky z USA. Jak všichni víme, Kongres USA z velké míry řídí projekt poplatků za ESTA i vízové politiky a vaše podpora a vaše pomoc v této věci by byly skutečně velice cenné.

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, chtěl bych vám na závěr říci několik slov. Po našich rozpravách je nyní ještě zřejmější, že Evropská unie musí společně s americkými orgány pokračovat v práci na zlepšování transatlantické mobility. Proto mě těší, pane předsedající, že velvyslanec Spojených států v Evropské unii byl přítomen u mnoha našich rozprav. Myslím, že to je znamení, znamení, že Spojené státy naslouchaly rozpravě, kterou jsme vedli.

Občané čtyř našich členských států – Komise nám to připomene ve své zprávě o vzájemnosti v oblasti víz – musí dosud žádat o vízum, když chtějí navštívit Spojené státy. Tuto situaci není možné tolerovat vzhledem k tomu, že sami američtí občané při návštěvě

schengenského prostoru využívají bezvízový styk. Předsednictví proto udělá vše, co je v jeho silách, aby podpořilo Komisi v jejích dalších krocích, které učiní v zájmu ukončení této situace.

Dále musíme udělat vše proto, abychom udrželi náklady na cesty do Spojených států co nejnižší, ať už jsou to turistické cesty, obchodní cesty nebo cesty za účelem provádění misí. Buďte ujisti, že předsednictví bude věc Unie před americkými orgány nadále prosazovat.

Až Komise na podzim předloží zprávu o vzájemnosti v oblasti víz a až bude mít hotové konečné hodnocení elektronického systému cestovních povolení (ESTA), poté co americké orgány zveřejní konečná pravidla, Rada rozhodne, jaká odpovídající opatření by měla být přijata.

(Zasedání bylo přerušeno v 17:20 a pokračovalo v 18:00).

Písemná prohlášení (článek 149)

George Sabin Cutaş (S&D), písemně. – (RO) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 22. října 2009 požádal Spojené státy, aby se všemi občany Evropské unie zacházely stejně a v souladu se zásadou naprosté vzájemnosti. Z programu bezvízového styku Spojených států však zůstaly vyloučeny čtyři země: Rumunsko, Bulharsko, Polsko a Kypr. Spojené státy kromě toho od 8. září 2010 zavedly poplatek za vydávání cestovního povolení občanům Evropské unie. Domnívám se, že je povinností Evropské komise, aby v komunikaci se Spojenými státy věnovala záležitosti vzájemnosti při udělování víz větší pozornost a aby se zároveň snažila zajistit všem občanům Evropské unie stejné zacházení.

PŘESEDÁJÍCÍ: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

11. Doba vyhrazená pro otázky (otázky na Radu)

Předsedající . – Dámy a pánové, jsem velmi překvapen, že účast na dnešních otázkách na Radu je stejně nízká, jako bývá při večerních zasedáních.

Dalším bodem jednání jsou otázky na Radu (B7-0462/2010).

Radě byly položeny následující otázky:

Otázka č. 1, kterou pokládá pan **Posselt** (H-0399/10):

Předmět: Identita v oblasti vnější politiky a obrany

Co činí Rada pro posílení identity EU v oblasti vnější politiky a obrany? Sehrává Eurocorps, i když nepatří přímo k EU, v této souvislosti nějakou úlohu z hlediska vzoru nebo vedoucí funkce a jaké kroky jsou plánovány během belgického předsednictví Rady, aby se EU dále rozvíjela v oblasti vnější bezpečnosti?

Olivier Chastel, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, v každém případě jsem velmi rád, že mohu jménem Rady promluvit před tak velkým počtem lidí – mám tím na mysli publikum na galerii pro veřejnost.

V evropské bezpečnostní a obranné politice došlo ke změnám...

Předsedající. – Pane Posselte, postup je naprosto jasný. Pan Chastel odpovídá na otázku, kterou jste mu zaslal písemně, a vy máte následně možnost otázku rozšířit, položit doplňující otázku atd. Pan Chastel má nyní odpovědět na vaši písemnou otázku.

Olivier Chastel, úřadující předseda Rady. – (FR) Jak už jsem řekl, evropská bezpečnostní a obranná politika prošla významnými změnami a stala se jedním z nejdynamičtějších prvků evropské integrace. Po téměř deseti letech od vytvoření evropské bezpečnostní a obranné politiky, která tvoří nedílnou součást společné zahraniční a bezpečnostní politiky, je nyní Evropská unie uznávaným a potřebným aktérem na mezinárodní scéně. Nejlepším důkazem této skutečnosti jsou četné mise EU na celém světě.

Evropská unie uskutečnila v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky a z iniciativy své Rady a členských států 24 vojenských, civilních a civilně-vojenských misí na třech kontinentech. Unie je tedy přítomná v Afghánistánu, Gruzii, na Blízkém východě, v Iráku, Somálsku a na západním Balkáně. Tyto mise nesporně přispívají ke zviditelnění Evropské unie na těchto územích. Obecný rámec těchto misí je navíc stanoven v Lisabonské smlouvě, která také určuje obecný rámec společné bezpečnostní a obranné politiky.

Co se týče Eurocorps, nejprve bych rád uvedl – pan Posselt to ostatně ve své otázce zdůrazňuje –, že Eurocorps nejsou součástí Evropské unie. Jsou to mnohonárodní operační pozemní jednotky. Eurocorps byly založeny v roce 1992 na základě společné myšlenky kancléře Kohla a prezidenta François Mitterranda. Byly rozmístěny v Bosně, Kosovu a Afghánistánu a aktivně přispěly nejen k součinnosti ozbrojených sil zúčastněných členských států, ale i k vytvoření kultury společné bezpečnosti a obrany. K zúčastněným státům patří některé členské státy EU, totiž Belgie, Francie, Německo, Lucembursko a Španělsko, a nedávno byly Eurocorps zpřístupněny jak členům NATO, tak i Evropské unie.

Belgické předsednictví vyvinulo značné úsilí o provedení Lisabonské smlouvy a v této souvislosti vítá dohodu mezi Parlamentem a Radou o Evropské službě pro vnější činnost, která představuje hlavní příspěvek k efektivnímu provádění společné bezpečnostní a obranné politiky.

Mohu vás ujistit, že belgické předsednictví bude pokračovat ve svém úsilí, aby s Parlamentem dosáhlo dohody rovněž ohledně změn dvou nařízeních, která přímo souvisejí s Evropskou službou pro vnější činnost, a sice s jejím personálním a finančním rámcem, a popřípadě ohledně iniciativ belgického předsednictví týkajících se evropské bezpečnostní a obranné politiky.

Nejprve bych rád upozornil na program belgického předsednictví, ve kterém se uvádí, že Unie potřebuje k naplnění svých ambicí vojenské a civilní kapacity. Strukturovaná a trvalá spolupráce, evropská struktura plánování a velení v krizových operacích, schopnost rychlé a jednotné reakce i v rámci záchranných operací, civilní a vojenská spolupráce, výcvik civilních i vojenských aktérů v krizovém řízení, posílení Evropské obranné agentury a strategických vztahů mezi Unií a NATO – to všechno jsou důležité otázky, které vyžadují zvláštní úsilí.

Belgie během svého předsednictví zahájí řadu iniciativ týkajících se evropské bezpečnostní a obranné politiky a za tímto účelem již uspořádala několik seminářů týkajících se kapacity v oblasti trvalé, strukturované spolupráce při výcviku. Všechny tyto otázky budou v centru pozornosti při rozpravách evropských ministrů obrany, které se uskuteční zítra a pozítří v Belgii.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, nejprve bych chtěl učinit krátkou poznámku. Vaše odpověď byla velmi dobrá, pane Chastele. Můj předchozí protest se týkal pouze vaší cynické poznámky ohledně dnešní účasti. Lidé, kteří položili otázky, jsou přítomni a vaší povinností je otázky zodpovědět.

Nyní přistupuji ke své doplňující otázce. Plánuje Belgie nějakou iniciativu, aby dosáhla v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky dalšího pokroku? V Německu právě probíhá debata o restrukturalizaci německých ozbrojených sil atd. Byla by to dobrá příležitost pro evropskou iniciativu a Belgie by byla jako pravá evropská země, která právě vykonává své předsednictví, oprávněna takovou iniciativu navrhnout.

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady.* – (FR) Pane předsedající, rád bych připomněl váženému panu poslanci závěr svého projevu. V něm jsem řekl, že program belgického předsednictví obsahuje celou řadu záležitostí, které by měly posílit naši spolupráci, zvláště v oblasti obrany, a že Belgie během svého předsednictví zahájí řadu iniciativ zaměřených na evropskou bezpečnostní a obrannou politiku, a to formou velkého počtu seminářů a studií o otázkách týkajících se zejména kapacity. Také bych vás rád upozornil na něco, co probíhá právě teď, jinými slovy na debatu, kterou povedou ministři obrany zítra a pozítří v Belgii během neformální „obranné“ schůzky v Gentu. Děkuji.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Chtěl bych položit doplňující otázku, protože pan Chastel nás informoval, že zítra a pozítří se bude konat neformální schůzka ministrů obrany členských států Evropské unie. V této souvislosti bych se chtěl zeptat: v rámci Unie byly vytvořeny bojové skupiny, které jsou v současné době bojovými skupinami pouze na papíře – bude se o této otázce na schůzce hovořit? Budeme nadále podporovat tuto fikci, nebo bude mít Unie skupiny, které bude někdy schopna použít?

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady.* – (FR) Na tuto doplňující otázku odpovím podobně jako na tu předchozí. Samozřejmě že chceme operační kapacitu na místě pokud možno sjednotit. Samozřejmě se bude tato specifická otázka na zítřejší neformální schůzce ministrů obrany probírat a v několika následujících dnech uvidíme, jaké budou výsledky této neformální schůzky ministrů, z nichž někteří, jak je mi známo, by v tomto bodě rádi pokročili.

Předsedající. – Rád bych řekl panu Posseltovi, že mám za to, že poznámka, kterou učinil pan Chastel, i moje poznámka nejsou naprosto v žádném rozporu s vaší poznámkou, že je to velmi zajímavá otázka a zajímavá byla i odpověď na ni. Proto si myslím, že bychom měli všichni litovat, že ve sněmovně není více poslanců, jimž by práce poslance, který otázku položil, i odpověď Rady přinesla prospěch.

Autorka otázky č. 2, paní McGuinnessová, a autor otázky č. 3, pan Papanikolaou, své otázky stáhli.

Předsedající. – Otázka č. 4, kterou pokládá paní **Blinkevičiūtė** (H-0408/10):

Předmět: Snížení chudoby a sociálního vyloučení

Belgie, která od 1. července předsedá Evropské unii, představila své priority pro druhou polovinu tohoto roku.

Belgie je první zemí předsedající Radě, která bude moci realizovat cíle stanovené ve strategii EU 2020, zejména cíle, jako je snížení sociálního vyloučení, chudoby a nerovností a vysvobození alespoň dvaceti milionů lidí z chudoby. Jednou z hlavních sociálních priorit

na pořadu belgického předsednictví je boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení, který by přispěl k zajištění větší soudržnosti a hospodářského růstu.

Jaká konkrétní opatření hodlá Belgie v průběhu svého předsednictví přijmout, aby dosáhla stanovených cílů a úspěšně ukončila Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení?

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Děkuji, pane předsedající. Osmnáctiměsíční program Rady, který stanovilo trojí předsednictví – španělské, belgické a maďarské předsednictví –, uvádí, že boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení bude hlavním cílem, přičemž důraz je kladen na nezaměstnané, děti postižené chudobou, pracující chudé a na neúplné rodiny.

Boj proti chudobě patří k cílům strategie Evropa 2020, kterou Evropská rada přijala dne 17. června 2010 a potvrdila tak také svůj cíl, kterým je prosazovat sociální začleňování, zejména snížením chudoby, odstraněním rizika chudoby a vyloučení u téměř 20 milionů lidí do roku 2020. Dalším cílem, který si Evropská rada stanovila, je zvýšení úrovně zaměstnanosti mužů a žen ve věku 20 až 64 let na 75 % a zlepšení úrovně vzdělávání, zvláště snížením míry neúspěšnosti ve školách.

Během belgického předsednictví budou zdůrazňovány čtyři priority v boji proti chudobě: minimální mzda a sociální zabezpečení, bydlení a bezdomovectví, chudoba dětí v rámci rodin, a konečně spoluúčast lidí žijících v chudobě a všech lidí, kteří se angažují v boji proti chudobě, nejistotě a sociálnímu vyloučení. U kulatého stolu na téma chudoba a sociální vyloučení, který se má konat ve dnech 18. a 19. října, se předsednictví pokusí důkladněji diskutovat o minimální mzdě na evropské úrovni, přičemž jejím cílem je dosáhnout toho, aby každý členský stát stanovil minimální mzdu, která by zaručovala dostatečnou životní úroveň.

V rámci těchto diskusí bude předsednictví usilovat také o to, aby na evropské úrovni podpořilo význam zásad řádné správy při zajišťování spoluúčasti lidí žijících v chudobě. Na konferenci, která se bude konat ve dnech 9. a 10. prosince, bude předsednictví věnovat zvláštní pozornost problému dostupnosti bydlení, aby bylo každému zajištěno právo na bydlení.

Předsednictví bude také upřednostňovat velmi důležitou roli vzdělání v boji proti chudobě dětí a v boji proti mezigeneračnímu přenášení chudoby, což bylo i tématem konference konané ve dnech 2. a 3. září. A konečně ve dnech 16. a 17. prosince belgické předsednictví Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení uzavře a postará se o to, aby si Unie z tohoto roku vzala ponaučení do budoucnosti.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Děkuji, pane předsedající. Děkuji, pane ministře, za vaši vyčerpávající odpověď. Rozumím velmi dobře tomu, že záleží především na samotných členských státech, aby samy bojovaly s chudobou a sociálním vyloučením, a chtěla bych popřát belgickému předsednictví všechno nejlepší, aby členské státy dosáhly co nejdříve rozhodnutí o povinných minimálních sociálních standardech a povinných minimálních mzdách. Nicméně, je podle vás otevřená metoda koordinace, která se právě používá, dostatečně účinná v boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení?

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Pokud mi paměť dobře slouží, před dvěma týdny, ve stejné sněmovně, ve stejné době vyhrazené pro otázky a odpovědi, jsem už na tuto otázku odpověděl opakovaným prohlášením, že tato metoda by mohla skutečně přinést konkrétní výsledky. Mohu proto pouze zopakovat, co jsem řekl před dvěma týdny.

Předsedající. – Otázka č. 5, kterou pokládá pan **Gallagher** (H-0410/10):

Předmět: Mezinárodní symposium o dohodách o partnerství v oblastech vědy a rybolovu

Mohla by Rada učinit prohlášení, v němž by uvedla klíčové problémy, které budou projednávány na nadcházejícím mezinárodním sympoziu na téma „Zdokonalené dohody o partnerství v oblasti vědy a rybolovu jako hnací síly politiky“. Jaké výsledky Rada od této mezinárodní konference očekává?

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady.* – (FR) Symposium nazvané „Mezinárodní symposium – Zdokonalené dohody o partnerství v oblasti vědy a rybolovu jako hnací síly politiky“ pořádá belgické předsednictví ve dnech 9. a 10. listopadu v Ostende, což je, jak bezpochyby víte, město na belgickém pobřeží. Předsednictví pozvalo k účasti na této události Evropský parlament dne 15. července během prezentace svých priorit.

Belgické předsednictví by rádo prostřednictvím tohoto sympozia přispělo k současným úvahám o přípravě reformy stávající společné rybářské politiky. Nová společná politika v této oblasti by měla být předložena do roku 2013. Vědečtí pracovníci a odvětví rybolovu se často ve svých názorech rozcházejí a zaujímají k otázkám rybolovu a ochrany životního prostředí odlišný postoj. Cílem sympozia je tento problém podrobně projednat a poučit se z osvědčených postupů v této oblasti.

Plánujeme proto uspořádat diskuse o pěti tematických okruzích: shromažďování údajů, hodnocení populací, společné úsilí o zlepšení selektivity a snížení výmětů, komunikace mezi vědci a průmyslem, zlepšení v oblasti jednotného konzultačního procesu a konečně samospráva. Výsledky sympozia poslouží jako podklad pro ministerskou rozpravu v Radě pro zemědělství a rybolov, která bude zasedat v listopadu. Rada bude poté schopna vyvodit příslušné závěry.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Rád bych panu ministrovi poblahopřál k uspořádání této důležité konference, na níž přivedl ke společnému jednání zástupce vědy a rybolovu.

Rád bych se ujistil, že Rada bude klást důraz na otázku výmětů a poskytováním náhrad povzbudí rybáře, aby výměty přivázeli na břeh. Je proto nanejvýš důležité, aby se toto téma společně s ostatními čtyřmi tématy, které mají být projednány, na zasedání Rady dostalo.

Chtěl bych panu ministrovi navrhnout, aby se zvláště zaměřil na malá plavidla o délce do 15 metrů, jimiž rybáři zajišťují živobytí pro sebe, své ženy a rodiny, i na samotný fakt, že nemají žádný větší dopad na tyto velmi důležité obnovitelné zdroje.

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady.* – (FR) Rád bych v každém případě poděkoval váženému panu poslanci za jeho zájem i připomínky, které rád postoupím příslušnému ministru, který bude předsedat sympoziu.

Předsedající. – Otázka č. 6, kterou pokládá pan **Crowley**, jenž jmenoval jako svého zástupce pana Gallaghera (H-0411/10):

Předmět: Jednání o přistoupení mezi EU a Chorvatskem.

Může Rada uvést, které kapitoly musí být ještě prodiskutovány EU a Chorvatskem v rámci jednání o přistoupení Chorvatska k EU?

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady.* – (FR) Rada opravdu zaznamenala, že došlo k velkému pokroku v jednáních o přistoupení Chorvatska, která právě vstupují do závěrečných fází. Evropská unie je potěšena veškerým úsilím, které Chorvatsko vynaložilo

v posledním roce, a dosaženým pokrokem, v neposlední řadě v oblasti plnění kritérií dohodnutých v průběhu jednání.

Konference o přistoupení doposud otevřela celkem 33 z 35 kapitol a dočasně uzavřela 23 kapitol. Chorvatsko musí nyní stavět na dosažených výsledcích a pokračovat v reformách zaměřených na základní otázky, jako je spravedlnost a veřejná správa, boj s korupcí a organizovaným zločinem a práva menšin, včetně návratu uprchlíků a vyšetření válečných zločinů. Chorvatsko musí také více prosazovat ekonomické změny, aby mohlo ukázat pozitivní výsledky ve všech oblastech.

Jak je uvedeno v našem pracovním programu, belgické předsednictví se zavázalo pomoci Chorvatsku pokročit v jednáních o přistoupení tím, že uzavřou co nejvíce kapitol v co nejkratší době. Proto musí Chorvatsko provést reformy, o kterých jsem se právě zmínil, a splnit všechna ostatní kritéria v dohodnutých termínech.

Pokud by členské státy zjistily, že Chorvatsko splnilo příslušné požadavky, prakticky by mohly být dočasně uzavřeny tyto zbývající kapitoly: politika hospodářské soutěže (kapitola 8), zemědělství a rozvoj venkova (kapitola 11), rybolov (kapitola 13), regionální politika a koordinace strukturálních nástrojů (kapitola 22), soudnictví a základní práva (kapitola 23), právo, svoboda a bezpečnost (kapitola 24), životní prostředí (kapitola 27), zahraniční, bezpečnostní a obranná politika (kapitola 31) a finanční a rozpočtová ustanovení (kapitola 33).

Tři kapitoly se právě projednávají v Radě a čeká se na rozhodnutí o jejich dočasném uzavření, konkrétně se jedná o volný pohyb kapitálu (kapitola 4), dopravní politiku (kapitola 14) a instituce (kapitola 34). Kapitola 35 (ostatní záležitosti) bude projednávána jako poslední, v pozdějším termínu.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Pane předsedající, rád bych poděkoval panu ministrovi za velmi zevrubnou odpověď.

Chtěl bych ho požádat, zda by mě mohl informovat – nebo mi sdělil, že tuto informaci nemá k dispozici –, zda po ukončení jednání, až bude učiněno rozhodnutí, bude toto rozhodnutí přijímat pouze chorvatský parlament, nebo zda dostanou příležitost rozhodovat i občané Chorvatska v referendu, tak jako tomu bylo v mé zemi.

Olivier Chastel, úřadující předseda Rady. – (FR) Budeme samozřejmě muset posoudit pokrok, kterého Chorvatsko dosáhlo, takže vám nemohu říci žádné pevné termíny. Načasování bude záležet na tom, jakým tempem a v jakém rozsahu bude Chorvatsko reformy provádět.

Nicméně vám s ohledem na rozhovory s mým chorvatským protějškem mohu říci, že na konci tohoto procesu rozhodně dostanou občané Chorvatska příležitost vyjádřit svůj názor na přistoupení Chorvatska k Evropské unii.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Rád bych panu Chastelovi položil otázku, která se mi zdá důležitá. Řekl jste, pane Chastele, že bylo otevřeno 33 z 35 kapitol a hovořil jste o pokroku, kterého bylo v těchto 33 kapitolách dosaženo. Moje otázka se proto týká něčeho jiného: které dvě kapitoly jednání ještě nebyly otevřeny? Považuji to za klíčovou záležitost.

Olivier Chastel, úřadující předseda Rady. – (FR) To opravdu nevím. Budu muset váženému panu poslanci odpovědět písemně, protože neznám těch 35 kapitol z paměti, tedy nevím,

které jsou otevřené a byly dočasně uzavřeny, které právě byly otevřeny nebo o kterých třech kapitolách se v současné době jedná a mohly by být bezprostředně uzavřeny.

Myslím, že jsem ve své odpovědi poskytl vyčerpávající přehled úspěchů, které byly dosaženy v různých kapitolách. Budu vás informovat písemně, zda existují ještě dvě kapitoly, které dosud nebyly otevřeny.

Předsedající. – Pane Chastele, jsem si jist, že pan Zemke by na svou otázku uvítal rychlou písemnou odpověď.

Předsedající. – Otázka č. 7, kterou pokládá paní **Harkinová** (H-0413/10):

Předmět: Demografická situace a pečovatelé

S ohledem na priority belgického předsednictví v souvislosti s měnící se demografickou situací, konkrétně záměr přijmout závěry týkající se předcházení chudobě, souhlasila by Rada s tím, že úloha neformálních pečovatelů je v důsledku změn demografické situace stále důležitější a že jednou z hlavních výzev, kterým členské státy čelí, je zajistit, aby se neformální pečovatelé nestali další generací lidí žijících v chudobě jako přímý důsledek jejich pečovatelských povinností.

Jaká opatření by vzhledem k tomu Rada navrhovala přijmout, aby zajistila, že bude věnována odpovídající pozornost podpoře úlohy, kterou v EU neformální pečovatelé hrají?

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady.* – (FR) Vážený pan poslanec nadnesl téma, které je v této složité ekonomické situaci velmi ožehavé. Rada si je vědoma, že neplacení pečovatelé jsou ve větším nebezpečí, že upadnou do chudoby, neboť mají kvůli svým povinnostem omezené možnosti zapojit se do trhu práce.

Prvním bodem k projednání je způsob opětovného začlenění neplacených pečovatelů do trhu práce. Rada si uvědomuje problémy, se kterými se potýkají lidé, kteří přerušili svou kariéru, aby poskytovali neplacené pečovatelské služby, a vybízí členské státy, aby těmto lidem zajistily odměnu v rámci státního důchodového systému.

Například ve směrnici, kterou se provádí revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené, Rada uvádí, že po skončení rodičovské dovolené je pracovník oprávněn vrátit se na své místo nebo na rovnocenné či podobné místo v souladu se svou pracovní smlouvou či poměrem. Rada vyrozuměla, že Komise konzultovala sociální partnery ohledně možností zavedení nových forem rodičovské dovolené, jako jsou dovolená při adopci dítěte a dovolená z důvodu péče o rodinné příslušníky.

Druhým faktorem jsou nerovné příležitosti mužů a žen. Rada zdůraznila fakt, že většinu rodinné péče dosud zajišťují ženy, většinou v důsledku sociálních stereotypů spojených se sociální a rodinnou úlohou muže a ženy. Jako součást Pekingské akční platformy z roku 2007 přijala Rada závěry ohledně otázky žen a chudoby, které zahrnují i soubor ukazatelů, jež umožní členským státům a Komisi tuto klíčovou záležitost monitorovat.

Rada musela ve svých závěrech vzít v úvahu i fakt, že rozhodnutí poskytovat neplacenou péči namísto placeného zaměstnání může být osobní volbou, i když nerovnost příležitostí způsobuje, že přerušování kariéry z rodinných důvodů je spíše specifický problém žen. Takové rozhodnutí může ovlivnit finanční nezávislost těchto žen a stupeň sociální ochrany, která jim je poskytována, zvláště v důchodovém věku, kdy musí mnoho žen vystačit s velmi skromnou penzí.

S ohledem na toto vše Rada zdůraznila, že je třeba pečovatelské povinnosti spravedlivěji rozdělovat mezi muže a ženy. Při různých příležitostech zdůraznila rovněž potřebu vytvořit infrastrukturu v péči o děti a zavést pečovatelské služby pro další závislé osoby.

Co se týče populačních skupin, začínáme být konfrontováni s narůstajícím počtem starších občanů, kteří budou potřebovat péči. Rada ve svých závěrech o „rovnosti žen a mužů: posílení růstu a zaměstnanosti“, přijatých v listopadu 2009, zdůrazňuje dlouhodobou strategickou důležitost těchto otázek pro Unii, v neposlední řadě s ohledem na populační trendy.

Existuje jasný vzájemný vztah mezi vysokou zaměstnaností žen, dostupností zařízení péče o děti a pečovatelských služeb a vysokou porodností. Rada proto doporučuje přijmout opatření, která mužům a ženám dovolí dosáhnout lepší vyváženosti mezi prací a osobním životem.

Marian Harkin (ALDE). – Děkuji, pane ministře, za vaši velmi obsažnou odpověď. Je evidentní, že Rada bere tuto záležitost velmi vážně. Jsem potěšena zjištěním, že berete v úvahu i rodičovskou dovolenou a dovolenou z důvodu péče a že pro ty, kdo se chtějí vrátit do zaměstnání, budou platit stejné normy. Také jste zmínil hledisko rovnosti žen a mužů.

Dalším aspektem je, že mnoho mladých lidí se již péči nevěnuje, a myslím, že na to se často zapomíná. Také jste se zmínil o osobní volbě. Myslím, že to je to, co poskytovatelé péče chtějí. Chtějí mít možnost si vybrat, zda budou pracovat, nebo se věnovat péči. Jsem také velmi potěšena, že berete v úvahu celou problematiku důchodů, neboť často se stává, že lidé opustí práci a věnují se péči, přicházejí tak o část svého výdělku, nemohou nadále platit sociální pojištění a následně tím přicházejí i o část svého důchodu. Proto si opravdu myslím, že toto je možná oblast, v níž by Rada mohla členským státům dát doporučení.

Olivier Chastel, úřadující předseda Rady. – (FR) Vážená paní poslankyně nastolila otázku, které jsem se dotkl ve své odpovědi, a musím s ní souhlasit. Myslím, že by lidé, kteří učinili tuto konkrétní životní volbu, zvláště ženy, neměli být na konci svého pracovního života penalizováni. Měli by si spíše užívat slušného důchodu. Rada považuje za prioritní dosáhnout tohoto cíle.

Předsedající . – Otázka č. 8, kterou pokládá pan **Zwiefka**, který určil jako svého zástupce pana Walesu (H-0415/10):

Předmět: Televizní stanice *Al-Aqsa*

Dne 24. června 2010 přestal francouzský poskytovatel satelitního vysílání Eutelsat přenášet na své družici *Atlantic Bird 4A* televizní stanici *Al-Aqsa* organizace Hamás. Došlo k tomu poté, co francouzská Vrchní rada pro rozhlasové a televizní vysílání („*Conseil supérieur de l'audiovisuel*“, dále „CSA“) dne 8. června 2010 rozhodla, že televizní stanice *Al-Aqsa* porušuje francouzské a evropské audiovizuální právo, a požádala Eutelsat, aby přenos této stanice ukončil. Podle zpráv sdělovacích prostředků obešla televizní stanice *Al-Aqsa* toto opatření tak, že svůj kanál na Eutelsatu přejmenovala na „*Seraj Al-Aqsa*“ (někdy psáno „*Siraj Al-Aqsa*“). Eutelsat v současné době přenáší stanici *Seraj Al-Aqsa* na svých družicích *Atlantic Bird 4A*, *Atlantic Bird 2* a *Eurobird 2*.

Jaké bezprostřední kroky Rada podnikne, aby zabránila televizní stanici *Al-Aqsa* obcházet rozhodnutí CSA? Jsou francouzská vláda a CSA seznámeny se současnou situací, která je v přímém rozporu s rozhodnutím CSA?

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Dne 10. března 2010 přijaly Rada a Evropský Parlament Směrnici 2010/13/EU o audiovizuálních mediálních službách, která aktualizovala právní rámec regulující televizní vysílání a další audiovizuální mediální služby v unii.

Článek 6 směrnice stanoví, že členské státy musí používat odpovídající prostředky, aby zabezpečily, že audiovizuální mediální služby poskytované operátory v jejich působnosti nebudou obsahovat žádný podnět k nenávisti založené na rase, pohlaví, náboženském vyznání nebo národnosti. Členské státy jsou tedy zodpovědné za implementaci, zatímco Komise jakožto strážkyně smluv je pověřena ověřováním, že směrnice je provedena správně.

V souladu s článkem 2 směrnice je členský stát také zodpovědný za programové vysílání organizací, které sídlí mimo Evropskou unii, pokud operátor používá kapacitu družice členského státu.

Ve specifickém případě, který pan poslanec uvedl, Rada chápe, že Komise informovala příslušný francouzský úřad, CSA, který nyní záležitost vyšetřuje. Bylo by nepatřičné, aby Rada komentovala probíhající vyšetřování.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Nesouhlasím s poslední částí vaší odpovědi, pane Chastele, protože se mi zdá, že je opravdu rolí Rady a Komise, aby přitahovaly pozornost k těmto opakujícím se závažným činnostem satelitního operátora. Toto je další příležitost, kdy je nezbytné obrátit pozornost k faktu, že tato televizní stanice opět vysílá a že obchází zákon, který v této chvíli nepůsobí zcela tak, jak by měl. Otázka tedy obsahuje určitou míru znepokojení – co by bylo třeba pro to, aby se tato hra kočky s myší neopakovala?

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Částečně s vaším výkladem souhlasím. Je pravda, že úkolem členských států je provádění a Komise monitoruje dodržování. Jak víte, Rada je společně s Evropským parlamentem spolutvůrcem právních předpisů a sdílí jeho zodpovědnost a zavedla přiměřený právní rámec, konkrétně směrnici, kterou jsem již zmínil. Na členských státech tedy je, aby směrnici provedly; Komise je odpovědná za kontrolu jejího dodržování.

Předseda . – Otázka 9, kterou položila paní Ťicáková, a otázka 10, kterou položil pan Kelly, byly staženy. Otázka 11, kterou pokládá pan **Schmidt** (H-0425/10):

Předmět: Situace romské menšiny v Evropě a volný pohyb občanů

Diskriminace romské menšiny je v Evropě rozšířeným problémem s dlouhou historií. Může Rada zajistit, aby byla situace romské menšiny v Evropě projednána na úrovni EU a aby se snažila o řešení této situace na evropské úrovni spíše než na úrovni vnitrostátní?

Komise konstatovala, že všechny deportace občanů EU v rámci vnitřního trhu se musí provádět případ od případu, aby se nebránilo volnému pohybu osob. Sdílí Rada tento názor? Pokud ano, je vyhoštění 79 Romů z Francie porušením tohoto základního pravidla Společenství?

Bude se na základě posledních událostí v Radě diskutovat o otázce volného pohybu osob?

A budou o závěrech schůzky ministrů vnitra Francie, Belgie, Německa, Itálie, Španělska, Spojeného království a Řecka, která se má konat dne 6. září v Paříži a má se zabývat přistěhovalectvím, diskutovat všechny členské státy EU?

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady*. – (FR) V návaznosti na druhý summit o Romech, který se konal v dubnu v Cordobě, Rada ve dnech 7. a 8. června 2010 přijala závěry o

dosažení pokroku při začleňování Romů. Závěry potvrdily, že významná část Romů žije v extrémní chudobě a trpí diskriminací a vyloučením. To má postupně za následek nízkou úroveň dosaženého vzdělání, nevhodné podmínky bydlení, omezený přístup na trh práce a špatné zdraví.

Rada po Komisi a členských státech požaduje, aby zvýšily rychlost ekonomického a sociálního začlenění Romů v souladu s rozhodnutími a doporučeními, které přijaly a navrhly orgány Evropské unie, a to tím, že zajistí efektivnější přístup ke stávajícím programům a nástrojům. Rada také zdůraznila, jak je důležité zajistit aktivní zapojení občanské společnosti, místních orgánů a samotných Romů.

Stockholmský program přijatý Evropskou Radou v prosinci 2009 se výslovně zmiňuje o romské komunitě a doporučuje členským státům, aby spojily své síly s cílem prosadit plnou sociální integraci zranitelných skupin.

Opatření, která nedávno přijal jeden členský stát v souvislosti s jednotlivci pocházejícími z romské menšiny, podnítila diskusi během oběda Evropské Rady dne 16. září 2010. Předseda Evropské Rady zdůraznil tři body, ohledně kterých bylo během diskusí dosaženo konsensu: to, že každý členský stát má právo přijmout opatření, aby podpořil právní stát na svém území; to, že Komise má jak právo, tak povinnost monitorovat dodržování práva EU členskými státy; a dále to, že otázka romské integrace bude diskutována na příštím setkání Evropské Rady.

Belgický prezidentský úřad si rovněž přeje začlenit otázku romské integrace na pořad jednání Rady EPSCO plánovaného na 21. října. Rada zatím neměla příležitost diskutovat výsledky neformálního setkání konaného dne 6. září v Paříži. Pokud je mi známo, setkání se výslovně nezaměřovalo na situaci Romů.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, pane Chastele, soudím, že vy a 27 členských států, které nyní zastupujete jako úřadující předseda Rady, máte všechny důvody pro to, abyste přijali velmi jasnou a pohotovou akci, protože je to pro Evropu velmi složitá situace. Víme, že Romové byli po staletí pronásledováni, a nedávno se projeví nedostatky, které si Evropa nemůže dovolit. Jestliže chceme jiným zemím říkat, aby se staraly o své vlastní občany, i my se musíme starat o své vlastní občany.

Isabel Fonseca je novinářka a spisovatelka. Napsala knihu, která se jmenuje: „Pohřbete mne ve stoje. Na kolenou jsem byla celý život.“ Pane Chasteli, rád bych vás vyzval, abyste – jménem Rady a ve spolupráci s Komisí – jmenoval vyšetřovací komisi, která by prozkoumala, co se Romům v evropské historii stalo. Myslím si, že je třeba, abychom přijali svoji vlastní historii, jinak nebudeme schopni postoupit věrohodně vpřed.

Olivier Chastel, úřadující předseda Rady. – (FR) Zaprvé, uznávám návrh, abychom znovu prozkoumali svoji historii ve vztahu k této otázce. Zadruhé bych rád řekl, že vzhledem k otázce, která – a je namístě, abychom to řekli – se stala tak aktuální během posledních několika týdnů, Rada, kterou dnes zastupuji, očekává od Komise podrobnou analýzu této otázky v souvislosti s tematickou rozpravou, která proběhla v minulých několika posledních týdnech. Proto není na samotné Radě, aby o jakékoliv situaci rozhodovala, ale je skutečně na Komisi, aby nám potvrdila, zda jsou v této záležitosti dodržovány smlouvy a směrnice.

Předsedající . – Vzhledem k tomu, že autor není přítomen, otázka 12 bude vynechána.

Předsedající . – Otázka 13, kterou pokládá pan **Higgins** (H-0429/10):

Předmět: Obchodování s dětmi

Jaká opatření Rada uskuteční, aby zajistila, že všechny členské státy budou plnit svou úlohu při skoncování s obchodováním s dětmi? Ve své poslední zprávě organizace na ochranu dětí ECPAT uvedla, že Irsko má v boji proti obchodování s dětmi jedny z nejhorších výsledků v EU. Neexistují žádné spolehlivé údaje týkající se počtu dětí, jichž se obchodování s dětmi v Irsku týká, zpráva však vyslovila obzvláště velké znepokojení nad tím, že 441 dětí se ztratilo v době, kdy byly v péči irského státu.

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Stávající právní předpisy ohledně prevence a potírání obchodování s lidmi představuje především rámcového rozhodnutí Rady ze dne 19. července 2002 o boji proti obchodování s lidmi, které, mimo jiné, požaduje, aby členské státy zavedly trestní stíhání pro trestný čin obchodování s lidmi, ať už by se tak dělo pro účely nucené práce nebo sexuálního zneužívání.

Návrh směrnice s cílem pokročit v boji proti obchodování s lidmi a zlepšit ochranu obětí i druhý návrh směrnice o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, nyní zkoumají orgány Unie.

Cílem těchto návrhů je především zabezpečit, aby dětem, které se stanou oběťmi obchodování s lidmi, byly poskytnuty speciální opatření v oblasti podpory, pomoci a ochrany. Tyto návrhy také obsahují opatření s cílem zlepšit trestní stíhání činů spáchaných mimo území členských států a nařízení za účelem předejít těmto činům.

Vzhledem ke Stockholmskému programu se zvláštní pozornost věnuje dětem, které jsou obzvláště zranitelné, zejména dětským obětem pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování, stejně jako dětským obětem obchodování s lidmi a nezletilým osobám bez doprovodu. V kontextu s imigrační politikou Unie by mělo být také dodáno, že Komise přijala akční plán pro nezletilé osoby bez doprovodu, který vytváří společný přístup, který vychází ze zásady ochrany nejlepších zájmů dítěte, a určuje širokou oblast pro akci, jako je například prevence, ubytování a hledání trvalých řešení.

V souladu s tímto akčním plánem se Rada ve svých závěrech přijatých v červnu roku 2010 o nezletilých osobách bez doprovodu rozhodla požádat členské státy, aby posílily opatření týkající se nezletilých osob bez doprovodu, které se staly obětí obchodování s lidmi, tím, že tyto děti budou svěřeny odpovědným orgánům v tom členském státu, kde jsou nalezeny.

Vzhledem k tomu, že je v současnosti složité odhadnout přesný počet lidí, kteří se v rámci Unie stanou obětí obchodování s lidmi nebo kteří jsou do unie nelegálně přivedeni v souvislosti s obchodováním s lidmi, a s cílem poskytnout Evropské unii objektivní, důvěryhodné, srovnatelné a aktuální statistiky, přijala Rada ve svých závěrech z června roku 2009 založení neformální sítě vnitrostátních zpravodajů nebo ekvivalentních mechanismů v rámci Unie pro oblast obchodování s lidmi.

Tato síť, která by měla působit jako fórum pro sdílení zkušeností a osvědčených postupů v oblasti prevence a boje proti obchodování s lidmi v evropském měřítku, byla vytvořena. Nakonec hlavní metodický dokument týkající se boje proti obchodování s lidmi byl přijat v listopadu 2009. Částečně je věnován i otázce obchodování s dětmi.

Co se týče části otázky, která odkazuje na určitý členský stát, není na Radě, aby vyjadřovala k individuálním případům.

Jim Higgins (PPE). – Myslím, že všichni souhlasíme s tím, že obchodování s lidmi je nejodpornější zločin. Obchodování s lidmi je již tak dost zlé, pokud se týká dospělých, avšak obchodování s dětmi je naprostá špinavost a odpornost. Co se týče mé vlastní země – a já vím, že máme legislativu z roku 2002 – zpráva organizace ECPAT týkající se vývoje v Irsku je zničující: 441 pohřešovaných dětí.

Návrh nové sítě vítám, avšak to, co potřebujeme, je účinná síť, síť, která vymýtí obchodování s lidmi jednou pro vždy, protože Evropa je z důvodu otevřených hranic široce otevřená. Potřebujeme tedy jednat společně a já směř Rady schvaluji.

Olivier Chastel, úřadující předseda Rady. – (FR) Chtěl bych poděkovat panu poslanci za jeho poznámky ve vztahu k Radě a znovu potvrdit, že pomoc a podpora ochrany obětí obchodování s lidmi tvoří velkou část návrhu směrnice o prevenci obchodování s lidmi a boji proti němu. Rada udělá vše, co je v jejích silách, aby tento aspekt efektivní sítě v jednání zachovala, zejména se bude snažit přesvědčit všechny členské státy, aby analyzovaly osvědčené postupy ve všech oblastech, kde jsou používány, aby všechny právní předpisy v této oblasti mohly být harmonizovány.

Předsedající. – Otázka č. 14, kterou pokládá pan **Aylward**, jež jmenoval svým zástupcem pana Gallaghery (H-0433/10):

Předmět: Opatření k vytváření pracovních míst v Evropě

Jaká opatření jsou přijímána na evropské úrovni a na úrovni členských států s cílem podpořit a podnitit úsilí o vyvážení pracovních míst? Jaké kroky jsou podnikány pro řešení otázky nezaměstnanosti a jaká opatření byla přijata pro usnadnění přístupu k zaměstnání a na pracovní trh napříč EU, zejména ve znevýhodněných oblastech??

Olivier Chastel, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane Gallaghere, velmi vám děkuji za možnost dále rozvést toto důležité téma.

Členské státy mají v oblasti určování a provádění svých vnitrostátních politik zaměstnanosti klíčovou zodpovědnost. Vzhledem k tomu, že se pracovní trhy jednotlivých zemí liší, budou se nevyhnutelně lišit i plánovaná opatření – pokud mají ve výsledku přispívat k dosažení souhrnných unijních cílů. V souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie jsou tato opatření koordinována v rámci Evropské strategie zaměstnanosti, která jasně stanovuje hlavní pokyny v oblasti zaměstnanosti a navrhuje doporučení členským státům.

Evropská rada na svém zasedání v červnu roku 2010 schválila obecný přístup týkající se jednotných směrnic v oblasti hospodářských a zaměstnaneckých politik, jež jsou hlavním nástrojem pro provádění strategie Evropa 2020 pro růst a zaměstnanost. Poté, co bylo zohledněno stanovisko Parlamentu přijaté 8. září 2010, postoupí předsednictví tyto integrované hlavní směry Radě k přijetí na příštím zasedání Rady EPSCO dne 21. října 2010. V souladu s těmito hlavními pokyny by měly členské státy a Evropská unie zavést reformy pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění.

Cílem těchto reforem by mělo být lepší uplatnění na trhu práce, a to zejména v případě skupin, jež jsou zde nedostatečně zastoupeny – mladých lidí, starších občanů, méně kvalifikovaných pracovníků a legálních přistěhovalců – tak, aby došlo k poklesu strukturální nezaměstnanosti a zvýšila se kvalita zaměstnanosti, a to prostřednictvím opatření vztahujících se jak k nabídce, tak k poptávce po pracovní síle. Cílem těchto kroků je také vytvoření kvalifikované pracovní síly vyhovující potřebám pracovního trhu, podpora celoživotního vzdělávání a podnikání a podpora malých a středních podniků.

Vhodné využití Evropských fondů, zejména Evropského sociálního fondu nám umožní dosáhnout těchto cílů a zabezpečit lepší přístup k pracovním místům a pracovnímu trhu napříč Evropskou unií, zejména ve znevýhodněných oblastech. Dále bude Rada spolu s Komisí prostřednictvím výroční společné zprávy o zaměstnanosti monitorovat situaci na pracovním trhu v členských zemích, zejména pokud jde o oblast provádění pokynů týkajících se zaměstnanosti a doporučení v této oblasti.

Poslední společná zpráva o zaměstnanosti z let 2009-2010, která byla uveřejněna na jaře roku 2010, obsahuje přesný popis druhů opatření, která různé členské státy přijaly na podporu zaměstnanosti, zejména pokud jde o mladé lidi a ženy. Rada například zdůraznila, že by členské země měly zlepšovat podnikatelské prostředí, podporovat vytváření pracovních míst, zejména zelených pracovních míst, a pomáhat podnikům modernizovat jejich průmyslovou základnu.

Vzhledem ke svému významu ve smyslu zajištění koordinace a zvýšení účinnosti vnitrostátních politik zaměstnanosti bude Evropská strategie pro zaměstnanost hrát klíčovou roli v kontextu nového konceptu správy, jak bylo stanoveno evropský semestr.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), zastupující autora. – Jménem pana Aylwarda bych rád poděkoval úřadujícímu předsedovi za jeho odpověď, ale ačkoli jsou jeho projekty zcela chvályhodné, domnívám se, že pracovní místa mohou být vytvořena v krátkém čase. Komise připustila, že Evropa v krátkodobém horizontu přijde o možnost vytvoření 1,5 milionu pracovních míst, protože mikropodniky zbrzdila přílišná zaměstnanecká regulace a byrokracie.

Jakkoli si vážím skutečnosti, že ministr zmínil vnitrostátní politiky, jistě si vzpomene, že ve Zprávě o stavu Unie předseda Barroso upozornil na politiku Komise v oblasti boje s byrokracií. Zajímalo by mě, jaké okamžité kroky může Rada podniknout k omezení byrokracie a vytvoření pracovních míst.

Olivier Chastel, úřadující předseda Rady. – (FR) Já bych vás v této věci odkázal na program belgického předsednictví, protože tato otázka se samozřejmě týkala zaměstnanosti a my jsme se ve své odpovědi zaměřovali na strukturální opatření zaměstnanosti prostřednictvím strategie Evropa 2020 a hlavních pokynů.

Ale ano, máte naprostou pravdu. Ve svém předsednickém programu máme řadu opatření, jejichž cílem je snížení administrativní zátěž pro malé a střední podniky, a dále pro mikropodniky, které nemají strukturální kapacity, aby přijali zaměstnance analyzující všechny platné právní předpisy, a to zejména ty právní předpisy, které se týkají podpory pro podnikání, které jsou někdy pro účely malých podniků příliš složité.

Vím, že v Belgii, a zajisté ještě během belgického předsednictví, zamýšlí ministr zodpovědný za tyto otázky, že na neformálním jednání, jež svolá, vyzdvihne téma administrativních formalit a byrokracie, které malým a středním podnikům brání, aby úspěšně fungovaly.

Předsedající. – Pan Kelly vzal zpět otázku č. 15 a otázka č. 16 se nebere v potaz z důvodu nepřítomnosti autora.

Předsedající. – Otázka č. 17, kterou pokládá pan **Howitt**, jež jmenoval svou zástupkyní paní Gönczovou (H-0444/10):

Předmět: Pokroky při přípravě horizontální směrnice EU proti diskriminaci

Rok 2010 je Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Belgické předsednictví vyjádřilo v rámci svého programu přání dosáhnout pokroku v boji proti diskriminaci a za rovnost. Může Rada s ohledem na tento závazek uvést, jakého pokroku bylo dosaženo při hledání dohody v Radě o horizontální směrnici proti diskriminaci, k níž se již Evropský parlament vyjádřil v prvním čtení?

Může úřadující předseda potvrdit, že definice zboží a služeb použitá v této směrnici bude v souladu s povinnostmi EU provést Úmluvu OSN o právech zdravotně postižených osob, a dotázat se Rady, jakou strategii má pro rychlé vyřešení zbývajících otázek a rozptýlení obav, které vyjádřily členské státy v souvislosti s problematikou ekonomických nákladů na prosazování rovnosti?

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady.* – (FR) Pane předsedající, během španělského předsednictví Rada nadále zkoumala návrh směrnice, a dne 7. června 2010 byla informována o zprávě předsednictví o pokroku v této věci. Podle této zprávy bude nutné pokračovat v podrobném prozkoumávání návrhu, zejména vzhledem k jeho rozsahu působnosti a ustanovením týkajících se neschopnosti/nezpůsobnosti a časového rozvrhu provádění.

Členové Rady také zdůraznili potřebu zaručit větší právní jistotu a uplatnit zásadu subsidiarity. Návrh by měl být přijat v souladu s článkem 19 Smlouvy o fungování Evropské unie, který požaduje jednomyslný souhlas členů Rady.

Zatímco předmětem návrhu tohoto nařízení je dosáhnout určitých cílů Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, jeho cílem není právní provedení této úmluvy, jelikož tato úmluva má širší rozsah působnosti, sahající nad rámec pravomocí Evropské unie. Nicméně je samozřejmé, že jedním z cílů právě probíhajících jednání v Radě je zajistit soulad s touto úmluvou.

Pokud jde o hospodářský dopad prosazování rovnosti, během rozhovorů byl také zmíněn koncept nepřiměřené zátěže, který se snaží vymezit správný poměr mezi faktickým právem na rovný přístup a jeho ekonomickým dopadem. Ačkoli je k dosažení jednomyslného rozhodnutí vyvíjeno maximální úsilí, Rada nemůže předpovědět výsledek těchto jednání ani dobu jejich trvání.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Velmi děkuji za vaši odpověď. Během odpovědi pana Chastela jsem se snažila lépe pochopit argumenty a protiargumenty, které v Radě mohly zaznít. Víme, že toto téma zůstává nedořešeno od roku 2008, kdy Komise předložila návrh směrnice a kterou potom Parlament následujícího roku schválil. To s sebou jistě nese určitou zátěž. Nicméně Evropská unie má také povinnost vyplývající z Úmluvy OSN či se k ní vztahující. S vědomím této skutečnosti bych se ráda zeptala pana Chastela, poté co již byly prozkoumány všechny tyto okolnosti, zda stále vidí šanci nebo naději na dosažení nějakého pokroku v blízké budoucnosti. Zadruhé se domnívám, že nynější krize nám jasně připomíná, že rovné příležitosti a provádění směrnice proti diskriminaci mohou pomoci mnoha lidem v obtížné situaci.

Olivier Chastel, *úřadující předseda Rady.* – (FR) Pane předsedající, plně chápu zmíněný problém a pochopitelnou netrpělivost v této věci. Rozhovory na dané téma již nepochybně

probíhají příliš dlouho. Nicméně, zde máme co do činění s inovativním návrhem, který má velmi široký rozsah působnosti a praktické důsledky. Jak už jsem řekl, pro přijetí směrnice je třeba jednomyslného souhlasu členských států a souhlasu Evropského parlamentu.

Uvnitř Rady, která tomuto tématu věnuje velkou energii, probíhají složitá jednání. Pracovní skupina pro sociální otázky již tento návrh během belgického předsednictví projednávala dvakrát, jsou plánována další jednání, a já ani na vteřinu nepochybuji o tom, že pokud nedojde k vyřešení této otázky za předsednictví Belgie, příští předsednictví, jež bude zastávat Maďarsko, učiní všechny potřebné kroky, aby tuto debatu uzavřelo.

Předsedající. – Vzhledem k nepřítomnosti autorů budou otázky č. 18, 19 a 20 přeskočeny.

Rád bych – s cílem zmínit pozitivní pohled na tuto situaci – podotkl, že jsme poprvé za posledních 11 let dosáhli naprosté rovnosti žen a mužů mezi poslanci přítomnými v Parlamentu, neboť je tu pouze paní Gönczová a já. To je mimořádná a zajisté žádoucí skutečnost, ačkoli by bylo lepší, kdyby byl tento poměr zajištěn většími celkovými počty.

Pane Chastele, rád bych vám co nejsrdečněji poděkoval nejen za vaše úsilí, ale také za vaši efektivitu, a rád bych řekl, že je velmi neobvyklé, když takřka všichni řečníci vyzdvihnou přesnost, stručnost a efektivitu vaší práce, jak tomu bylo dnes.

12. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

13. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 18:55 hodin)